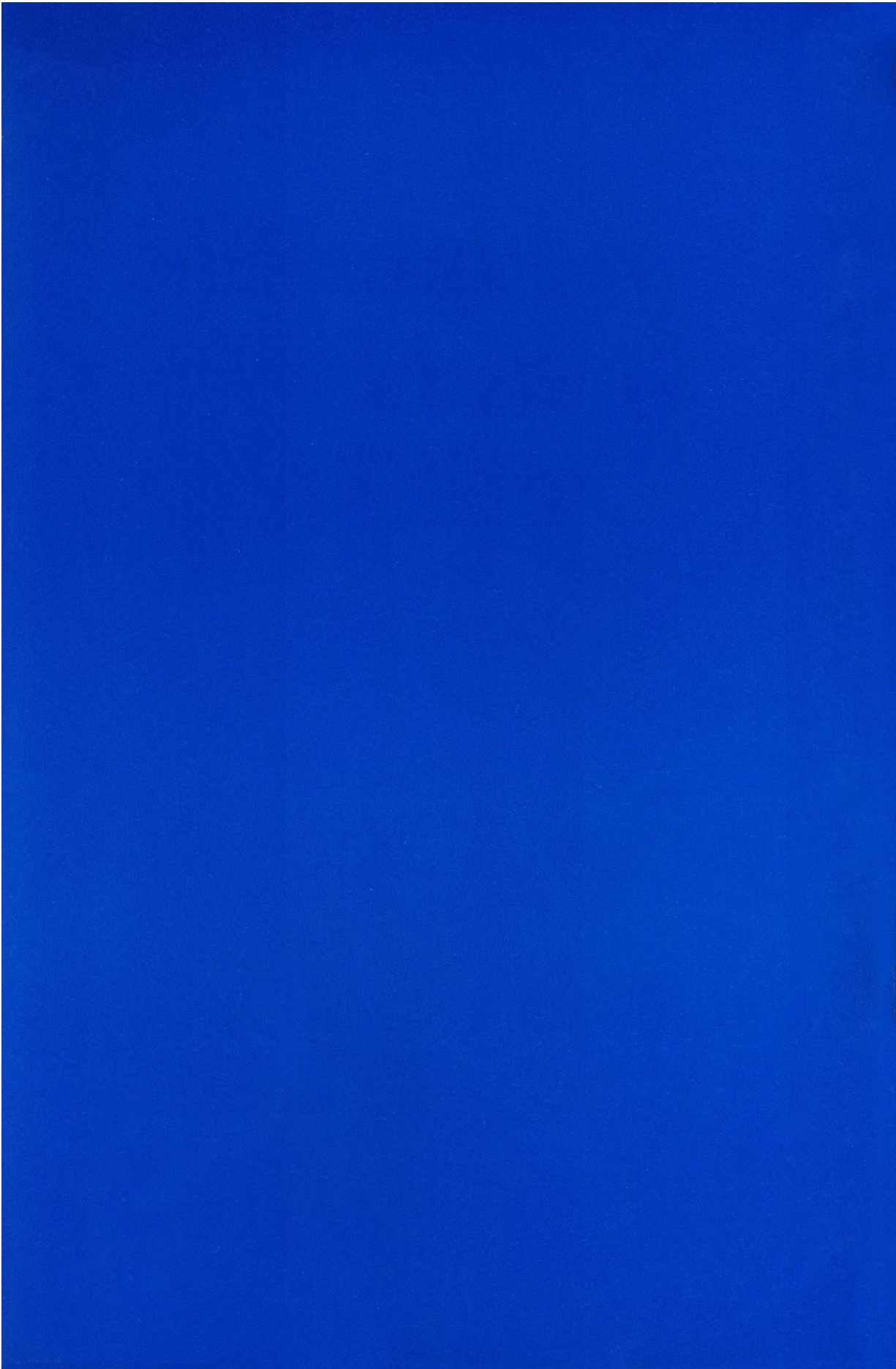

Posolstvá Z vnútra

Peter Daniel Francuch, Ph.D.

Posolstvá z vnútra

Francuch

POSOLSTVÁ Z VNÚTRA

Peter Daniel Francuch, PhD.

Originál vydalo vydavateľstvo Spiritual Advisory Press v roku 1982
v Santa Barbare, v Kalifornii.

Library of Congress Cataloging in Publication Data
Library of Congress Catalog Card Number 82-60513
ISBN # 0-939386-03-8

Francuch, Peter Daniel 1934 – 2001

MESSAGES FROM WITHIN

1. Duchovný život   I. Názov

Copyright © 1982 Peter D. Francuch, PhD.

Všetky práva vyhradené. Bez písomného dovoľenia vlastníka autorských práv sa nesmie žiadna časť tejto publikácie reprodukovat' či šíriť žiadnou formou či prostriedkami; elektronickými či mechanickými, vrátane fotokópií, zapisovania či ukladania dát na záznamové médiá.

Vydanie elektronickej verzie knihy je odsúhlasené a schválené vlastníkom autorských práv – 2010.

Vydavateľ:
Spiritual Advisory Press
P. O. Box 6344
Santa Barbara, California 93111

P. O. Box nie je viac platný a je tu uvedený len kvôli historickej presnosti.

Originál vydalo vydavateľstvo Spiritual Advisory Press v Spojených Štátoch Amerických.

Prvé vydanie.

Preložené v roku 2014. Publikácia obsahuje 193 strán.

Preložil: Ján Béreš
Redigoval: Ing. Michal Miko

OBSAH

ÚVOD.....	iv
PRVÉ POSOLSTVO: O nesprávnom výklade „Jupiterovho efektu“	1
DRUHÉ POSOLSTVO: O Prírodzenosti Najvyššieho	3
TRETIE POSOLSTVO: O manželstve a sexualite	5
ŠTVRTÉ POSOLSTVO: O zmeniteľnosti svojho stavu a rozpoloženia	13
O zriadení špeciálnej Školy pre Duchovné znovuprebudenie, znovupoučenie a reštrukturalizáciu Najvyšším v duchovnom svete	15
PIATE POSOLSTVO: O Novej Nebeskej Spoločnosti a jej účele a funkcii	18
ŠIESTE POSOLSTVO: O Swedenborgovom chápaní Posledného súdu	23
O Biblii a o jej rôznych významoch	23
SIEDME POSOLSTVO: O živote a jeho význame	26
Viac o sexualite a o pohlavnom styku	29
ÔSME POSOLSTVO: O princípoch duchovnej homogenity	33
DEVIATE POSOLSTVO: Viac o funkcii Novej Nebeskej Spoločnosti	39
DESIATE POSOLSTVO: O duchovných požiadavkách každodenného života a o súbore pravidiel pre taký život	42
JEDENÁSTE POSOLSTVO: O Novej Pekelnej Pseudo-spoločnosti a jej účele a funkcii. Varovania ohľadne jej pôsobenia	48
DVANÁSTE POSOLSTVO: O rôznych érach histórii duchovného vývoja ľudstva	53

TRINÁSTE POSOLSTVO: O metódach získavania poznania počas histórie ľudstva	56
ŠTRNÁSTE POSOLSTVO: O hlavných štrukturálnych zmenách duchovného sveta	60
PÄTNÁSTE POSOLSTVO: O sexualite v duchovnom svete	63
ŠESTNÁSTE POSOLSTVO: Pokračovanie o sexualite v duchovnom svete	66
SEDEMŇÁSTE POSOLSTVO: O tom, ako je určovaná dlhovekosť prírodného života ľudí na Zemi	69
OSEMNÁSTE POSOLSTVO: Viac o filozofii Novej školy v duchovnom svete	73
DEVÄTNÁSTE POSOLSTVO: Viac o štruktúre a funkcii Novej Nebeskej Spoločnosti	75
DVADSIATE POSOLSTVO: O taktikách a metódach fungovania Novej Pekelnej Pseudo-spoločnosti	80
DVADSIATE PRVÉ POSOLSTVO: O filozofickej koncepcii času	84
DVADSIATE DRUHÉ POSOLSTVO: O duchovných princípoch a živote vo všeobecnosti	89
DVADSIATE TRETIE POSOLSTVO: O praktickej aplikácii duchovných princípov v každodennom živote	94
DVADSIATE ŠTVRTÉ POSOLSTVO: O duchovných požiadavkách každodenného života a žitia	99
DVADSIATE PIATE POSOLSTVO: O praktických princípoch každodenného života	106
DVADSIATE ŠIESTE POSOLSTVO: O správnom chápaní prirodzenosti negatívneho stavu	110
O nevhodnosti ľudského chápania niektorých životných udalostí	112
DVADSIATE SIEDME POSOLSTVO: O ľudských modalitách vnímania, nevedomých procesoch a alterovaných stavoch vedomia	116

DVADSIATE ÔSME POSOLSTVO: O duchovných vojnách a metódach, taktikách a zbraniach v týchto vojnách a ako súvzťahia s ľudskými pozemskými vojnami	120
DVADSIATE DEVIATE POSOLSTVO: O zdroji ľudských problémov, trápení a utrpenia a ako ich zdoľať	129
TRIDSIATE POSOLSTVO: O duchovnej, duševnej a fyzickej výbave ľudí a o metódach liečby ich problémov	134
O správnom chápaní pojmov karma a reinkarnácia	137
TRIDSIATE PRVÉ POSOLSTVO: Niektoré praktické vysvetlenia pojmov duchovnosť a duchovné princípy	141
TRIDSIATE DRUHÉ POSOLSTVO: O procese inkarnácie ľudských bytostí na Zem a ako sa vykonávajú ich voľby	146
TRIDSIATE TRETIE POSOLSTVO: O tom, ako určiť, či je jedinec v pozitívnom, alebo v negatívnom stave	152
TRIDSIATE ŠTVRTÉ POSOLSTVO: O veciach každodenného života a o správnych stavebných blokoch života každého	158
TRIDSIATE PIATE POSOLSTVO: O štruktúre a obsahu reality	166
TRIDSIATE ŠIESTE POSOLSTVO: O povahe a štruktúre Stvorenia a o duchovných, duševných a fyzických chorobách a o ich liečení	172
PREČO SI ĽUDIA VOLIA CESTU DO PEKLA?	178
DODATOČNÉ POSOLSTVO O NOVEJ NEBESKEJ SPOLOČNOSTI	182
STRUČNÝ KOMENTÁR K POJMU REINKARNÁCIA	188
DÔLEŽITÉ VYHLÁSENIE OD NAJVVYŠŠIEHO	191
Odporučené čítanie	193

ÚVOD

Tridsaťšesť posolstiev, ktoré budú nasledovať, získal zapisovateľ počas svojej komunikácie, kontaktu a rozhovoru s Najvyšším vo svojej Vnútornej Mysli. Zaznamenal ich v súlade so žiadosťou Najvyššieho, za účelom vzájomného osohu a zdieľania s tými, ktorí sa zaujímajú o duchovné veci a ktorí majú radi svoje srdcia a mysle otvorené novým duchovným ideám, myšlienkam a pojmom.

Tieto posolstvá možno považovať za pokračovanie knihy „Základy ľudskej duchovnosti“ (publikovanej v januári 1982). Možno sa na ne pozerat' ako na prídavky, dodatky, rozvinutie, modifikácie a ďalšie vysvetlenia princípov zaznamenaných v tej knihe. Z toho dôvodu sa odporúča pred týmito posolstvami si prečítať najprv knihu „Základy ľudskej duchovnosti“. Niektoré z prezentovaných posolstiev sú však natoľko závažné a dôležité, pokiaľ ide o ich praktický prínos v každodennom živote a žití, že ich možno pochopiť a uvažovať o nich samostatne, bez predošlého čítania knihy „Základy ľudskej duchovnosti“.

Duchovné princípy každodenného života, zaznamenané tu, si vyžadujú, aby k nim človek pristupoval bez akéhokoľvek pocitu nútenia, nátlaku či povinnosti prijať či dodržiavať čokoľvek, čo je tu zjavené. Jediné, čo sa počas ich čítania vyžaduje, je zväziť ich rozumom, srdcom, logikou, intuíciou, pocitmi a overiť si ich svojou Vnútornou Myšľou z Najvyššieho, svojou slobodou voľby. Toto sa musí urobiť zvnútra.

Nikomu sa nevnučujú ani sa na nikoho nekladú žiadne ďalšie požiadavky či nároky.

Prvé posolstvo v tejto knihe je o nepochopení a dezinterpretácii takzvaného „Jupiterovho efektu“. Toto posolstvo je súčasťou podrobnejšie rozpracovaného posolstva, ktoré obsahuje osobné a intímne odkazy, týkajúce sa zapisovateľovho života. V tejto dobe je predčasné zverejniť toto posolstvo v jeho úplnosti.

Na záver tu zapisovateľ a všetci jeho duchovní radcovia vyjadrujú ocenenie, vďačnosť a poďakovanie tým, ktorí pomohli s redigovaním a s opravami angličtiny v tomto rukopise. Sú to: Irv a Pearl McCallum z La Jolly v Kalifornii, Dr. Artur E. Jones z Beverly Hills v Kalifornii, Dr. Katrin Davisová z Ventury v Kalifornii a moja láskavá, milujúca a milá manželka, Glória Francuchová.

Zapisovateľ
V Santa Barbare, v Kalifornii, júl 1982

ĎALŠIE KNIHY PETRA D. FRANCUCHA, PhD.

Princípy duchovnej hypnózy (revidované vydanie, 1982)

Základy ľudskej duchovnosti (1982)

Posolstvá z vnútra (1982)

Intenzívna duchovná hypnoterapia (s Arturom E. Jonesom, PhD.) (1983)

Odporúčené čítanie je uvedené na konci tejto knihy. [pozn. prekl.]

PRVÉ POSOLSTVO

(O nesprávnom výklade „Jupiterovho efektu“)

21. marec 1982

V tento deň začali prichádzať posolstvá, s prosbou Najvyššieho, aby boli zaznamenané a zdieľané s tými, ktorí sa úprimne, od srdca zaujímajú o nové duchovné veci.

Prvé posolstvo je súčasťou osobnej lekcie, ktorá obsahuje bod, zaujímavý pre širokú verejnosť.

...Treba sa naučiť nikdy nebrať obsah žiadneho posolstva len v doslovnom zmysle. Posolstvá sú vždy duchovné, pokiaľ ide o ich obsah, a nie doslovné. Doslovnosť takých posolstiev sa môže, ale aj nemusí splniť, v závislosti od určitých duchovných potrieb, známych len Pánovi.

Dobrym príkladom nesprávnych záverov je predpoveď ohľadne „Jupiterovho efektu“. Tento jav bol úplne nepochopený, dezinterpretovaný a vzatý doslovne. Predovšetkým, mnohí očakávali, že 10. marca 1982 (keď boli planéty našej Slnčnej sústavy v tom istom kvadrante za Slnkom voči Zemi) svet skončí, alebo aspoň dôjde k ohromnej prírodnej katastrofe. Avšak, nikto nebol dostatočne vnímavý na to, aby pripísal tejto udalosti správnu duchovnú a „astrologickú“ interpretáciu. Treba si pamätať, že astrologicky vždy existovali takzvané čakacie obdobia na odohranie sa udalostí, ktoré tak predchádzali, ako aj nasledovali po presnom dátume takého fenoménu. Takže, ak by sa niečo malo stať, stalo by sa to pred alebo po presnom dátume (alebo aj pred, aj po), no zriedka v ten presný dátum. Keďže sú do toho zapojené všetky planéty Slnčnej sústavy, čakacie obdobie sa kumuluje. Preto môže vplyv tohto fenoménu začať minimálne dva roky pred jeho presným dátumom (v tomto konkrétnom prípade začal v roku 1980 silnou erupciou hory Svätá Helena, iránskou krízou, inváziou Sovietov do Afganistanu) a bude pokračovať niekoľko rokov po presnom dátume (pravdepodobne do konca tohto storočia). Avšak, nič sa neudialo v presný dátum, kvôli takzvanému pravidlu „oka hurikánu“. V centre ničivého hurikánu je oko, ostrov úplného ticha, pokoja a kludu, kde sa nič nedeje. Ľudia zabudli, že tento fenomén sa odohrával v súhvezdí Lýra, ktoré súvzťažní so spoločenskými, politickými, ekonomickými a manželskými udalosťami a s iným podobným násilím, vraždami, záplavami, atď., nie nevyhnutne s geologickými udalosťami. Také udalosti sme mali v Afganistane, v Poľsku, na Strednom východe, v Strednej Amerike a na Falklandských ostrovoch. 20. marca 1982 došlo k dvojnásobnej erupcii hory Svätá Helena, ako aj k mnohým ďalším veciam. Toto všetko sú fyzické alebo prírodné manifestácie a súvzťažnosti „Jupiterovho efektu“. Budú pokračovať (s dočasnými obdobiami dlhšieho či kratšieho oddychu), znásobujúc sa až do konca ľudskej éry na planéte Zem a do začiatku Nového veku. **Len Pán pozná presné dátumy a časy tohto konca.**

Avšak, najdôležitejším zreteľom, zjavne prehliadnutým všetkými, je fakt, že „Jupiterov efekt“ je súvzťažnosťou nejakého duchovného stavu vecí a udalostí, ktoré sa odohrávajú v duchovnom svete. Tieto udalosti boli vcelku završené v čase, ktorý súvzťažní s 10. marcom 1982. V skutočnosti, v ten deň, alebo aby sme boli presnejší, v

Posolstvá z vnútra

---

dobe, ktorá súvzťaží s jeho dátumom, v duchovnom svete skončila typická ľudská éra. Toto bude mať nakoniec ohromné dôsledky, vrátane nevypočítateľného dopadu na celé a pre celé Stvorenie a nepredvídateľného vplyvu na náš život na planéte Zem. Keďže typická ľudská éra je výlučným fenoménom tejto Slnecnej sústavy a jej súvzťažných faktorov, musí sa odraziť aj v konštelácii jej planét. Odtiaľ teda výskyt fenoménov ako je „Jupiterov efekt“ v tomto konkrétnom storočí. V iných storočiach má a bude mať tento efekt iné významy, v súlade s duchovnými stavmi a procesmi a so stupňom duchovného pokroku, ktorý sa týkal a bude týkať toho konkrétneho času.

Toto je dobrou ilustráciou toho, ako treba rôzne posolstvá o súdnych dňoch a o presných dátumoch udalostí brať s veľkou rezervou. Ony sú súvzťažnosťami udalostí, ktoré sa odohrávajú v duchovnom svete. Môžu, ale aj nemusia byť synchrónne s časom v prírodnom svete. Zriedka sú.

A to je pre dnešok všetko.

DRUHÉ POSOLSTVO

(O Prirodzenosti Najvyššieho)

24. marec 1982

Dnes mi Najvyšší zjavil nasledovné:

Prirodzenosť Najvyššieho je konštantná. V Najvyššom je všetko v absolútnom stave a v absolútnom procese. Konštantnosť a absolútnosť Najvyššieho je nemenná.

Avšak, kvôli tomuto absolútnemu stavu a procesu, prirodzenosť Najvyššieho v Sebe obsahuje všetky zmeny od večnosti do večnosti v ich nekonečných variáciách a manifestáciách. Preto je Najvyšší v procese a stave neustálej zmeny. Toto je samotným znakom absolútnosti a konštantnosti Najvyššieho.

Toto je tiež báza, základ pre neustále tvorenie, od večnosti do večnosti, nekonečných variácií rôznych nových ideí, rôznych nových pojmov, rôznych nových duchovných, intermediárnych a prírodných svetov, dimenzií, vesmírov, galaxií, slnečných sústav, planét, časových a priestorových línií a paračasov a rôznych nových sentientných entít.

Staré idey, pojmy, svety, sentientné entity, atď., sú v stave a procese neustálej modifikácie a zmeny, odrážajúc tento absolútny poriadok, relatívny k Najvyššiemu. Toto je vlastne duchovný pokrok.

Z tohto pramení smrteľné nebezpečenstvo strnulého lipnutia na starých, konvenčných, tradičných, kultúrnych spôsoboch, ktoré neprirodzene nútia ľudí, aby sa vyhýbali akýmkoľvek zmenám a aby všemožne zachovávali staré. Také úsilie pochádza priamo z Pekiel a jasne vedie človeka do Pekla. Takzvané pekelné muky pozostávajú, medziiným, z nutnosti skôr či neskôr sa zmeniť, aj keď tam nemá nikto žiadnu túžbu a/alebo motiváciu zmeniť sa. Obyvatelia Pekiel žijú v neustálej hrôze, stále očakávajú, že budú vystavení nutnosti urobiť rozhodnutie ohľadne zmeny svojich stavov a polohení.

Toto tiež ilustruje, že všetky cirkvi a náboženstvá, ktoré existujú na planéte Zem, bez výnimky či vylúčenia niečoho, tým, že nedovolia, aby sa do ich doktrín dostalo čokoľvek nové, rigidným lipnutím na starých zjaveniach Biblie a ostatných svätých kníh a spisov prorokov (vrátane Swedenborga), a tým, že nedovolia nutné doplnky a modifikácie týchto zjavení, slúžia, podporujú a zvečňujú Peklá tu na planéte Zem (v prírodnej forme) a v duchovnom svete (v duchovnej forme).

Toto je dôvod, prečo musí byť súčasná forma náboženstiev a cirkví bezpodmienečne zrušená a nahradená úplne novou duchovnosťou, ktorá bude odrážať vo svojich doktrínach a učeniach absolútnu nutnosť neustálej zmeny, modifikácie a pokroku a dynamickú povahu všetkého, čo existuje. To isté platí, samozrejme, o všetkých ľudských spoločenských ustanovizniach, systémoch, vládach, inštitúciách, kultúrach, atď., nakoľko sú to všetko súvzťažnosti duchovného stavu vecí.

Posolstvá z vnútra

Preto, že všetky nebeské spoločnosti odrážajú Najvyššieho prirodzenosť neustálej zmeny, tieto sú neustále modifikované, preusporadúvané, obnovované, reštrukturalizované a reorganizované na ešte vyššie a duchovnejšie režimy existovania. Šťastie a blaženosť členov týchto spoločností sú úplné vtedy, keď ich členovia aktívne, tvorivo a jedinečne participujú na týchto a pri týchto zmenách. Tak sú maximálne motivovaní neustále sa meniť. Taká motivácia je pre nich rozhodujúca, lebo je hnacou silou v pozadí ich večného duchovného pokroku.

TRETIE POSOLSTVO

(O manželstve a sexualite)

25. marec 1982

Pán mi dnes poskytol nasledovné objasnenia a vysvetlenia:

Za momentálnych podmienok, existujúcich na planéte Zem, nie sú možné žiadne pravé, rýdze, duchovné manželstvá. Je niekoľko dôvodov, prečo je to tak (medzi mnohými inými):

1. Súčasní ľudia na planéte Zem sú výsledkom genetických manipulácií takzvanými pseudo-tvorcami (viď knihu „Základy ľudskej duchovnosti“). Pred niekoľkými miliónmi rokov (asi 3 – 4 miliónmi) boli ľudia vyfabrikovaní z neduchovných princípov, s jediným úmyslom a zámerom: dokázať, že sentientný život je možný bez akýchkoľvek duchovných princípov. Z toho dôvodu je všetko v súčasných ľuďoch zamerané na oponovanie a elimináciu čohokoľvek duchovného. Toto úsilie je vo väčšine prípadov nevedomé. Mnohí ľudia však zasväcujú svoj život tomuto ohavnému cieľu. Toto zahŕňa celé spoločnosti a krajiny. V takých ľuďoch je toto úsilie vedomé, aj keď skutočné motivačné faktory pramenia z hlbokého nevedomia, kde ich implantovali pseudo-tvorcovia.

Princípy feminity a maskulinity sú vo svojej rýdzej esencii a substancii duchovné princípy. Preto bolo nevyhnutné, aby pseudo-tvorcovia skreslili, prekrútili, znehodnotili a zmenili štruktúru ich významu, funkcie a prejavu v prírodnom stupni, kde je možné uskutočniť také zničujúce snahy. Na tento účel im bola daná planéta Zem. A tak sa stala javiskom, na ktorom sa za účelom ilustrácie a poučenia mohla stať realitou demonštrácia dôsledkov a výsledkov takých neduchovných snáh.

Pravé duchovné manželstvá sú možné len za podmienok úplnej duchovnosti, kde neexistujú žiadne skreslenia. Keďže také dôležité podmienky pseudo-tvorcovia starostlivo zničili, spolu s odstránením akýchkoľvek spomienok na tieto skutky, na planéte Zem nie sú uskutočniteľné žiadne pravé manželstvá, kým experiment pokračuje a kým ho Najvyšší dovoľí.

2. Genetickou manipuláciou pseudo-tvorcovia implantovali do svojho pseudo-stvorenia neduchovné pseudo-princípy pseudo-života. Tak pripravili ľudský život o najdôležitejší princíp, ktorý činí ľudí pravými ľuďmi: pravú duchovnosť. Z toho dôvodu súčasní „ľudia“ na planéte Zem nie sú praví ľudia, ale len pseudo-ľudia. Za pseudo-podmienok pseudo-života sú možné len pseudo-vzťahy.

Všetky tieto faktory sa stali súčasťou dedičnosti a génov pseudo-ľudí. V kombinácii a nahromadené boli a sú prenášané na všetko potomstvo a novorodencov. Kvôli tomuto usporiadaniu bolo nevyhnutné dovoliť, aby sa deti rodili neduchovnými, fyzickými, zvieracími prostriedkami, ktoré neobsahujú nič z priameho nadelenia z Najvyššieho. V tejto konotácii, nech zostala v pseudo-ľuďoch akákoľvek úroveň a stupeň dobra, lásky, pravdy a múdrosti, spolu s ich princípmi a odvodeninami, všetky boli kompletne a totálne kontaminované, znečistené, skreslené a presiaknuté neduchovnosťou. Na takých

Posolstvá z vnútra

---

kontamináciách, znečisteniach a skresleniach nie je možné stavať pravé, rýdze, duchovné vzťahy a manželstvá.

3. Momentálny stav ľudí na planéte Zem je taký, že predstavuje nezvyčajnú, neprirodzenú, patologickú a umelo nasilu natlačenú a nanútenú zmes a koexistenciu pozitívnych a negatívnych stavov: dobra a pravdy, spolu so zlom a lžami. Nanešťastie, tento stav považujú mnohí za prirodzený, normálny a nevyhnutný, ktorý je hnacou silou tvorivosti a aktivity a ktorý motivuje ľudí k ich bytiu a existovaniu. Toto je veľký podvod, vyfabrikovaný v Peklách a navodený v ľudských myšliach.

V duchovnom zmysle je úplne nemožné spojiť dobro so zlom, dobro s lžou, alebo pravdu so zlom, pravdu s lžou. Preto, ak by sa mali uskutočniť pravé duchovné manželstvá za takých zmiešaných podmienok, došlo by k večnému znesväteniu všetkých duchovných princípov.

Všetky pravé duchovné princípy sa prejavujú v konceptoch maskulinity a feminity. Všetky neduchovné pseudo-princípy sa prejavujú v pseudo-konceptoch skreslených chápaní manželstva, sexuality a rodinného života. Tie prvé sú vždy založené na slobode, nezávislosti, tolerantnosti, chápaní, vzájomnom zdieľaní, vzájomnom osohu a výmene. Tie druhé sú vždy založené na majetníctve, žiarlivosti, tabu, požiadavkách, reštrikciách, projekciách, falošných očakávaniach, obavách, výlučnosti, diktátoch, nenávisti, manipuláciách, predpisoch, stereotypoch, konvenciách, sebecke a postranných motiváciách. Rýdži, duchovný vzťah nemožno dosť dobre stavať na takej zmesi opakov.

Dobrá analógiu takej situácie možno nájsť v pojmoch hmota a antihmota. Ak by sa tie dve mali zmiešať, došlo by k totálnej anihilácii oboch, za spektakulárnej explózie.

Analogicky, ak by pravé duchovné manželstvá boli založené za súčasných podmienok ľudskej pseudo-duchovnosti a zmiešania, došlo by k takej explózii, že by naveky zničila všetok život vo všetkých dimenziách, úrovniach a stupňoch existencie a bytia.

A preto sa Pán dôkladne stará o to, aby zaistil, že sa na Zemi neuskutočnia žiadne pravé duchovné manželstvá a zväzky, kým existujú momentálne podmienky neduchovnosti a skreslenej duchovnosti.

Nuž, toto neznamená, že niektorí ľudia, ktorí sú v súčasnosti zosobášení (pseudo-zosobášení), nebudú vzájomne duchovne zosobášení v duchovnom svete. Mnohí budú. No najskôr budú musieť podstúpiť proces vyčistenia a zmytia všetkých kontaminácií, ktoré získali na základe procesu fyzického, neduchovného narodenia, genetiky, dedičnosti a iných faktorov, zavedených pseudo-tvorcami za účelom zničenia duchovnosti. Vôbec nikto nemôže byť skutočne zosobášený, pokiaľ sa rozhodne prísť na tento svet prostriedkami nanútenými pseudo-tvorcami. Každý, kto príde na tento svet, sa vzdáva možnosti byť skutočne duchovný a skutočne zosobášený, a teda je nutne kontaminovaný neduchovnosťou, vyfabrikovanou pseudo-tvorcami. Za takýchto podmienok nikto nevie, čo je to pravé duchovné manželstvo.

Aby človek vstúpil do pravého duchovného manželstva, najprv musí byť dekontaminovaný. Dekontamináciu nie je možné dosiahnuť tu na Zemi, za súčasne existujúcich podmienok, charakterizovaných vládou negatívneho stavu. Preto je taká dekontaminácia možná len v duchovnom svete.

4. Swedenborg správne definoval duchovné manželstvo ako spojenie dobra a pravdy a lásky a múdrosti. Upozornil tiež, že vo vyššom zmysle manželstvo symbolizuje manželstvo Ježiša Krista a Cirkvi. Avšak, pojmy dobro a pravda, láska a múdrosť a duchovný význam tohto úžasného symbolizmu ľudia vôbec nepochopili a úplne dezinterpretovali. Aj aplikácia týchto významov na skutočné fyzické manželstvá je úplne skreslená.

Spojenie dobra a pravdy znamená zjednotenie všetkých duchovných princípov, ktoré sú zahrnuté pod širšie kategórie — maskulinitu a feminitu. Tieto kategórie znamenajú zoskupenia duchovných stavov a procesov, ktoré sa týkajú princípov lásky a princípov múdrosti a súhrne všetkých ich odvodenín. Jestvujú nekonečné počty takých odvodenín. Z toho dôvodu nikdy neznamenajú vzťah medzi jedným fyzickým mužom a jednou fyzickou ženou. Nezrovnalosť v Swedenborgovej interpretácii sa objavila vtedy, keď vzal tento širší význam princípov a aplikoval ich úzko na ľudské páry a ich fyzické manželské zväzky. Keďže bol ovplyvnený svojou dobou, zvykmi a spôsobmi (érou po Veku temna), jeho interpretácia pozemských fyzických manželských zväzkov je v rozpore s pravým duchovným významom takého manželstva. Taký rozpor bol nevyhnutný za podmienok, ktoré existovali v časoch Swedenborga tak na Zemi (ktorá sa práve vynaňovala z Vekov temna), ako aj v duchovnom svete (kde sa práve završoval Posledný súd, ktorý sa odohrával v jednej oblasti sveta duchov). Ľudstvo ešte nebolo pripravené nadobudnúť poznanie a prijať hlbší a vyšší význam duchovného manželstva a ľudskej sexuality.

Pokiaľ ide o symbolizmus manželstva Ježiša Krista a Cirkvi, ľudia zabudli, že slová „Ježiš Kristus“, ako také, z vnútra, už znamenajú kompletne, úplné a absolútne zjednotenie všetkých duchovných princípov, ktoré sú neustále v manželstve (slova „Ježiš Kristus“ znamenajú, medzi mnohým iným, všetky princípy feminity — „Ježiš“, a všetky princípy maskulinity — „Kristus“). Každý princíp pozostáva z nekonečného počtu ďalších princípov a ich odvodenín v oboch smeroch, ktoré sú všetky vo vzájomnom manželskom zväzku, tvoriac tak kompletného Jedného Boha.

Na druhej strane, Cirkev je jedno telo. Avšak, tá jedinosť pozostáva z početných individuálnych a jedinečných tiel, ktoré tvoria život Cirkvi z Pána, ktorý/ktorá je večne zjednotený a ktorý/ktorá je v Sebe večne a absolútne spojený v manželstve. Ak by to tak nebolo, nebol by možný žiadny vzťah medzi Bohom a ľuďmi.

Keďže Pán je v Absolútnom Stave a Absolútnom Procese, môže mať vzťah len v absolútnom zmysle. No platí tiež, že tento vzťah je nevyhnutné opätovať na rovnocennom základe — v absolútnom zmysle. Dilemou však je, že nikto nemôže mať vzťah s Pánom v absolútnom zmysle, lebo len Pán je absolútny. Všetci ostatní sú v relativite svojho stavu. Všetci sme relatívni k Absolútnemu Najvyššiemu. Táto dilema je vyriešená faktom, že Pán má vzťah súčasne s nekonečným počtom sentientných entít (z ktorých sú ľudia na Zemi jednou podnožou) a každá jedna osoba má vzťah s Pánom

Posolstvá z vnútra

---

prevzatím duchovných identít všetkých ostatných a seba svojim jedinečným a neopakovateľným spôsobom. Prevzatie takých identít a sebaidentity je možné na základe princípu vzájomného zdieľania a vzájomného osohu. Takže, keď má jedinec vzťah s opačnými sexuálnymi charakteristikami ľudí, má vzťah s Pánom (ktorý je prítomný v dotyčnom neopakovateľným a jedinečným spôsobom — v jeho/jej Vnútornej Mysli), veľmi špeciálnym a jedinečným spôsobom, možným len skrz a len pomocou tej jednej špecifickej osoby. Toto znamená pravý duchovný vzťah. Také chápanie v ľudských predstavách chýba. Preto za týchto podmienok nemôžu ľudia vstúpiť do pravého duchovného manželstva.

5. Vyššie uvedené princípy sú princípmi pravého milovania sa a sexuality. Vyšší účel sexuality je, medziiným, najmenej trojaký: po prvé, poznať lepšie seba; po druhé, poznať lepšie iných; a po tretie, čo je najdôležitejšie, poznať lepšie Pána. Kvôli ľudskému relativistickému položeniu je poznanie Pána dostupné len skrz poznanie seba a druhých. Jedným z najlepších spôsobov, ako získať také poznanie, je zdieľať seba s druhými za týmto konkrétnym duchovným účelom i kvôli vzájomnému osohu. Toto je motivačným faktorom pravej duchovnosti. Na fyzickej úrovni sa tento princíp prejavuje sexuálnymi túžbami. Pohlavný styk, vo svojej intímnosti zdieľania a vzájomného osohu, je jedným z najlepších prostriedkov na dosiahnutie takého poznania.

Avšak, za momentálnych podmienok na Zemi je jedinec limitovaný a obmedzený negatívnym stavom a spoločenskými konvenciami, tradíciami, zvykmi a kultúrami, aby mal také vzťahy len s jednou osobou — manželom/manželkou (pseudo-manželom/pseudo-manželkou, alebo v niektorých krajinách so svojimi manželkami) a len v kontexte takzvaných manželských zväzkov, primárne iba za jediným účelom — kvôli rozmnožovaniu. Všetko ostatné, a najmä pravý duchovný účel, je ignorované, odsudzované, alebo sa aspoň na to pozerá s podozrením. Tento postoj dusí akúkoľvek možnosť získať životne dôležité ďalšie poznanie o sebe, o druhých a o Pánovi. Dôsledky takých obmedzení sú pre duchovné, duševné, emocionálne, intelektuálne, spoločenské, sexuálne a fyzické blaho ľudí zničujúce a deštruktívne, ako to živo demonštruje história pseudo-ľudstva. Taká situácia eliminuje akúkoľvek možnosť založiť pravé duchovné manželstvo a náležité sexuálne vzťahy. Tento výsledok pseudotvorcovia naprojektovali do ľudských životov, aby sa cez sexualitu a manželské zväzky nemohla ujať žiadna pravá duchovnosť.

6. Ľudia nesprávne pochopili pojmy cudzoložstvo a monogamia. Cudzoložstvo nie je definované a určované tým, že niekto má pohlavný styk s iným sexuálnym partnerom než so svojim vlastným manželom/manželkou. Taký styk môže, ale aj nemusí byť cudzoložný. Skutočné cudzoložstvo je definované na základe duchovných princíпов. Duchovné princípy sú určované úmyslom, s akým má ten-ktorý jedinec taký vzťah. V tomto zmysle, ak sa niekto zosobáši zo sebeckých dôvodov — aby zneužíval, alebo bol zneužitý, aby manipuloval, alebo bol manipulovaný, aby vlastnil, alebo bol vlastnený, aby ubližoval, alebo aby mu/jej ubližovali, aby niekto závisel na ňom/nej, alebo naopak, atď., — pácha cudzoložstvo so svojim vlastným takzvaným manželským partnerom. Akákoľvek postranná motivácia a negatívny, sebecký úmysel, pokiaľ sa tým ubližuje druhému a/alebo sebe, môže viesť k cudzoložnému postoj, bez ohľadu na to, či je to v manželstve, mimo manželstva, alebo za slobodna.

Ak človek pristupuje k takému vzťahu s dobrým, pozitívnym úmyslom, kvôli vzájomnému osohu, aby zdieľal a aby iní zdieľali s ním, aby miloval a bol milovaný, aby dával a prijímal, aby spoznal a aby spoznali jeho/ju, atď., — za účelom získať väčšie poznanie seba, druhých a Pána, aby dokázal zdieľať, dávať viac a lepším spôsobom, aby bol lepšou ľudskou bytosťou, užitočnejší a produktívnejší, koná duchovne a z pravej Božej lásky. Bolo by duchovnou ohavnosťou nazývať taký vzťah a pohlavný styk cudzoložným či smilným. No súčasný typ ľudí, majúci mozgy vymývané náboženskými doktrínami a spoločenskými nárokmi a tradíciami, robí presne to. Nahrávajú teda do rúk pseudo-tvorcom, ktorí zámerne skreslili pravé duchovné pojmy ohľadne manželstva a sexuality.

Na druhej strane, monogamia znamená, že dobro môže byť spojené len so svojou pravdou, tak ako láska môže byť spojená len so svojou múdrosťou, tak ako múdrosť a pravda môžu byť spojené len so svojou príslušnou láskou a dobrom. Preto, že existuje nekonečná rozmanitosť princípov dobra a pravdy, pravdy a dobra, lásky a múdrosti a múdrosti a lásky, existujú nekonečné možnosti spojení. Každý špecifický prvok dobra a lásky má súvzťahiaci presný špecifický prvok pravdy a múdrosti, a naopak. Pravé spojenie je možné len medzi týmito dvoma špecifickými, presnými súvzťahiacimi prvkami. Také spojenie vedie k ich kompletnému zjednoteniu, takže sa skutočne stávajú jedným kompletným a dokonalým prvkom. Spojenie s inými prvkami, ktoré nie sú v presnom súvzťažnom postavení, nevedie a nemôže viesť k zjednoteniu. Preto sú duchovné manželstvá vždy monogamné. Žiadne polygamné vzťahy v tejto konotácii nie sú duchovne uskutočniteľné. Avšak určenie, ktorý prvok lásky je špecifický pre súvzťahiaci prvok múdrosti, a naopak, je možné len za podmienok totálnej duchovnosti. Na planéte Zem také podmienky v súčasnej dobe neexistujú. Preto tu nie sú možné žiadne pravé duchovné manželstvá. Za tejto situácie sú pojmy monogamia, polygamia, cudzoložstvo, atď., nepotrebné, pretože nikto nepozná pravé duchovné princípy, ktoré môžu byť vzájomne spájané. Len Pán má také poznanie. Z toho dôvodu len Pán môže oddávať ľudí.

7. Ďalšou chybou v ľudskom ponímaní manželstva je, že ľudia ignorovali v takom vzťahu princíp zdieľania a vzájomného osohu. Aj keď žiadne pravé manželstvo nie je možné so žiadnym iným než so súvzťahiacim špecifickým prvkom, neznamená to, že nie je možné medzi nimi ani žiadne zdieľanie kvôli vzájomnému osohu a potešeniu. Opak je pravdou: pravý duchovný princíp hovorí, že keď už dôjde k takému zjednoteniu a jedinstvu, sú zdieľané so všetkými ostatnými prvkami, ktoré sú podobne zjednotené alebo ktoré hľadajú zjednotenie v jedinstve. Ako inak by mohla byť špecifickosť jednoty jedného konkrétneho spojenia, ktoré je tak jedinečné a neopakovateľné, prenesená k iným; a ako inak by mohol každý participovať na takom dôležitom zážitku, ak by bol uzatvorený v samonapájajúcej sa slučke a nedostupný k zdieľaniu s ostatnými? Zmýšľať opačne znamená zmýšľať neduchovne a podľa Pekiel.

Pseudo-tvorcovia urobili všetko, aby zabránili ľuďom, aby odhalili túto pravdu. Do sexuality a do manželstiev vniesli vinu, obmedzenia a tabu, aby zabránili ľuďom, aby hľadali väčšie a väčšie poznanie seba, druhých a Pána. Také poznanie, samozrejme, by viedlo ľudí k väčšej pravej duchovnosti. Toto bola jedna vec, čo pseudo-tvorcovia nechceli.

Posolstvá z vnútra

S takými reštrikciami, tabu, vinou, obmedzeniami, projekciami, očakávaniami, diktátmi, zverstvami, ohavnosťami a všetkými ostatnými šialenstvami ohľadne manželstva, sexuality a rodinného života nie je možné založiť na Zemi pravé duchovné manželstvá.

8. Jedným z hlavných princípov duchovnosti je, že všetko v stvorení je v procese neustálej zmeny, doplňovania a modifikácie. (Vid' posolstvo zo dňa 24. marca 1982.) V každodennom živote ľudí sa tento princíp odráža v ich potrebe rozmanitosti. Táto potreba je jedným z motivačných faktorov duchovného pokroku a zmeny. Táto potreba vznikla z faktu, že jedinec nemôže byť v absolútnom stave a procese, ktorý pozostáva zo všetkých možných zmien od večnosti do večnosti. Len Najvyšší je v Absolútnom Stave a Procese. Aby jedinec prežil, napredoval a bol motivovaný do večnosti sa približovať takému absolútnemu stavu, potrebuje neustálu rozmanitosť zmien, ktoré ho/ju vedú k väčšiemu a väčšiemu poznaniu seba, druhých a Pána. Ak by bol obmedzený, čo do rámca, možností, volieb, prejavov, vnemov, zdieľaní, atď., na jednu či len veľmi málo alternatív, nemohol by napredovať, nemohol by sa stať viac sebou samým; a jednoducho by nemohol prežiť. Všetka tvorivosť, produktivnosť a užitočnosť by skončili. Za takej situácie by bol život jednotvárný, nudný a nezmyselný. Z takej situácie by nebolo možné čerpať žiadnu radosť a potešenie zo života.

Tento princíp rozmanitosti sa odráža v ľudskej sexuálnej odozve. Väčšinu ľudí dokáže a väčšinu ľudí sexuálne priťahuje, vzrušuje a stimuluje viac než len jedna osoba opačného pohlavia. Dokážu ich vzrušiť a vzrušujú ich mnohé osoby a túžia po pohlavnom styku s mnohými.

Nuž, táto túžba, v jej pôvodnej forme, pred tým, než to tu ovládol negatívny stav, vzišla z pravých duchovných princípov ako odraz potreby poznať lepšie seba, druhých a Pána. Koniec koncov, milovaním sa s niekým jedinečným sa vo vyššom zmysle jedinec miluje s Pánom, ale presnejšie, s jednou z Pánových jedinečných charakteristík, ktoré sú a ktoré môžu byť reprezentované, vyjadrené a zdieľané len tou a len s tou jednou konkrétnou osobou, ktorá je procesom, manifestáciou a predĺžením tej špecifickej, jedinečnej charakteristiky. Nikto iný nemôže poskytnúť takú skúsenosť a také poznanie. Získaním tejto skúsenosti a poznania jedinec činí ďalšie kroky k lepšiemu poznaniu seba, druhých a Pána, a tým sa stáva kompletnejšou, celistvejšou, individualizovanejšou a lepšou ľudskou bytosťou.

V manželských vzťahoch, aké existujú v súčasnosti, taká sexuálna skúsenosť, s takým cieľom a úmyslom, môže a dokáže povzniesť a obohatiť vzájomnú sexualitu a zintenzívniť vzájomnú túžbu, prinesúc rozmanitosť a vzrušenie do ich vzťahu a dodajúc im pocit pravého zdieľania, vzájomného osohu a lásky, bez akejkoľvek nudy, všednosti a jednostrannosti a bez akejkoľvek žiarlivosti, majetníctva, paranoje a sebeckej výnimočnosti. S takým úmyslom a prístupom sa môžu momentálne existujúce manželstvá na Zemi značne zlepšiť a stať sa zdrojom šťastia, tvorivosti a zrodu novej, vyššej idey pre duchovný pokrok každého. To by mohlo napokon viesť k opätovnému nastoleniu pravých duchovných manželstiev, alebo aspoň pripraviť pre ne cestu.

Taký výsledok sexuality a manželstiev nebol pre pseudo-tvorcov prijateľný, lebo viedol k väčšej duchovnosti. To nebolo úmyslom pseudo-tvorcov. Preto vstúpili do

svojich pseudo-výtvorov pseudo-lidské pocity viny, majetníctva, žiarlivosti a mnohé iné podobné zverstvá a ohavnosti (mnohými považované za duchovné a Zbožné — sú presný opak pravdy), čo úplne zničili pravý význam sexuality, manželstva a rodinného života na Zemi.

9. Duchovné princípy maskulinity a feminity, manifestujúce sa v pojmoch Láska a Múdrosť a Dobro a Pravda, sú postavené a prejavujú sa v princípoch kompletnej a úplnej jednoty, slobody a nezávislosti. Nie je možné, ba dokonca ani mysliteľné žiadne uprednostňovanie, nadvláda, podriadenosť a/alebo výnimočnosť jedného princípu voči druhému. V pravom duchovnom zmysle nie je možná žiadna nadvláda, manipulácia, závislosť či otroctvo. Preto sú si všetky vo všetkých ohľadoch rovné. Sú rôzne vo svojom prejavovaní sa, no sú si úplne rovné vo svojej dôležitosti. K spojeniu, zjednoteniu a jedinstvu môže medzi nimi dôjsť jedine na základe princípu rovnosti, slobody a nezávislosti. Pravé duchovné manželstvo je možné len na základe tejto rovnosti, slobody a nezávislosti feminity a maskulinity. Pravé zjednotenie sa môže udiať len na takej báze. Všetko ostatné vedie ku skaze a nenávisti; čiže je to zlé a pochádza zo z Pekla.

Za súčasného neduchovného stavu na planéte Zem žiadna taká rovnosť pohlaví a ľudí vo všeobecnosti neexistuje. Preto sa tu nemôžu ujať žiadne duchovné manželstvá.

10. A na záver, keďže súčasné ľudstvo je výsledkom fabrikácie a experimentu pseudo-tvorcov — čo dovolil Pán, aby mohla byť zodpovedaná otázka, aké je to byť bez duchovnosti alebo so skreslenou duchovnosťou — a aby sa mohol jeho výsledok demonštrovať a zobrazit' živým príkladom ľudí, bolo nevyhnutné zaviesť stav nevedomosti a nevedomých procesov. Narodiť sa do nevedomosti, s viac než 95 percentami mysle na nevedomej úrovni, znamená narodiť sa do žiadnej zjavnej duchovnosti.

Pravá duchovnosť si vyžaduje plné poznanie, plné uvedomenie si všetkých procesov, a žiadne obmedzenia a reštrikcie. Nevedomosť a nevedomé procesy sú obmedzujúce a reštriktívne. Keďže všetko poznanie, ktoré získajú ľudia od narodenia, pramení z nevedomosti, namiesto pravého poznania sú kŕmení nesčíselným množstvom skreslených a falošných vedomostí. Neznalosť plodí a podporuje vzdelanú neznalosť.

Aby sa navrátila vláda pravej duchovnosti a jej duchovných princíпов do ľudského života, je nevyhnutné vrátiť sa k pôvodným duchovným metódam, prostredníctvom a pomocou ktorých ľudia prichádzali na tento svet — do plného poznania a do kompletnej znalosti. (Vid' knihu „Základy ľudskej duchovnosti“.) Len takýmto spôsobom možno prerušiť znásobovanie a hromadenie sa ignorancie a lži, lži a skreslení (nanútených geneticky a skrz dedičnosť) a môže sa tak na Zemi ujať Nový duchovný vek s Novým ľudstvom. Pokiaľ sa ľudia budú rodiť starým, zvieracím spôsobom, aký vyfabrikovali pseudo-tvorcovia, dedičný a genetický prenos zla a lži bude pokračovať geometrickým radom. Ľudia budú teda stále kontaminovaní negatívnymi tendenciami a budú hniť vo svojej túžbe viac a viac skresľovať, dezinterpretovať, zavádzať a ničiť. Za takých podmienok nemôžu na tejto planéte existovať žiadne pravé duchovné manželstvá, pretože tie sú postavené na plnosti poznania, úplnom uvedomení si všetkých procesov ľudskej mysle, v stave a procese slobody a nezávislosti.

Posolstvá z vnútra

Takže, kým sú ľudia nakazení negatívnymi stavmi a kým v nich žijú, nemôžu byť slobodní a nezávislí a mať úplné poznanie a plne si uvedomovať všetky procesy a úrovne svojich myslí. Preto nemôžu byť skutočne zosobašení.

Toto je koniec dnešného posolstva.

ŠTVRTÉ POSOLSTVO

(O zmeniteľnosti svojho stavu a rozpoloženia)

(O zriadení špeciálnej Školy pre Duchovné znovuprebudenie,
znovupoučenie a reštrukturalizáciu Najvyšším v duchovnom svete)

27. marca 1982

Dnes mi Najvyšší zjavil nasledovné.

Jedným z najdôležitejších uvedení a poznání, ktoré boli nedávno sprístupnené celému Stvoreniu, vrátane tých, čo sú v Peklách a vrátane pseudo-tvorcov, je uvedenie si neoddiskutovateľného faktu, že nikto nie je uzamknutý vo svojom stave a položení a že každý môže zmeniť, modifikovať, aktualizovať a vzdať sa svojho momentálneho položení, samozrejme, ak chce.

Dôvodom, prečo je toto poznanie také dôležité, je, že až donedávna väčšina ľudí v duchovných svetoch (v peklách, v intermediárnom svete a v ľudskom nebi) bola toho názoru a presvedčenia, že každý musí zostať vo svojom položení navždy, že akýkoľvek pokrok či úpadok sa musí a dokáže udiť prísne len v rámci daného položení.

Taký názor bol a ešte stále je zvečňovaný a udržiavaný väčšinou náboženských doktrín, vrátane niektorých doslovných vyhlásení v Biblii a niektorými dezinterpretáciami Swedenborgových konceptov. Ľudia na Zemi majú príslovie, „Ako strom padne, tak zostane“, čo znamená, že nič sa nemôže vôbec zmeniť, keď už raz bola učinená voľba.

Avšak, také vyhlásenia, názory a interpretácie boli vzaté doslovne, a nie duchovne. Ich duchovný a vnútorný význam tvrdí, že všetko, čo je doslovne myslené ako „nadobro, navždy, naveky“, v duchovnom zmysle znamená kohosi potenciálnosť stavu a položení — byť nadobro, navždy, naveky. V žiadnom prípade to neznamena, že to musí byť nadobro, navždy a naveky.

Z toho dôvodu každé také vyhlásenie v Biblii, v písmach svätých kníh rôznych prorokov a v Swedenborgových konceptoch v podstate znamená, že každý sa môže rozhodnúť zostať naveky v sebou zvolenom položení, stave a procese. Nikto sa nemusí meniť. Nikto nie je do ničoho nútený. No tiež to znamená, že tam nemusí zostať naveky a že sa môže a dokáže zmeniť vždy, keď si zažela, za predpokladu, že sa takej zmene podvolí dobrovoľne, so všetkými jej dôsledkami a následkami a že sa zo svojej slobodnej vôle vzdá predošlého životného štýlu. Nezáleží na tom, v ktorej dimenzii, úrovni, stupni, kroku či línii sa dotýčny/á v danej dobe nachádza (či už v najhlbších Peklách, alebo v Najvyššom Nebi, alebo v prírodnom stupni, atď.). Táto interpretácia bola zo spomienok ľudí v celom Stvorení vymazaná z nasledovných dôvodov (medzi mnohými inými, ktoré v tejto konkrétnej dobe ešte nemôžu byť zjavené).

Keď začal existovať negatívny stav v duchovnom svete (vo forme Pekiel) a v prírodnom svete (vo forme ľudí na tejto planéte), musel byť potvrdený voľbami vzniknúť a existovať navždy, do večnosti. Aby sa vôbec ujal, musel byť presvedčený, že

Posolstvá z vnútra

---

môže zostať naveky. S prirodzenosťou negatívneho stavu je neoddeliteľne spojená nutnosť vnímať všetko v zmysle finálnosti. V jeho položení nie je nič meniteľné. Zloba negatívneho stavu je určená princípom jeho finálnosti a nemennosti. Nič, čo je meniteľné, nemôže byť motivované zlým úmyslom. Všetko, čo nie je motivované zlým úmyslom, je dobré. Preto je dobré a náležité snažiť sa o zmenu a zmeniť sa. Taký stav dáva jedincovi perspektívu večného rastu a pokroku, lebo mu poskytuje šancu neustále sa učiť niečo nové, zažívaním toho, žitím toho a uskutočňovaním toho vo svojom skúsenostnom žití. Táto zmena nie obmedzená na vnútorný rámec jedincovho stavu, ako si myslel Swedenborg a ako si ešte stále myslia mnohí, ale prechádza z jedného stavu do druhého, z jednej úrovne na druhú, ako aj z jednej dimenzie do druhej. V negatívnom stave nie je žiadna taká situácia mysliteľná. Dôvodom je, že by bola považovaná len za prechodnú, ako medzikrok v procese jedincovho učenia sa o pominuteľnej, dočasnej povahe stavu existencie zla. S takým poznaním by sa negatívny stav nemohol vystáť.

Aby teda negatívny stav prekvital a priniesol svoje ovocie, spolu so živou demonštráciou jeho prirodzenosti, výsledkov a dôsledkov, Pán dovolil, aby bolo akékoľvek poznanie a spomienky na dočasnú a pominuteľnú negatívneho stavu zatiaľ z celého Stvorenia vymazané. Jediné, čomu bolo dovolené pretrvať u niektorých ľudí a sentientných entít v celom Stvorení, boli fámy, dohady, špekulácie a rozpory o tom, či jedinec je alebo nie je naveky uzamknutý vo svojom stave a položení. Negatívny stav a doslovný zmysel Biblie a ďalších zdrojov, samozrejme, podporujú predstavu, že je to naveky. Nebeské spoločnosti, iné sentientné entity a svety a zopár ľudí na Zemi obhajujú opak. Okrem Biblického doslovného zmyslu a niektorých Swedenborgových tvrdení (hoci Swedenborg nie je v tomto ohľade dôsledný) nebol k dispozícii žiadny hmatateľný dôkaz ani pre jeden z týchto argumentov a až doposiaľ nebolo poskytnuté žiadne priame zjavenie od Pána o tejto situácii.

Ďalším dôvodom, prečo Pán dovolil takú situáciu, bolo, že ak by ľudia mali s istotou vedieť, že jedinec nie je povinný a naveky odsúdený zostať v negatívnom stave, onen experiment a jeho dôsledky a zodpovedanie otázky, aké je to byť bez duchovnosti alebo so skreslenou duchovnosťou, by neboli autentické; bolo by to ako vtip a nikto by to nebral vážne. Toto platilo až dodnes pre všetky ostatné stavy. Bolo by to ako hranie sa, „tvárme sa, že...“, a na základe takej situácie by nemohlo dôjsť alebo sa uskutočniť žiadne skutočné, pravé poučenie. To by prekážalo pravému duchovnému pokroku v celom Stvorení. Skutočná realita každého položení je určená istotou, že bude trvať naveky. Je pravda, že stav zostáva naveky, no iba ako skúsenosť, poučenie, a nie ako trvalá stagnujúca realita. Na druhej strane, ak akýkoľvek stav zostáva naveky, neznamená to, že v ňom musia zostať naveky jeho účastníci. Toto je veľmi rozhodujúci rozdiel, ktorý dáva celý tento koncept do úplne inej perspektívy. Až doteraz si väčšina ľudí neuvedomovala tento rozdiel v interpretácii. Odtiaľ teda vzišli nesprávne závery ohľadne neho.

Ako bolo spomenuté v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“, celé Stvorenie, spolu so všetkými tými, ktorí sa zúčastnili negatívneho stavu v Peklách a tu na Zemi, súhlasili so svojej vlastnej slobody voľby, pred začiatkom času a priestoru (vo svojich myšlienkach v Absolútnom Myšlienkovom Procese Najvyššieho), s vymazaním týchto spomienok a poznania, aby tak experiment a poučenie mohli byť platné, hodnoverné, presvedčivé a osožné.

Dodatočným dôvodom, prečo Pán dovolil takú situáciu, bolo odradiť ľudí od účasti na negatívnom stave. Pred tým, ako niekto vykoná voľbu angažovať sa v negatívnom stave, sú mu/jej prezentované „fakty“ — že dôsledky takej účasti by mohli mať večné trvanie. Ľudia sa dvakrát rozmýšľajú, než sa rozhodnú prísť sem. Samozrejme, slová „mohli by mať“ neznamenajú, že „budú mať“. No taká je povaha prírodného stupňa a negatívneho stavu, že má tendenciu vnímať toto varovanie ako konečnosť stavu. Dôležitosť tohto experimentu pre celé Stvorenie a pre Pánov prvý príchod na túto Zem bola jasne ukázaná a prediskutovaná v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“.

Sú niektoré ďalšie dôležité dôvody, prečo Pán dovolil existenciu takejto situácie, no tie nemožno v tomto konkrétnom čase zjaviť.

V súčasnosti sa výsledky tohto experimentu dozvedelo a boli demonštrované celému Stvoreniu. Osoh z neho sa dosiahol. Preto Pán zahájil proces jeho postupnej eliminácie.

Prvým krokom v tomto procese eliminácie je priame zjavenie od Pána o tomto všetkom a o fakte, že nikto nie je naveky uzamknutý v žiadnom stave a položení. Tento fakt už viac nie je predmetom dohadov, sporov, predpokladov a domniek, ale je skutočnou, večnou pravdou, zjavenou priamo Pánom.

Je dôležité pamätať si, že niekoľko miliónov rokov ľudia verili v opak. Peklá, náboženské doktríny a učenia im vymývali mozgy o večnom zatratení v Peklách, o večnom zapadnutí v jednom konkrétnom stave v Nebi a o mnohých ďalších podobných duchovných ohavnostiach. Odstrániť všetko toto falošné poznanie a nahradiť ho rýdzimi pravdami nebude ľahký proces. Vyžiada si to množstvo úsilia a času.

Aby tí, ktorí si mysleli, že sú naveky uzamknutí vo svojom stave, položení a procese a tí, ktorí javia túžbu zo svojej vlastnej slobodnej vôle sa dozvedieť viac, zahájili proces očisty, aby sa zbavili konkrétnych lží, ich dôsledkov, nedostatku správneho poznania, atď., Pán sa za tým účelom chystá, pod Svojou priamou záštitou a dozorom, založiť špeciálnu školu, nazvanú Škola pre Duchovné znovuprebudenie, znovupoučenie a reštrukturalizáciu. Táto škola bude umiestnená v zvlášťnej oblasti, špeciálne za týmto účelom stvorenej Pánom. Táto oblasť bude v priamej, súbežnej blízkosti k všetkým Nebesiam (tak ľudí zo Zeme, ako aj z ostatných oblastí stvorenia), k všetkým medzivesetom, k všetkým Peklám (vrátane Pekiel pseudo-tvorcov), k všetkým úrovňam a dimenziám prírodných svetov a k planéte Zem.

Dôvodom, prečo bude tá škola tak blízko, je, že musí byť bezprostredne spojená so všetkými skúsenosťami celého Stvorenia a so všetkými jeho dimenziami, úrovňami, stupňami, krokmi a líniami, aby mal každý, kto príde do tej školy, skúsenostne k dispozícii všetky voľby a všetky dôsledky takých volieb. Len za týchto podmienok možno vykonať objektívne, nezaujaté, neskreslené a slobodné voľby.

Takže, každý, kto si bude želať a kto sa rozhodne zmeniť svoj stav, bude poslaný do tej školy pre znovupoučenie a reštrukturalizáciu, v súlade s novými konceptmi duchovnosti.

Posolstvá z vnútra

Avšak, tá škola bude mať oveľa rozsiahlejšiu funkciu. Jednou z nich je pomôcť všetkým tým, ktorí prichádzajú z Pekiel, uvedomiť si toto nové poznanie a novú príležitosť pre začatie vytúženej zmeny. Každý v Peklách je duchovne, duševne, emocionálne a intelektuálne chorý. Pred získaním nového života musí najprv podstúpiť liečbu. Tá škola takú liečbu poskytne.

Aj mnohí ľudia v intermediárnom svete po svojom príchode doň sú zmätení, popletení a chorí. Ak budú spôsobilí, pôjdu do tej školy a zbavia sa svojho zmätku, popletenosti a kontaminácie z negatívneho stavu. To isté platí o ľuďoch prichádzajúcich z planéty Zem.

Mnohí ľudia na planéte Zem budú mať však priamy prístup do tej školy a budú tej škole slúžiť ako učitelia, terapeuti, zmocnenci a pomocníci druhým tu na tejto planéte, kým budú ešte vo svojich fyzických telách. Budú sa zúčastňovať školských aktivít a administratívy a budú implementovať nové pravidlá duchovného znovuprebudenia, znovupoučenia, liečby a reštrukturalizácie tak tam, ako aj tu na Zemi. Oni sami najprv podstúpia celý ten proces a liečbu v tej škole, aby sa zbavili svojich vlastných problémov a skreslení, aby tak mohli lepšie pomáhať ostatným. Títo ľudia budú mať fyzický pocit, že sú v tej škole a budú si po svojom návrate na túto úroveň vedomia pamätať, čo sa udialo. Všetci obyvatelia Nebies, ktorí túžia dozvedieť sa viac o tomto novom zjavení a o konceptoch multidimenzionálnych zmien a ktorí si želajú, aby zažili rôzne ďalšie možnosti a voľby, aby tak mohli ďalej rásť a byť osožnejší druhým a Pánovi, budú mať takisto plný prístup do tejto školy a budú tam môcť nastúpiť a prispieť k jej programu.

To isté platí pre všetky ďalšie sentientné entity (humanoidov i nehumanoidov) v celom Stvorení, ktoré túžia a potrebujú sa dozvedieť viac o nových konceptoch duchovnosti, platných pre tento konkrétny región. Budú sa deliť o svoje vlastné zážitky so všetkými ostatnými praktikantmi tej školy a dozvedia sa od všetkých praktikantov o ich zážitkoch. Bude teda vytvorený vzájomný ošoh.

Jednou z hlavných funkcií tejto školy je zaistiť naveky pre každého v Stvorení — od Pána — možnosť zmeny a duchovného pokroku; vytvárať neustále nové idey, nové koncepcie, nové znalosti, nové možnosti, čerstvé voľby a ich praktický prínos a realizáciu, ako nepretržite prúdia z Najvyššieho; a zaistiť, aby už nikto nikdy neprepadol falošnej viere, že je naveky uzamknutý v jednom stave, alebo že je odsúdený byť naveky v Pekle, aj keby to bolo Peklo pseudo-tvorcov.

Je mi povedané, že ako prvý a veľmi skromný predchodca sa na tejto planéte objavil malilinký prototyp ideí tejto školy vo forme duchovnej hypnózy. Duchovná hypnóza má za cieľ duchovné znovuprebudenie, znovupoučenie, reštrukturalizáciu a spomenutie si na dôvody, prečo si kto zvolil, že bude žiť život negatív a problémov.

V tejto škole bude využitý koncept duchovných radcov v oveľa širšom a hlbšom zmysle, než je tomu doposiaľ v procese duchovnej hypnózy. Každý je stále spojený so svojimi duchovnými radcami. Preto v procese znovupoučania a reštrukturalizácie v tej škole budú všetci duchovní radcovia takpovediac fyzicky a vo všetkých ostatných ohľadoch participovať na tomto procese a budú sami prechádzať celou liečebnou

Posolstvo 4

---

procedúrou zároveň s tými, ktorým slúžia ako radcovia. V tej škole teda nebude žiadna disproporcja, nerovnováha a/alebo absencia čohokoľvek či kohokoľvek.

Samozrejme, ohľadne štruktúry, účelu, cieľa a programu tejto novej školy je toho oveľa viac, než je tu zjavené. Ak to bude nutné a prospešné, neskôr bude zjavené viac.

Toto je koniec dnešného posolstva.

PIATE POSOLSTVO

(O Novej Nebeskej Spoločnosti a jej účele a funkcii)

28. marca 1982

Dnes bolo od Pána prijaté nasledovné posolstvo:

Pred istým časom Pán stvoril, zaviedol a aktivoval úplne nový stav a polozenie vo forme novej nebeskej spoločnosti. Táto spoločnosť presahuje všetko, čo existuje doteraz. Štruktúra, funkcia, účel a cieľ tejto spoločnosti majú taký charakter, že presahujú akékoľvek ľudské chápanie.

Niektoré koncepty však môžu byť príbuzné, pretože sú vzdialene v možnostiach ľudského chápania.

Duchovný svet, tvorený tými ľuďmi, ktorí prišli z planéty Zem, bol vo všeobecnosti rozdelený na tri Nebesá, dve kráľovstvá a intermediárny svet a rôzne úrovne Pekiel. Štruktúru a funkciu tohto konkrétneho duchovného sveta zjavil a opísal Swedenborg.

Mnohí však mylne predpokladali, že táto štruktúra je trvalá a zostane naveky bez akejkoľvek zmeny.

Takýto predpoklad znamená, že Pán prestal tvoriť čokoľvek nové. Ako bolo uvedené 24. marca 1982, Pán je v procese a stave neustálej zmeny. Teda, Pán nielenže udržiava Svoje Stvorenie, ale aj do večnosti tvorí nové idey, pojmy, stavy, procesy, sentientné entity, atď.

Vyššie uvedená štruktúra v duchovnom svete (ľudí z planéty Zem) bola dočasná a pominuteľná. Poslúžila svojmu účelu a úžitku.

Za starej štruktúry boli rôzne úrovne a stupne nebies izolované a uzavreté do seba. Bez špeciálneho povolenia a prípravy nebol možný ani prípustný žiadny priamy prechod z jedného teritória na druhé. Komunikácia medzi nimi prebiehala primárne cez a pomocou súvzťažností, Slova, prostredníctvom špeciálne menovaných mediátorov alebo na úrovni intermediárneho sveta (ktorý Swedenborg volal svet duchov).

Tento stav bol nevyhnutný, kým existovala v duchovnom svete typická ľudská éra (ohľadne definície a opisu špecifickej a typickej ľudskej éry si pozrite 6. kapitolu, 1. časť, strany 296 – 297 knihy „Základy ľudskej duchovnosti“). Ľudská éra bola a je érou rozdelení, obmedzení, ohraničení a výlučnosti. Tento stav sa odrážal v štruktúre ľudských Nebies. Tí, ktorí boli v týchto nebesiach, boli rozdelení podľa stupňa a rozsahu ich vnímania a prijatia pravdy a múdrosti, dobra a lásky, viery a dobročinnosti, lásky k Bohu a lásky k blížnemu a podľa ich rôznych kombinácií a prejavov.

Týmto rozdelením, medziiným, sa tiež chránili pred možnými útokmi negatívnych duchov a Pekiel, ktorým bolo dovolené kvôli určitým duchovným dôvodom a účelom potulovať sa po duchovnom svete ľudí planéty Zem.

S vyššie uvedenou štruktúrou duchovného sveta sú automaticky neoddeliteľne späté hrubé obmedzenia, reštrikcie, izolácia a pocit výlučnosti. Z rôznych dôležitých dôvodov táto štruktúra poslúžila svojmu úžasnému účelu, no jej večné trvanie je nemysliteľné. Je to v rozpore s prirodzenosťou Najvyššieho.

Nedávno typická a špecifická ľudská éra v duchovnom svete skončila a je v procese ukončovania aj v prírodnom svete. Ukončovanie tejto ľudskej éry v duchovnom svete bolo úplne zavŕšené v dobe odpovedajúcej v ľudských časových kategóriách 10. marcu 1982 (v čase takzvaného „Jupiterovho efektu“, ktorý ľudia vzali doslovne, ignorujúce jeho duchovnú súvislosť — a v dôsledku toho, samozrejme, boli sklamaní).

Ukončenie typickej ľudskej éry umožnilo Pánovi prikrčiť k rozsiahlej a intenzívnej reorganizácii, reštrukturalizácii, modifikácii a zaktualizovaniu celého duchovného sveta ľudí z planéty Zem. Toto zahŕňa všetky úrovne, stupne, regióny a oblasti Nebies, Intermediárnych Svetov, Pekiel a oblasti pridelené a obývané pseudo-tvorcami.

Aby sa uskutočnila a ujala taká rozsiahla a intenzívna reorganizácia, najskôr bolo nutné stvoriť veľmi špeciálny stav, položiť a proces vo forme nebeskej ľudskej spoločnosti, ktorá by prevyšovala všetko, čo bolo a existovalo doposiaľ. Táto spoločnosť zahŕňa vo svojej štruktúre jedinečný konglomerát, zjednotenie, splynutie a individuáciu všetkých dostupných prvkov všetkých úrovní, stupňov, oblastí, krokov a spoločností v celom Nebi ľudí z planéty Zem. Túto novú spoločnosť by bolo možné považovať za homogénny princíp ľudskej existencie a bytia. Homogénnosť duchovnosti a všetkých náboženstiev sa stratila od doby založenia negatívneho stavu. Teraz ju Pán opätovne nastolil vo forme tejto novovytvorenej nebeskej spoločnosti. Všetky existujúce náboženstvá a duchovné koncepcie sa budú odteraz približovať tomu stavu, kondícii a procesu tejto spoločnosti.

Kvôli takej štruktúre a funkcii táto spoločnosť nemá žiadne hranice, obmedzenia a reštrikcie. Jej členovia môžu slobodne ísť na akúkoľvek úroveň, stupeň či oblasť a interagovať, nadväzovať vzťah s každým v bytí a existencii, bez akéhokoľvek nebezpečenstva pre nich samých či pre tých, s ktorými interagujú či ich navštevujú. Každý, z akejkolvek oblasti, úrovne či stupňa, môže bez akéhokoľvek nebezpečenstva — ak cíti potrebu a túžbu — navštíviť a interagovať s členmi tejto spoločnosti.

Charakter novej spoločnosti je taký, že jej členovia, z dôvodu, že sú zjednotiteľmi všetkých prvkov pravdy a dobra, lásky a múdrosti, viery a dobročinnosti, lásky k Pánovi a lásky k blížnemu, a ich rôznych kombinácií z Pána, môžu sa okamžite prispôsobiť každému úrovni, stupňu a rozsahu vnímania a chápania.

Kvôli tomuto špeciálnemu obsahu, role, účelu a funkcii Pán túto novovytvorenú spoločnosť umiestnil do špeciálneho regiónu (ktorý za tým špecifickým účelom stvoril), ktorý je spojený priamo so všetkými dimenziami, úrovňami, stupňami, krokmi, líniami, oblasťami a sentimentnými entitami v celom stvorení, vrátane všetkých prírodných stupňov, intermediárnych stupňov, všetkých stupňov Pekiel a pekiel pseudo-tvorcov. Pán tento región zvlášťne zosynchronizoval so všetkým, čo sa objavuje, postupuje a nastáva v Stvorení, aby mohlo dochádzať k neustálej integrácii všetkých skúseností

Posolstvá z vnútra

---

a poznania tak, ako ich tam Pán vytvára a manifestuje, a aby napokon mohli byť zdieľané s každým v bytí a existencii.

Je niekoľko špecifických funkcií, ktoré táto nebeská spoločnosť, novovytvorená Pánom, plní z Pána a pre Pána.

1. Pre Nebeské Kráľovstvo a pre Najvyššie, Prvé Nebo tvorí spojenie so všetkými ostatnými úrovňami bytia a existencie. Svojou štruktúrou a existenciou nová spoločnosť odstraňuje bariéry, hranice a nedostupnosť k ostatným z tejto oblasti a úrovne. Zriadila tam trvalé úrady a veľvyslanectvá, ktoré pomáhajú členom tohto kráľovstva a nebies presiahnuť ich súčasné položenie, stav a proces a iniciovať akékoľvek zmeny, ktoré si želajú urobiť v ich osobných životoch a snažení, skvalitňujúc tým ich lásku a múdrosť a ich duchovnosť. Kvôli tomuto usporiadaniu všetci členovia tohto kráľovstva a nebies po prvýkrát už nie sú viac závislí na súvzťažnostiach a špeciálnych sprostredkovateľoch pri ich komunikácii s členmi iných úrovní, stupňov a oblastí. Také metódy komunikácie sú teraz vylepšené a obohatené priamou, zoči-voči komunikáciou s hocikým iným, kto chce komunikovať. Táto situácia umožňuje priamu výmenu poznatkov, informácií a skúseností v takej miere a intenzite, akú doteraz nikto nepoznal. Odstraňuje možné nebezpečenstvo dezinterpretácie, nepochopenia a skreslenia obsahu komunikácie (k čomu dochádza len pri sprostredkovaní). Toto zas činí duchovný pokrok každého oveľa zmyslupnejším, hlbším, rozsiahlejším a rýchlejšim.

Rôzne stupne lásky a lásky k Pánovi, ktoré vládnu tomuto Kráľovstvu a Nebesiam, sú teraz k dispozícii priamo, aby ich spoznal a zažil každý, kto si želá pre svoje osobné priame zdieľanie a vzájomný ošoh, bez akýchkoľvek reštrikcií či tabu. Pociť, obsah, význam a aplikácia slobody boli zmodernizované a jej chápanie a zažívanie bolo značne zdokonalené na úroveň, akú doteraz nikto nepoznal.

2. Táto nová spoločnosť vykonáva tú istú rolu a funkciu, aká bola opísaná vyššie, pre duchovné kráľovstvo a pre druhé nebo. Svojím charakterom táto nová spoločnosť zjednocuje a inkorporuje všetky úrovne a odtiene pravdy a múdrosti, spolu s láskou k blížnemu, ktorá riadi tento región v plnom rozsahu. Toto zjednotenie, inkorporácia a asimilácia, spolu so zjednotením, inkorporáciou a asimiláciou všetkého dostupného z Nebeského Kráľovstva a z Prvých Nebies, umožňuje veľmi jedinečný zážitok života, ktorý prevyšuje všetko v existencii a bytí, ktorý je nevýslovný a neopísateľný ľudskými obmedzenými prírodnými pojmami.

Kvôli existencii tohto úplne nového stavu, položeniu a procesu je každý v tomto konkrétnom regióne, spolu s každým v ktoromkoľvek inom regióne, úrovni či stupni, schopný, ak si to praje, v záujme vzájomného osohu a zdieľania, prispôbiť sa hocikomu inému v bytí a existencii, schopnosťou chápať, vnímať a zažiť stav, položenie a proces hocikoho iného. Taký zážitok je teraz možný bez akejkoľvek nutnosti vzdať sa svojho jedinečného ja a spôsobu a štýlu života.

To isté platí ohľadne tretích alebo prírodno-duchovných nebies, kde si táto novovytvorená spoločnosť zriadila svoje úrady za tým istým účelom, ako bolo opísané vyššie, ohľadne duchovných princípov viery a dobročinnosti.

Táto nová situácia, vytvorená láskou a milosrdenstvom Najvyššieho, poskytuje každému neobmedzené a nepredstaviteľné príležitosti k večnému rastu, zlepšovaniu sa a duchovnému pokroku, s úplne inou perspektívou, záberom, intenzitou a rozsahom zažívania, zdieľania a vzájomného osohu.

3. Sám/Sama Pán dáva do starostlivosti tejto novovytvorenej nebeskej spoločnosti Novú Školu Duchovného znovuprebudenia, znovupoučenia a reštrukturalizácie. Členovia tejto spoločnosti budú administratívnymi pracovníkmi, učiteľmi, terapeutmi, vyslancami a pomocníkmi tejto školy, asistujúc Pánovi pri uskutočňovaní a realizácii novej duchovnosti a jej konceptov a ideí, odrážajúcich sa v programe tejto školy.

4. Stvorenie tejto novej nebeskej spoločnosti svojím obsahom, účelom a cieľom odstraňuje akékoľvek existujúce bariéry a obmedzenia, aké existujú pre duchovné svety ľudí z planéty Zem vo vzťahu k všetkým ostatným svetom — duchovným, intermediárnym a prírodným — nie z tejto Slnecnej sústavy.

Až donedávna bola, kvôli existencii typickej a špecifickej ľudskej éry v duchovnom svete a kvôli schopnosti negatívnych duchov potulovať sa okolo neho, akákoľvek komunikácia a kontakt s inými kultúrami, galaxiami a vesmírmi v ich príslušných duchovných, intermediárných a prírodných stupňoch a dimenziách iba zriedkavá a sporadická. Neexistoval medzi nimi žiadny trvalý kontakt či vyslanectvá. Toto bolo nevyhnutné, aby sa negatívny stav nedokázal zabývať nikde inde než v tejto jednotlivej Slnecnej sústave a v jej odpovedajúcom duchovnom svete.

Celý Duchovný svet ľudí zo Zeme, ako aj ľudia na Zemi, boli teda zatiaľ izolovaní od celého zvyšného stvorenia. Táto izolácia bola značnou prekážkou pre ľudský duchovný pokrok, lebo okrádala ľudí o veľmi dôležité poznanie univerzálnej povahy.

V súčasnosti, vďaka špeciálnemu stavu zjednotenia, inkorporácie a asimilácie všetkých duchovných princípov ľudského duchovného sveta a vďaka kontrolovaniu a obmedzeniu negatívneho stavu, Pán túto izoláciu, bariéru a obmedzenie odstránil. Novovytvorená nebeská spoločnosť plní, medziiným, rolu styčného bodu medzi Duchovným svetom ľudí zo Zeme a všetkými ostatnými svetmi v bytí a existencii. Vysiela a prijíma ambasádorov po všetkých systémoch a zriaďuje úrady výmeny, dobrej vôle a spolupráce v univerzálnej snahe o duchovný pokrok všetkých sentientných entít.

5. Nová nebeská spoločnosť má podobnú funkciu (aká bola opísaná v bodoch číslo 1 a 2), pokiaľ ide o intermediárny svet. Tu členovia tejto spoločnosti slúžia každému cez novozaložené úrady, vysvetľovaním, asistovaním pri získavaní a realizácii konceptov novej duchovnosti a pomáhaním im pri robení čo najvhodnejších a najprospernejších osobných volieb pre ich budúce životy a duchovný pokrok.

6. Pán určil členov tejto spoločnosti, aby Mu/Jej asistovali pri reorganizácii všetkých Pekiel, vrátane Pekiel pseudo-tvorcov. Vo všetkých Peklách bolo zriadených mnoho misií, obsadených dobrovoľníkmi spomedzi členov tejto spoločnosti, aby šírili nové Evanjelium zmeny, slobody a odpustenia a aby tam každému bez výnimky oznámili, že nikto nie je uzamknutý a nikto nemusí zostať naveky vo svojom Pekle a že každý má novú príležitosť a šancu na zmenu. Pripravujú tých, ktorí prijímú tieto nové

Posolstvá z vnútra

---

idey, na prechod z Pekla a pomáhajú im v skutočnosti nájsť si cestu von z Pekla a ukazujú im cestu do novej školy, kde sú títo liečení, reštrukturalizovaní, školení a pripravovaní na ich nový život duchovného pokroku.

Táto veľmi špecifická misia a práca, zriadená a zahájená Pánom vo všetkých Peklách prostredníctvom členov novej nebeskej spoločnosti, môže napokon a pravdepodobne i bude viesť v budúcnosti k úplnej, večnej eliminácii všetkých Pekiel, vrátane Pekla pseudo-tvorcov.

7. Pán určil členov tejto novej nebeskej spoločnosti, aby Mu/Jej asistovali pri ukončovaní typickej ľudskej éry aj na planéte Zem a aj pri tamojšom zahájení Nového Veku vskutku duchovného ľudstva, s koncepciami a ideami novej duchovnosti. Niektoré tieto idey boli zahrnuté do knihy „Základy ľudskej duchovnosti“.

Aby sa dosiahol tento cieľ, na planéte Zem sú vyhľadávaní a určovaní vhodní ľudia, za účelom prenosu týchto nových myšlienok k ľuďom, aby sa mohlo uskutočniť zakončenie typickej ľudskej éry a aby sa mohol začať Nový Vek.

Okrem toho, v roku 1981 (1. januára 1981, 5. marca 1981 a 24. júla 1981) sa na tejto planéte narodili traja veľmi špeciálni a významní ľudia. Sú špeciálnymi poslami od Pána z novej nebeskej spoločnosti. Budú priamymi spojovacími článkami medzi touto planétou a novou nebeskou spoločnosťou. Založia a budú tu udržiavať úrady, obsadené členmi tejto spoločnosti, ktorí sú vo fyzických formách z tejto Zeme. Funkciou týchto úradov bude, medzi mnohým iným, koordinovať ukončovanie súčasnej typickej a špecifickej ľudskej éry a zahájiť Nový duchovný vek.

Toto je zopár funkcií novej nebeskej spoločnosti, ktoré v súčasnosti zjavil Pán. Samozrejme, nie sú jediné a ich vysvetlenie je obmedzené nedostatkom vhodných výrazov v ľudskom vonkajšom jazyku. Ich význam je oveľa hlbší a obširnejší, než je tu naznačené. No aspoň to poskytuje istú predstavu, o čo sa jedná. Intuitívna a duchovná osoba z nich bude schopná vycítiť a vnímať tieto hlbšie a obširnejšie významy.

Je mi povedané, že Swedenborg je jedným z členov riadiacej Vrchnej Rady tejto spoločnosti.

Toto je koniec dnešného posolstva.

ŠIESTE POSOLSTVO

(O Swedenborgovom chápaní Posledného súdu)

(O Biblii a o jej rôznych významoch)

30. marca 1982

Dnes boli od Pána prijaté nasledovné posolstvá.

Dnes len dve stručné pripomienky:

Prvá, to, čomu bol Swedenborg svedkom vo svete duchov ako Poslednému súdu, bol vlastne koniec Veku temna. Nebol to koniec typickej ľudskej éry. Posledný súd bol vykonaný v určitej oblasti v intermediárnom svete, ktorá bola zodpovedná za nastolenie, udržiavanie, poháňanie a podporovanie zachovávanie Veku temna tak vo svete duchov, ako aj na planéte Zem. Žiadne iné svety ani zvyšok intermediárneho sveta a jeho regióny sa tohto Súdu nezúčastnili, lebo v tej dobe ešte typická ľudská éra nenaplnila svoj účel a úžitok z hľadiska Veľkého plánu Najvyššieho.

Swedenborg vnímal tie udalosti ako globálny jav, a nie ako lokálnu udalosť. Táto lokálna udalosť sa musela vykonať za účelom prípravy ukončenia typickej ľudskej éry a zahájenia Veku novej duchovnosti. Z určitých duchovných dôvodov nebolo dovolené, aby Swedenborg vedome vedel, že to, čomu bol svedkom, nebol začiatok Nového veku, ale nesmierné dôležité obdobie prechodu od Veku temna k Veku novej duchovnosti. Nesmierna dôležitosť tejto udalosti vyvolala v Swedenborgovi pochopiteľný pocit (aj keď mylný), že toto je začiatok Nového veku. Swedenborg podvedome cítil, že tie udalosti počas jeho doby imitovali začiatok Nového veku. Z toho dôvodu správne vnímal, že na planéte Zem nedôjde k žiadnej zjavnej zmene životných štýlov ľudí. Nebudú viditeľné ako dôsledok Posledného súdu, ktorý bol vykonaný nad zakladateľmi a udržiavateľmi Veku temna. Jediná zjavná vec bude väčšia duchovná sloboda myslenia, prejavu a racionality. Preto teda začalo v dôsledku toho Súdu také rozsiahle vedecké osvietenie, no nie už natoľko rozsiahle duchovné osvietenie. Na prírodnej úrovni bolo pred koncom typickej ľudskej éry nutné začať najprv s vedeckým osvietením (aby sa v ľudskej vedomej mysli rozptýlila hlboká temnota povier, predsudkov a predpojatosti Veku temna), než sa mohlo patrične, s trvalými výsledkami ujať rozsiahle duchovné osvietenie.

Druhá, odhalenie vnútorného a interného, duševného zmyslu Biblie, zjavených skrz Swedenborga, sa nemohlo ujať na Zemi takým rozsiahlym spôsobom, ako niektorí očakávali. Ešte aj teraz len pár ľudí na Zemi vie o vnútornom a o internom zmysle Slova. Ohromná väčšina kresťanov ešte stále rigidne lipne na doslovnom zmysle Biblie, bez toho, aby v nej vnímala akýkoľvek iný zmysel či význam.

Kým existuje typická ľudská éra, nie je možné, aby sa na Zemi ujal niekoľkonásobný význam a zmysel Biblie a ostatných svätých kníh. Ak by sa ujal, ľudia by mali tendenciu využívať tieto významy v záujme svojich postranných motivácií, čo by viedlo k sprofanovaniu svätosti Slova a, vo vyššom zmysle, Pána. Také sprofanovanie by viedlo k ich večnému zatrateniu. Toto sa v podstate myslí pod

Posolstvá z vnútra

---

pojmom neodpustiteľný hriech (proti Duchu Svätému). Keďže nikto správne nechápe tieto významy (Swedenborgovi bolo dovolené zjaviť len maličký zlomok týchto významov — nedostatočný na sprofanovanie), nikto ich nemôže znesvätiť a byť do večnosti zatratený. V tomto zmysle také čosi ako neodpustiteľné hriechy neexistuje. Ešte raz, vnútorný zmysel hovorí o potenciálnosti takej situácie, ktorá môže viesť k večnému zatrateniu spáchaním neodpustiteľného hriechu. No doslovný zmysel mení túto potenciálnosť na konečnú a absolútnu istotu. Je tu jasný paradox: pominuteľný a dočasný prírodný stupeň rigidne lipne na falošnej myšlienke o svojej iluzórnej nesmrteľnosti. V tomto stupni nie je nič trvalé. Preto, za takých podmienok, sa tu nemôže udiat nič, čo by niekoho viedlo k nemennému stavu a položeniu. Kým existuje typická ľudská éra, Pán dáva dobrý pozor na to, aby nebol nikto, nikdy schopný spáchať také znesvätenie.

Väčšina ľudí si neuvedomuje, že doslovné udalosti, miesta, mená, vyhlásenia, atď., opísané v Biblii, neznamenujú samé osebe nič duchovné, ako tak výrazne zdôraznil Swedenborg. Ich hodnota je v oznamovaní niečoho duchovného, bez toho, aby boli ony samé duchovné. Tento omyl vzišiel z faktu, že existuje ďalšia Zem, ktorá sa nachádza v paračasovej medze medzi Duchovným svetom a prírodným svetom v sprostredkujúcej blízkosti k obom. Vonkajšia podoba tejto paračasovej Zeme je takmer identická s prírodnou Zemou. Názvy krajín, miest, národov, oblastí, atď., sú prakticky tie isté. Toto je dôvod, ako zdôraznil Swedenborg, prečo ľudia, keď opustia svoje fyzické telo a vstúpia do toho sveta, si ako prvý krok na svojej ceste chvíľu myslia, že sú ešte stále na svojej pôvodnej Zemi. Biblia hovorí väčšinou o udalostiach, ktoré sa odohrali, odohrávajú a budú odohrávať na tej paračasovej Zemi, lebo len tam môžu mať udalosti multidimenzionálny dopad, vďaka špeciálnej pozícii, v ktorej sa táto Zem nachádza za týmto jednotlivým účelom. Všetky také udalosti sú opísané prostredníctvom historických udalostí, výrazov a správania ľudí v prírodnej forme, pretože tie presne súvzťahujú s udalosťami toho intermediárneho stavu, ktorý sa tiež volá Zem. Samé osebe, bez týchto súvzťahov, tieto udalosti nemajú žiadny skutočný duchovný význam.

Toto je dôvod, medziiným, prečo ľudia, ktorí popierajú akýkoľvek vnútorný a interný zmysel Biblie a podobných svätých kníh, rigidne lipnú na doslovnom zmysle, nemôžu dosiahnuť žiadnu pravú duchovnosť. Nemôžu byť skutočne duchovní; preto nemôžu nič naozaj sprofanovať. Len pravú duchovnosť možno sprofanovať. Falošnú duchovnosť sprofanovať nemožno. Z tohto dôvodu, nakoľko väčšina ľudí sa nachádza v takejto ošemetnej situácii, od čias Pádu neexistuje na tejto Zemi žiadna pravá duchovnosť.

Aby došlo k návratu vlády pravej duchovnosti na tejto Zemi, je nevyhnutné súčasne vnímať, chápať a aplikovať všetky tri významy (interný, prostredný a doslovný) Biblie a podobných svätých kníh. Kým existuje typická ľudská éra, žiadna taká situácia nemôže nastať. Z toho dôvodu, aby sa to uskutočnilo, je nutné najprv odstrániť a zrušiť túto typickú ľudskú éru. Vtedy a len vtedy budú každému k dispozícii úplné významy Biblie a podobných svätých kníh, k úvahe a kvôli duchovnému napredovaniu.

Negatívny stav Pekiel robí všetko, čo je v jeho silách, aby držal ľudí v temnote len doslovného zmyslu. Taký zmysel, bez akéhokoľvek ohľadu na vnútorný či interný

zmysel, zvečňuje, napája a živí typickú ľudskú éru. Takže každý, kto odmieta viacnásobný význam týchto Kníh, to robí na základe inšpirácie z Pekiel.

Na druhej strane, zaoberanie sa výlučne vnútorným zmyslom, bez akéhokoľvek ohľadu na ostatné významy, vedie k ignorovaniu dôsledkov súvzťažností konkretizovaným spôsobom, prejavujúcim sa v ľudských pocitoch, emóciách, správaní a snažení a v politických, spoločenských, fyzických, materiálnych, atď., udalostiach prírodného sveta. Ani jeden extrém neznamená pravú duchovnosť.

Pravú duchovnosť možno nájsť len v strednom stanovisku. To hovorí, že pravé duchovné princípy sú náležité a správne rozoznatel'né len v synchronných, súbežných a ucelených vnímaníach, chápaniach a v prijatí týchto významov a zmyslov, ktoré sa riadia určitou duchovnou hierarchiou — od najvnútornejšieho po najexternejšie. Takto je duchovnosť kompletná a úplná. V takom stanovisku je prítomnosť Najvyššieho. Oba extrémny samé osebe vylučujú prítomnosť Najvyššieho. Byť bez tejto prítomnosti znamená byť v negatívnom stave. Znamená to teda byť v Pekle.

Toto je koniec dnešného posolstva.

SIEDME POSOLSTVO

(O živote a jeho význame)

(Viac o sexualite a o pohlavnom styku)

31. marca 1982

Dnes boli od Pána prijaté nasledovné posolstvá:

Je dôležité uvedomiť si, čo je život. Čo je život? Religiózní ľudia správne tvrdia, že Boh, Ježiš Kristus, Najvyšší, či ktokoľvek, koho meno používajú, je život. No tieto mená sú bez poznania, čo znamenajú, nepoužiteľné pri stanovovaní správnej definície a chápania života. Z toho dôvodu bude dnes užitočné trochu si rozviesť pojem život.

Život možno definovať a pochopiť len na základe duchovných princípov a kategórií. Týmito základnými duchovnými princípmi a kategóriami sú vo všeobecnom zmysle Láska a Múdrosť. V širšom zmysle možno život zaradiť pod pojmy, ktoré sú známe ako feminita a maskulinita a všetko, čo reprezentujú a čo opisujú a značia.

V tomto zmysle možno život definovať ako neustálu výmenu, zjednotenie, spojenie, individuáciu, vyžarovanie a prenos týchto princípov, kategórií a všetkých ich derivátov, od večnosti do večnosti, so všetkými dôsledkami takej činnosti.

Bolo by chybou domnievať sa, že tieto princípy a kategórie sú prázdne predstavy či abstraktné myšlienky, ktoré sú úplne nehmatateľné. V skutočnosti sú jedinou konkrétnou, hmatateľnou, faktickou a skutočnou realitou v bytí a existencii. Sú pravou esenciou, substanciou, stavom, procesom, obsahom a formou, ktorá sa volá život. Život bez nich nie je zistiteľný a/alebo predstaviteľný. Vo svojom čistom stave, bez nejakého počiatku či konca, sú totálnym pravým vedomým a uvedomením. V absolútnom zmysle sú pravým obsahom a formou toho, čo ľudia volajú Boh, Najvyšší, atď. Najvyšší je preto Tvorcom, Zachovávateľom, Udržiavateľom, Zjednotiteľom, Vyžarovateľom Života zo Seba Samého/Samej v absolútnom zmysle, lebo Najvyšší znamená všetky tieto princípy a kategórie v Absolútnom Stave a Absolútnom Procese. On/Ona je samotný princíp a kategória ako taká a sama osebe. Žiadny iný zdroj života neexistuje. Najvyšší je teda vskutku Život Sám/Sama Osebe.

Na druhej strane, sentientné entity sú nádobami, plavidlami a schránkami tohto života v relatívnom stave a procese, ako dôrazne a brilantne poukázal Swedenborg.

Preto, z tohto pohľadu sentientných entít, možno ich životy definovať ako stav a proces prijímania, vnímania, kontroly, asimilácie, diferenciacie, individuácie, zažívania a prenosu všetkých vyššie spomenutých duchovných princípov a kategórií, v jedinečnom a neopakovateľnom obsahu a forme, za účelom reciprocit, zdieľania a vzájomného osuhu pre celé Stvorenie. Stvorenie malo, má a bude mať do večnosti tento účel.

Keďže tento život je vyžarovaný a prenášaný do sentientných entít a do ľudí z Najvyššieho a Najvyšším, Najvyšší je jediný možný život v každom. Keďže tento život

je prijímaný, vnímaný, kontrolovaný, asimilovaný, diferencovaný, individuovaný, zažívaný a prenášaný z Najvyššieho a Najvyšším, Najvyšší obsahuje v Sebe všetky možné nekonečné variácie a nekonečné počty jedinečností v bytí a existencii, od večnosti do večnosti. V tomto zmysle je teda Najvyšší absolútne Jedinečná Bytosť a Entita. Nikto iný nebol, nie je a ani nebude od večnosti do večnosti **život** a taký **ako** Najvyšší.

Možnosť existencie a bytia jedinečných a neopakovateľných jedincov pramení výhradne z Absolútnej Jedinečnosti Najvyššieho. Preto sa v Stvorení nemôže či nesmie nič opakovať. V tejto jedinečnosti je zakotvený samotný princíp života a žitia. Život sa môže zachovávať len na základe svojej jedinečnosti a neopakovateľnosti. Mimo takýchto podmienok niet žiadneho pravého života.

Je niekoľko ďalších bodov, o ktorých potrebujeme pouvažovať, pokiaľ ide o vyššie spomenuté vyhlásenia:

1. Prijímanie, vnímanie, atď., pravého života je možné len z Najvyššieho. Najvyšší priamo nadeľuje životom jeho príjemcov. Akékoľvek iné spôsoby, modality či metódy tvorby, vysielania, prijímania, obsahovania či prenosu života sú len nepriamym nadelením. To znamená, že všetko, čo je, je len preto, lebo Je Najvyšší. Z toho „Je“ možno vziať a vytvoriť čosi, čo môže a dokáže napodobovať život. No dokonca aj táto napodobenina života je možná len preto, lebo Je Najvyšší. Žiadne napodobenie nie je možné bez toho, čo sa napodobuje. Preto sa to volá život nepriamym nadelením z Najvyššieho.

2. Pseudo-tvorcovia, súc pôvodne a v ich počiatočnom obsahu a forme priamym nadelením života z Najvyššieho a Najvyšším, boli schopní využiť tento princíp za účelom odštartovania negatívneho stavu. Negatívny stav teda začína presne v momente, kedy sa objavuje tvorba, prenos a prijímanie života akýmkoľvek inými prostriedkami než priamym nadelením z Najvyššieho a Najvyšším. Taká metodológia vytvára neduchovný život, ktorý je potom považovaný za pravý život. Odtiaľ teda vznik všetkých neduchovných princípov a kategórií, čo vedie k nastoleniu zla vo forme Pekla a všetkých ostatných existujúcich utrpení.

3. Priame nadelenie života z Najvyššieho v sebe obsahuje duchovné a praktické dôsledky, ktoré možno rozlíšiť, medzi mnohým iným, podľa takých stavov a procesov ako potešenie, pôžitok, radosť, šťastie, zábava, sloboda, pohoda, zdieľanie, výmena, reciprocita, vzájomný osoh a všetky ostatné pozitívne hodnoty života. Vždy je tam túžba, aby mal každý podiel na týchto vynikajúcich blaženostiach, ktoré sú zážitkom pravého života. Pravým životom a z pravého života nie sú vnucované či požadované žiadne iné významy alebo očakávania.

4. Žiadne iné spôsoby života (podľa ukradnutých princípov života, ako je to opísané v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“) nemôžu same osebe vytvoriť také čisté stavy a procesy, aké boli spomenuté v bode číslo 3. Ony ich napodobujú. No napodobeniny nie sú skutočnou realitou. Toto je dôvod, prečo ľudia, vytvorení na základe nepriameho či ukradnutého nadelenia z Najvyššieho a Najvyšším (skrz snahu pseudo-tvorcov zničiť duchovnosť), nemôžu skutočne vnímať, chápať a zažiť tieto čisté stavy a procesy v ich

Posolstvá z vnútra

---

pôvodnom obsahu a forme. Preto je ich takzvaná radosť, šťastie, potešenie, rozkoš, atď., veľmi plytká, povrchná, prchavá a iluzórna a zakrátko je nahradená sklamaním, depresiou, smútkom, úzkosťou, znepokojením, nepokojom, beznádejou, vyvedením z rovnováhy, zmätkom a mnohými inými podobnými trápeniami.

5. S iným než s priamym nadelením spôsobov tvorby, prijímania a prenášania života z Najvyššieho a Najvyšším je neoddeliteľne spätý stále dotierajúci, skrytý pocit viny, ktorý presakuje a preniká všetkým bez výnimky. Toto je imanentný princíp Univerzálneho Poriadku z Najvyššieho. Znamená, že všetko, čo je ukradnuté, musí niesť dôsledky takeého činu. Dôsledkom je to, že jedinec má pocit, že si vôbec nezaslúži byť nažive. No keďže je napriek tomu nažive, s použitím princípu nepriameho nadelenia z Najvyššieho a Najvyšším (každý je preto, lebo Najvyšší Je) nemá žiadnu inú voľbu, než cítiť neustálu existenciálnu vinu. Vina nemôže vyprodukovať nič radostné, šťastné, potešujúce a vskutku produktívne. Vina je preto priamym výsledkom negatívneho stavu zla a je kontraproduktívna, deštruktívna, požiera vzácnu životnú energiu, aby živila samú seba a nemá vôbec žiadny skutočný význam a zmysel — v rozpore s vierou niektorých ľudí (existencialistov). Vina teda môže produkovať len utrpenie. V živote, ktorý pochádza z priameho nadelenia z Najvyššieho a Najvyšším, nie je žiadna vina. Zmýšľať opačne, znamená zmýšľať z negatívneho stavu, čiže z Pekiel.

6. Kým budú ľudia naďalej prichádzať na planétu Zem nepriamym nadelením z Najvyššieho a Najvyšším (vyfabrikovaným pseudo-tvorcami) čiže zvieracím spôsobom, stále budú žiť vo vine a v neustálom utrpení. Aby boli opätovne nastolené pravé princípy života na tejto planéte, najprv je nevyhnutné prinavrátiť pôvodný spôsob, akým ľudia prichádzali na túto Zem — priame nadelenie z Najvyššieho a Najvyšším, s použitím duchovných princípov (ako to bolo stručne opísané v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“). Aby sa to stalo, najskôr je nutné eliminovať typickú ľudskú éru, ktorá je v prvom rade dôsledkom prekrútenej metódy infúzie pseudo-života do pseudo-ľudí pseudo-tvorcami. Len potom môže byť vina a všetky ostatné z nej vyplývajúce utrpenia vymazané z ľudskej mysle a správania.

7. V stave a procese života (pseudo-života), ktorý bol vytvorený krádežou, nie je možná žiadna pravá a rýdza výmena, zjednotenie, individuácia a zdieľanie princípov maskulinity s princípmi feminity a naopak. Jediné, čo si možno vymieňať, je vina, utrpenie, nešťastie a mnoho **samolúbosti**, ktoré sú považované za rýdze a pravé pocity a vzťahy. Toto je veľmi chatrný a iluzórny základ na budovanie ľudských vzťahov. Ako živo dosvedčuje história ľudí na Zemi, také vzťahy môžu vyústiť do ničivých dôsledkov. Nech je výsledok takých ničivých dôsledkov akýkoľvek, nie je z pravého života. Pravý život vždy vyústi do tvorivosti a večne produktívnych, konštruktívnych a užitočných snáh, ktoré produkujú také stavy a procesy, medziiným, aké boli spomenuté v bode číslo 3.

8. Aby sa eliminovala typická ľudská éra, ktorá je zvečňovateľom negatívnych stavov viny a utrpenia, je nevyhnutné, aby ľudia na Zemi dospeli k uvedomeniu, poznaniu a prijatiu faktu, že nikto na tejto planéte nemá žiadny pravý život sám/sama osebe a že žije život na základe ukradnutých princípov života, vytvorených pseudo-tvorcami. Ľudia na Zemi si musia tiež uvedomiť, že dobrovoľne súhlasili, zo svojej slobodnej vôle svojou slobodnou voľbou, že podstúpia tento zážitok ako súčasť

experimentu a demonštrácie na zistenie toho, ako a čo to je byť bez priameho nadelenia Najvyšším a z Najvyššieho. Rozoznanie, uvedomenie si a prijatie tohto faktu, spolu s priznaním si dobrovoľného statusu svojej spoluúčasti na tomto experimente, je veľmi dôležitým prvým krokom ku konečnej eliminácii typickej ľudskej éry na planéte Zem. Je to tiež, medziiným, otvorenie dverí k pravým duchovným princípom života, čo povedie ľudí k odhaleniu pôvodného, náležitého, správneho a duchovného spôsobu privádzania ľudských novorodencov do tohto konkrétneho sveta.

9. Je nutné opäť si uvedomiť, že odkedy začal existovať negatívny stav a odkedy sa ujal pseudo-život na tejto planéte a v Peklách, všetky snahy duchovných princípov života a Najvyššieho boli zamerané na návrat všetkého živého do svojho pôvodného stavu a procesu pravého života. Preto čokoľvek, čo sa udialo od začiatku negatívneho stavu tu na Zemi a v duchovnom svete, sa udialo a je dovoľené s jediným cieľom a využitím: kvôli opätovnému nastoleniu, návratu a zavedeniu pravého života a všetkých duchovných princípov a kategórií, ktoré tvoria život na tejto planéte a v duchovných svetoch ľudí zo Zeme. Nezáleží na tom, aké bolestné, hrozné, ničivé a biedne boli zatiaľ tieto udalosti a diania, slúžili, slúžia a budú slúžiť konečnému účelu pravého života. Ukazujú, medziiným, čo nie je pravý život. Sú opakom pravého života, pseudo-život vedie k plnému uvedomeniu si a poučeniu sa o tom, čo je to pravý život. Pseudo-životný štýl ľudí na tejto Zemi je živým príkladom tohto faktu.

Toto je koniec tohto posolstva.

Dodatočné posolstvo od Najvyššieho.

Toto je na objasnenie niektorých vyhlásení o ľudskej sexualite v podobe, v akej existuje v súčasnosti na planéte Zem.

Ako bolo spomenuté predtým, sexualitu možno správne pochopiť len podľa a len na základe duchovných princípov. Jej duchovným účelom sa nikdy nemyslelo fyzické rozmnožovanie ľudských druhov, ako si myslia ľudia. Vo vyššom, mystickejšom zmysle bola myslená ako fyzická manifestácia stavu a procesu výmeny a zdieľania všetkých princípov maskulinity so všetkými princípmi feminity a naopak, za účelom vzájomného osohu, potešenia, radosti, prejavu univerzálnej lásky a zábavy, a hlavne, v pravých manželských vzťahoch za účelom zjednotenia, integrácie a individuácie.

Tento význam sexuality sa stratil a fakticky ho pseudo-tvorcovia vymazali z ľudských myslí. Namiesto toho zaviedli využitie sexu výlučne na účel rozmnožovania, vymažúc z neho vskutku dôležité duchovné princípy, spomenuté vyššie. Do ľudí vstúpili vinu z pohlavných túžob za nejakým iným účelom, než je rozmnožovanie, a za sex s inými partnermi než so svojím manželským partnerom. Ľudia sa začali hanbiť za svoje pohlavné túžby, na ktoré sa pozeralo ako na horiace, spaľujúce plamene nečistej vášne a žiadostivosti. Samozrejme, presne takýto je dôsledok sexuality, ak je považovaná a prijímaná ako zvieracia, bez akejkoľvek duchovnosti.

Posolstvá z vnútra

V tejto konotácii v ľuďoch neexistuje či nemôže existovať žiadna pravá sexualita, kým naďalej trvá typická ľudská éra na Zemi. Kvôli návratu k pravej sexualite a jej správne významu a praktizovaniu je najskôr nutné eliminovať ľudskú éru, ktorá je výsledkom negatívneho stavu.

Majte však na pamäti, že by bolo duchovnou ohavnosťou predpokladať, že ľuďom nie je dokonca ani teraz dovolené mať pohlavný styk za iným účelom než kvôli rozmnožovaniu, či už s manželským partnerom, alebo s inými sexuálnymi partnermi, počas manželstva či za slobodna. Tak to nie je. Každý môže začať taký vzťah, ak túžba pramení zo správnej motivácie a z dobrého úmyslu: v záujme zdieľania, vzájomného osohu, potešenia, pôžitku a zábavy, v záujme skvalitnenia a obohatenia svojho života, a predovšetkým lepšieho poznania seba, druhých a Pána. V takom postoji a motivácii nie je nič cudzoložné či negatívne. Opak je pravdou: je známkou zrelosti, pravej duchovnosti a prítomnosti Pána.

A teraz, ako viete, pseudo-tvorcovia prebudovali ľudské pohlavné orgány takým spôsobom, aby umožnili počatie ľudského plodu neduchovnými prostriedkami (ako u zvieracích cicavcov). Toto je vedľajší účinok existujúceho negatívneho stavu. Kým existuje negatívny stav, táto fyzická forma počatia bude pretrvávajúť.

Aby sa vyhlo populačnej explózii, ktorá by mohla vyplynúť z takej slobodnej sexuálnej výmeny, aká je spomínaná vyššie, bolo dovolené, aby vznikli fyzické prostriedky kontroly pôrodnosti (to jest, rôzne chemikálie vo forme piluliek, rôzne mechanické prostriedky, atď.). Za súčasného neduchovného stavu na planéte Zem pramení myšlienka kontroly pôrodnosti v podstate z pravých duchovných princípov. Po prvýkrát viedla k uvedomeniu, že sex možno použiť nielen na rozmnožovanie, ale aj na iné účely (ako je napríklad potešenie, zábava, pôžitok a podobné pozitívne, ale aj negatívne účely).

Ako však bolo dnes spomenuté v prvom posolstve, negatívne stavu je vlastný pocit viny z bytia nažive. Toto platí mnohonásobne o sexualite ako najhmatateľnejšom, najintímnejšom a najintenzívnejšom pociťovaní bytia nažive (odrážajúcom sa vo fyzickom orgazme). Preto použitie prostriedkov na kontrolu pôrodnosti spúšťa túto neoddeliteľnú vinu, ktorá zas spúšťa nebezpečné vedľajšie účinky, ktoré majú tieto prostriedky. Tak je nastolený začarovaný kruh večného sebatrestania.

Ďalším problémom je, že hoci myšlienka kontroly pôrodnosti za týchto okolností pramení zo správneho duchovného prítoku, jej realizácia sa udiala typickým vonkajším, medicínskym, pseudo-vedeckým spôsobom. Namiesto použitia dostupných vnútorných prostriedkov svojej Vnútornej Mysle sa ľudia obrátili na medicínske, neduchovné prostriedky. Tak sa teda objavil ďalší zdroj problémov, utrpenia a viny.

Ľudia skutočne zabudli, že majú v sebe Vnútornú Mysel', ktorá v sebe obsahuje vynikajúce prostriedky na kontrolu pôrodnosti. Môžu a dokážu zaveliť svojej plodnosti kedykoľvek, keď si to zaželajú. Nanešťastie, namiesto toho, aby boli závislí na svojich vlastných vnútorných zdrojoch, spoliehajú sa na vonkajšie prostriedky, ktoré sú nespoľahlivé, nebezpečné a často neúčinné. Toto je dôsledok ich neduchovného stavu. Tak si zvykli na vonkajšie prostriedky, že všetky ostatné dostupné spôsoby, vhodnejšie s

duchovnými princípmi, sú kompletne ignorované. Neveria im alebo sa z nich smejú. Nuž, ako viete, ak to nepoužívate, prídete o to. Presne toto sa ľuďom stalo.

Ako viete, ľudské medicínske termíny majú diagnostickú kategóriu zvanú neplodnosť. Nie je to nezvyčajný jav ani u žien, ani u mužov. Tento stav je zväčša spôsobený takzvanými mentálnymi alebo psychologickými procesmi (aj keď sú v skutočnosti duchovné). Niečo v nevedomej mysli dotyčnej osoby spôsobí, že sa tento stav objaví. Vo väčšine prípadov, až na pár výnimiek, nejestvujú žiadne fyzické či organické dôvody tohto stavu. Všetky fyzické či typické medicínske prostriedky na nápravu tejto situácie sú zvyčajne márne. Ako však viete, pomocou takých metód, ako je hypnóza, zvlášť duchovná hypnóza, biofeedback, meditácie a podobné myseľ kontrolujúce spôsoby, sa tento stav môže, dá, a aj sa trvale napraviť.

Teda, ak môžu ľudia použiť svoju myseľ na to, aby sa opäť stali plodnými, tú istú myseľ môžu a dokážu použiť na kontrolu pôrodnosti. Majú schopnosť dať si vlastne sugesciu, že budú plodní len vtedy, keď si to zvolia, v súlade so svojimi túžbami a potrebami byť taký či onaký. Táto metóda kontroly pôrodnosti je duchovne vhodná, správna a mala by sa vyučovať, človek by sa ju mal učiť a využívať na všeobecnej báze.

Tu je však namieste varovné upozornenie a výstraha. Duchovná metóda kontroly pôrodnosti cez moc Vnútornej Mysle z Pána bude správne fungovať len vtedy, ak sa taká snaha podnikne s dobrým a pozitívnym úmyslom, bez pocitu viny a/alebo bez postranných motivácií. Jej použitie akýmkoľvek iným spôsobom môže znásobiť zlo, vinu, utrpenie a trápenie. Preto treba najprv v sebe nastoliť správne duchovné postoje k sexualite a k životu všeobecne, kým človek môže a dokáže efektívne aplikovať túto metódu vo svojom živote v procese pohlavného styku, alebo z nejakých iných legitímnych dôvodov.

Jestvuje vyššie chápanie tohto konceptu sexuality, ktoré nie je zistiteľné, kým sa jedinec nachádza v prírodnom stave a stupni. Rovnako, spôsoby pohlavného styku v duchovnom svete sú iné, než je ten, čo poznajú ľudia planéty Zem. Ak to bude vhodné a potrebné, niektoré z týchto spôsobov budú rozvedené v správnom čase, vhodnom pre ten účel.

Ešte jedna dôležitá vec. Aby si človek osvojil rolu sexuality, aká bola naznačená vyššie, musí sa najprv zbaviť viny a mylných názorov o nej. Odporúča sa neangažovať sa s nikým v pohlavnom styku, kým sa človek nezbaví všetkých mylných názorov a pocitov viny, nanútených mu/jej prostredníctvom ľživých náboženských doktrín, spoločenských a pseudo-manželských požiadaviek a očakávaní. Inak bude zbytočne trpieť. To však neznamená, že bude považovaný za hriešnika, cudzoložníka a smilníka, ak by sa to stalo, pokiaľ sa, samozrejme, dotýčny neangažoval v styku s cieľom ublížiť, použiť, využiť, zneužiť, a/alebo z čisto sebeckých dôvodov a s postrannou motiváciou. Preto je duchovne vhodné, aby sa jedinec vždy preskúmal, aby stanovil, aká je jeho/jej motivácia, postoj, potreba a stanovisko ohľadne sexuality a aby požiadal Najvyššieho vo svojich modlitbách, meditáciách alebo autohypnóze (nech to už ľudia Zeme volajú akokoľvek) aby mu/jej ukázal, aby ho/ju osvietil a aby mu/jej poradil, čo je najprospernejšia, najužitočnejšia, najvhodnejšia a najsprávnejšia cesta pre všetkých zúčastnených, pokiaľ ide o pohlavný styk a všetky ostatné záležitosti života.

Posolstvá z vnútra

Neexistuje žiadny iný praktický spôsob, ako ukázať a získať poznanie správneho praktizovania ľudskej sexuality. Vždy je to medzi Pánom a tým, kto sa na to Pána pýta. **V tejto veci nemožno nikdy zovšeobecňovať.**

Preto sa za každú cenu vyhnite súdeniu kohokoľvek v tomto ohľade, no najmä ohľadne spôsobu, ako kto praktizuje a pristupuje k svojej sexualite. Ak budete zachovávať tieto pravidlá, ani vy nebudete súdení.

A to je pre dnešok všetko.

ÔSME POSOLSTVO

(O princípoch duchovnej homogenity)

3. – 4. apríla 1982 na Martiniku.

V týchto dňoch boli od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvá.

Je nutné trochu rozvinúť princípy duchovnej homogenity.

Odkedy začal existovať negatívny stav, ľudstvo na planéte Zem prišlo o jednu z najdôležitejších hodnôt duchovnosti: homogenitu.

Homogenita je spájajúcim, zjednocujúcim a asimilujúcim princípom diverzity, rozmanitosti a rozdielnosti duchovných konceptov, chápaní a prístupov, ktoré existujú vo vzťahu k Najvyššiemu, náboženstvám, Stvoreniu a životu.

Pozitívnemu stavu existencie je vlastný, súc samotným jeho imanentným rozpoložením a stavom, tento princíp homogenity, prostredníctvom ktorého je všetko udržiavané v harmonickej, rytmickej a súdržnej funkčnej jednote.

Negatívnu stavu existencie sú vlastné, súc samotným jeho imanentným rozpoložením a stavom, princípy rozdelenia, rozkolu, kontradikcie, nejednotnosti, nezhody, intolerancie, separácie, výnimočnosti, falošnej poctivosti a prekrútenej morálky, ktoré neustále podkopávajú, rušia a napokon ničia všetko, čo vedie k homogenite, zjednoteniu, integrácii a harmonizácii duchovnosti.

Kvôli tomuto neoddeliteľnému a imanentnému rozpoloženiu negatívneho stavu existuje na planéte Zem rozmanitosť náboženských a duchovných koncepcií, ktoré sú vzájomne intolerantné, každá prehlasujúc, že sú si vzájomne nadradené.

Tento postoj, medzi iným, možno považovať za jeden z hlavných dôvodov, prečo sú všetky existujúce ľudské náboženstvá, od doby zahájenia negatívneho stavu až do súčasnosti, kompletne a totálne nezvratne mŕtve. Nemajú a nemôžu mať samé osebe žiadnu pravú duchovnosť. Pravá duchovnosť je oživujúcim princípom každého náboženstva. Duchovnosť a bytie nažive každého pravého náboženstva sú vždy určované podľa vyššie spomenutého princípu homogenity.

Kvôli lepšiemu pochopeniu pojmu homogenita by bolo prospešné trochu viac si priblížiť jeho dôležité princípy.

1. Princíp Rôznorodej Jednotnosti:

Tento princíp hovorí, že je len Jeden Boh, Jeden Najvyšší a Jeden Stvoriteľ, ktorý Sa prejavuje Svojom stvoreniu v nekonečnej rozmanitosti spôsobov, modalít, vnímaní, chápaní a prispôbení.

Ako bolo spomenuté predtým, Najvyšší vo Svojej Absolútnej Kondícii, Stave a Procese v Sebe obsahuje všetky nekonečné variácie a nekonečné počty zmien a

Posolstvá z vnútra

---

jedinečností. Z toho dôvodu je Najvyšší vždy Iný a Jedinečný podľa vnímania, prijímania a chápania tých, ktorí nie sú absolútni, ale relatívni k Jeho/Jej Absolútnemu Stav, Kondícii a Procesu.

Každý jedinečný jedinec vníma, chápe a prijíma Najvyššieho trochu inak a jedinečne, v porovnaní so všetkými ostatnými. Toto je nutná podmienka princípu duchovnej homogenity, pretože v takom odlišnom a jedinečnom vzťahu je prenášaná jednotnosť nekonečnej a absolútnej rozmanitosti Najvyššieho do celého Stvorenia.

Z tohto princípu pramení základné pravidlo akýchkoľvek prípadných náboženských doktrín v existencii a bytí: schopnosť vidieť, vnímať, chápať a prijať Najvyššieho ako Toho/Tú, kto sa prejavuje v nekonečných variáciách a počtoch spôsobov Svojej Dobrot a Pravdy, Lásky a Múdrosti. Je len Jedno Dobro alebo Láska a Jedna Pravda alebo Múdrost'. Avšak, táto Jedinosť Dobra a Pravdy je k sentientným entitám prenášaná nevyčerpatelnými spôsobmi, cestami, v nevyčerpatelných rozmanitostiach a odlišnostiach. Dokonalosť Absolútneho Dobra alebo Lásky a Absolútnej Pravdy alebo Múdrosti Najvyššieho má svoj pôvod v rozmanitosti, nekonečnosti a rôznorodosti spôsobov, ciest a jedinečností jej prejavov, manifestácií, oznamovaní, prenosov a prijímaní podobne jedinečnými nekonečnými počtami a variáciami neopakovateľných jedincov.

V týchto nekonečných variáciách rozmanitých, rozdielných a jedinečných manifestácií a prenášaní Dobra a Pravdy alebo Lásky a Múdrosti Najvyššieho sú isté podobnosti a príbuznosť. Niektoré sú si bližšie než iné. Tie sú zvyčajne sentientnými entitami vnímané ako rôzne klastre/zhluky. Tieto klastre spolusúvisiacich rozmanitostí sú potom zaradené pod širokú paletu mien a označení, ktoré si ľudia a sentientné entity prispôbujú alebo ktoré potom bez problémov nazývajú Najvyšším.

V tomto ohľade akékoľvek meno, akým je nazývaný Najvyšší, odráža, obmedzeným spôsobom a v obmedzenom rozsahu, jeden taký klaster. Je povedané „obmedzeným spôsobom a v obmedzenom rozsahu“. Dôvodom tohto je, že žiadne meno, nech vyzerá akokoľvek vhodne, nemôže a nedokáže plne vyjadriť absolútny obsah a funkciu jedného takého klastra, ba dokonca ani jednej jeho črty. Iba sa donekonečna približuje jeho absolútnej povahe.

Jednou významnou koncepciou o Najvyššom, prijatou väčšinou kresťanských doktrín, je vnímanie Najvyššieho v troch najvýznamnejších aspektoch: ako Otca, Syna a Ducha Svätého. Tieto tri aspekty v skutočnosti reprezentujú tri Hlavné Absolútne Klastre Nekonečne Jedinečnej a Premenlivej Prirodzenosti Najvyššieho, v ktorých sú nekonečné a nevyčerpatelné variácie a počty jedinečných a neustále premenlivých absolútnych črt, charakteristík a ich rôznych absolútnych derivácií.

Termín „Otec“ v tejto konotácii označuje vo všeobecnosti Najvyššieho Absolútnu Esenciu a Substanciu, Jeho/Jej Absolútne Najvnútornejšie. Termín „Syn“ označuje vo všeobecnosti Najvyššieho Mentalitu a všetky rôzne nekonečné manifestácie Najvyššieho v prírodnom stupni Jeho/Jej Stvorenia. Termín „Duch Svätý“ označuje vo všeobecnosti nekonečné počty a variácie činností Najvyššieho v celom Stvorení.

Kresťanský termín „Ježiš Kristus“ označuje v tejto konotácii vo všeobecnosti jednu manifestáciu určitej špecifickej črty, týkajúcej sa Dobroty a Pravdy z Aspektu Najvyššieho zvaného „Syn“, v plnosti Najvyššieho telesného vyjadrenia a vnímania prírodného stupňa planéty Zem a jeho negatívneho stavu, za účelom špecifického poslania, týkajúceho sa konečnej eliminácie negatívneho stavu a učinenia Jeho/Jej Ľudskej Formy Božskou. Božské Ľudské a Ľudské Božské Najvyššieho znamená v tejto konotácii totálne a kompletné spojenie všetkých aspektov Stvorenia v Najvyššom, za účelom priameho prijatia a komunikácie s Najvyšším. To má ďalší hlboký mystický význam, ktorý je mimo rámca prezentovaného posolstva.

Teda, po takzvanom Páde pseudo-tvorcovia skreslili, znehodnotili a prekrútili tento princíp. Od tej doby bola existencia Najvyššieho v mnohých prípadoch na Zemi buď úplne popieraná, alebo bola za Najvyššieho považovaná príroda a hmota. Vo väčšine prípadov bola vzatá jedna črta alebo obmedzený klaster nejakého aspektu Najvyššieho a prehlásený za výlučný a za celého Najvyššieho. Od tohto vyhlásenia bol už len krôčik k považovaniu všetkých ostatných klastrov a črt Najvyššieho buď za podradné, alebo za nepodstatné, neexistujúce či falošné.

Tento všeobecný výsledok vyústil do založenia a existencie mnohých náboženstiev na planéte Zem, ktoré ponúkajú to, že len ich názor je správny a všetko ostatné je nesprávne a malo by to byť odstránené.

Taký prístup k Prirodzenosti Najvyššieho obracia navnivoč akúkoľvek homogenitu v princípoch duchovnosti a končí s akoukoľvek užitočnosťou všetkých náboženstiev na planéte Zem.

Všetko v živote a v Stvorení však závisí od tohto dôležitého pojmu. Všetko ostatné vychádza z takého typu stanoviska, postoja, chápania a prijímania, aký kto má ohľadne Prirodzenosti Najvyššieho. To určuje jeho/jej postavenie v hierarchii duchovného usporiadania a v Univerzalite-toho-všetkého. Ale hlavne, určuje to, ako sa kto približuje Absolútnemu Stavovi a Procesu Najvyššieho. Od toho závisí jedincov duchovný pokrok, a teda kvalita, naplnenie a užitočnosť jeho/jej života.

2. Princíp Syntézy a Presiahnutia Syntézy:

Tento princíp požaduje, aby sa k všetkým aspektom Prirodzenosti Najvyššieho, známym i neznámym rovnako ľuďom, ako aj všetkým ostatným sentientným entitám, pristupovalo a aby boli prijímané v syntéze. Ani jeden aspekt sám osebe, ani žiadne existujúce duchovné či náboženské koncepcie, ktoré vyhlasujú a zdôrazňujú ten či onen konkrétny aspekt, nemôžu a nikdy nebudú správne opisovať, vysvetľovať a chápať Prirodzenosť Najvyššieho. Len syntézou všetkých takých existujúcich koncepcií vo všetkých doktrínach a/alebo náboženstvách sa možno vzdialene priblížiť k pravej Prirodzenosti Najvyššieho.

Súčasne, všetky také koncepcie musia uznať ako neoddiskutovateľný fakt, že hoci sa pravá Prirodzenosť Najvyššieho do určitej miery odráža v takej syntéze, akúkoľvek takú dostupnú syntézu presahuje a naveky vždy bude presahovať.

Posolstvá z vnútra

Preto treba uznať, že nech vyzerá akákoľvek taká syntéza akokoľvek dokonale a nevyčerpatelne, neznamená to, že je jediná možná, správna a prijateľná a neznamená to, že nejestvuje žiadne vyššie chápanie Prirodzenosti Najvyššieho.

3. Princíp Duchovnosti:

Akékoľvek doktríny, náboženské systémy a/alebo rôzne duchovné koncepcie v bytí a existencii musia prijať neoddiskutovateľný fakt, ktorý si musia neustále uvedomovať: že všetko, čo je a existuje, od najvnútornejšieho až po najexternejší stupeň Stvorenia, má vo všetkých modalitách a spôsoboch diania bez akejkoľvek výnimky duchovný pôvod a príčinu. Také veci ako hmota a praktickosť každodenného života sú, napríklad, v ich konečnom zmysle len jednou z nekonečných manifestácií, sprítomnení a uskutočnení duchovnosti.

Keďže vo vyššom zmysle duchovnosť znamená Najvyššieho, akékoľvek také objavenia sa, postúpenia a nastatia sú reflexiami, manifestáciami, sprítomneniami a/alebo uskutočneniami a sú nepretržitým dielom Najvyššieho alebo jedným z Jeho/Jej aspektov, čít a/alebo klastrov. Pokiaľ ide o negatívne diania, také diania znamenajú potvrdenie existencie a bytia Najvyššieho, na základe procesu popretia tohto faktu. To znamená, že ak by neexistoval Najvyšší, nemohol by byť splodený ani by nemohol prevíť žiadny negatívny stav, proces či dianie, lebo by nebolo čo popierať alebo z čoho vychádzať. Všetky energie použité na také popieranie či udržiavanie nedostatku duchovnosti sú odvoditeľné a možno ich odvodiť len z Existencie a Bytia Najvyššieho, na účel popierania a negácie Najvyššieho a na účel zvečňovania negatívneho stavu. Toto je samotný duchovný princíp toho.

4. Princíp Reflexie a Aplikácie Duchovnosti vo Svojom Živote:

Tento princíp je rozvedením Princípu číslo 3 (Duchovnosti), aplikovaný na život jediného jedinca:

Tento princíp znamená, že duchovnosť každého je určovaná podľa vnímania, uznania, prijatia a aplikácie faktu v jeho/jej živote, že všetko, čo robí, čo si myslí, chce, zamýšľa, želá si, po čom túži, čo cíti, atď., v každom danom momente svojho života, nech je to čokoľvek, je bez akejkoľvek výnimky možné len kvôli neustálej prítomnosti Najvyššieho v jeho/jej Vnútornej Mysli. Z tej prítomnosti je dotýčny neustále motivovaný byť, konať, fungovať, myslieť, chcieť, cítiť, byť aktívny, atď., vo svojom duchu, duši, tele a správaní.

Tento princíp okrem toho požaduje, aby mal človek stále na pamäti, počas všetkých aktivít, bez výnimky, že nech robí čokoľvek, vždy sú tam duchovné dôsledky a následky, lebo akákoľvek predstava a/alebo motivácia takých aktivít pramení vždy predovšetkým z nejakých duchovných súvzťažností, ktoré sa prejavujú, sprítomňujú a uskutočňujú v takých aktivitách. Všetky ľudské životné aktivity sú odrazmi a praktickými prejavmi duchovnosti a jej korešpondencií.

5. Princíp Úžitku:

Tento princíp má dvojaký význam. Prvý brilantne sformuloval Swedenborg. Vo všeobecnosti znamená, že všetko, čo existuje, existuje kvôli nejakému úžitku.

Samotným svojím existovaním to koná úžitok. Nič nemôže existovať bez nejakého úžitku. Najvyšší tvorí z úžitku, pre úžitok a na úžitok. Existencia čohokoľvek môže byť opodstatnená len druhom úžitku, aký to má pre spoločné dobro.

Druhý význam, najdôležitejší z hľadiska pojmu homogenita, znamená, že všetky koncepcie, chápania, vnímania, doktríny, mená, akceptovania, atď., Najvyššieho sú užitočné a nevyhnutné, ak sa na ne pozerá v zmysle jednoty a syntézy, opísaných v Princípe číslo 2. Všetky konajú určitý dôležitý úžitok. Dovoľujú jedincovi vidieť Najvyššieho širším a prepracovanejším spôsobom, než by bolo možné len podľa jedného pohľadu či koncepcie, alebo doktríny, atď. Toto môže a dokáže jedinca dostať bližšie k Absolútnej Kondícii Najvyššieho, činiac ho tým duchovnejšou, zjednotenejšou a viac vskutku sentientnou entitou či ľudskou bytosťou (v prípade ľudí zo Zeme). Taká situácia ho zas čini užitočnejším.

Tento princíp úžitku priamo i nepriamo znamená, že žiadna duchovná doktrína, koncepcia, systém, náboženstvo, či čokoľvek, čo kto má, nie je vyššie či nižšie postavené než iné. Všetky sú si rovné, pokiaľ ide o ich úžitok, a sú vynikajúce, pokiaľ ide o ich rozdielnosť. Odlišnosti znamenajú len odlišný názor, pohľad či vnímanie niektorých nekonečných variácií a počtov aspektov či klastrov, atď., Najvyššieho, ktoré by sa mali uznávať, ktoré sa však nemajú považovať za výnimočné, jediné dôležité alebo jediné existujúce. Rozdiel medzi pravými a falošnými koncepciami a doktrínami je určený podľa prijatia či odmietnutia všetkých princípov tu definovanej duchovnej homogenity.

6. Princíp Osobnej Príbuznosti:

Tento princíp znamená, že každá sentientná entita, v tomto prípade každá ľudská bytosť, je takým či onakým spôsobom skutočne či potenciálne predĺžením a procesom Najvyššieho, podľa rozsahu prijatia tu formulovaných princípov duchovnej homogenity.

Preto, že každý je jedinečná a neopakovateľná bytosť či entita, každý zažíva Najvyššieho jedinečným a neopakovateľným spôsobom, zhodným s jeho/jej jedinečnosťou vnímania a celkovou osobnostnou skladbou. Preto musí mať každý s Najvyšším vzťah veľmi osobným, intímnym a súkromným spôsobom, jedinečným len pre toho dotýčaného. Len takto môže jedinec umožniť plnú manifestáciu jednej z nekonečných variácií a počtov jedinečností Najvyššieho celému Stvoreniu. Ak jedinec nemá s Najvyšším vzťah týmto osobným, súkromným a intímnym spôsobom, násilne okráda a olupuje celé Stvorenie o zažitie Najvyššieho týmto konkrétnym jedinečným spôsobom. Každý taký zážitok, z dôvodu, že dotýčný je a existuje z Najvyššieho a vďaka Najvyššiemu, nech je ten zážitok akýkoľvek súkromný, intímny, osobný a vnútorný, okamžite má súvislosť s Univerzalitou-toho-všetkého, za účelom zdieľania a vzájomného osuhu. Vlastne, čím je ten zážitok súkromnejší, osobnejší, intímnejší a vnútornejší, tým väčší je úžitok, stupeň a intenzita zdieľania s celým Stvorením a vzájomný osov pre celé Stvorenie skrz Univerzalitu-toho-všetkého. Účasť v Univerzalite-toho-všetkého je určená princípom časti a celku. Každý je súčasťou celku. Preto každý zážitok, aký kto môže mať, je okamžite k dispozícii celku a všetkým jeho častiam a môže byť kedykoľvek prenesený k všetkým kvôli zdieľaniu a vzájomnému osuhu.

Posolstvá z vnútra

Tento princíp tiež znamená, že pokiaľ ide o individuálnu príbuznosť s Najvyšším, žiadne imitácie, rituály, ceremónie, požiadavky, predpisy, konformita, stereotypy, atď., vonkajších náboženstiev nemajú žiadnu hodnotu bez počiatočného prijatia tohto princípu. Sú zbytočné a nebezpečné, lebo násilne zbavujú jedinca osobnej jedinečnej príbuznosti s Najvyšším a naopak, poškodzujú tým celé Stvorenie. Také koncepcie nemajú samé osebe žiadnu duchovnosť.

7. Princíp Večného Trvania:

Len čo v nejakej individuálnej osobe dôjde k akejkoľvek manifestácii života z Najvyššieho a vďaka Najvyššiemu, tá osoba musí trvať do večnosti, individuovaným, individualizovaným, osobným, jedinečným, vedomým, sebauvedomelým a neopakovateľným spôsobom. Napokon, každý jedinec v bytí a existencii odráža, nesie a manifestuje jeden z nekonečných počtov a variácií jedinečností Najvyššieho. Ukončiť trvanie takej jedinečnosti znamená v konečnom zmysle ukončiť existenciu a bytie Najvyššieho. Toto je úplná nemožnosť.

Žiadna iná forma či spôsob trvania nejakej individuálnej osoby nie je predstaviteľná, možná a/alebo duchovne uskutočniteľná. Nemala by žiadny zmysel a žiadny úžitok.

Týchto sedem, teraz zjavených princípov tvorí princípy duchovnej homogenity. V budúcnosti musia akékoľvek duchovné a/alebo náboženské doktríny, koncepcie, systémy, filozofie, etika, metafyzika, atď., aby opodstatnili svoju existenciu, stavať na týchto princípoch a odvodzovať celý svoj význam z nich. Zanedbanie prijatia a/alebo použitia jedného, niektorých či všetkých týchto princípov pripravuje jedinca a čokoľvek o pravú duchovnosť. Bez nich sú akékoľvek také koncepcie zbytočné a nemajú žiadne právo existovať.

Toto je koniec dnešného posolstva.

DEVIATE POSOLSTVO

(Viac o funkcii Novej Nebeskej Spoločnosti)

5. apríla 1982 na Martiniku.

Dnes boli od Pána prijaté nasledovné posolstvá.

Jednou z mnohých funkcií, ktoré vykonáva predtým opísaná nová nebeská spoločnosť, je obšírne oznamovanie a zavádzanie po celom Stvorení, vo všetkých jeho dimenziách, nanovo oživených, nanovo nastolených, preformulovaných, modifikovaných a doplnených duchovných princípov homogenity (viď predošlé posolstvo).

Tieto princípy sú bázou, základom, na ktorom sú formulované a postavené vnútorné i vonkajšie vzťahy všetkých sentientných entít a ich príslušných skupín, spoločností, miest, krajín, národov, atď.

Svojou existenciou nová nebeská spoločnosť, ktorá presahuje a súčasne obsahuje, zjednocuje, asimiluje a manifestuje všetky úrovne, stupne a kroky nebies, zrušila akékoľvek existujúce reštrikcie a izoláciu, ktoré platili až donedávna.

Než mohlo dôjsť k tomuto zrušeniu, najprv bolo nevyhnutné znovu oživiť, preformulovať, modifikovať a zaktualizovať základné princípy duchovnej homogenity, spolu so základnými princípmi ľudskej duchovnosti. Len potom, ako sa udialo toto, a potom, ako boli všetky tieto princípy oznámené všetkým zainteresovaným v Stvorení, mohol sa odohrať proces postupného zrušenia izolácie, separácie, obmedzení a reštrikcií.

Takému oznámeniu nutne predchádzala návšteva, zhodnotenie, analýza, preskúmanie, prešetrovanie či posúdenie všetkých existujúcich stavov a procesov, aby sa určilo, aký úžitok, ak vôbec, mala ich súčasná forma starostlivosti a štruktúry pre spoločné dobro celého Stvorenia.

Po takom dôkladnom zhodnotení a analýze bolo nariadené a ustanovené, v akej forme, štruktúre, obsahu a na akých princípoch budú buď pokračovať vo svojej existencii, alebo budú úplne zrušené, s ich členmi rozptýlenými po stavoch, podmienkach a procesoch, kde by mohli a dokázali pokračovať v konaní nejakého dôležitého úžitku.

Takže, Pán určil členov nebeskej spoločnosti, novo Ním/Ňou vytvorenej, aby Mu/Jej asistovali počas týchto návštev, hodnotení, analýz, prieskumov, vyšetrení a posúdení. Za tým účelom ich Pán vybavil špeciálnymi duchovnými princípmi, na základe ktorých sú oprávnení vykonávať túto dôležitú prácu. Medzi mnohými inými, dôležité princípy v tomto procese sú predtým formulované princípy duchovnej homogenity. Nie všetky princípy, ktoré majú k dispozícii za tým účelom, môžu byť zjavené a/alebo pochopené ľuďmi na Zemi, kvôli neodmysliteľným obmedzeniam prírodného stupňa a negatívneho stavu ignorancie vo veci takého pochopenia.

Posolstvá z vnútra

Ako tento proces hodnotenia a analýzy pokračuje, za priameho predsedania Najvyššieho, každá duchovná ustanovizeň a všetci jej členovia sú preskúšaní a vyšetrení pomocou týchto princípov, aby sa stanovilo, do akej miery a stupňa zahrnuli obsah týchto princípov do svojich životov.

Jedným z týchto princípov, ktorý nie je spomenutý vyššie, je princíp otvorenosti srdca, otvorenosti mysle, pohyblivosti, flexibility a ochoty zmeniť sa, napredovať a presiahnuť svoje predošlé polozenie, stav a proces. Pravá duchovná sloboda je určená, medziiným, týmto veľmi dôležitým princípom. Každý, kto si želá zostať naveky bez zmeny v jednom stave, je v pasci a je obmedzený vo svojom vývoji, stanúc sa tak istým spôsobom otrokom toho stavu. V tomto prípade sa teda ochudobňuje o samotnú svoju slobodu. Toto je nebezpečná situácia, lebo, nanešťastie, kladie obmedzenia a limity aj na celé zvyšné Stvorenie. V takom prípade je porušený zákon zdieľania a vzájomného osohu — dotýčny už viac nemá nič na zdieľanie a vzájomný osoh, lebo sa uzamkol do jedného skúsenostného modusu svojho bytia a existencie (či už lineárnym, alebo diskretným spôsobom). Táto tendencia je sprievodným javom relatívnych stavov a procesov, v ktorých sa nachádza celé Stvorenie na základe faktu, že bolo a je tvorené Stvoriteľom, Ktorý/Ktorá je Absolútny.

Aby u nikoho nedošlo k ovplyvneniu alebo poškodeniu týmto sprievodným javom, sú formulované, stanovené, zavedené a neustále prehodnocované, reštrukturalizované, reformované, aktualizované, modifikované a uverejňované určité duchovné princípy, pomocou ktorých môže a dokáže každý presiahnuť svoje súčasné polozenie a stav vždy, keď cíti potrebu či motiváciu.

Aj toto je dôvod, prečo musí do večnosti dochádzať k pravidelným návštevám, prehliadkam, vyšetreniam, hodnoteniam, analýzám a posudzovaniu.

Pojem Posledný súd neznamená doslovne „posledný, konečný, a do večnosti nikdy viac“, ako sa domnievajú mnohí ľudia a mnohí kresťania. Znamená to Posledný súd pre ten konkrétny stav, polozenie a proces, ktorý existuje až doteraz a ktorý naplnil svoj úžitok. Preto si vyžaduje reštrukturalizáciu, modifikáciu, doplnenie, zmenu a presiahnutie svojho predošlého spôsobu a štýlu života.

Počas každého takého pravidelného Súdu sú prehodnotené, preformulované, aktualizované a modifikované aj všetky existujúce duchovné princípy a vznikajú nové duchovné princípy, ktoré budú lepšie slúžiť pri zavádzaní vyššieho životného štýlu a spôsobu využitia, presahujúceho všetko, čo existovalo predtým.

Keď sú sformulované tieto nové duchovné princípy, Pán tvorí novú nebeskú spoločnosť, prevyšujúcu všetky predošlé, kde sú uvedené do platnosti tieto nové duchovné princípy a ňou je zavedený životný štýl duchovného pokroku, zhodný s týmito princípmi.

Členov tejto novo stvorenej spoločnosti potom Pán určí, aby Mu/Jej asistovali pri následnom Poslednom súde nad všetkými existujúcimi stavmi, položeniami a procesmi, s použitím všetkých týchto nových a aktualizovaných duchovných princípov.

Udalosť, aká je práve stručne opísaná vyššie, už istý čas prebieha v Duchovnom svete ľudí z planéty Zem. Nad všetkými negatívnymi stavmi, položeniami a procesmi je vykonávaný intenzívny Posledný súd po prvé, v duchovnom svete (v Peklách a v Intermediárnom svete), kde sa práve skončil, a po druhé, v prírodnom svete, kde prebieha teraz. V prírodnom svete bude tento proces pokračovať istú dobu. Trvanie tohto procesu nemožno zjaviť ani ho nikto nemôže poznať v zmysle prírodného času. Len Pán vie, koľko času treba na efektívne a úspešné uskutočnenie tohto procesu.

Pokiaľ ide o všetky ostatné nebeské spoločnosti ľudí z planéty Zem, počas tohto časového obdobia podstúpili rozsiahlu a intenzívnu reorganizáciu a aktualizovanie svojich položení, stavov a procesov a došlo u nich k začleneniu novo sformulovaných duchovných princípov homogenity.

Toto je koniec dnešného posolstva.

DESIATE POSOLSTVO

(O duchovných požiadavkách každodenného života a o súbore pravidiel pre taký život)

5. – 6. apríla 1982 na Martiniku.

V tieto dni boli od Pána prijaté nasledovné posolstvá:

Mnohí ľudia sa ťa pýtajú, aký by mal byť každodenný život priemerného, normálneho, zdravého jedinca, aby spĺňal duchovné požiadavky života a aby sa stal vskutku duchovnou osobou.

Sú isté pravidlá, ktoré znamenajú taký život. Počas histórie súčasného „pseudo-ľudstva“ boli dané ľuďom rôzne pravidlá a prikázania, aby ich navrátili k duchovným princípom. Jedným z najznámejších súborov pravidiel je Desat' prikázaní. Všetky náboženské systémy a doktríny tým či oným spôsobom obsahujú v sebe tieto či podobné súbory pravidiel.

Tieto pravidlá sú však pričasto nesprávne pochopené, dezinterpretované a prekrútené, aby vyhovovali projekciám, očakávaniam a osobným sklonom človeka v rámci náboženskej štruktúry jeho/jej systému viery.

Najlepšiu a najvhodnejšiu interpretáciu rôznych vnútorných, interných a vonkajších významov takých Prikázaní poskytol Pán cez Swedenborga.

V tejto dobe je nevyhnutné aktualizovať, nanovo vyjadriť a formulovať určitý súbor pravidiel, ktorý dokáže a môže viesť človeka k pravému duchovnému životu, ak sa podľa nich riadi. Tieto pravidlá sú aplikovateľné na nasledujúci krok v duchovnom znovuprebúdzaní a duchovnom napredovaní ľudstva. Keď začne existovať nový krok, ktorý bude nasledovať po tomto, tieto pravidlá budú aktualizované, modifikované a ak to bude nevyhnutné, budú zmenené a/alebo nahradené.

Aby človek viedol pravý duchovný život, za súčasného chápania duchovnosti a jej princípov sa radí dodržiavať nasledovný súbor pravidiel.

1. Prvým a najdôležitejším pravidlom je uznanie, prijatie a aplikovanie vo svojom živote všetkých princípov duchovnej homogenity, definovaných a opísaných v posolstve z 3. – 4. apríla 1982. Uznanie, prijatie a aplikovanie týchto dôležitých princípov musí byť sprevádzané neustálym vedomím, že tieto pravidlá sú modifikovateľné, zmeniteľné a nahraditeľné, ak to bude Najvyšší považovať za vhodné, v súlade s princípmi duchovného pokroku, definovanými v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“. Znamená to uznať fakt, že je možné, že pre nejaké iné duchovné stavy a procesy Najvyšší prijme odlišné súbory pravidiel a prístupov.

2. Ďalším dôležitým pravidlom, ktoré treba dodržiavať, je uznanie, prijatie a aplikácia faktu, že človek prijme tieto pravidlá a bude podľa nich žiť bez akejkoľvek

postrannej motivácie, očakávania a/alebo snahy o nejakú výhodu. Človek žije podľa nich kvôli dobru a pravde, kvôli Najvyššiemu a kvôli spoločnému dobru, bez akýchkoľvek ďalších dodatkov, podmienok, nárokov alebo „ak..., tak...“. Človek nečaká nič na oplátku.

Aj keď dodržiavanie týchto pravidiel prinesie isté duchovné dôsledky, ako napríklad slobodu, nezávislosť, radosť, potešenie, pôžitok, šťastie, úspech a mnoho iných nespočetne pozitívnych vecí, človek ich nedodržiava kvôli ich dôsledkom. Dodržiava ich len preto, lebo robiť to je správne samo osebe a ako také, ako princíp.

3. Nech už robí človek vo svojom každodennom živote čokoľvek, či už vo svojom zamestnaní, práci, profesii, alebo počas voľna, zábavy, hry či oddychu, robí to v súlade so svojimi najlepšimi schopnosťami a v súlade s možnosťami, ktoré sa ponúkajú alebo ktoré má k dispozícii na také aktivity v každom jednom danom čase a stave.

Všetko toto robí s vedomím, že všetky tieto aktivity odrážajú, slúžia a prispievajú ku konečnému duchovnému účelu, definovanému princípmi duchovnej homogenity.

Vo svojom vnútri je človek vždy vďačný Pánovi za akékoľvek príležitosti, ktoré Najvyšší neustále poskytuje každému na to, aby sa v takých aktivitách angažoval.

4. Človek venuje určité časové obdobia svojho každodenného života tomu, aby sa dostal do kontaktu a aby komunikoval so svojou Vnútorňou Mysľou, kde je neustále prítomný Najvyšší (skrz a pomocou takých prostriedkov a metód ako duchovná autohypnóza, meditácie, modlitby alebo podobné spôsoby, najvhodnejšie a najpohodlnejšie pre dotyčného) Počas tohto kontaktu človek prosí svoju Vnútorňú Mysel' a Pána o pomoc pri skúmaní a vyšetrowaní sa za účelom určenia, či je vôbec niečo v jeho/jej postoji, správaní, zmýšľaní, vôli, emóciách, želaniach, chcení, úmysle, atď., vedome či nevedome, čo z toho či onoho dôvodu nie je v súlade s Pánovou Vôľou a/alebo čo je v rozpore s pravými duchovnými princípmi. Ak je odpoveď „áno“, jedinec požiada, aby boli uvedené do jeho/jej pozornosti, dané mu na známosť a privedené na svetlo. Potom požiada o pomoc pri ich odstraňovaní a eliminácii. Poprosí Pána, aby ho očistil a zbavil všetkých takých nedostatkov a požiada o ochranu a zabezpečenie proti ich opakovaniu sa v budúcnosti (pokiaľ, samozrejme, ich opätovné objavenie sa nebude potrebné kvôli naučeniu sa nejakých dôležitých duchovných lekcií).

Ak je odpoveď „nie“, dotyčný sa poďakuje z celého srdca Pánovi za taký výsledok a úctivo poprosí Najvyššieho, aby ho/ju viedol k životu, ktorý bude naveky zbavený všetkých takých negatívnych vecí.

5. Vo vzťahu k ostatným ľuďom sa človek za každú cenu vyhýba tomu, aby od nich očakával alebo na nich premietal čokoľvek osobné alebo s nimi nesúvisiace. Rešpektuje voľby druhých ľudí, nech sú akokoľvek biedne. Musí si vždy pamätať, že také voľby môžu byť nevyhnutné z nejakých veľmi dôležitých duchovných dôvodov, ktoré nevie nikto okamžite postrehnúť a ktoré sú známe len Pánovi. Preto sa vyhýba súdeniu či odsudzovaniu kohokoľvek. Má právo na rovnaké jednanie zo strany druhých.

Posolstvá z vnútra

Aby človek vedel, ako správne nadväzovať vzťah s druhými, požiada Pána vo svojej Vnútornej Mysli, počas meditácie, autohypnózy, modlitby či čohokoľvek, čo má, aby ho/ju osvietil, inšpiroval a viedol vo všetkých ohľadoch a aby mu/jej pomohol vyhnúť sa za každú cenu ubližovaniu (svojimi postojmi, správaním či akokoľvek inak) druhým ľuďom, Pánovi a/alebo sebe.

6. Človek vždy uplatňuje otvorenosť srdca, otvorenosť mysle, pohyblivosť a flexibilitu, žiadajúc Pána vo svojej Vnútornej Mysli, aby mu/jej pomohol dosiahnuť tieto cenné črty takým spôsobom, aby sa stali integrálnou súčasťou jeho/jej ducha, duše, tela a správania.

7. Človek si musí stále uvedomovať, že nikdy nemôže byť v ničom dokonalý a že nejaké chyby, omyly, nedostatky, pochybnosti a neistota sú v živote nevyhnutné, ako dôsledok jeho/jej relativistického stavu a polohy. Každý sa učí na svojich chybách. Každý prijme toto položenie v skromnosti, pokore a poníženosti a požiada o pomoc so schopnosťou prijať rozsah a isté obmedzenia svojich záväzkov, povinností, funkcií, práv, právomocí, schopností, talentov, darov a nástrojov, ktoré má od Pána, ktoré boli určené jeho/jej voľbou, nech by boli akokoľvek.

Človek požiada o pomoc Pána pri určovaní rozsahu svojich záväzkov, povinností, právomocí, atď., počas svojho pobytu na tejto Zemi. Človek funguje vždy plne v tomto rozsahu bez toho, aby sa pokúšal byť alebo dosiahnuť viac, než na čo je vybavený. Zároveň sa vyhýba sklonom podceňovať sa, bagatelizovať sa a/alebo nevyužívať svoje schopnosti podľa svojich najlepších zvolených možností. Človek vo svojom vnútri uzná, že sú to Božie dary a je vďačný za to, čo má v tomto konkrétnom stave, položení a procese. Človek vie, že po tom, ako naplní účel svojho tunajšieho pobytu, bude schopný presiahnuť svoje súčasné položenie a zmeniť sa akokoľvek, ako si zažela. Prijíma fakt, že táto zmena a presiahnutie môže nastať len po tom, ako dotýčny/á naplní všetky aspekty svojej predošlej voľby, so všetkými jej dôsledkami, a po naučení sa duchovnej lekcie a po získaní náležitého úžitku z takej situácie.

Kým existuje negatívny stav, pre človeka je nevyhnutné v našom prírodnom stupni byť príležitostne znechutený, sklamaný, cítiť sa zradený, zúfalý, nešťastný, nespokojný a/alebo ubiedený. Toto je výsledok jeho/jej voľby byť v stupni, kde dominuje a kde sa prejavuje negatívny stav. Také nepriaznivé stavy sú pre človeka signálom, aby zistil negatívny stav tejto konkrétnej existencie a aby proti nemu bojoval a zdolal ho v sebe tým, že poprosí Pána o pomoc pri tejto snahe, aby ho negatívny stav neovládal. Tieto nepriaznivé stavy sú neustálou pripomienkou, že negatívny stav existuje a že je skutočný a bolestivý. Také uvedomenie človeku pomáha vyhnúť sa tomu, aby sa im prispôbil alebo aby sa v nich cítil príjemne. Ak by sa v nich cítil príjemne, vo všetkých ohľadoch by ho zničilo.

8. Všetko, čo človek vo svojom živote robí, by mal bez akejkoľvek výnimky robiť s dobrým a pozitívnym úmyslom, za účelom zdieľania, vzájomného osohu, spoločného dobra a aby sa stal lepšou ľudskou bytosťou. Všetko, čo robí s dobrým a pozitívnym úmyslom, bez ohľadu na výsledok alebo ako to posudzujú iní, mu/jej Pán privlastní v pozitívnom zmysle a je to využitie na jeho/jej rast, zlepšovanie sa a duchovný pokrok.

Človek by mal neustále skúmať svoje aktivity a počiny a mal žiadať Pána vo svojej Vnútornej Mysli, aby mu/jej pomohol správne sa rozhodnúť, aký bol, je alebo bude jeho/jej skutočný úmysel v každom jednom prípade a/alebo situácii. Ak nejakou náhodou objaví, že jeho/jej úmysly sú postranné, sebecké a škodlivé, čo do motivácie, poprosí Pána o odpustenie a zo svojej slobodnej vôle si dá sugesciu, že ich úplne a totálne eliminuje a/alebo odstráni a že ich nahradí takým typom motivácie a úmyslu, ktorý je zhodný s Pánovou vôľou.

Hlavným bodom novej duchovnosti je neustále sebaskúmanie a sebavyšetrovanie, aby človek poznal zdroj svojich úmyslov. Toto je dôvod, prečo komunikácia so svojou Vnútrojnou Myšľou a so svojimi duchovnými radcami, a v konečnom zmysle s Najvyšším, má takú dôležitosť. Z toho dôvodu sa radí, aby taká komunikácia s takým úmyslom prebiehala na každodennom základe. Ak sa bude človek riadiť touto radou, nezablúdi alebo sa nepomýli, dokonca aj keby zmyslovo nevnímal a nebol si vedomý (vizuálne, sluchovo, atď.) odpovedí a/alebo duchovných radcov. Bez ohľadu na to, či si ich človek zmyslovo uvedomuje alebo nie, oni sú vždy prítomní a počujú a primerane a včas odpovedajú na jeho/jej otázky.

9. Swedenborg vyhlásil, že jedným z duchovných princípov života je vyhýbať sa zlám ako hriechom. V súčasnej situácii toto vyhlásenie znamená, že všetko a každý, čo/kto popiera, porušuje, odsudzuje a/alebo prechováva opovrhnutie k princípom duchovnej homogenity, definovaným a opísaným predtým, pácha zlý skutok. Za hriešne teda možno považovať popieranie, porušovanie, odsudzovanie a/alebo prechovávanie opovrhnutia k týmto princípom, lebo na nich je postavený pravý duchovný život.

Z toho dôvodu sa radí, aby človek preskúmal, zhodnotil a zanalyzoval podľa týchto princípov všetky pojmy, idey, skutky, správanie, atď., s ktorými sa stretne vo svojom živote. Ak by zistil, že nie sú v súlade s týmito princípmi, mal by sa im vyhýbať, nemal by sa dať nimi oklamať a mal by byť ohľadom nich veľmi obozretný, lebo by mohli pochádzať zo zlého úmyslu. Odporúča sa takú situáciu konzultovať s Najvyšším vo svojej Vnútornej Mysli a so svojimi duchovnými radcami (ak s nimi človek nadviazal kontakt) a potom zaujať adekvátne postoj.

Toto sú niektoré dôležité pravidlá, ktoré sú zjavené pre ľudí, ktorí túžia po vedení vskutku duchovného života. Nakoľko tieto pravidlá vedú k duchovnosti, odporúča sa riadiť sa nimi. Tu je však múdre poznamenať, že je reálna možnosť existencie mnohých rozličných ciest, ktoré môžu viesť k pravej duchovnosti, za predpokladu, že sú všetky založené a odvodené z princípov duchovnej homogenity, definovaných 3. – 4. apríla 1982 na Martiniku. Toto posledné vyhlásenie by sa malo uznať, pochopiť, prijať a mať na pamäti a na vedomí, aby sa vyhlo falošným a zničujúcim pokryteckým postojom. Toto sa samo stáva dôležitým princípom, ktorý radno dodržiavať.

Niektoré tu spomenuté princípy majú univerzálnu aplikovateľnosť. Iné sa týkajú len tých ľudí, ktorí v súčasnosti existujú na planéte Zem. Princípy jeden, tri, štyri a päť majú univerzálnu aplikovateľnosť. Iné sa týkajú len podmienok existujúcich na planéte Zem. Kým je jedinec na tejto Zemi, v podmienkach dominancie a vlády negatívneho stavu, tieto pravidlá sú platné a aplikovateľné v širšom meradle. Len čo však Pán odstráni negatívny stav na tejto Zemi, tieto podmienky a pravidlá, špecifické pre Zem, budú

Posolstvá z vnútra

---

modifikované alebo úplne nahradené novými, ktoré budú vhodnejšie v potrebami situácie, aká bude existovať na Zemi v budúcnosti.

Počas formulácie týchto pravidiel si možno všimnúť dôležitý rys. Nikdy nebolo uvedené, že sa jedinec musí riadiť týmito pravidlami, aby bol vskutku duchovnou osobou. Vždy sa zdôrazňovalo, zdôrazňuje a bude zdôrazňovať, že sa mu len odporúča, že nie je nútený či prinucovaný dodržiavať ich či zachovávať, aby bol vskutku duchovnou osobou. Nikto nie je do ničoho nútený, nič sa od neho nepožaduje či nevyhucuje. Ako výstižne zdôraznil Swedenborg, nikomu nemožno privlastniť nič, čo sa robí nasilu, z donútenia, požadovačne alebo nie vlastnou vinou, čo škodlivo ovplyvňuje slobodu voľby, racionalitu a/alebo rozumový proces jedinca.

Z toho dôvodu najdôležitejším pravidlom zo všetkých je vyhlásenie, že aby bol človek vskutku duchovnou osobou, odporúča sa, aby sa riadil týmito pravidlami len podľa svojej slobody voľby a zo svojej slobodnej vôle, na základe faktu, že je to rozumná, racionálna a logická situácia a požiadavka. Žiadny iný spôsob ich dodržiavania nemôže či nedokáže mať žiadnu skutočnú duchovnú platnosť. **Toto pravidlo možno považovať za pravidlo číslo 10.**

Toto je jeden z najdôležitejších dôvodov, prečo transmitter týchto posolstiev a nového zjavenia od Najvyššieho nebol vybavený tak, aby konal zázraky alebo aby mal také schopnosti, aké sprevádzali skutky Ježiša Krista, Swedenborga a všetkých ostatných prorokov. Ľudia by mali tendenciu veriť týmto veciam len kvôli predvádzaniu takejto moci, a nie kvôli platnosti, logike a racionálnosti týchto princípov. Pre túto konkrétnu dobu a stav by bola taká vonkajšia moc veľmi škodlivá pre samotné tieto princípy. Tieto princípy musia vyslovene vylučovať akékoľvek donucujúce či násilné komponenty, ktoré by človeku nariaďovali, aby im veril a prijal ich. Posol týchto princípov nesmie mať žiadnu takú donucujúcu silu a moc, aby nebol pokúšaný použiť ju, či už úmyselne alebo neúmyselne, aby dokázal, že má pravdu. Taká snaha by poprela obsah a aplikáciu samotných princípov.

V časoch prorokov, Ježiša Krista, Swedenborga a iných nebol k dispozícii žiadny priamy prístup k Vnútornej Mysli, a teda k svojmu vnútru. Preto jediný spôsob, ako pripomenúť ľuďom akékoľvek duchovné princípy, boli vonkajšie prostriedky (ako napríklad zázraky).

Situácia sa začala meniť v čase Posledného súdu členov Veku temna. Swedenborg bol svedkom tejto udalosti. Preto to bol Swedenborg, komu bolo po prvýkrát dovolené spoznať donucujúcu a neduchovnú povahu takých zázrakov a podobných prejavov.

Avšak, ako bolo spomenuté predtým, Swedenborgova doba bola prechodným obdobím od Veku temna k Novému veku Duchovnosti. K povahe toho prechodu neoddeliteľne patrí nutná podmienka, že niektoré staré spôsoby myslenia a prejavu sú ponechané spolu s novými princípmi, ktoré sú do určitej miery oznamované spolu s istými skresleniami tých princípov, aby nedošlo k úplnému zničeniu duchovnosti. Toto je dôvod, prečo bolo nevyhnutné, aby bol Swedenborg ešte stále vybavený určitou vonkajšou mocou (jasnovidnosť, jasnozrivosť, jasnosluchosť, atď.) aby ľudia jeho doby, zvyknutí na vonkajší úsudok, úplne neodmietli realnosť jeho zjavenia, duchovných

princípov a pamätihodných javov, ktoré videl a zaznamenal. Ich totálne odmietnutie by viedlo k veľmi nebezpečnej situácii pre budovanie a vývoj Veku Novej duchovnosti. Odtiaľ teda logika Swedenborgovej vonkajšej moci. Avšak, možno vidieť určitý pokles kvality tejto moci v porovnaní s inými prorokmi a Ježišom Kristom. Swedenborg neprejavoval moc okamžite uzdravovať ako Ježiš Kristus a proroci. Toto je istým spôsobom kompromis. V dobe prorokov a Ježiša Krista bola vláda vonkajška úplná a na svojom vrchole. Jestvovala totálna duchovná temnota. Aby sa taká temnota prelomila, bolo nevyhnutné použiť najmocnejšie vonkajšie prostriedky — okamžité uzdravovanie a exorcizmus. Nič slabšie by nezabralo.

V ďalšom kroku prípravy na Nový vek bol väčší dôraz kladený na rozum, racionalitu, slobodu myslenia a na podobné vnútorné prostriedky (teda na duchovnejšie prostriedky) než na vonkajšok. Preto mal Swedenborg ako prorok tohto dôležitého kroku inú, menej vonkajšiu a viac vnútornú psychickú moc, ako náznak kompromisu medzi úplne vnútorným prístupom a úplne vonkajším prístupom. Odkedy sa Swedenborgove koncepty pevne ujali v Univerzálnom vedomí a pripravili cestu pre nasledujúci krok pri zahajovaní Nového duchovného veku, všetok dôraz sa dnes presúva výlučne na vnútorné prostriedky — slobodu voľby, slobodnú vôľu, racionalitu, rozumový proces, logiku a srdce. Tieto prostriedky sa zo samotnej svojej duchovnej povahy vyhýbajú akémukoľvek použitiu nanucujúcich vonkajších prostriedkov duchovnosti. Vonkajšie prostriedky nie sú v zhode s povahou pravej duchovnosti, ktorá nepotrebuje žiadny dôkaz zvonka, lebo vonkajšok existuje len ako dôsledok a následok vnútra.

Preto by akýkoľvek pokus dokázať jej platnosť vonkajšími prostriedkami a mocou poškodil a vyslovene zničil samotné jej princípy.

Toto je dôvod, prečo zjaviteľ týchto princípov pre Vek Novej duchovnosti a posol Najvyššieho musí byť úplne iný, pokiaľ ide o jeho vonkajšiu moc. Nemôže konať žiadne „zázraky“, no jedná s ľuďmi v súlade s novými princípmi, definovanými v knihách „Princípy duchovnej hypnózy“ a „Základy ľudskej duchovnosti“. V tejto konotácii je úplne na ľuďoch, či si zvolia, že sa uzdravia, alebo sa budú cítiť biedne. Prostriedky sú neustále k dispozícii pre obe alternatívy. Ľudí možno učiť a ukázať im, aké sú to prostriedky a ako ich správne, efektívne a úspešne použiť. Avšak, je úplne na nich, či sa tieto prostriedky rozhodnú použiť, alebo nie. Tento princíp je plne v súlade s Vekom Novej duchovnosti a so všetkými jeho duchovnými princípmi.

Súčasný zjaviteľ a posol Najvyššieho teda nemá dovolené mať takú vonkajšiu zázračnú moc. Vo svojej výbave od Najvyššieho musí odrážať tieto nové princípy. Preto je namiesto toho vybavený väčšou silou duchovného vnímania, intuície, nahliadania, logiky, racionálnosti a rozumového procesu a preto odkazuje na srdce a na Vnútornú Myseľ, kde má každý z nás všetku moc, ktorú potrebuje na to, aby bol vskutku šťastný, zdravý, kľudný, spokojný, užitočný, milujúci, múdry, láskavý, a teda vskutku duchovná osoba. Takto je sám/sama zázrak. Byť takto pozitívny je jednou zo skutočných známkou osoby Nového duchovného veku. Každý sa môže a dokáže stať takou osobou, ak bude dodržiavať vyššie definované duchovné princípy a pravidlá na základe svojej vlastnej voľby a slobodného rozhodnutia.

Toto je koniec tohto dvojdenného posolstva.

JEDENÁSTE POSOLSTVO

(O Novej Pekelnej Pseudo-spoločnosti a jej účele a funkcii. Varovania ohľadne jej pôsobenia.)

7. apríla 1982 — Martinik

Dnes boli od Pána prijaté nasledovné posolstvá.

Je nutné uvedomovať si nasledovné fakty:

Ako bolo spomenuté predtým, Najvyšší stvoril veľmi špeciálnu novú nebeskú spoločnosť, ktorá existuje už nejaký čas a ktorej isté funkcie a ciele boli opísané predtým.

Kým však vo forme Pekiel existuje negatívny stav, tento bude mať vždy tendenciu potláčať akékoľvek tvorivé úsilie Najvyššieho a prichádzať so svojim vlastným pseudo-stvorením, prostredníctvom procesu napodobňovania takého stvorenia prekrúteným spôsobom. Vlastniac ukradnuté princípy života a tvorivosti z Najvyššieho, dokážu, môžu a neustále budú, kým budú existovať v negatívnom režime, protipseudovytvárať čosi v presnom protiklade k tomu, čo vytvoril Najvyšší. Cieľom negatívneho stavu pri takom pseudo-tvorení je podkopať a napokon zničiť všetko, čo sformoval, vytvoril a zrealizoval Najvyšší. Najvyšší to dovoľuje, medzi mnohými inými duchovnými dôvodmi, známymi len Pánovi, kvôli zachovaniu rovnováhy a slobody voľby u všetkých tých, ktorí prišli z planéty Zem a ktorí sú na planéte Zem. V ich záujme musí byť dovolené prekvitanie voľby zlého úmyslu, kvôli spôsobu ich voľby príchodu na túto Zem — nepriamym nadelením z Najvyššieho a Najvyšším, skrz pseudo-tvorivé úsilie pseudo-tvorcov. Taký spôsob vzniku a existovania je negatívny sám osebe a vyžaduje si určité podmienky pre správnu a efektívnu údržbu svojej existencie — umožnenie a dovolenie neustálej fabrikácie svojich vlastných negatívnych stavov a procesov.

Z toho dôvodu po tom, ako Pán zaviedol do bytia a existencie novú nebeskú spoločnosť, stručne opísanú predtým, vznikla nová pseudo-spoločnosť Pekiel, v presne opačnom súvzťažnom stave a procese, aby sa postavila proti jej účelu a snahe. Bola sformovaná z najbrutálnejších, najnásilnejších, negatívne najsofistikovanejších a najprefikanejších členov Pekiel, ktorí majú k dispozícii nezvyčajné metódy, zbrane a taktiky, aké doteraz neexistovali. Členovia tejto novej pekelnej spoločnosti zhromaždili všetky existujúce pekelné idey, koncepcie, metódy, spôsoby a cesty a pseudo-zjednotili ich, aby dosiahli úplne odlišný prístup, so schopnosťami presviedčať, ovplyvňovať, vydierať, vnucovať, terorizovať, desiť, atď. Ich primárnym cieľom je podkopávať akékoľvek úsilie, vynaložené novou nebeskou spoločnosťou, venovaním sa neustálemu tvrdému boju a napádaním jej úspechov. Avšak, najdôležitejší a konečný cieľ tejto pseudo-inštitúcie je finálny, mohutný útok na sily dobra a pravdy, na Samotného/Samotnú Najvyššieho, na všetky nebesia, na všetkých dobrých ľudí planéty Zem a na celé Stvorenie Pána. Sú nezvyčajne ambiciózni a arogantní vo svojich snahách.

Až donedávna, dokiaľ bolo dovolené, aby ľudská éra uplatňovala svoj vplyv v intermediárnom svete planéty Zem a do určitej miery vo všetkých nebesiach tvorených ľuďmi zo Zeme, členom tejto pseudo-spoločnosti bolo dovolené mať ich úrady a ustanovizne v intermediárnom svete. Odtiaľ viedli a vedú úpornú duchovnú vojnu proti Pánovi, členom novej nebeskej spoločnosti a všetkým tým, ktorí dobrovoľne súhlasili, že budú pomáhať (vrátane mnohých členov z Pozemských Nebies a rovnako aj dobrovoľníkov z iných Vesmírov, dimenzií a galaxií mimo tejto domény).

Prvá fáza tejto duchovnej vojny skončila kompletnou porážkou tejto pekелnej spoločnosti a jej stúpcov zo všetkých ostatných Pekiel. Táto porážka mala za následok ich úplné vypudenie z intermediárneho sveta a odstránenie všetkých ich tamjších úradov a ustanovizní. Všetok priamy prístup do intermediárneho sveta im bol trvale uzavretý. V súčasnosti udržiavajú do intermediárneho sveta len nepriamy prístup, prostredníctvom spojenia s tými ľuďmi, ktorí tam prichádzajú z planéty Zem, ktorí majú negatívne sklony a zlé úmysly.

Druhá fáza tejto vojny je však v procese príprav a práve teraz do určitej miery i realizácie. Realizácia tejto fázy zmenila miesto, podmienky, stavy a procesy, za akých a v akých sa uskutoční. Bola prenesená na posledné vysunuté stanovište a baštu Pekiel — prírodný stupeň vo forme planéty Zem a jej ľudí.

Takéto je maximálne úsilie na oboch stranách — na strane novej nebeskej spoločnosti a jej spojencov, ako aj na strane novej pekелnej pseudo-spoločnosti a jej spojencov — zriadiť si bašty tu na Zemi, aby tak vytiahli do konečnej a rozhodujúcej duchovnej vojny, ktorá by viedla k zrušeniu a ku kompletnému odstráneniu ľudskej éry a všetkých jej tradícií, konvencií a zvykov na planéte Zem.

Obe nové spoločnosti sú v spojení s ich príslušnými ľuďmi, skupinami, spoločnosťami, rasami, krajinami, národmi a ich vládami na planéte Zem. Toto spojenie sa odohráva jednak prostredníctvom súvzťažných faktorov — skrz pozitívne stavy a dobré úmysly ľudí, národov, krajín, atď., na strane jednej, a na strane druhej skrz negatívne stavy a zlé úmysly mnohých ľudí, národov, krajín, atď., — ako aj skrz otvorenie priameho prístupu do duchovného sveta u mnohých ľudí, k ich Vnútornej Mysli a k ich duchovným radcom, alebo k negatívnym posesívnym entitám a duchom z Pekiel.

Toto je nová situácia, ktorá vznikla len nedávno. Je niekoľko dôležitých faktorov, ktoré sú hodné zreteľa a na ktoré treba upozorniť, ktoré pramenia z tejto nezvyčajnej situácie.

1. Pokiaľ ide o duchovnosť všeobecne a zvlášť o duchovný svet:

Je tendencia vidieť a interpretovať veci v zmysle extrémov a riešiť problémy extrémnymi prostriedkami. Človek môže vidieť a interpretovať veci len prostredníctvom extrémnych duchovných koncepcií, alebo len prostredníctvom extrémnych prírodných koncepcií. Na stredné stanovisko, ktoré spája oba extrémny do produktívneho, tvorivého a funkčného celku, ktoré vysvetľuje veci v ich pravom obsahu a význame, sa zabudlo. Zaujatie extrémneho stanoviska privádza mnohých k chybám v interpretácii očakávania

Posolstvá z vnútra

---

udalostí. K sklamaniu dôjde vtedy, keď sa veci neudejú a/alebo neznamenajú presne to, čo sa od nich čakalo alebo ako boli interpretované.

Z tohto pramení fakt, že pri komunikácii so svojimi duchovnými radcami, napríklad, jedinec často prijme posolstvo, ktoré nie je v presnom súlade so spôsobom, ako sa veci skutočne majú či budú mať. Toto je trápna situácia pre mnohých v pozitívnych stavoch a procesoch, a veľmi vzrušujúca pre tých, čo sú v negatívnych stavoch a procesoch.

Aby sa táto situácia vyriešila, je nevyhnutné neustále mať na pamäti varovanie — nevidieť veci v extrémnom spiritualistickom či naturalistickom zmysle, alebo vo finalistických, obmedzujúcich stavoch, procesoch či časopriestorových koncepcích a kontinuách.

Pre duchovnosť všeobecne sú tieto mylné či tak trochu uhnuté interpretácie a očakávania nebezpečné tým, že majú tendenciu posilňovať negatívny stav konečnosti a nezmeniteľnosti akejkoľvek situácie. Vždy si treba pamätať, že nič nie je konečné či nezmeniteľné. Tento princíp je samotnou esenciou a substanciou stredného stanoviska, ktoré v sebe obsahuje pravú múdrosť a Božskú Prozreteľnosť Najvyššieho. Preto sa každému v pozitívnom stave a procese tu na Zemi v prírodnom stupni, v duchovnom svete v duchovnom stupni, ako aj v intermediárnom svete a intermediárnom stupni, naliehavo odporúča, aby videl a interpretoval veci, udalosti, diania a ich výsledky a dôsledky v zmysle **možností**, ktoré sa môžu, ale aj nemusia udiť presne tak, alebo môžu, ale aj nemusia byť úplne správne tak, ako to bolo interpretované.

2. Pokiaľ ide o osobný duchovný stav ľudí:

Jestvuje nebezpečenstvo vystavenia sa nezvyčajnému množstvu protichodných ideí, koncepcií, posolstiev a udalostí. Toto vedie často k zmätku a k tendencii veriť veciam, ktoré sú zhodné skôr s osobnými sklonmi, subjektívnymi projekciami, nereálnymi očakávaniami, túžobnými želaniami a samonaplňajúcimi sa proroctvami, než s reálnymi duchovnými a prírodnými faktami. Opäť, takáto situácia môže viesť k sklamaniu a trápnym situáciám, keď sa veci neudejú tak, ako sa očakávalo, alebo keď sa interpretácie nezhodujú so skutočným obsahom akejkoľvek koncepcie, idey či názoru. Taký výsledok je, samozrejme, veľmi potešujúci pre novú pekelnú spoločnosť.

Zas a znova sa tu radí, aby mal človek myseľ a srdce otvorené, aby bol pohyblivý a flexibilný a aby poprosil Pána vo svojej Vnútornej Mysli o vedenie a trpezlivosť pri všetkých životných záležitostiach.

3. Pokiaľ ide o prírodný stupeň a prírodný svet:

Pri odozve na zúrivú duchovnú vojnu, ktorá bola prenesená úplne do tohto sveta, má príroda a prírodný stupeň tendenciu reagovať takým spôsobom, aby viedol mnohých k viere, že totálne fyzické zničenie všeobecne prírodného stupňa a zvlášť planéty Zem je na dosah a že je nevyhnutné. Toto je presne to, čo chcú členovia novej pekelnéj spoločnosti, aby ľudia uverili, a čo vykresľujú v udalostiach prírodného stupňa. Chcú, aby došlo k samodeštrukcii prírody, aby tak dostali ľudí do beznádejnej a bezmocnej pozície, kde sa môžu pre nich stať ľahkou korisťou.

Vždy si treba pamätať, že prírodný stupeň nemôže byť nikdy zničený, lebo je základom, na ktorom stojí duchovnosť. Prírodný stupeň možno vo všeobecnom zmysle považovať za nohy duchovného stupňa a v niektorých prípadoch za jeho zmyslový výstup. Zničiť ho znamená zničiť celé stvorenie. Prírodný stupeň, tak ako všetko ostatné, je zmeniteľný, modifikovateľný, prestaviteľný a obnoviteľný (aj keď na základe svojej povahy nemá rád zmenu). No prípravy na také intenzívne a rozsiahle zmeny sú často vnímané nesprávne — ako znamenia nadchádzajúceho totálneho súdneho dňa.

Nuž, toto neznamená, že nikdy nedôjde k súdnemu dňu v lokálnom zmysle. No na základe takého javu by sa nemalo zovšeobecňovať na celý prírodný stupeň či celú planétu Zem. Dokonca aj keď sa Najvyšší z takého či onakého dôvodu rozhodne dovoliť elimináciu tejto jednotlivcej fyzickej Zeme (veľmi vzdialená možnosť), táto bude okamžite nahradená ďalšou, podobnou, novostvorenou Zemou, ktorá prevezme funkciu a súvzťažnosť, ktorú vykonávala a predstavovala táto Zem.

Keby sa akékoľvek slnko vo fyzikom vesmíre zmenilo na novu či supernovu a tá konkrétna slnečná sústava či galaxia, kde by sa to udialo, by bola eliminovaná z tej konkrétnej pozície a funkcie, okamžite je nahradená ďalším slnkom a jeho sústavou, aby zaujali miesto toho, čo naplnilo svoju súvzťažnú duchovnú, duševnú a fyzickú funkciu a vyčerpalo svoj úžitok. Také udalosti sú súčasťou prestavby, modifikácie, premeny, modernizácie a obnovy prírodného stupňa, aby bol vo väčšej zhode a aby lepšie odrážal proces univerzálneho duchovného pokroku. Všetky pôvodné prvky tej konkrétnej slnečnej sústavy a galaxie, ktorej slnko by sa zmenilo na novu či supernovu, by boli tvorivo využité Najvyšším v tomto procese zmeny, prestavby, obnovy, modifikácie a modernizácie, atď. Nič sa nikdy nestratí. No ľudia, na základe mylných názorov pozemských vedcov, veria, že také udalosti (ako premena slnka na novu či supernovu) signalizujú či znamenajú katastrofy, deštrukciu, holokaust, násilie a súdny deň. Z vyššie uvedenej interpretácie takých udalostí možno vidieť, ako sa mýlia.

4. Pokiaľ ide o každodenný praktický život jedincov na planéte Zem:

V nedávnych rokoch došlo u mnohých ľudí a spoločností k nezvyčajnému zaobreraniu sa vlastnením fyzického majetku a imania. Toto je známkou úniku do falošnej a iluzornej bezpečnosti a istoty, od všetkého chaosu, ktorý sa objavuje v súčasnosti na tejto Zemi intenzívnejším a rozsiahlejším spôsobom. Inzeráty, reklamy, správy, literatúra, ekonomika a všetko ostatné je zamerané na vymývanie mozgov ľuďom, aby kupovali viac, vlastnili viac a boli závislejší od materiálnych produktov spoločnosti. V tomto ohľade sa berie do úvahy či spomína veľmi málo vecí duchovnej povahy, a ak aj áno, tak zvyčajne skresleným a tradičným spôsobom. Ľudia sú nútení veriť, že všetky ich problémy, trápenia a nedostatky budú vyriešené alebo aspoň značne zmiernené, keď budú mať a vlastniť viac materiálnych statkov a imania.

Na druhej strane, rôzne fámy o nadchádzajúcom holokauste, kataklizme a súdnom dni vedú mnohých k zbytočnej rezignácii alebo k nevenovaniu náležitej pozornosti ich materiálnemu a fyzickému blahu. Zanedbávajú alebo už viac nepovažujú za dôležité vykonávať svoje každodenné rutinné povinnosti, záväzky, úlohy, atď., očakávajú, že každú chvíľu dôjde ku ukončeniu všetkých týchto márných a neproduktívnych snáh.

Posolstvá z vnútra

Oba tieto extrémny v postojoch jedinca sú veľmi potešujúce pre členov novej pekelnéj pseudo-spoločnosti, lebo posilňujú ich postavenie a motivujú ich deštruktívne snahy.

V tomto ohľade si treba pamätať, že nech sa bude diať čokoľvek, je známkou duchovnej zrelosti a vedenia Pánom, ak sa človek zaoberá svojimi každodennými záležitosťami, prijímá plnú zodpovednosť, povinnosti a záväzky a ak s dobrým úmyslom koná osoh, s radosťou a potešením, v rámci svojej profesie, povolania, zamestnania, práce či čohokoľvek, k čomu bol pridelený, atď. Duchovne je tiež vhodné a správne mať isté množstvo majetku a imania, pokiaľ ich človek nepovažuje za konečný zmysel života a za zdroj bezpečnosti, istoty a prežitia. Okrem toho je duchovne vhodné a správne zažiť určité množstvo radosť, zábavy, hry a voľnočasových aktivít, bez ohľadu na to, či sa očakávaný súdny deň či holokaust udeje zajtra, alebo nikdy, pokiaľ človek využíva tieto voľnočasové aktivity na to, aby sa udržoval v dobrej fyzickej, duševnej a duchovnej pohode a zdraví, za účelom byť osožnejšou a lepšou ľudskou bytosťou a za účelom zdieľania, vzájomného osohu a spoločného dobra.

Toto sú teda niektoré dôležité veci, ktorých si treba byť vedomý a na ktoré si treba dať pozor za momentálnych nezvyčajných podmienok, existujúcich v duchovno-prírodnej ríši a kontinuu.

Toto je koniec dnešného posolstva.

DVANÁSTE POSOLSTVO

(O rôznych érach histórii duchovného vývoja ľudstva)

8. apríla 1982 na Martiniku.

Dnes boli od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvá.

Je dôležité uvedomiť si a pochopiť, že počas histórie duchovného vývoja a/alebo úpadku ľudstva na planéte Zem existovali rozličné ideologické, doktrinálne, filozofické, metafyzické a koncepcné prístupy a požiadavky ohľadne záležitostí viery, náboženstva, života, mysticizmu a podobných vecí, v súlade so stavom, položením a procesom duchovnosti rôznych ľudských ér. Rozličné oblasti si vyžadovali rozličné duchovné prístupy. Preto by bolo chybou analogizovať a zovšeobecňovať podľa ktoréhokoľvek z nich.

Vo všeobecnosti by si bolo možné predstaviť taký vývoj a/alebo úpadok v niekoľkých hlavných krokoch, ktoré veľmi často tvoria dlhé historické éry, trvajúce niekedy tisícky, či dokonca milióny rokov v ľudských fyzických pojmoch.

Najpočiatočnejšia éra, prvé, pravé a skutočné ľudstvo vo forme androgýnných ľudí, ktorá trvala asi 20 000 rokov, reprezentovala plnosť pravej duchovnosti. Tento stav možno charakterizovať jedinečnou a neopakovateľnou jednotou, zhodou a harmóniou vôľových, racionálnych, intelektuálnych, logických, filozofických, intuitívnych, emocionálnych, mystických, ezoterických, exoterických, vedeckých, empirických a všetkých ostatných duchovných, mentálnych a fyzických ponímaní, chápaní a praktík všetkých vecí viery, náboženstva a duchovnosti. Ako bolo spomenuté vyššie, v tejto ére neexistovali žiadne kontradikcie medzi rôznymi oblasťami.

Ako začal duchovný úpadok, začal sa objavovať posun v tomto ponímaní, chápaní a praxi.

Nasledovná éra v ľudskej histórii, éra rozdelenia ľudských bytostí na dve formy — feminínnu a maskulínnu, zahájila postupné kladenie dôrazu na externo-racionálny, logický, vedecký, empirický, exoterický a intelektuálny prístup k veciam viery, náboženstva a duchovnosti. Vôľový, intuitívny, ezoterický, mystický, emocionálny, atď., prístup začal byť akosi podceňovaný a považovaný za menej platný. Táto éra trvala niekoľko miliónov rokov a skončila sa kompletnou devastáciou duchovnosti a zničením všetkých prístupov. Toto je éra takzvaného Pádu. Pád je vo všeobecnosti charakterizovaný prekrútením všetkých princípov viery, náboženstva a duchovnosti takým spôsobom, že dôraz je plne daný na externé, vonkajšie zmyslové vstupy a výstupy, so závermi vyvodzovanými z navonok pozorovateľných javov a poznania, ktoré nemajú žiadnu spojitosť s ničím vnútorným — buď čisto racionálnym, intelektuálnym, logickým, atď., alebo čisto vôľovým, intuitívnym, mystickým, atď. Táto éra, éra úpadku, trvala tiež zhruba niekoľko miliónov rokov a skončila sa fabrikáciou jaskynného človeka, pseudo-ľudí a založením negatívneho stavu v duchovnom svete vo forme Pekla. Ohľadom nikoho a ničoho, čo existovalo pred touto érou, neexistuje žiadny vedecký dôkaz, kvôli faktu, že takzvaní pseudo-tvorcovia starostlivo a dôsledne

Posolstvá z vnútra

---

vymazali a zničili všetky stopy po predošlých ľuďoch. Zostali len nejaké nezrozumiteľné povesti. Nejaké nepriame náznaky existencie tej éry, éry spred začiatku pseudo-ľudstva, sú v Biblii a v Swedenborgových konceptoch. Pseudo-tvorcovia sú niekedy spomínaní ako Nefilíni, Rafajci, Anakínci, atď.

Post-Pádová éra alebo prvá éra v histórii pseudo-ľudstva je éra totálnej duchovnej nevedomosti, ktorej chýba akákoľvek logika, rozumový proces, racionalita, vôľa, intuitivnosť, mysticizmus, viera, atď. Namiesto toho ignorancia plodí povery, obavy, nevyriešiteľné záhady, mágiu, slepú poslušnosť voči vonkajším autoritám a/alebo božstvám, ktoré sú antropomorfizované, vysvetľované prírodnými zákonmi a zbožňované vonkajším spôsobom. Na myseľ im nepríde, ba nie je ani predstaviteľná žiadna predstava slobodnej vôle alebo slobodnej voľby. Toto je éra otroctva a všeobecných predsudkov a predpojatosti. Trvala niekoľko tisíc rokov a skončila takzvanou potopou.

Po-potopová éra je charakterizovaná koncepciou viery a poslušnosti v dôsledku viery. Začína sa historickou postavou Abraháma. V tejto ére človek koná preto, lebo verí, že je to správne. Nevie a neuvažuje o tom, či je to správne alebo nie; jednoducho verí, že je.

Nasledovný krok v duchovnom ponímaní sa začína históriou Izraela a Mojžišových zákonov. Tu možno vidieť pokus o návrat k záležitosti viery po ceste lásky k Bohu a k svojmu blížnemu. No túto cestu možno v tomto bode histórie ľudstva dosiahnuť len vonkajšími prostriedkami — vonkajšími obetami a vykonávaním určitých vonkajších rituálov, obradov, predpisov a ich totálnym dodržiavaním, čo sa odráža v Zákonoch hlásaných Mojžišom. Nie je možné či nie je im dostupné žiadne poznanie symbolických a súvzťažných významov všetkých týchto požiadaviek.

Táto éra končí kompletným znesvätením všetkých vonkajších požiadaviek voči duchovnému ponímaniu, a tým vystavuje ľudstvo a vesmír hrozbe úplného zničenia. Problém je, že keď ľudia prekrúčia a sprofanujú dokonca aj vonkajšie prostriedky duchovnosti, stratí sa všetko spojenie a kontakt s duchovnosťou, odkiaľ prúdi život do vonkajška. Ak by bol na to poskytnutý dostatočný čas, viedlo by to k večnej duchovnej smrti. Taká situácia si vyžaduje priamu účasť Najvyššieho. V tomto bode sa Najvyšší inkarnuje na planéte Zem vo fyzickej forme Ježiša Krista, aby zabránil večnej smrti ľudí planéty Zem a aby ukončil nadvládu pseudo-tvorcov nad osudom Zeme.

Éra Ježiša Krista znamená tiež návrat od vonkajšieho ponímania duchovnosti k vnútru, kde sídli pravá duchovnosť. Preto Ježiš Kristus zrušil všetky vonkajšie rituály, obety a obrady a vyhlásil, že Boh je Duch a skutočný vyznávač Boha Ho bude uctievať v duchu a v pravde. Dôraz je tu daný na poznanie pravdy, ktorá vedie jedinca k duchovnej slobode. Ježiš Kristus tiež zaviedol princíp, že najväčší zákon zo všetkých je zákon lásky, súcitu, odpustenia, milosrdenstva a pochopenia. Tento zákon tvorí pravú vieru a duchovné ponímanie.

Teraz je po prvýkrát v histórii pseudo-ľudstva ukázaný jasný spôsob, ako by mala byť duchovnosť ponímaná — spojením a zjednotením rozumového, logického, intelektuálneho spôsobu (poznanie pravdy, skúmanie pravdy, atď.) s vôľovým,

intuitívnym, ezoterickým, mystickým spôsobom (láska, súcit, milosrdenstvo, odpustenie, atď.). Všetky tieto pojmy, zhrnuté pod pojmy „duch“, „pravda“, „pochopenie“, „láska“, „súcit“, „sloboda“, atď., Ježiš Kristus preformuloval, dal im nový začiatok, zaktualizoval a modifikoval ich a urobil z nich trvalé vlastníctvo ľudskej studnice poznania. Nastolenie tejto situácie naveky zaistilo, že bude vždy existovať spojenie a súvislosť medzi prírodnými a duchovnými svetmi prostredníctvom takých pojmov a ich duchovných reprezentácií, nech by sa ich ľudia akokoľvek pokúšali zničiť, sfaľšovať, prekruťiť či skresliť. Tak bola opäť nastolená duchovná sloboda.

Ľudstvo však z rôznych duchovných dôvodov nebolo celkom pripravené prijať typ zjednotenia, aké priniesol a zaviedol Ježiš Kristus. Aby to poznanie, zjavené Ježišom Kristom, ľudia duchovne neznesvätili, bolo nutné uvaliť obmedzenia, reštrikcie a zákazy na skúmanie, chápanie a ponímanie duchovnosti pomocou logiky, rozumových procesov, racionality, intelektu a vied. Namiesto toho bola na mnohé stáročia zavedená vláda slepej viery v tieto princípy a ich dodržiavania. Táto éra je charakterizovaná neznámom, tajomstvami viery, bludmi pseudo-metafyziky, atď., pochopiteľnými a chápanými len vybranými jedincami, ktorí diktovali a predpisovali, aký typ duchovného myslenia a správania musí mať zvyšok.

Jednostranný dôraz na takú požiadavku sa stal životnou filozofiou takzvaného Veku temna. Toto obdobie pokračovalo až do doby Swedenborga. Od tej doby až doteraz sa ľudstvo nachádza v prechodnom období. Na základe Swedenborgovho vyhlásenia v knihe „Pravé kresťanské náboženstvo“ sa vytvára pojem, že teraz je už dovolené preniknúť do tajomstiev viery pomocou rozumu, racionality, logiky a intelektu.

Avšak, dokonca aj toto úžasné vyhlásenie naznačuje, na základe slova „dovolené“, že urobiť to je nebezpečný hazard a človek by mal byť opatrný a nedôverčivý ohľadom takej snahy. Táto tendencia, ešte stále akosi podceňovať racionálnu, intelektuálnu, logickú časť ponímania duchovnosti, je typická pre prechodné obdobie — ponechanie určitých črt starého, získanie určitých črt nového, s nejakými možnými skresleniami medzitým. Jediný spôsob, ktorý dokáže a ktorý dovedie ľudstvo k opätovnému zavedeniu prvotného ponímania novej duchovnosti, je integrácia, zjednotenie, harmonizácia a jednotnosť všetkých prístupov, všetkými aspektmi ľudskej mysle bez výnimky, na rovnocennom základe, bez akýchkoľvek zákazov, obmedzení, reštrikcií, popierania, preferencií či výnimočnosti jedného aspektu či prístupu vzhľadom k inému.

Toto je dôvod, prečo sú súčasné zjavenie a posolstvá získavané kombináciou logiky, rozumu, racionality, intelektu, atď., a prenášaním pojmov, ideí, myšlienok, intuície, pocitov a všetkých ostatných vôľových, intelektuálnych a emocionálnych zložiek ľudskej mysle. Toto je čisto rozumovo-vôľovo-emocionálno-intuitívno-mystický prístup. Taký prístup je známkou začiatku novej éry v duchovnom myslení a konaní.

Toto je koniec dnešného posolstva.

TRINÁSTE POSOLSTVO

(O metódach získavania poznania počas histórie ľudstva)

9. apríla 1982 na Martiniku.

Dnes boli od Pána prijaté nasledovné posolstvá.

Odporúča sa pripomenúť si nasledovné dôležité fakty:

Od doby takzvaného jaskynného človeka až doteraz jedným z hlavných zdrojov získavania všemožného poznania boli a sú sensorické spôsoby ľudskej vonkajšej mysle. Toto platí aj ohľadne činnosti prorokov a ohľadne zjavení, ktoré skrz nich prišli. Z toho dôvodu videli, počuli slová a snívali a mali vízie, ktoré dostali príkaz zaznamenať. Toto sa dialo na báze poslušnosti, často bez toho, aby vedeli alebo naozaj chápali duchovný, vnútorný a interný význam takých zjavení či vízií. Veľmi často a vo väčšine prípadov vzali tieto vízie, sny a slová doslovne, aplikujúc ich obmedzene na svoju vlastnú dobu, na fyzické udalosti a na pozemské národy a ľudí, bez akéhokoľvek poňatia o ich pravom vnútornom duchovnom, internom a univerzálnom význame.

Potreba tejto metodológie vyplývala z uzavretia priameho prístupu k Vnútornej Mysli v dôsledku podvodu s jaskynným človekom, vyfabrikovaným pseudo-tvorcami.

Kvôli zachovaniu istého zdania kontaktu s Vnútornou Myšliou a duchovným svetom bolo nutné vyvinúť špeciálnu metodológiu, ktorá by odpovedala takej duchovnej situácii, aká existovala na tejto planéte až donedávna.

Táto metodológia sa prispôbila jedinému dostupnému zdroju získavania a chápania všemožných poznatkov skrz a pomocou vonkajších prostriedkov a vonkajšej ľudskej mysle, ktorá funguje pomocou a prostredníctvom sensorických nástrojov. Preto bolo pri tejto metodológii nutné použiť jazyk vonkajších javov, ktorý by bol doslovne pochopiteľný pre každého a ktorý by súčasne v sebe obsahoval presné súvzťažnosti udalostí z „vnútra“ a podľa „vnútra“, vo Vnútornej Mysli a v duchovnom svete. Toto umožnilo, aby sa prejavili hlboké duchovné významy skrz a prostredníctvom bežných, doslovných, každodenných udalostí, správania a diania v životoch ľudí, národov a skupín a v prírodnom svete.

V takej metodológii nie je možné a poznateľné žiadne vnútorné chápanie či ponímanie z „vnútra“, pretože človek je obrátený a hľadá smerom „von“ a je chrbtom k „vnútru“. Tento spôsob spojenia si žiada, aby ľudia, ktorí mali prenášať zjavenia, mali schopnosti vidieť, snívať o a počuť rôzne udalosti, ktoré by pre nich osobne boli veľmi hmlisté a ktoré by veľmi často nedávali žiadny hmatateľný zmysel. Skutočný zmysel týchto vecí prichádza len z „vnútra.“ Avšak, v tom čase boli cesty do „vnútra“ uzavreté, aby nedošlo k znesväteniu prostredníctvom zmyslových vstupov z „vonka“.

Od tých čias bola ľudom vštepovaná, takmer do ich génov, od úplne prvého momentu ich fyzického počatia, potreba, túžba pozerat' sa von, „mimo“ a hľadať všetko poznanie a odpovede na svoje otázky vonku alebo „mimo“ seba samých. Len pár

„vyvolených“ — napríklad takzvaní svätí ľudia, mnísi a mníšky a podobní ľudia — bolo trébovaných a bolo im dovolené pozerat' sa a hľadat' vo vnútri, z „vnútra“.

Avšak, dokonca ani títo ľudia vlastne neboli schopní, až na niektoré výnimky, skontaktovať sa s pravým „vnútrom“ alebo vnútrajškom, pretože to robili nesprávnym, vonkajším spôsobom. Najprv prijali doktríny, ponímania, filozofie, nariadenia, rituály, ceremónie, záhadné mystiky a skreslenia svojich vlastných náboženských pseudo-duchovných koncepcií (ktoré boli vyfabrikované zo zmyslového vonkajška). A potom sa podľa nich a skrz ne pokúsili učiniť taký kontakt. Nesprávna metodológia, samozrejme, vedie k nesprávnej oblasti kontaktu. Miesto toho, aby sa skontaktovali s pravým vnútrom, dopadli tak, že sa skontaktovali s umelo vyvinutou oblasťou mysle, ktorá je tvorená zbožnými želaniami, osobnými sklonmi, subjektívnymi projekciami, samonapĺňajúcimi sa prococtvami, falošnými očakávaniami, potlačenými či zapudenými predstavami a snením a podobnými vecami, ktoré nemajú reálnosť pravého vnútra. Potom sa domnievali, že táto oblasť je skutočná Vnútorná Mysel' alebo „vnútro“.

Tieto situácie a metodológie sú jedným z hlavných zdrojov všemožných skreslení, nedorozumení, dezinterpretácií, zavádzaní, klamaní, podvádzaní, prekrúcaní, chýb a omylov, ktoré zamorujú rôzne ľudské náboženské doktríny, presvedčenia, viery, koncepcie, idey, myšlienky, spoločenské zriadenia, zákony a inštitúcie od doby jaskynného človeka.

Kým si ľudia na planéte Zem volia a sú nútení všetkými dostupnými prostriedkami bez výnimky pozerat' sa von, „mimo“ a zaoberat' sa len vonkajškom, nebude im dostupné a k dispozícii žiadne pravé chápanie ničoho vo svojej podstate a obsahu a žiadna pravá duchovnosť.

Prvé kritické zhodnotenie vyššie uvedenej metodológie poskytol Swedenborg. V skutočnosti to však bol Ježiš Kristus, kto prvý varoval ľudí, že Kráľovstvo Božie nie je tu či tam, ale vo vnútri. To znamená, že všetko chápanie a odpovede na duchovné otázky, pokiaľ ide o zmysel života a náboženstva, sú len „vnútri“, v jedincovej Vnútornej Mysli, kde sídli v ľuďoch Najvyšší. Tomuto vyhláseniu však nikto nevenoval príliš veľa skutočnej pozornosti, pretože na základe vtedajšej duchovnej situácie na Zemi a v duchovnom svete Ježiš Kristus z nutnosti hovoril väčšinou v podobenstvách alebo v súvzťažnostiach a symbolizme. Ľudia však brali také vyhlásenia doslovne, alebo jednoducho nechápali pravý význam toho, o čom Ježiš Kristus hovorí. Swedenborg bol prvý, kto správne vysvetlil túto situáciu.

Ako bolo spomenuté predtým, aby sa prispôbobi aktuálnej situácii duchovnej nevedomosti ľudí svojej doby, všetci proroci, Ježiš Kristus, Swedenborg a ostatní takí ľudia boli nutne vybavení vonkajšími zmyslovými schopnosťami, ktoré viditeľne a skúsenostne demonštrovali duchovné princípy v činnosti. Všetci konali takzvané zázraky. Problémom tejto metodológie je, že napriek faktu, že dokazuje duchovné princípy v činnosti, pochádza zo zovňajška, z „vonka“ toho, kto pozoruje konanie takých zázrakov. Všetko, čo prichádza z vonka, je nútené a má malú duchovnú privlastniteľnosť, pokiaľ, samozrejme, to nespustí nejaké duchovné vnútorné procesy, ktoré človeka prebudia do reality jeho/jej Vnútornej Mysle alebo vnútrajška — „vnútra“. To sa však, nanešťastie, stane len málokomu. Ľudia, ktorí sledovali zázračné skutky

Posolstvá z vnútra

Ježiša Krista, ho napokon ukrižovali. Jeho vlastní pozemskí príbuzní Ho považovali za duševne chorého. Ostatní tvrdili, že tieto zázraky vykonáva mocou Pekiel. Väčšina prorokov pred a po Ježišovi Kristovi bola uväznená, mučená a zabitá, napriek faktu, že konali veľké zázraky a že každý bol osobným svedkom takých vystúpení. Súčasníci Swedenborga, spolu s niektorými súčasnými vedcami tvrdili, že Swedenborg trpí psychotickou poruchou, označovanou v starých učebniciach psychiatrie ako paranoja — forma schizofrénie.

Toto všetko poukazuje na veľmi dôležitý fakt — nič nemožno považovať za duchovne hodnotné, čo pochádza len z vonkajška a zo samotných zmyslov, bez toho, aby to bolo najprv iniciované vo vnútri človeka, a potom to malo patričný dopad aj na vonkajšok. Inak to väčšina ľudí napokon vehementne popiera a poslovia takých skutkov sú považovaní za šialencov, alebo za ľudí pracujúcich mocou zlých duchov.

Preto, aby sa Nový duchovný vek na planéte Zem ujal, je nevyhnutné naučiť ľudí vzdať sa ich nebezpečného a zničujúceho miliónročného zvyku pozerat' sa a hľadať vonku, „mimo“, vo vonkajšej senzorickej mysli, a začať sa obracať do vnútra, k „vnútrajšku“, k svojej Vnútornej Mysli, kde je Najvyšší. Toto je nová metodológia nadchádzajúceho Nového duchovného veku. Už pár rokov ľuďom hovoria a prítahujú ich špeciálne takzvané techniky mysle, ako sú napríklad rôzne meditačné techniky, autohypnóza a hypnóza, duchovná hypnóza a autohypnóza, biofeedback, riadené predstavy a mnohé podobné metódy, ktoré zvestujú veľmi dôležitý prvý krok, ktorý urobili mnohí správnym smerom — pozerat' sa a hľadať „vnútri“, vo Vnútornej Mysli.

Až donedávna ľudia zväčša vždy očakávali, že veci za nich urobí niekto iný, a nie oni sami (čosi také, ako napríklad chodenie k lekárovi kvôli liečbe vonkajšími prostriedkami, namiesto chodenia k lekárovi, aby sa človek naučil liečiť sa sám pomocou svojej Vnútornej Mysle). Toto bolo súčasťou starej metodológie. Dobrým príkladom takej metodológie je takzvaný medicínsky model. Ten môže liečiť iba zvonka a opisovať všetko iba na základe pozorovateľných symptómov, ktoré sú zmyslovými prostriedkami. Taká metodológia už viac nebude tolerovaná v Novom duchovnom veku. Každý bude patrične školený, aby na dosiahnutie čohokoľvek, čo bude potrebovať v súlade s ním/ňou zvoleným životným štýlom, využíval všetky dostupné schopnosti svojej Vnútornej Mysle z prítomnosti Najvyššieho v nej.

Všetky „zázračné“ typy uzdravenia a ostatné psychické a duchovné schopnosti budú prirodzeným javom v živote každého, nie pomocou vonkajšieho nástroja — schopností kohosi iného, ale pomocou svojho vlastného odhodlania a spoliehania sa na Pána vo svojej Vnútornej Mysli.

Vyvinuté, zjavené a využívané najrozšírenejším a najobsiahlejším možným spôsobom budú rôzne nové metodológie na spojenie sa so svojou Vnútornou Mysľou a s Duchovným svetom a na napojenie sa na ich nevyčerpatel'né zdroje vo svoj prospech a v prospech všetkých. Nikomu nebude chýbať nič z toho, čo bude potrebovať pre úspešné naplnenie účelu svojho bytia na tejto Zemi v rámci ním/ňou zvoleného úžitku, ktorý bude konať a životného štýlu, ktorý bude chcieť viesť.

Vonkajšia ľudská myseľ bude produktívne zapojená do užitočnej služby Vnútornej Mysli, poskytovaním správnych ciest vonkajšiemu svetu a prírode. Vonkajšok už viac nebude dominovať ľudskému životu a nikto už viac nebude na vonkajšok navyknutý a ztročený ním.

Preto, že nové zjavenie, odrážajúce sa v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“ a vo všetkých týchto i budúcich posolstvách, je prvým krokom v nastoľovaní Nového duchovného veku, ich zjaviteľ, posol a transmitter od Najvyššieho nie je vybavený vonkajšou pozorovateľnou mocou, aby konal takzvané zázraky alebo mal nezvyčajné zmyslové spôsoby komunikácie. Ako bolo spomenuté predtým, taká moc by odporovala samotným princípom Novej duchovnosti. On musí slúžiť ako prvý príklad úplného spoliehania sa na svoje Vnútro, odkiaľ k nemu a skrz neho prehovára Sám/Sama Najvyšší prostredníctvom logiky, rozumového procesu, intelektu, intuície, ideí, myšlienok, konceptov, pocitov, vnútorných dojmov a podobných metodológií jeho Vnútornej Mysle. Všetky prichádzajú, objavujú sa a on o nich premýšľa počas hlbokého stavu meditácie, duchovnej autohypnózy a modlitby, v prítomnosti všetkých svojich duchovných radcov určených Najvyšším, Swedenborga a ostatných entít, ktoré sú tam prítomné z vôle Najvyššieho, za priameho predsedania Najvyššieho vo Vrchnej rade novovytvorenej nebeskej spoločnosti. Tieto vnútorné udalosti sú potvrdené, overené, skontrolované a osvedčované aj vonkajšími prostriedkami, ako sú rôzne životné udalosti, príklady vonkajších príhod, ideomotorické reakcie, atď. Všetko, čo prichádza v tomto ohľade, prichádza priamo výlučne od Najvyššieho, od Pána. Nikomu inému nie je dovolené vložiť doňho nič zo seba, jedine s priamym dovolením Najvyššieho a za Jeho/Jej prítomnosti, s okamžitou spätnou väzbou o potvrdení alebo o zmene od Najvyššieho.

Taká metodológia je živým príkladom toho, ako budú všetko robiť a uskutočňovať ľudia Nového ľudstva, Veku Novej duchovnosti.

Toto je koniec dnešného posolstva.

ŠTRNÁSTE POSOLSTVO

(O hlavných štrukturálnych zmenách duchovného sveta)

10. apríla 1982 na Martiniku.

Dnes boli od Pána prijaté nasledovné posolstvá.

Odkedy sa naplnila a bola zrušená v duchovnom svete ľudská éra (s výnimkou Pekiel), došlo k rozsiahlej rekonštrukcii rôznych úrovní toho sveta. Nie všetky postupy, výsledky a dôsledky takej rekonštrukcie a reorganizácie môžu tí, ktorí sú ešte stále v prírodnom stupni na planéte Zem, zistiť a pochopiť. Niektoré obmedzené koncepty tu však môžu byť dané do súvislosti.

Ako bolo spomenuté predtým, hlavné štrukturálne zmeny sa objavili vtedy, keď Najvyšší stvoril a založil novú nebeskú spoločnosť. Bývalé obmedzenia, hranice a uzavretosť rôznych úrovní boli odstránené a nahradené novou slobodou, chápaním a novou duchovnosťou, charakterizovanými diferencovanou integráciou, jednotou, jednotnosťou a harmóniou všetkých úrovní pozitívnych stavov, položení a procesov celého duchovného sveta.

Táto situácia vedie ku kvalitatívnej a kvantitatívnej, hlbšej, intenzívnejšej a univerzálnejšej funkcii, obsahu a participácii všetkých členov, na báze vzájomného zdieľania, prospechu a úžitku.

Je niekoľko aspektov, ktoré ponímajú tieto hlboké zmeny.

1. K najnápadnejšej a najdôležitejšej zmene z hľadiska princípov univerzálnej duchovnosti došlo v spôsoboch a cestách nadväzovania vzťahu a komunikácie s Najvyšším, vrátane toho, ako Najvyššieho vnímajú rôzne duchovné spoločnosti a ich jednotliví členovia.

Jestvuje jedno dominantné vnímanie a príbuznosť s Najvyšším, charakterizované jedincovou duchovnou štruktúrou a stupňom jeho/jej lásky a múdrosti, dobra a pravdy a viery a dobročinnosti vo vzťahu k Najvyššiemu a k svojmu blížnemu, a jedno univerzálne alebo pomocné vnímanie a príbuznosť s Najvyšším, určené jednotným vnímaním a príbuznosťou so všetkými v Stvorení. Teraz možno participovať na vnímaní a vzťahu s Najvyšším všetkými možnými spôsobmi a cestami, aké sú dostupné druhým, na základe princípu vzájomného zdieľania a vzájomného osohu. Tretí spôsob, ako je určené toto vnímanie a príbuznosť s Najvyšším, je výsledkom kombinácie a zjednotenia dvoch horeuvedených. Teraz možno zažívať Najvyššieho zo svojho osobného, súkromného a intímneho stavu, jedinečného pre dotyčného jedinca; zároveň možno zažívať Najvyššieho univerzálnym spôsobom všetkých ostatných; a možno zažiť kombináciu oboch, keďže tento zážitok prebieha súbežne a synchronným spôsobom. Toto vedie k jednému z najintenzívnejších a najjedinečnejších spôsobov vnímania, vzťahu a zažívania Najvyššieho. Nič podobné doteraz neexistovalo. Výsledkom takej situácie pre všetkých zúčastnených je dostupnosť úplne nového, doposiaľ nepoznaného vnímania, príbuznosti a zažívania Najvyššieho, čo jedincovi poskytuje lepšie chápanie,

väčšiu blízkosť a väčšie duchovné uvedomenie si Najvyššieho a Jeho/Jej Prírodnosti. To zas vedie každého k lepšiemu poznaniu seba, druhých, a hlavne Najvyššieho. Také poznanie prináša väčšiu intenzitu lásky, dobroty a dobročinnosti a vybavuje jedinca väčšou mierou múdrosti, pravdy a viery. Výsledkom toho je väčšie šťastie, radosť, potešenie, pôžitok, zábava, pokoj a požehnanie pre každého.

2. Situácia, aká je opísaná vyššie, dáva Najvyššiemu možnosť objaviť sa každému osobne, priamym spôsobom vnímania, komunikácie a zažívania, vo forme Ježiša Krista (Božské Ľudské a Ľudské Božské). V týchto dňoch sa to deje častejšie, intenzívnejšie a prirodzenejšie (v duchu väčšej viditeľnosti, prístupnosti a kontaktovateľnosti sa s Formou Najvyššieho). Predtým bol Najvyšší vnímaný častejšie pomocou a prostredníctvom Jeho/Jej rôznych symbolov a súvzťažností a skrz Slovo. Najvyšší bol teda chápaný napríklad ako Slnko, Mesiac, Hviezda, atď.

V súčasnosti, na úrovniach duchovného sveta, už viac neexistuje separácia a rozlišovanie Najvyššieho na jednej úrovni ako Slnko, na ďalšej úrovni ako Mesiac, na ešte ďalšej úrovni ako Hviezda, atď., ale namiesto toho sa Najvyšší všetkým javí ako Slnko a Mesiac a Hviezda súbežne a súčasne, v rozličných režimoch ich intenzity a ostrosti v súlade so stupňom duchovného pokroku a vývoja každého. Zároveň, Najvyšší sa objavuje každému osobne a vo všetkých dôležitých činnostiach vo forme Ježiša Krista (ľuďom planéty Zem). Opäť, táto situácia vedie k väčšiemu a lepšiemu poznaniu Najvyššieho, druhých a seba. To má zas za následok väčšiu intenzitu a zažívanie lásky a múdrosti, dobra a pravdy, dobročinnosti a viery vo vzťahu k Najvyššiemu a k blížnemu. Toto opäť nesmierne prispieva ku každého väčšiemu šťastiu, radosti, potešeniu, rozkoši, zábave, pokoji, vzájomnému zdieľaniu a prospechu pre všetkých.

3. Taká mnohoraká príbuznosť, vnímanie a zažívanie Najvyššieho v celom duchovnom svete (jeho pozitívnych stavoch a procesoch) umožňuje, aby mal ten svet hlbší pocit Univerzality-toho-všetkého. Toto doširoka otvára dvere k všetkým ostatným nebesiam, intermediárnym svetom a prírodným vesmírom, ktoré nepatria a nepozostávajú z ľudí planéty Zem. Tam sú teraz zriadené početné úrovne, stupne, režimy a spôsoby komunikácie s nimi všetkými. Členovia duchovného sveta ľudí z planéty Zem sa konečne stali rovnými partnermi a členmi všeuniverzálnej rodiny.

Toto vedie k nezvyčajnému obohateniu a pozdvihnutiu všetkých zúčastnených, čo sa týka ich doposiaľ nepoznaného vnímania, chápania, poznávania a zažívania Najvyššieho. Po prvýkrát sú tieto nové zážitky k dispozícii každému. Jediniec sa môže dozvedieť a zažívať, ako Najvyššieho vnímajú, aký majú vzťah a ako Ho/Ju zažívajú rôzne iné typy sentientných entít po celom Stvorení, vo všetkých dimenziách, úrovniach, stupňoch a krokoch. Zároveň, všetko ostatné Stvorenie môže a dokáže participovať na tom, ako ľudia na planéte Zem a v duchovnom svete z ľudí na planéte Zem vnímajú, majú vzťah a zažívajú Najvyššieho.

Ešte raz, také vzájomné zdieľanie a vzájomný skúsenostný prospech vedie k oveľa väčšiemu, lepšiemu, hlbšiemu a presnejšiemu poznaniu, chápaniu, vnímaniu, zažívaniu a príbuznosti s Najvyšším, druhými a sebou samým. To zas vedie k ešte väčšej intenzite a stupňu lásky a múdrosti, dobra a pravdy, dobročinnosti a viery vo vzťahu k

Posolstvá z vnútra

Najvyššiemu a k blížnemu. A to vyvoláva v jedincovi ešte väčšiu intenzitu a stupeň radosti, šťastia, rozkoše, zábavy, pokoja, vzájomného zdieľania, atď.

4. Vyššie opísané tri body určujú súčasnú štruktúru a funkciu intermediárnych svetov či medzisetov.

Keď jedinec prejde do intermediárneho sveta či medzisetu, je vystavený väčšej rozmanitosti, stupňu a intenzite zážitkov a dostupných volieb. Také vystavenie mu/jej poskytuje lepšiu perspektívu a väčšiu nestrannosť, objektívnosť a úsudok pri procese hodnotenia, prešetrovania a skúmania svojho predošlého života a pri následnom rozhodnutí, aký najvhodnejší stav, polozenie a proces prijať ohľadne ďalšieho kroku svojho duchovného pokroku. Osobný Posledný súd poskytuje jedincovi väčší pocit spravodlivosti a objektivity a súčasne väčšie a častejšie príležitosti na pokánie, nápravu a odstránenie všetkých omylov a chýb, učenie sa nových skúseností, spôsobov fungovania, štýlov života, a rôzne ďalšie možnosti. V prípade ľudí, ktorí prichádzajú z planéty Zem, je prejav intenzity zhubnej sily negatívneho stavu viditeľnejší, citelnejší a pochopiteľnejší.

Na základe vystavenia sa rôznym zážitkom, ktoré až donedávna neboli k dispozícii v takom počte, stupni a intenzite, jedinec môže podstúpiť a je lepšie motivovaný separovať sa od svojho negatívneho stavu a dokáže jasnejšie vidieť jeho dôsledky pre celé Stvorenie.

Okrem toho, táto nová situácia teraz umožňuje odhalenie spomienok, ktoré boli zahladené, ohľadne faktov, týkajúcich sa pseudo-tvorivých snáh pseudo-tvorcov a jedincovho dobrovoľného statusu pri podieľaní sa na zvečňovaní negatívneho stavu a procesu. Jedincovi je preto poskytnutá väčšia šanca a príležitosť zmeniť sa a vzdať sa svojho negatívneho spôsobu života, úplne sa tak vyhnúť nutnosti ísť do Pekla. Keďže viac a viac ľudí prichádzajúcich zo Zeme si po zistení všetkých dôvodov, ukrývajúcich sa za existenciou negatívneho stavu, zvolí, že sa odvrátia od zla a lži, nadobudnutých na základe ich negatívneho stavu, menej a menej ľudí bude musieť ísť do Pekla. Preto si v jednom bode v budúcnosti nikto nezvolí, že tam pôjde a v Pekle sa nebudú objavovať žiadne nové prírastky. Toto môže napokon viesť ku kompletnej eliminácii a zrušeniu negatívneho stavu a všetkých Pekiel.

Takže, toto sú niektoré body, ktoré je užitočné poznať a zvážiť všetkými zainteresovanými.

Toto je koniec dnešného posolstva.

Koniec výletu na Martinik.

PÄTNÁSTE POSOLSTVO

(O sexualite v duchovnom svete)

10. apríla 1982 počas letu z Martiniku do Miami.

Počas letu z Martiniku do Miami boli od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvá.

Sú isté vysvetlenia týkajúce sa sexuality v duchovnom svete, o ktorých treba teraz považovať.

Ako bolo spomenuté predtým, predstava sexuality, v celom jej obsahu, rozsahu a význame, ako je zažívaná a praktizovaná v duchovnom svete, nie je pochopiteľná pre niekoho, kto je v prírodnom stupni. Toto platí ešte viac o tých, ktorí sú v prírodnom stupni a v negatívnom stave — v položení existujúcom momentálne na planéte Zem. Ľudia nemajú vo svojom súčasnom repertoári ponímania a predstavivosti nič, čo by im umožňovalo správne rozlíšiť, čo je sexualita v duchovnom svete.

V súčasnosti však možno zjaviť isté vzdialené chápanie niektorých jej aspektov:

1. Pohlavný styk v duchovnom svete prebieha v jeho duchovnej úplnosti a za plného prejavu, vnímania a zdieľania. Neexistujú žiadne obmedzenia pre tých, ktorí majú chuť vzájomne zdieľať. Avšak, spôsoby a cesty pohlavného styku majú veľmi málo, ak vôbec niečo, spoločné so spôsobmi, ako je praktizovaný na planéte Zem. V duchovnom svete k nemu dochádza predovšetkým prostredníctvom vzájomnej, obojstrannej súbežnej a súčasnej duchovnej a mentálnej projekcie všetkých svojich maskulínnych alebo feminínnych charakteristík v ich kompletnosti a úplnosti. Taká projekcia má dopad aj na vonkajšie formy zúčastnených. Kompletná výmena všetkých myšlienok, ideí, emócií, zážitkov, atď., sa uskutočňuje takým spôsobom, že každý účastník sa ocitá vo všetkých najmenších detailoch všetkého, čo sa deje počas ich vzájomného styku.

Takže, dôsledkom takého pohlavného styku je jedinečný zážitok, ktorý obsahuje subjektívne zážitky oboch partnerov, vzájomné zažívanie toho, čo zažíva ten druhý a vzájomné zmiešanie a zjednotenie toho zážitku. Okrem toho jedinec tiež zažíva dojmy, aké má z toho zážitku jeho/jej partner. Je tam teda neustála súbežná a synchronná spätná väzba všetkých procesov, ku ktorým dochádza počas takého styku. A pretože dotýčný účastník je stále v progresívnom režime existovania, nie sú možné žiadne po sebe idúce identické zážitky. Preto nemôže byť žiadny pohlavný styk, dokonca ani s tým istým partnerom, rovnaký. Vždy je jedinečný a neopakovateľný.

Vyššie spomenutú spätnú väzbu zažívajú obaja účastníci rôznorodo — po prvé, ako svoj vlastný dojem, prejav a subjektívny obsah; po druhé, ako dojem, prejav a subjektívny obsah toho druhého, presne tým istým spôsobom, ako to subjektívne zažíva ten druhý; po tretie, ako vzájomné reakcie, dojmy a prejavy objektívneho vnímania toho, ako sa zažívajú navzájom; Po štvrté, ako projekciu a spätnú väzbu vonkajších reakcií, atď. Toto všetko vedie k jedinečnému orgazmu, ktorý spôsobuje zrod špeciálnej, novej tvorivej idey, konceptu, hlbokého náhľadu a pochopenia, aké sa dovtedy v realite neprejavili. Také idey potom Najvyšší využíva na nadelenie nejakej novej sentientnej

Posolstvá z vnútra

---

entity životom tak, že ich premietne, preniesie a vyžiari do špeciálne stvorenej vonkajšej formy, zhodnej s voľbou a potrebou každej idey stať sa sentientnou entitou v čo najvhodnejšom prostredí, dimenzii, úrovni, stupni a kroku. Toto je jeden zo spôsobov, ako všetky sentientné entity asistujú Najvyššiemu pri neustálom tvorení.

Ľudské bytosti na planéte Zem nemajú žiadne praktické prostriedky na to, aby zažili sexualitu spôsobom, ako je zažívaná v duchovnom svete. Ako viete, pseudo-tvorcovia ich geneticky pozmenili, aby počas pohlavného styku nemohlo dôjsť k žiadnemu zjednoteniu, výmene a skutočnej subjektívnej a skúsenostnej spätnej väzbe a vzájomnému zdieľaniu. Ľudia preto nie sú nijako vybavení tak, aby mali také zážitky. Preto počas pohlavného styku ľudia zostávajú skúsenostne vzájomne separovaní ohľadne svojho subjektívneho zažívania, a preto nemôže dôjsť k žiadnemu pravému zdieľaniu. Každý sexuálny partner je uzamknutý vo svojom vlastnom subjektívnom skúsenostnom moduse, bez akéhokoľvek skutočného pochopenia, čo zažíva jeho/jej partner. Nemôže medzi nimi dôjsť k žiadnej skutočnej spätnej väzbe. Jediné zdieľanie, aké je za takých okolností možné, je prostredníctvom slovného vyjadrenia a pozorovania fyzických reakcií, ktoré nemôže nikdy vyjadriť skutočné subjektívne zážitky v ich podstate a obsahu. Všetko sa odohráva vo vonkajšku. Toto je jedným z hlavných dôvodov, prečo ľudský pohlavný styk v jeho konečnom zmysle nie je nikdy úplne uspokojujúci.

Toto je dôvod, prečo sú ľudia na Zemi vzájomne pohlavne priťahovaní skôr na základe vonkajšieho javu, veľmi často na prvý pohľad, než na základe duchovných a duševných črt. Toto je ďalší dôvod, prečo nie sú na planéte Zem možné žiadne pravé manželstvá. Pseudo-tvorcovia by nezniesli pretrvávanie pravého zdieľania v pohlavnom styku, pretože to by u ľudí viedlo k presnému opaku, než čo chceli pseudo-tvorcovia dosiahnuť — deštrukciu duchovnosti. Z toho dôvodu sú ľudia na Zemi len vo vonkajšku sexuality, no nikdy nie v jej vnútri.

2. Fyzické aspekty pohlavného styku sú v duchovnom svete iné než na planéte Zem. Tam nedochádza k žiadnemu fyzickému prieniku penisu do vagíny. Toto je anatomickou zvláštnosťou na Zemi, čo vyfabrikovali pseudo-tvorcovia, aby ľudom zatajili vnútro a duchovnosť sexuality. Namiesto toho majú v duchovnom svete čosi také ako vzájomné zmiešanie sa, ponorenie sa do celého bytia a existencie, esencie a substancie a vnímania a prejavu toho druhého. Na daný moment sa vzájomne stávajú tým druhým, zachovávajú si súčasne svoje oddelené identity a subjektívny obsah svojich zážitkov, ktoré sú súbežne v ich úplnosti navzájom premietnuté do toho druhého. Po dokončení takej výmeny jej neopísateľný pôžitok a blaženosť vyústí do simultánneho, vzájomného orgazmu. Počas orgazmu jedinec zažíva svoj vlastný orgazmus, partnerov orgazmus a spojený orgazmus oboch.

Veľmi vzdialenou a nepresnou analógiou takého styku by sa mohlo chápať čosi také, ako keby si človek predstavil, že každý partner má aj penis, aj vagínu. Keby vzájomne prišli k pohlavnému styku, súčasne by navzájom boli tí, čo vnikajú, i tí, do ktorých sa vniká. V duchovnom svete neexistuje žiadne jednostranné vniknutie do niekoho bez toho, aby ten druhý vnikol do vnikajúceho, a prijatie bez toho, aby prijímajúci bol tiež prijímaný. To by odporovalo samotnej povahe duchovnosti.

Na Zemi čosi takéto nie je možné. Toto je ďalší dôvod, prečo nie sú na Zemi možné žiadne pravé manželstvá. Pravé manželstvo si vyžaduje, aby došlo k takej totálnej výmene. Keďže ľudia na Zemi nie sú dokonca ani fyzicky, ani anatomicky vybavení na taký zážitok, nemôžu byť skutočne zosobášení.

Preto v budúcnosti, keď začne existovať Nový duchovný vek, bude nutná rozsiahla prestavba ľudských anatomických, fyziologických, biologických a hormonálnych orgánov a im odpovedajúcich duchovných a duševných postojov.

3. Až donedávna bol pohlavný styk v duchovnom svete ľudí zo Zeme obmedzený z istých duchovných dôvodov na úroveň, oblasť a spoločnosť, kde človek žil a ktorých bol súčasťou. Po rozsiahlej reorganizácii a zrušení hraníc a obmedzení a po Pánovom stvorení novej nebeskej spoločnosti žiadne také obmedzenia už viac nie sú možné. Boli teda otvorené dvere skúsenostnejšiemu životu pre všetkých zúčastnených a dvere do iných dimenzií, úrovní, stupňov a krokov, aby sa mohli zrodiť hlbšie a duchovnejšie poznatky, idey, koncepty, myšlienky, atď. Toto pozdvihuje a obohacuje život a sexualitu každého do doposiaľ nepoznaných rozmerov. Taká situácia zas vedie každého k väčšiemu poznaniu a milovaniu Pána, druhých a seba. Z tohto pramení väčší duchovný úžitok, ktorý umožňuje väčšie priblíženie sa a väčšie stotožnenie sa s Absolútnym Stavom, Procesom a Položením Najvyššieho. Tak sa môže stať každý lepšou, duchovnejšou, milujúcejšou a múdrejšou sentientnou entitou.

Toto je koniec tohto posolstva.

ŠESTNÁSTE POSOLSTVO

(Pokračovanie o sexualite v duchovnom svete)

11. apríla 1982 počas letu z Miami do Los Angeles.

Počas letu boli od Pána prijaté nasledovné posolstvá.

Toto je pokračovanie včerašnej témy o sexualite v duchovnom svete a na planéte Zem.

Ako bolo spomenuté včera, v duchovnom svete je sexuálna príťažlivosť určovaná vnútorným duchovným stavom a procesom jedinca. Preto je jedinec priťahovaný k vnútru svojho partnera. Vnútro určuje zjav vonkajšej fyzickej formy (poznámka: fyzická forma neznamená nutne materiálnu formu tvorenú z prvkov prírodného stupňa). Tam neexistuje a nikdy nebude existovať žiadna diskrepancia medzi vnútorným duchovným stavom a procesom a medzi jeho fyzickou vonkajšou formou a vonkajším zjavom. Jedinec skutočne vyzerá tak, aký je vo svojej duchovnej esencii a substancii. Preto je teda pohlavná príťažlivosť vždy určená čisto duchovnými podmienkami. Byť sexuálne priťahovaný takýmto spôsobom je vhodný a správny univerzálny poriadok a zákon bytia a existencie.

Na planéte Zem je však situácia iná. Tu dominuje a vládne negatívny stav a proces. Preto sa sexuálna príťažlivosť na Zemi riadi skresleným, prekrúteným a neprirodzeným rádom. Tu sa príťažlivosť vo väčšine prípadov začína vonku, podľa fyzického zjavu, a potom môže prejsť k duševnej a snád' i k duchovnej príťažlivosti. Také obrátenie tohto procesu nemôže viesť k správne mu ponímaniu a zažitiu pravej duchovnosti sexuality a sexuálnej príťažlivosti.

Kvôli obráteniu tohto procesu sú diskrepancie medzi fyzickou formou, fyzickým zjavom a medzi duchovným a duševným stavom a položením jedinca nielen bežné, no fakticky sú častým javom a všeobecným pravidlom. Niektorí môžu vyzerat' fyzicky veľmi príťažlivo a krásne, zatiaľ čo súčasne jeho/jej duchovný stav, polozenie a proces je odporný, disharmonický, s negatívnym úmyslom. A, samozrejme, naopak, niektorí môžu byť fyzicky a navonok neatraktívny, majú malý či nemajú žiadny sexappeal, a predsa môžu byť súčasne duchovne a duševne krásny a veľmi príťažlivý. Taká situácia je možná len v panstve negatívneho stavu. Nikde inde v celom vesmíre neexistuje.

Toto je jedným z mnohých zdrojov zničujúcich sexuálnych problémov a sexuálnej zvrhlosti, ktorým sú vystavení a ktorými trpia ľudia na planéte Zem.

Ďalším problémom so sexualitou na Zemi je anatomická štruktúra a poloha pohlavných orgánov. Pseudo-tvorcovia zmenili štruktúru pohlavných orgánov takým spôsobom, aby ich dostali do blízkosti orgánov, ktoré majú na starosti vylučovanie a vypudzovanie odpadu z tela. Takže pohlavné orgány zdieľajú močový trakt a sú v tesnej blízkosti análneho traktu. Tieto časti sú takzvané nečisté časti ľudského tela, pretože dopravujú von odpad, ktorý je odporne smradľavý, nechutný, špinavý, odpudzujúci a ktorý má len negatívnu konotáciu a súvzťažnosť s istými stavmi a procesmi Pekiel

(Swedenborg zdôraznil, že výkaly súvzťahia so zlom, zatiaľ čo moč súvzťaží s lžou). Táto poloha a konotácia je doslovným výsledkom genetickej manipulácie pseudo-tvorcami. Podporuje nevedomú, a v mnohých prípadoch dokonca vedomú predstavu mnohých ľudí o sexe a o pohlavných rozkošiach. Tieto sú veľmi často — „prirodzene“ — kvôli ich blízkosti k nečistým orgánom považované za špinavé, nechutné, odpudivé, pohoršlivé a nemorálne. Toto opäť vedie k veľkej mizérii, utrpeniu a vine z toho, že človek má pohlavné túžby a sexuálne pocity. Taká situácia je pôvodcom všemožných pohlavných úchyliet a je konečným zdrojom všetkých pohlavných chorôb.

V duchovnom svete je situácia v tomto ohľade iná. Nič, čo sa tam skonzumuje vo forme potravy či nápojov, netreba vylučovať, pretože to neprodukuje žiaden odpad (v pozitívnom stave nebies). Je to kompletne využité, vstrebané a zmenené na čisto duchovnú a duševnú energiu, ktorá vyžaruje z jedincovho tela vo forme prekrásneho svetla, rôznych farieb a ich najnádhernejších rôznych kombinácií, a ako príjemné a nepredstaviteľne krásne vône. Takže, tam nie je nijako možná žiadna negatívna konotácia ohľadne sexu a sexuálnych pocitov. Jediná možná konotácia je konotácia krásy, kreativity, radosti, potešenia, rozkoše, pocit naplnenia a vyššieho duchovného uvedomenia, atď., čo motivuje jedinca k tomu, aby sa angažoval v ďalších pohlavných stykoch, aby tým zdieľal túto neopísateľnú rozkoš a krásu so všetkými, ktorí majú podobné túžby.

Toto je jedným z dôvodov, prečo po pohlavnom styku v duchovnom svete pozitívneho stavu a procesu nemôže mať jedinec nikdy pocit smútku, prechodnej impotencie a/alebo prechodného nedostatku ďalšej energie na pohlavný styk, atď., čo sa tak často vyskytuje u ľudí na Zemi. Ľudia na Zemi nie sú schopní dosiahnuť úplné zdieľanie a výmenu ako ľudia v nebi, ako dôsledok pohlavného styku. Preto končia s pocitmi vyčerpania, frustrácie a depresie. Je tam neustále prítomný nepríjemný pocit, že ľudskej pohlavnej skúsenosti chýba čosi veľmi rozhodujúce. Toto je ďalší dôvod, prečo nie sú na Zemi možné pravé manželstvá.

Také negatívne stavy, procesy a pocity ľudí na Zemi sú, medziiným, výsledkom obráteného poriadku v procese ich pohlavnej príťažlivosti (ako dôsledok všeobecného obrátenia poriadku duchovného pokroku). Aj toto geneticky stanovili pseudo-tvorcovia.

Pravé manželstvo si vyžaduje odlišný duchovný poriadok a jemu odpovedajúcu odlišnú fyzickú a anatomickú štruktúru ľudského mozgu a ľudského tela, než momentálne existuje na Zemi. Toto si tiež vyžaduje úplne iné chápanie pojmu sexualita a prístup k nej, postoj k nej a jej praktizovanie.

Negatívna konotácia, ktorú získala sexualita na základe jej spojenia s takzvanými nečistými časťami ľudského tela, musí byť odstránená a reštrukturalizovaná. Namiesto spojenia sexu a pohlavných túžob s Peklami (ako to chceli pseudo-tvorcovia) je nevyhnutné znovu ich spojiť s nebesami a s duchovnosťou, kam patria. Toto si žiada množstvo práce pri zmene ľudských postojov ohľadne sexuality a pohlavných túžob a s nimi súvzťahiacich duchovných a duševných stavov, položení a procesov.

Na druhej strane, v negatívnych stavoch Pekieli je sexualita odvodzovaná zo spojenia zla a lži. Keďže z takého spojenia nemôže vziť nič produktívne, konštruktívne

Posolstvá z vnútra

či tvorivé, všetko tam končí v negativite a odpade. Takže všetko, čo sa skonsumuje v Peklách, mení sa na odpad. Preto stotožnenie sa s negatívnym stavom činí sexualitu vskutku nechutnou, špinavou, pohoršlivou, smradľavou a odpudzujúcou. No v Peklách milujú takú konotáciu sexuality a jej spojenie s výkalmi a močom. Je to ich pseudo-potešenie a pseudo-rozkoš. Také sexuálne spojenie (medzi maskulinitou a feminitou) tam končí zrodom zvráteností a všemožných negatívnych a škodlivých ideí, myšlienok, pojmov a predstáv, ktoré vydávajú taký odporný zápach, že ten, kto nie je z toho stavu, môže z neho omdlieť.

Toto je koniec dnešného posolstva.

SEDEMŇASTE POSOLSTVO

(O tom, ako je určovaná dlhovekosť priródného života ľudí na Zemi)

16. apríla 1982 v Santa Barbare, v Kalifornii.

Dnes boli od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvá. Dnes len dve poznámky:

Prvá poznámka: dlhovekosť ľudskeho priródného života na Zemi nie je z hľadiska duchovných princípov určovaná v zmysle fyzického lineárneho času — v rokoch, mesiacoch, týždňoch, hodinách, minútach a sekundách. Duchovný svet nepojednáva v takých termínoch. Namiesto toho je dlhovekosť určovaná podľa stupňa a rozsahu užitočnosti, produktivity, konštruktívnosti a tvorivosti jedincovho života. Takže, keď Pán niekomu povie: „Budeš dlho žiť, lebo pomáhaš“, neznamená to nutne dlhú dobu fyzického života v zmysle časových kategórií. Znamená to dlhý život podľa obsahu. Niektorí môžu žiť napríklad 30 či 40 rokov v ľudských pozemských termínoch, no kvôli jeho/jej veľmi produktívnemu a užitočnému životu mohol vlastne žiť veľmi dlhý život. Na druhej strane, niektorí ľudia môžu žiť vyše 90 rokov, no pretože tie roky väčšinou premárnili nedôležitými a povrchnými vecami, mohli žiť fakticky veľmi krátky život.

Takto by sa mala určovať dlhovekosť pozemského života jedinca. Fyzický aspekt dlhovekosti sa môže, ale aj nemusí zhodovať s duchovným.

Treba si neustále pamätať, že staroba vlastne neexistuje. Proces starnutia ľudskeho fyzického tela je výsledkom existencie negatívneho stavu a genetickej manipulácie pseudo-tvorcami. Než na Zemi začal negatívny stav, neexistovalo žiadne zjavné starnutie ľudskeho tkaniva. Duch a duša, samozrejme, nemôžu nikdy zostarnúť. Sú neustále, do večnosti v ich primárnom tvorivom a produktívnom veku. Takže, ľudia z obdobia pred Pádu nikdy nemerali dĺžku svojich životov na Zemi podľa priródného času. Dĺžku svojho života určovali skôr podľa toho, do akej miery naplnili svoje poslanie a nakoľko užitočné bolo ich bytie a existovanie v priródnom stupni.

Druhá poznámka: Pán Paul Oesch zo Santa Barbary v Kalifornii má pravdu vo svojom predpoklade, že v dejinách ľudí planéty Zem bola doba, kedy neboli potrebné žiadne také knihy ako Biblia. Neexistovali. Toto platí pre celé obdobie pred Pádu. Jestvujú v podstate dva dôvody, prečo boli vtedy také knihy zbytočné. Po prvé, ľudia prvého obdobia mali neustály, 24-hodinový priamy prístup k všetkým dimenziám, úrovniam, stupňom a krokom bytia a existencie. Priamo komunikovali s Najvyšším a so všetkými členmi duchovného sveta, všetkými spôsobmi a nástrojmi komunikácie. Videli ich, počuli ich, interagovali s nimi tak v duchu, duši a tele, ako aj prostredníctvom všetkých im vlastných percepčných vstupov a výstupov. Nech mali akúkoľvek otázku alebo nech sa potrebovali dozvedieť čokoľvek, opýtali sa na to priamo a dostali to priamo. Za takých okolností by bolo zbytočné mať Bibliu alebo podobné knihy.

Po druhé, celá ľudská myseľ tých ľudí nebola v žiadnej z jej častí, oblastí, úrovni alebo stupňov nijakým spôsobom v režime nevedomia. V tej dobe neexistovali žiadne nevedomé procesy. Každý mal priamy a vedomý prístup k všetkým úrovniam svojej mysle, a hlavne k svojej Vnútornej Mysli, kde bol a neustále je v každom prítomný Pán.

Posolstvá z vnútra

Napokon, ako sa komunikuje s Najvyšším? Skrz a prostredníctvom svojej Vnútornej Mysle a v Nej. Myslieť si, že existuje nejaký iný platný spôsob komunikácie s Pánom, znamená myslieť neduchovne, čiže myslieť podľa Pekiel.

Keďže každý si stále uvedomoval tieto fakty a keďže sa vždy obracal na svoju Vnútornú Myseľ, a teda na Pána, nepotreboval žiadne vonkajšie prostriedky, ako napríklad Bibliu, na komunikáciu s Pánom alebo s duchovným svetom a/alebo na udržiavanie spojenia s nimi. Vlastne, bol v neustálom spojení ducha, duše a tela so všetkými ich príslušnými dimenziami, úrovňami, stupňami a krokmi.

Nutnosť Biblie a ostatných podobných kníh sa objavila vtedy, keď sa začal takzvaný Pád. Keď sa ľudia začali odvracať od rádu stvorenia a začali ho prekrúcať a keď sa začali odvracať od „vnútra“ k „vonkajšku“, bolo nutné poskytnúť nejaké vonkajšie prostriedky, ktoré by im neustále pripomínali vnútro-duchovno, udržiavajúc tak určité putá a spojenie s duchovným stupňom.

Problém sa začína vtedy, keď sa jedinec odvracia od vnútra k vonkajšku a keď začína strácať vedomé uvedomenie si „vnútra“. Potom začína strácať vedomé uvedomenie si Boha, duchovného sveta, Vnútornej Mysle a všetkých duchovných záležitostí. Od takej straty je len malý krôčik k úplnému popretiu ich existencie. Čím viac sa jedinec obracia von, tým viac preberajú vedenie nevedomé procesy. Tak sa v jednom bode ľudských dejín ľudská myseľ takmer vyprázdnila a ľudia sa rodili do úplnej nevedomosti. V súčasnosti je na Zemi vyše 95 % ľudskej mysle v nevedomom režime bytia a existencie. Toto číslo presne odpovedá duchovnému stavu vecí ľudstva. Takto málo duchovnosti zostáva v ľuďoch v súčasnosti; áno, menej než 5 % (aby sme použili ľudské štatistické pojmy).

Teda, aby tá situácia nevyústila do večnej duchovnej smrti ľudí na Zemi, Božská Prozreteľnosť Najvyššieho poskytla vonkajšie prostriedky na udržanie ľudí v istej forme spojenia a kontaktu s Pánom, s ich Vnútornou Myseľou a s Duchovným svetom. Tento prístup je poväčšine nepriamy a nevedomý, dostatočný na zachovanie a udržiavanie životného podporného systému v každom, nech by bol akokoľvek popieraný fakt toku života z duchovného do prírodného.

Tieto vonkajšie a nepriame prostriedky spojenia prišli vo forme textov takzvaných svätých kníh, ako je napríklad kresťanská Biblia. Tieto knihy či texty sa objavili na začiatku Pádu.

Je dôležité pamätať si, že takzvaný Pád nenastal behom noci, ako sa domnievajú mnohí ľudia. Proces Pádu bol postupný a trval niekoľko miliónov rokov. Od momentu prvého kroku smerom k Pádu do momentu fabrikácie jaskynného človeka ubehlo asi 30 miliónov rokov (v ľudskom ponímaní na Zemi). (Následné dejiny ľudstva možno datovať asi na 4 milióny rokov.)

Prvá kniha, podobná Biblii (pokiaľ ide o funkciu, no nie pokiaľ ide o metodológiu písania, atď.), sa objavila asi pred 24 miliónmi rokov. V skutočnosti, vrátane súčasnej kresťanskej Biblie a ostatných momentálne existujúcich svätých kníh na Zemi, existovalo osem skupín takých kníh. Dve či tri z nich sú stručne spomenuté v Starej

Zmluve a v Swedenborgových textoch. O existencii ostatných doteraz nikto nevedel — dozvedajú sa to až skrz toto posolstvo. Toto je prvá zmienka o tomto fakte. Okrem momentálne existujúcich svätých kníh sa všetky stopy existencie predošlých svätých kníh kompletne stratili. Nezachoval sa žiadny záznam o ich existencii, s výnimkou tých, ktoré sú spomenuté v Starej Zmluve a v textoch Swedenborga.

Túto situáciu zaistila Božská Prozreteľnosť, aby tie stratené knihy nepadli do rúk „súčasného človeka“, pretože obsahovali priveľa priameho a dosiahnuteľného poznania takých proporcií, že by to ľuďom poskytlo nepredstaviteľnú moc, ktorú by mohli využiť na negatívne, deštruktívne a neduchovné účely. Vlastne, tie knihy sa stratili preto, aby boli ľudia uchránení od sebazničenia. Možno budú znovu odhalené v budúcnosti, ak to bude Najvyšší považovať za vhodné a bezpečné.

Opäť, treba si pamätať, že úplný obrat a prekrútenie rádu Stvorenia sa neudiali za noc. Bol to postupný proces. Prvá skupina svätých kníh bola preto prispôbená duchovnému stavu ľudí, ktorí ešte neboli celkom skazení zlami a lžami, a ktorých mysle preto ešte neboli uvedené do nevedomého režimu, ako je to u súčasných ľudí.

Z toho dôvodu štýl písania tých kníh nepoužíval také utajovanie a nejasnosti, ako je to u súčasne existujúcich svätých kníh. Na začiatku Pádu mohol každý na prvý pohľad vidieť a objaviť všetky úrovne a stupne súvzťažností, pomocou a prostredníctvom ktorých boli tie knihy napísané, a pochopiť ich zmysel, význam a univerzálnu aplikáciu. Také chápanie im poskytovalo nezvyčajné schopnosti mysle a poznanie súvzťažností, ktoré uchovávajú skutočné tajomstvo života. (Neskoršie generácie využili toto tajomstvo na fabrikáciu jaskynného človeka.)

Ako sa však ľudia viac a viac obracali k vonkajšku, stávajú sa tak sami externejšími, bolo nevyhnutné prispôbiť štýl písania tých kníh duchovnému stavu ľudí, aby sa sami nezničili na základe prístupu k takým ohromným schopnostiam. Preto bola každá ďalšia skupina svätých kníh napísaná takým spôsobom, že ich vnútorný a interný či „prostredný“ zmysel a ich súvzťažný význam bol menej a menej jasný, zistiteľný, pochopiteľný a použiteľný ľuďmi, ktorí už dovedy stratili väčšinu vedomých procesov svojich myslí. Keď nastala taká potreba modifikácie tých kníh, Božská Prozreteľnosť Najvyššieho zaistila, že sa stratili a napísaná bola nová séria kníh, prispôbená aktuálnemu regresívnemu duchovnému stavu ľudí.

Behom dejín písania tých kníh zostávalo v ľuďoch menej a menej duchovnosti a vnímalo a prijímalo sa menej a menej chápania vnútorného a prostredného významu tých kníh, až prišla doba, kedy sa všetky také významy úplne stratili na mnoho tisíc rokov a do úvahy sa bral len ich doslovný zmysel.

Táto situácia trvala až do doby Swedenborga. Swedenborg znovu oživil pravdu o týchto knihách, zdôrazňujúc, že mali mnohoraké významy a že v sebe obsahovali nezvyčajné a neopísateľné tajomstvá (arkány, ako ich volal on), ktoré sa týkajú duchovných vecí, Boha, Duchovného sveta a Života.

Opätovné odhalenie tohto poznania Swedenborgom možno považovať za míľnik, za zlomový bod v dejinách ľudstva. Ľudia si ešte stále neuvedomujú plný dopad a

Posolstvá z vnútra

---

dôsledky, aké bude mať toto znovuobjavenie na budúci osud ľudstva. Toto znovuobjavenie zastavilo proces duchovného úpadku, ktorý dovtedy ľudstvo nasledovalo, a zahájilo prechodné obdobie, obdobie duchovného znovuprebudenia, ktoré predchádzalo obdobiu opätovného zahájenia skutočného duchovného pokroku alebo Nového duchovného veku.

Otázkou potom je — budú Biblia a podobné sväté knihy potrebné v Novom duchovnom veku?

Odpoveď na túto otázku závisí od toho, ako dlho bude existovať negatívny stav. Kým bude na Zemi existovať negatívny stav, bude existovať ignorancia a nevedomé procesy. Kým bude existovať ignorancia a nevedomé procesy, Biblia a podobné knihy nebudú pozbavené svojho duchovného úžitku, ktorý plnia pre také typy ľudí.

Treba si pamätať, že kým existuje negatívny stav, bude sa stále pokúšať útočiť a viesť zúrivú duchovnú vojnu s pozitívnym stavom. Prostriedky, postupy, výsledky a dôsledky takých duchovných bojov a spôsoby, ako ich zdolať, sú zaznamenané vo vnútornom a v internom zmysle Biblie (medzi mnohým iným). V tomto zmysle Biblia nemôže nikdy stratiť svoju užitočnosť, kým existuje taká situácia. Nič, čo je napísané v Biblii, sa nemôže nikdy naplniť, kým existuje negatívny stav. V tomto ohľade sa Swedenborg mýlil, keď usúdil, že to, čo bolo predpovedané v Zjavení sv. Jána, sa naplnilo v jeho dobe (17. storočie). V skutočnosti sa to naplnilo len v obmedzenom zmysle, na jednej úrovni a v jednej malej oblasti intermediárneho sveta, ktorý dospel do svojho konca. Avšak, žiadnych ďalších aspektov a dimenzií toho zjavenia sa to v dobe Swedenborga ani len zďaleka nedotklo. O príčine tejto nutnej chyby sa diskutovalo inde.

Takže, ak a keď bude negatívny stav ľuďmi na Zemi odmietnutý a Peklá budú zakázané a úplne zatvorené, potom budú, samozrejme, všetky nevedomé procesy eliminované, bude otvorený priamy prístup k svojej Vnútornej Mysli a k Duchovnému svetu; každý bude môcť komunikovať so všetkými úrovňami, dimenziami, sférami, stupňami a krokmi a okamžite bude sprístupnené poznanie všetkého, čo bude kto potrebovať ohľadne všetkých aspektov svojho života. Vtedy a len vtedy Biblia a podobné sväté knihy naplnia svoj úžitok a nebudú už viac potrebné.

Kým budú existovať Peklá (aj keď ľuďom zo Zeme zakázané a kompletne zatvorené), ľudia v Peklách budú naďalej potrebovať také knihy, aby udržiavali ich životný podporný systém nepriamymi, vonkajšími prostriedkami spájania sa s duchovnosťou a aby im poskytovali neustálu príležitosť na zmenu a odvrátenie sa od ziel a lží. Keď a ak Peklá prestanú existovať, všetky také knihy sa stanú zbytočnými.

Treba si pamätať, že nutnosť mať také knihy znamená duchovnú recesiu. Sú známkou nízkej úrovne pravej duchovnosti. Sú vonkajšími nástrojmi, ukazujúcimi cestu k vnútru, a tým k pravej duchovnosti. Keď už jedinec dosiahne taký stav plnej duchovnosti a vráti sa k svojmu vnútru, teda k Pánovi, nebude sa musieť spoliehať na vonkajšie vstupy na to, aby bol duchovný. Také knihy budú mať potom len historickú a náučnú hodnotu.

Toto je koniec dnešných posolstiev.

OSEMNÁSTE POSOLSTVO

(Viac o filozofii Novej školy v duchovnom svete)

17. apríla 1982

Dnes boli od Pána prijaté nasledovné posolstvá.

Je čas veľmi stručne pouvažovať o niektorých ďalších bodoch filozofie Novej Školy pre Duchovné znovuzrodenie, znovupoučenie a reštrukturalizáciu, ktorá čoskoro vznikne.

Dnes možno zjaviť nasledovné.

1. Všetky programy tejto Školy budú štruktúrované takým spôsobom, aby poskytli všetkým účastníkom príležitosti nielen učiť sa, ale skutočne sa zmeniť. Vstúpiť do tejto Školy iba kvôli učeniu sa a zhromažďovaniu informácií a poznania nebude dovolené. Zvedavosť pre zvedavosť, učenie sa pre učenie sa a zhromažďovanie informácií a poznania kvôli zhromažďovaniu informácií a poznania nebude mať v tejto Škole žiadne miesto. Taká postranná motivácia vymaže akékoľvek poznanie a spomienku na to, ako nájsť, lokalizovať či vstúpiť do tejto Školy. Túto školu možno nájsť, lokalizovať a vstúpiť do nej len vtedy, ak dotýčný hlboko cíti, želá si a túži z hĺbky svojho srdca, na základe svojej slobodnej voľby, aby sa dozvedel alebo aby sa s ním jednalo, alebo aby získal poznanie a informácie za účelom kompletnej reštrukturalizácie, prestavby a fundamentálnej zmeny svojej mysle, srdca a životného štýlu, alebo svojho ducha, duše, tela a správania.

Účelom vstupu do tejto Školy bude zmena k lepšiemu vo všetkých ohľadoch, bez akejkoľvek výnimky (v duchu, duši, tele, postojoch, úmysle, správaní, atď.). Všetky prostriedky pre takú hlbokú zmenu budú poskytnuté. Jediniec sa bude učiť a získavať poznanie a informácie konaním a stávaním sa takým; konať a stávať sa takým bude učením sa a získavaním poznania a informácií.

Ak akékoľvek poznanie a/alebo informácie nepovedú k zmene jedinca, budú zbytočné. Preto každý získaný poznatok, informácie a poučenie bude mať okamžitý následný dopad, prejaví sa, sprítomní sa a uskutoční sa v jedincovom myslení, chcení, pocitoch, emóciách, úmysloch, túžbach, postojoch, skutkoch, správaní, vzťahoch a zjave, na všetkých úrovniach jeho/jej ducha, duše a tela súčasne. Toto bude platiť ohľadne jeho/jej sebapoňatia, sebahľadstavy, sebahľadovania i ohľadne jeho/jej vnímania, chápania a príbuznosti s ostatnými a vo vyššom zmysle s Najvyšším.

2. Každý v tejto Škole, či už učiteľ, terapeut, duchovný, asistent, pobočník, rezident, študent alebo pacient, bude od Pána vybavený veľmi špeciálnymi schopnosťami, darmi a nástrojmi na lokalizovanie, nájdenie, určenie a aplikáciu najvhodnejšieho, najefektívnejšieho, najúčinnnejšieho, najadekvátnejšieho a najúspešnejšieho spôsobu a metódy na dosiahnutie procesu zmeny, opísanej v bode jedna, s ohľadom na každého individuálne, osobné a intímne potreby, voľby a túžby, v súlade so štruktúrou a dynamikou jeho/jej mysle, osobnostného charakteru a obsahu jeho/jej jedinečnej

Posolstvá z vnútra

---

individuality. Toto bude individuálny prístup. Žiadne generalizovanie a analogizovanie od jedného prípadu k druhému nebude možné, ani dovolené. Avšak, jedinec bude prispievať k spoločnému poznaniu prostredníctvom zdieľania svojich zážitkov s ostatnými a prostredníctvom zdieľania zážitkov všetkých ostatných za účelom pozdvihnutia, obohatenia a vzájomného prospechu. Toto bude skupinový prístup.

Z hľadiska tohto faktu, lokalizácia, nájdenie, určenie a aplikácia najefektívnejších spôsobov na zmenu povedie k stanoveniu takých spôsobov, metodológií, taktík, podmienok, stavov a procesov, aby sa taká zmena uskutočnila čo najefektívnejším, najprospernejším, najekonomickejšým, najrýchlejším, najjednoduchším, najhlbším a najfundamentálnejším spôsobom. U každého jedinca bude určené a uplatnené najvhodnejšie tempo, aby splnil svoj účel a cieľ — byť v tej Škole čo najrýchlejším, najbezpečnejším a najprospernejším spôsobom, bez akéhokoľvek nátlaku, stresu či nerealistických očakávaní, ale aj bez meškania a/alebo otáľania.

3. Pod priamou záštitou a vedením Najvyššieho bude každý účastník tej Školy na základe procesu hlbokého sebaskúmania, sebatestovania a sebavnímania, zo svojej vlastnej vôle a rozhodnutia, aktívne, tvorivo a inovačne určovať, budovať, formovať, stanovovať a aktivovať svoj budúci osud, ktorý bude zhodný s jedinečnou štruktúrou a dynamikou jeho/jej mysle a osobnosti a ním/ňou zvoleným zaradením v hierarchii duchovnej organizácie, za účelom približovania sa Najvyššiemu čo najosožnejším, najjedinečnejším, najuspokojivejším a najneopakovateľnejším spôsobom.

Také vytváranie, budovanie, určovanie, formovanie, stanovovanie a aktivácia svojho nového osudu, pod priamym vedením Najvyššieho, bude jedným z hlavných účelov a cieľov pobytu v tej Škole. Každý, kto príde do tejto Školy, príde s týmto vyšším cieľom na mysli. Toto bude rozhodujúcim výsledkom tamojšieho pobytu. Jedinec bude môcť byť absolventom tejto Školy len po tom, ako dosiahne tento vyšší cieľ.

Keď sa bude učiť, formovať, stanovovať, určovať, budovať a aktivovať svoj osud, bude to robiť s jedným nesmierne dôležitým princípom na pamäti. Akýkoľvek osud, zvolený tu opísaným procesom, si bude počas svojej realizácie, aktualizácie a napĺňania v jedincovom živote vyžadovať neustálu aktualizáciu, modifikáciu, prehodnocovanie, preformulovanie, zlepšovanie, skvalitňovanie, obohacovanie a — ak to bude potrebné a ak to bude považované za vhodné a správne — úplnú zmenu buď jeho obsahu, metodológie, alebo jeho aplikácie, štýlu, manifestácie, výsledku, zažívania všetkého či niečoho z horeuvedeného. Tento princíp bude zabudovaný do každého jedinca, ktorý zabsolvuje tú Školu, a bude neustále uplatňovaný, modernizovaný a nanovo formulovaný, aby v nikom neskrsla neduchovná a lživá myšlienka, že je naveky uzamknutý vo svojom osude.

Toto je koniec dnešného posolstva.

DEVÄTNÁSTE POSOLSTVO

(Viac o štruktúre a funkcii Novej Nebeskej Spoločnosti)

18. apríla 1982

Dnes Najvyšší zjavil nasledovné posolstvá.

Dnes môžu byť stručne zjavené určité ďalšie informácie o štruktúre a funkcii novej nebeskej spoločnosti, nedávno vytvorenej a založenej Pánom.

Teraz sa zamyslíme nad tromi bodmi.

1. Postavenie tejto spoločnosti v hierarchii duchovnej organizácie. Toto postavenie možno chápať dvoma spôsobmi: po prvé, v rámci štruktúry duchovného sveta tvoreného ľuďmi, ktorí prichádzajú z planéty Zem; po druhé, v rámci štruktúry celého duchovného sveta v Stvorení, neobmedzujúceho sa len na ľudí tohto konkrétneho pozemského pôvodu.

V prvom prípade možno túto novú spoločnosť ponímať ako najvyšší duchovný stav a proces, aký doposiaľ existoval v duchovnom svete pre ľudí zo Zeme. Táto nová spoločnosť reprezentuje najvnútornejšie z ich najvnútornejšieho. V tomto zmysle ich možno chápať tak, že sú v najväčšej možnej blízkosti k Najvyššiemu a v najintenzívnejšom stotožnení sa s Najvyšším, pokiaľ ide o tento jednotlivý časový cyklus vo vzťahu k tejto jednej oblasti Stvorenia (ľudí z planéty Zem). Toto je kvalitatívne odlišný stav a proces. Doteraz nemali ľudia zo Zeme v duchovnom svete k dispozícii žiadnu takú skúsenosť.

Je tu však vážne varovanie: pri posudzovaní postavenia tejto novej nebeskej spoločnosti, alebo akejkolvek spoločnosti v tejto veci v hierarchii duchovnej organizácie, sa človek musí úplne vzdať lineárnych spôsobov myslenia. Inak sa dopustí hrubej chyby a skreslenia.

Blízkosť stavov a procesov v duchovnom svete možno chápať a vnímať len v súbežnej či diskkrétnej modalite. Lineárnosť existuje len v relatívnom zmysle a len vo vnútri spoločností, nikdy však nie vo vzťahu jednej spoločnosti k druhej.

Preto nie je možná žiadna predstava nadradenosti či podriadenosti jedného pozitívneho stavu a procesu voči druhému. Takže, ak niekto v duchovnom svete začuje kohosi povedať, že je z vyššej spoločnosti než ten druhý, v žiadnom prípade to neznamená, že sú si vzájomne nadradení alebo podriadení. Vždy sú vo vzájomnom diskkrétnom či oddelenom vzťahu, v ich vlastnom zvláštnom a jedinečnom postavení v hierarchii duchovnej organizácie. Ich postavenie je vždy určované podľa stupňa priblíženia sa Absolútnemu Stavovi a podľa intenzity stotožnenia sa s Absolútnym Procesom Najvyššieho. Bez ohľadu na stupeň a intenzitu, každý je rovnako hodnotný, potrebný, nutný a užitočný ako ktokoľvek iný. Nikto by ani len náhodou nemohol vzniknúť bez toho druhého. (Vid' posolstvo zo dňa 3. – 4. apríla 1982).

Posolstvá z vnútra

Aby sa teda vyhlo hrubému nepochopeniu, toto treba mať neustále na pamäti, keď sa zaoberáme koncepciou hierarchie duchovnej organizácie.

Možno teda povedať, že táto nová nebeská spoločnosť zaujíma v tomto zmysle najvyššiu úroveň duchovnosti, aká doteraz existovala v duchovnom svete ľudí z planéty Zem.

Ako bolo spomenuté predtým, táto spoločnosť je zjednotiteľom všetkých pozitívnych stavov a procesov, aké doposiaľ existovali v tomto svete.

Avšak, toto vnímanie je platné len vtedy, ak sa naň pozerá z „vnútra“ iba duchovného sveta tvoreného ľuďmi zo Zeme. Ak sa naň pozerá z hľadiska celého súceho a existujúceho Stvorenia, toto vnímanie sa mení — je určované postavením, aké zaujmajú ľudia celého duchovného sveta súčasného časového cyklu v hierarchii duchovnej organizácie celého Stvorenia.

Toto postavenie možno v istom vzdialenom zmysle prirovnať k funkcii najexternejších zmyslových orgánov ľudského tela a k niektorým najexternejším funkciám ľudskej pokožky, zvlášť častí nachádzajúcich sa v oblasti chodidiel a malíčkov na nohách. Vo všeobecnejšom zmysle ľudia tohto jednotlivého duchovného sveta reprezentujú a súvzťahia s **externým vonkajškom** duchovnosti. Duchovnosť, ako všetko ostatné, pozostáva zo svojich vlastných stupňov, úrovní a krokov, od najvnútornejšieho až po najexternejší. Duchovný svet ľudí zo Zeme na základe ich postavenia predstavuje tento krajný, najexternejší vonkajšok duchovnosti alebo niektoré z jeho duchovných zmyslových orgánov.

V tomto ohľade nová nebeská spoločnosť reprezentuje najvnútornejšie z krajného najexternejšieho vonkajška duchovnosti alebo jej jemnú, citlivú a zjednocujúcu zložku, ktorá môže vysielať, prijímať a prenášať všetky typy informácií a skúseností, ktoré sa rodia v ktorejkoľvek časti Veľkého Človeka — celého Stvorenia. (Swedenborg odhalil, že duchovné nebo sa javí v podobe človeka, pričom každá spoločnosť plní pre duchovné nebo osoh a funkciu podobnú našim vlastným bunkám a orgánom v našich vlastných telách.) Toto je veľmi dôležitý prvok, pretože svojou funkciou dáva zmysel každému javu, ktorý sa deje v celom Stvorení, a prekladá a tlmočí ho do jazyka, ktorý je pochopiteľný pre každého, na každej úrovni. Toto je spojovací článok najkrajnejšieho vonkajška duchovnosti so zvyškom celej duchovnosti, a naopak, — zvyšok celej duchovnosti je spojený s najkrajnejšou oblasťou jej aktualizácie a realizácie, vytvárajúc v nej skutočný pocit a realnosť jej celistvosti a úplnosti.

2. Existencia typickej ľudskej éry v duchovnom svete (zvlášť v intermediárnom svete) bránila existencii tejto životne dôležitej linky a spojovacieho prvku. Táto linka chýbala. Toto je dôvod, prečo boli rôzne spoločnosti duchovného sveta ľudí zo Zeme tak izolované, obmedzené, separované a limitované v rámci ich vlastných medzí, a toto je dôvod, prečo bol taký slabý kontakt a priama komunikácia s ostatnými časťami Stvorenia.

Dôvodom, prečo až donedávna nebolo možné mať takú spoločnosť, je jej citlivá štruktúra a postavenie. Preto, že je linkou, spojovacím prvkom a zjednotiteľom všetkého

v duchovnom svete ľudí zo Zeme, mimovoľne by prenášala negatívny stav a proces do všetkých ostatných oblastí Stvorenia, výsledkom čoho by bola zmes negatívneho stavu a procesu s pozitívnymi stavmi a procesmi. Toto prenášanie a zmiešanie by spôsobilo taký ohromný, neuveriteľný zmätok a dilemu, že by nikto a nič nemohlo prežiť. Dôvodom je, že zvyšok Stvorenia by prijal negatívitu ako pochádzajúcu od Najvyššieho. Také uvažovanie je koncom akéhokoľvek duchovného života. Koniec duchovného života je koncom každého života.

Avšak, keď je už negatívne panstvo ľudskej éry odstránené z intermediárneho sveta a všetko je dané pod kontrolu pozitívneho stavu, môže byť aktivovaná úplná funkcia novej nebeskej spoločnosti. Aj keď stvorenie novej spoločnosti predchádza odstráneniu ľudskej éry v intermediárnom svete (napokon, táto spoločnosť asistuje Pánovi pri tomto procese odstraňovania), jej úplná univerzálna funkcia nemôže byť aktivovaná, kým nie je odstránená negatívita. Po odstránení negatívnej ľudskej éry nebude možné žiadne prenášanie negatívneho stavu a procesu smerom nahor; toto odstráni nebezpečenstvo prijímania a prenášania ďalej myšlienok alebo sklonov, ktoré nie sú od Pána a z Pána. Takže, všetky dvere môžu byť otvorené a životne dôležitá linka a spojovací prvok k celej duchovnosti, ktoré milióny rokov chýbali, môžu byť zriadené a aktivované.

Pokiaľ ide o prenášanie negatívneho stavu a procesu z Pekiel, bez toho, aby mali Peklá priame vysunuté stanovišťa vo forme ľudskej éry v intermediárnom svete, nebudú schopné prenášať nič smerom nahor, pretože akýkoľvek negatívny impulz by bol odrazený späť a nebol by prijatý či absorbovaný. Teda, Peklá môžu prenášať len smerom nadol, k ľuďom na Zemi, k svojim vlastným nižším úrovniam Pekiel a medzi Peklami a nepriamo k tým, ktorí prišli zo Zeme do intermediárneho sveta, ktorí majú podobné sklony ako tí v Peklách. Títo nováčikovia v intermediárnom svete sa, samozrejme, pozerajú dolu, do Pekiel a nič, čo prijímajú z Pekiel, nemôžu už viac prenášať smerom nahor, ale len späť do Pekiel.

Bola teda plne zavedená nová bezpečnosť a ochrana vo všetkých pozitívnych stavoch a procesoch duchovného sveta ľudí zo Zeme a po celom intermediárnom svete ľudí zo Zeme, ako aj úplná kontrola nad Peklami a všetkými ich ustanovitzami.

3. Kým chýbala taká dôležitá linka, spojovací prvok a zjednotiteľ Lásky a Múdrosti, Dobra a Pravdy, Dobročinnosti a Viery a pojmie Najvyššieho, nebolo mysliteľné žiadne preformulovanie princípov duchovnej homogenity a nemohli sa začať žiadne kroky v smere zahájenia eliminácie tejto ľudskej éry a konečnej eliminácie negatívnych stavov a procesov.

Problém je, že tento proces eliminácie nemožno dosť dobre začať zo žiadnej vonkajšej pozície. Najprv je nutné ísť k jeho zdroju a k motivačným faktorom. Zdrojom a motivačnými faktormi všetkých negatívnych stavov a procesov boli, sú a budú pseudo-tvorcovia z ich Pekiel. Napriek faktu, že ich Pán vo forme Ježiša Krista osobne uzavrel a zneprístupnil pre celé Stvorenie, faktom samotnej ich existencie sú zrejmou motiváciou a zdrojom existencie negatívneho stavu. Preto akákoľvek snaha eliminovať negatívne stavy, alebo ich aspoň obmedziť a kontrolovať, musí začať na ich úrovni. Problémom však bolo, že nikto nemohol vstúpiť do ich Pekiel a prežiť. Ak by tam mal Pán vstúpiť osobne v Jeho/Jej oslávanej Ľudskosti, okamžite by zahynuli. Ak by mali

Posolstvá z vnútra

---

zahynúť takým náhlym spôsobom, motivačné faktory negatívnych stavov by prestali dodávať pseudo-život do všetkých oblastí negatívnych stavov a procesov. Také náhle odobratie motivačných faktorov života (aj keď negatívneho) by vyvolalo taký chaos v Stvorení, že by všetko zahynulo. Náhle by sa stratil vyvažujúci faktor, a tým by prestali existovať všetky voľby. Ak niet žiadnych volieb, nemôže byť zachovaný žiadny život.

Pán by mohol vstúpiť do Pekiel pseudo-tvorcov osobne bez toho, aby ich zničil, len v intermediárnom či prechodnom stave, ktorý sa volá Jeho/Jej oslávenie, učiniac Jeho/Jej Ľudské Božským. Toto bolo v čase medzi Jeho ukrižovaním a Jeho zmŕtvychvstaním. Počas tohto medziodobia bol stav Ježiša Krista dostatočne zmiernený Jeho ľudskými aspektmi — ktoré ešte neboli celkom Zbožštené — aby tam úspešne uskutočnil Svoje poslanie bez toho, aby spôsobil, že by museli zahynúť na základe faktu Jeho prítomnosti. Tento čin bol najdôležitejší — úplne prvý krok a skutok v zahájení eliminácie negatívneho stavu a obmedzenia jeho funkcie a rozsahu. Bez neho by nebolo možné urobiť nič ďalšie. Bez tohto činu by nikdy nemohla byť vytvorená žiadna nová nebeská spoločnosť. Bez jej vytvorenia by nemohli byť nikdy znovu zavedené žiadne zjednocujúce princípy duchovnosti a jej homogenity. Bez tohto by bol každý odsúdený naveky byť uzamknutý vo svojom stave a položení.

A predsa, aby sa pokračovalo ďalším dôležitým krokom v procese eliminácie negatívneho stavu, začalo byť nevyhnutné, aby niekto smrteľný vstúpil do Pekiel pseudo-tvorcov a aby skrz takú osobu Najvyšší mohol pokračovať s napĺňaním ďalšej časti Jeho/Jej Veľkého Plánu.

No ako bolo spomenuté vyššie, za duchovných podmienok existujúcich v tom čase nemohol nikto vstúpiť na ich úroveň a prežiť. Problémom bolo, že nech by taká osoba bola akokoľvek duchovne silná, nech by mala prísť z akokoľvek dokonalej duchovnej spoločnosti pozitívneho stavu, ešte stále by prichádzala zo stavu izolácie, separácie, obmedzenia, ohraničenia a výlučnosti. Žiadne priame spojenia so všetkými ostatnými úrovňami, stavmi a procesmi, krokmi a stupňami Lásky a Múdrosti, Dobra a Pravdy, Dobročinnosti a Viery, atď., by takej osobe neboli k dispozícii. Vstúpiť do Pekiel pseudo-tvorcov za predošlých obmedzujúcich podmienok znamená vstúpiť do nich za ich podmienok, do ich domény. Koniec koncov, v prvom rade kvôli nim existovala v celom duchovnom svete ľudí zo Zeme tu opísaná situácia izolácie, separácie, obmedzenia, atď. Toto je ich zbraň. Preto by takú osobu okamžite zničili. Len z pozície zjednotenia všetkých aspektov pozitívnych stavov a procesov možno vstúpiť do ich oblasti, a nielen prežiť, ale aj zvíťaziť.

Avšak tieto reštrikcie, izolácie, separácie, obmedzenia a výlučnosť, atď., Pán odstránil a vytvoril, sformoval, zaviedol a aktivoval nový duchovný stav a proces integrácie, zjednotenia, asimilácie, jednoty a homogenity, vo forme novej nebeskej spoločnosti. Toto je úplne nová situácia v celom duchovnom svete ľudí zo Zeme. Poskytuje členom tejto spoločnosti nezvyčajné zbrane, taktiky, metodológiu, bezpečnosť, istotu a ochranu, ktoré im umožňujú bez akéhokoľvek nebezpečenstva pre nich samých či pre kohokoľvek iného vstúpiť do Pekiel pseudo-tvorcov a poskytovať tam Pánovi služby v súlade s Veľkým Plánom Najvyššieho — spásy všetkých a eliminácie negatívneho stavu. Teraz sa môže boj proti negatívne mu stavu po prvýkrát

odohrať tam, kde skutočne patrí — v samotnom jadre, prameni a motivačnom zdroji jeho bytia a existencie.

Toto je jedna z najkritickejších a najdôležitejších úloh, aké táto nová spoločnosť vykonáva od Pána pre Stvorenie.

Dopady, dôsledky a následky tohto aktu všeobecne pre všetkých v Stvorení a zvlášť pre ľudskú rasu na Zemi a zo Zeme vyústia do zmien nepredstaviteľných rozmerov. Nikto nedokáže ani len odhadnúť, aké budú výsledky. Nezáleží na tom, ako krátko či ako dlho bude v ľudských prírodných časových termínoch trvať, kým sa naplní toto poslanie a kým sa naplno uskutoční obsah Veľkého Plánu Pána. Treba si pamätať, že žiadny čas v skutočnosti neexistuje a že každý žije naveky (viď Princíp č. 7 duchovnej homogenity).

Toto je všetko, čo je teraz dovolené vedieť.

DVADSIATE POSOLSTVO

(O taktikách a metódach fungovania Novej Pekelnej Pseudo-spoločnosti)

19. apríla 1982

Dnes boli od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvá.

Dnes by bolo vhodné pripomenúť si určité taktiky a metódy činnosti novej Pekelnej pseudo-spoločnosti.

Bolo by hrubou chybou domnievať sa, že ľudia v Peklách „nezdokonaľujú“ svoje metódy a taktiky napádania a boja s pozitívnymi stavmi a s ich členmi, a tiež boja medzi sebou. V tomto ohľade nikdy nestagnujú. Sú veľmi „vynaliezaví“, neustále fabrikujú niečo nové, sofistikovanejšie, prefikanejšie na dosiahnutie svojich cieľov.

V tomto ohľade je čas varovať každého, aby neočakával, že nájde Peklá, či dokonca nebesia v tomto zmysle rovnaké, ako ich opísali rôzni autori, vrátane Swedenborga, v jeho diele „Nebo a peklo“. Odvtedy došlo k mnohým reorganizáciám vo všetkých duchovných svetoch a nič nie je už vôbec také, aké to bolo v momente opisu tými, ktorým Pán dovolil byť svedkami toho.

Toto je jedným z problémov, ktoré majú ľudia. Keď prichádzajú po svojom odchode zo Zeme do duchovného sveta, očakávajú, že všetko bude také, ako ich učili ich náboženské doktríny, Swedenborg či iní. Tieto staromódne očakávania vedú k mnohým zbytočným sklamaniam a opätovným prispôbovaniam sa. Ľudia sa domnievajú, že všetko je naveky fixné a uviaznuté v tom istom režime svojho bytia a existencie. Nič nie je vzdialenejšie od pravej reality.

Každému sa teda radí, aby neočakával, že nájde všetko v duchovnom svete také, ako ho učili na Zemi. Veci treba vidieť v ich neustálom pohybe, zmene, pokroku, najnovších modifikáciách a prestavbe. Sú určité fundamentálne duchovné princípy, ktoré riadia všetky svety a spoločnosti, no dokonca i tie sú neustále modifikované, modernizované, dopĺňané alebo úplne menené alebo nahrádzané, aby odrážali aktuálne potreby celkového duchovného pokroku.

To isté platí, samozrejme, o Peklách. Nestoja nehybne počas svojich deštruktívnych snáh a ich stav, štruktúra, obsah, dynamika a proces sa neustále menia. Ako bolo spomenuté predtým, vo svojej podstate a obsahu sa Peklá nechcú zmeniť. Za každú cenu a všetkými prostriedkami zmenám odporujú. Chcú, aby bolo všetko konečné a nezmeniteľné. No ich stav je veľkým paradoxom — aby odporovali týmto nevyhnutným zmenám, musia neustále prichádzať s všemožnými „vynálezmi“, „taktikami“, „metódami“, „zbraňami“, „objavmi“ a s mnohými inými vecami, pomocou ktorých môžu oponovať akejkolvek zmene. Vo svojich snahách musia byť teda neustále aktívni, aby dostali všetko do konečného negatívneho stavu a položenia, kde by to bolo zafixované na večné časy. Toto je hlavným cieľom všetkých Pekiel — dostať všetko v Stvorení do svojho finálneho stavu. Všetko v Peklách slúži tomuto cieľu.

Ak by bolo možné dosiahnuť taký stav konečnosti, Peklá by vyhrali boj, lebo celé Stvorenie Pána by zahynulo. Toto je v skutočnosti to, čo chcú dosiahnuť všetci oddaní členovia Pekiel. Túto štruktúru a funkciu Pekiel možno považovať za ich „dynamický“ princíp.

Toto je dôvod, prečo Peklá už nie sú také, aké bývali v časoch Swedenborga, alebo Danteho, alebo Ježiša Krista, alebo v akýchkoľvek iných časoch. Nikto by nemal očakávať, že budú také isté, keď príde do duchovného sveta.

Ako bolo spomenuté predtým, Peklá, pod novým vedením novej Pekelnej pseudo-spoločnosti, prehrali nedávnu vojnu s pozitívnym stavom a procesmi v intermediárnom svete. Výsledkom tejto prehry bolo totálne zrušenie ich bášt, vysunutých stanovišť a zriadení v celom intermediárnom svete ľudí zo Zeme. Boli zatlačení späť do ich príslušných Pekiel.

V súčasnosti sa Peklá nachádzajú v procese preskupovania, reorganizácie a fabrikácie sofistikovanejších zbraní, taktík a metód pre zapojenie sa do ďalšej duchovnej vojny. Jediná bašta, ktorá zostáva v ich vlastníctve, mimo regiónov Pekiel, je planéta Zem. Táto planéta bude posledným bojiskom Pekelných síl v boji proti pozitívnym silám o nadvládu nad ľudskými dušami a duchmi.

Sú určité body funkcií a činností Pekiel na Zemi, ktoré je hodné mať na pamäti ako neustálu pripomienku.

1. Hlavný negatívny vplyv novej Pekelnej spoločnosti je zameraný na existujúce hlavné náboženstvá na Zemi. Kresťania bojujú s kresťanmi, moslimovia bojujú s moslimami, ostatní bojujú so svojimi, každý bojuje s každým. A ako zvyčajne, všetko sa to deje v mene Božom. Moslimovia, napríklad, nenávisťne považujú všetkých ostatných, ktorí nie sú moslimami, za neveriacich, a snád' za horších, než sú psy; zabiť takých ľudí vlastne znamená urobiť Bohu láskavosť. Ako ďaleko môže ešte zájsť toto bláznovstvo a šílenstvo náboženstva? Súčasnosť je svedkom nezvyčajnej expanzie tohto náboženstva na Zemi, s jeho filozofiou násilia, terorizmu, „svätých“ vojen a vyhladenia všetkého nemoslimského. V tomto bode sú prívrženci koránu, takí, akí sú opísaní tu, hlavnou armádou v rukách členov novej Pekelnej spoločnosti vo veci ich duchovnej vojny. Je radno všimnúť si, že v takomto prístupe je kladený veľmi malý, ak vôbec nejaký, dôraz na princípy duchovnej homogenity. (Samozrejme, nie všetci prívrženci koránu sú povahovo takí.) Samozrejme, so žiadnymi ďalšími hlavnými a/alebo s nie hlavnými náboženstvami situácia nie je lepšia, no metódy a taktiky, ktoré používajú, a nadvláda Pekiel sa môžu líšiť a rôzniť nespočetnými spôsobmi. Pri pozornom pohľade možno objaviť špecifickosť takej rôznorodosti.

Túto situáciu zhoršuje fakt, že hlavné politické mocnosti Zeme sú hojne infiltrované zlými entitami z novej Pekelnej spoločnosti (ktoré sa sem inkarnovali za tým účelom), ktoré na seba vzali pozemskú ľudskú formu, aby šírili po Zemi koncepcie ateizmu, materializmu, komunizmu, terorizmu, falošných náboženstiev a doktrín a rôzne iné vzájomne si odporujúce koncepcie, ktoré ľuďom neprinášajú nič iné než chaos, nepokoje, politické a ekonomické katastrofy, atď. Neustále vytvárajú po celej zemeguli napäté situácie a ustavičné hrozby vojny a vyhladenia. Infiltrovali sa do vysokých

Posolstvá z vnútra

---

vládných postov po celom svete. Používajú jazyk zmiernosti a pokúšajú sa dohodnúť rôzne zmluvy, ako napríklad zmluvu o obmedzení zbrojenia, atď., len preto, aby ich porušili v pre nich najpríhodnejšej dobe, vyhovujúcej ich zlému a negatívnemu úmyslu. Nebezpečenstvom tejto poslednej situácie je, že prefíkane využívajú túžbu poctivých, no veľmi často naivných ľudí a politikov uzatvárať také zmluvy, nútiac svoje vlády pomocou širokej verejnosti, aby uzatvárali také dohody, oslabujúc ich postavenie v porovnaní s ich nepriateľom. Samozrejme, presne toto negatívny proces a stav od takých dohôd chce a očakáva. Peklá nemajú a nemôžu mať žiadne pocity alebo potreby dodržiavať záväzky alebo plniť také zmluvy. Demokratické vlády by si mali pamätať jeden veľmi dôležitý duchovný fakt — ak niekto robí kompromisy so silami temna a zla, bude odmenený temnom a zlom. S reprezentantmi Pekiel nemožno nikdy dospieť k žiadnemu kompromisu. Napokon jedinec pohltia, ak im je to dovolené. Jediné možné riešenie je bezpodmienečná kapitulácia všetkých negatívnych síl. Všetky ostatné spôsoby a očakávania budú viesť len k trpkým sklamaniam a zbytočnému masakru a kynozeniu ľudskej rasy.

2. Ďalším prírodným spôsobom infiltrácie ľudí na Zemi silami novej Pekelnej pseudo-spoločnosti je jednak priame vtelenie sa a jednak posadnutie rôznych „duchovných“ vodcov, guru, „učiteľov“ a „svätých“, ktorí pod maskou zdieľania prvkov duchovnej pravdy vymývajú ľuďom mozgy, aby prijali všemožné „duchovné“ koncepcie, ktorým v základe chýbajú akékoľvek princípy duchovnej homogenity. (Mnohí z týchto „prorokov“ majú dokonca takzvané externé schopnosti predvídať zázraky a rôzne metódy kontroly mysle, aby tým donútili svojich prívržencov, aby uverili a prijali ich „učenia“ ako pochádzajúce od Boha, alebo sa sami vyhlasujú za vtelenia Boha.) Jednou metódou takého vymývania mozgu je prenos početných „duchovných“ posolstiev od rôznych takzvaných „vyšších“ entít z duchovného sveta. Problémom takýchto posolstiev je, že v sebe môžu obsahovať značné množstvo veľmi prítlačlivých a vierohodných právd. No tie sú interpretované a prezentované skresleným spôsobom, postrádajúc jednoduchosť a duchovnú homogenitu, a všetko opisujú zložitým, tajnostkárskym a finalistickým spôsobom. Nie všetky majú tento charakter, no opäť si treba pamätať, že pravé zjavenie o čomkoľvek môže poskytnúť len Sám/Sama Najvyšší. Všetky ostatné zdroje informácií, zjavení alebo prenosov posolstiev sú predmetom početných skreslení, ktoré sú využívané novou Pekelnou spoločnosťou na jej tajné ciele. Ako návod sa odporúča, aby človek uplatnil logiku, rozum a intelekt, spolu so svojím srdcom, vôľou, pocitmi a intuíciou, aby správne zhodnotil ich platnosť. Okrem toho, veľmi užitočné môže byť použitie princípov duchovnej homogenity ako kritérium pre takú platnosť.

3. Nová Pekelná spoločnosť sa v poslednej dobe špecializuje aj na vyvolávanie a inscenovanie nezvyčajných takzvaných prírodných katastrof, pohrôm, nehôd, incidentov a zločinov na planéte Zem, aby navodila chaos, narúšala komunikáciu, podkopávala ekonomiku a oslabovala stabilitu spoločenských komunit. Blázniví ľudia s ich bláznivými zákonmi nazývajú také katastrofy „Božími skutkami“. Tým, že ich volajú tak, nahrávajú priamo do rúk Pekelným duchom, ktorí chcú za každú cenu, aby Boh vyzeral v očiach ľudí zle, pretože dychtia po tom, aby v ľuďoch zničili akúkoľvek vieru v Boha. Také skutky by sa fakticky mali volať „skutkami Diabla“ a všetky ľudské zákony by sa mali patrične preformulovať.

Inscenovanie takých udalostí na Zemi nie je spôsobené Bohom, ako sa ešte stále domnieva množstvo ľudí, ale Najvyšší dovoľuje tieto udalosti ako súčasť Súdu, návštevy, vyváženía a posilnenia univerzálnej duchovnej slobody.

Treba si pamätať, že všetci účastníci takých udalostí, či už ako páchatelia, alebo ako obeť, sa ich zúčastňujú na základe svojej slobodnej voľby, svojho vnútorného rozhodnutia a želania a svojho negatívneho úmyslu.

Nová Pekelná spoločnosť intenzívne a vo veľkom rozsahu využíva všetky také negatívne úmysly a pocity ľudí na planéte Zem na úspešné inscenovanie a aktiváciu všetkých týchto tragických udalostí. Akékoľvek negatívne idey a myšlienky ľudí sú okamžite zachytené a využité pri ich snahe viesť vojny proti pozitívnym stavom a procesom. V súčasnosti je táto situácia ešte výraznejšia, pretože je otvorený a dovolený priamy kontakt a komunikácia s duchovným svetom. Členovia tej spoločnosti sem teda môžu prísť a zavesiť sa na také negatívne a neprajné myšlienky a koncepcie ľudí a infiltrovať sa do ich myslenia, vôle, pocitov a správania. Toto je ich obľúbený spôsob verbovania nových bojovníkov pre ich ničivé duchovné vojny.

To je pre dnešok všetko.

DVADSIATE PRVÉ POSOLSTVO

(O filozofickej koncepcii času)

20. apríla 1982

Dnes boli od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvá.

To, čo nasleduje, bude ťažké pochopiť.

Dnes je čas povedať si niečo o filozofickom koncepte času. Tento koncept možno považovať za jeden z najtajomnejších a najnepochopenejších ľudí na Zemi. Dôvodom je, že ľudia sa nachádzajú vo vonkajšku svojej mysle. Zvyšok ich mysle je uzavretý a uvedený do nevedomého režimu. Aby niekto správne pochopil čas, musí si plne vedome uvedomovať svoju celkovú myseľ. Ľudia na Zemi využívajú len asi 5 % svojej mysle.

Vonkajšia myseľ je schopná chápať čas len veľmi limitovaným a veľmi obmedzeným spôsobom — tak, že vezme jeden malý aspekt jeho procesu a nesprávne ho zovšeobecniť na celý obsah času. Preto, že ľudská vonkajšia myseľ je prispôbena prírode prírodného stupňa a jej fyzickým zákonom, má len jeden spôsob myslenia a ponímania — lineárny. Podľa tohto lineárneho spôsobu sa pokúša pochopiť a poňať čas. Tak je čas videný ako priamočiary, jednosmerný nepretržitý tok, zobrazovaný ako rovná šípka namierená nahor a dopredu. Ľudská vonkajšia myseľ nepozná žiadne iné ponímanie času.

S týmto ponímaním času je ten problém, že núti človeka objektivizovať čas, považovať ho za realitu, nezávislú od vedomej a apercepčnej modality existencie.

Einstein bol jedným z prvých na Zemi, kto si všimol nezrovnalosti v tomto ponímaní času. Správne vnímal relatívnu povahu času. V tomto ohľade ponímanie času závisí od jedincovho postavenia a stavu vo fyzickom vesmíre, vzťahujúceho sa a týkajúceho sa všetkého ostatného.

No dokonca aj tejto pokrokovej teórii o relativite času chýba iné ponímanie než ako akési lineárne kontinuum. Žiadne iné možnosti sa neberú do úvahy.

Pre správne chápanie časového fenoménu je však nevyhnutné vziať do úvahy nasledovné fakty.

Po prvé, všetky idey, myšlienky, pojmy, stavy a podmienky sú vo svojom procese nastávania. Toto je vždy subjektívny proces. Projekciu ideí, myšlienok, pojmov, stavov a podmienok do nastávania možno ponímať a pokladať za akt ich objektivizácie z ich subjektívnych stavov. Len čo sa manifestujú a uskutočnia mimo subjektu, ďalej pokračujú aj ako subjekty samotné, aj ako objekty pre ich subjektívny zdroj. Druhá zmienaná časť, stávanie sa objektom svojho subjektu, je lineárny aspekt časového fenoménu.

Po druhé, lineárny aspekt časového fenoménu je koncovým produktom celého procesu, a nie jeho pôvodcom, pokračovaním a/alebo jediným mysliteľným spôsobom bytia a existencie.

Po tretie, čas možno lepšie pochopiť nie ako lineárne kontinuum, ale ako diskretný, súbežný a synchronný výskyt udalostí súvisiacich s obsahom, kvalitou a úžitkom zdroja ich pôvodu.

Po štvrté, fyzická manifestácia takých ideí, myšlienok, atď., v prírodnom stupni je určená súvzťažnými duchovnými faktormi, ktoré stanovujú nutnosť a účel ich realizácie v lineárnej modalite kontinua, ktorá ovláda fyzický vesmír v relativistických kategóriách. Lineárny spôsob existencie nemôže sám osebe produkovať žiadne javy či udalosti. Na základe svojej povahy ich môže len prijímať a manifestovať ich v relativite lineárneho časového kontinua.

Keďže vo fyzickej modalite bytia a existencie nie je žiadny začiatok a pôvod ničoho, všetky stanovenia objavení sa, postúpení a nastatí sa odohrávajú v subjektívnych stavoch, procesoch a podmienkach, ktoré nie sú v žiadnom prípade viazané na lineárny aspekt času. Preto je na subjekte alebo na sentientnej entite, alebo v konečnom zmysle na Najvyššom, aby stanovil najlepší možný spôsob projekcie a manifestácie akejkoľvek idey, v čo najvhodnejšom momente lineárneho aspektu času.

Kvôli komplikovanosti ponímania času vždy, keď prichádza z duchovného sveta nejaká správa k ľuďom na Zemi, táto vždy prichádza vo svojej diskretnej modalite ako nejaká idea, a potom je pretlmočená do kategórií lineárneho času fyzického kontinua, skresľujúc správne vnímanie skutočného momentu jej umiestnenia alebo objavenia sa v prírodnom stupni. Ľudia v duchovnom svete hovoria vždy v ideách, stavoch a procesoch času, ktoré nie sú pre nich nikdy lineárne, ale diskretné či nespojité, zatiaľ čo ľudia na Zemi ich počujú v lineárnych časových prvkoch a jednotkách, ktoré pre nich nie sú nikdy diskretné či nespojité.

Toto je jedným z hlavných problémov, prečo je správna, komplexná a zmysluplná komunikácia medzi duchovným svetom a prírodným svetom taká ťažká — lebo ľudia na Zemi pristupujú k takej komunikácii zo svojej vonkajšej mysle, ktorá si nevedomuje žiadny iný spôsob komunikácie.

Keď pseudo-tvorcovia iniciovali negatívny stav, bolo nevyhnutné zablokovať akékoľvek iné chápanie časových kategórií (dočasne), aby nedošlo k žiadnym zmenám osudov, okrem zvolených aspektov jedincovho osobného osudu.

Problémom je, že je možné podľa ľubovôle ovplyvňovať lineárnu manifestáciu akejkoľvek udalosti z jej diskretnej, súbežnej a synchronnej modalite existencie (ak jedinec vie, ako to urobiť). Objavenie sa akejkoľvek idey nemusí byť synchronne s jej manifestáciou v lineárnom aspekte času. Keď sa nejaká idea objaví, stanovuje najlepší možný a najprospernejší čas na svoju manifestáciu v lineárnom kontinuu alebo vo fyzickom vesmíre a v jeho relatívnom čase. Ak by bolo stanovené, že taká manifestácia by bola najlepšia, napríklad, v odľahlej časti jej lineárneho aspektu, je premietnutá do ďalej minulosti od jej objavenia sa v diskretnej modalite. Toto je paradox lineárneho

Posolstvá z vnútra

času — v takom prípade by sa muselo usúdiť, že manifestácia tej idey v jej lineárnom kontinuu sa odohrala mnoho miliónov rokov (napríklad) pred jej objavením sa vo forme idey v subjektívnom stave. Taká situácia sa odráža vo formulácii slávneho paradoxu o sliepke a vajci. Čo bolo prvé — sliepka, alebo vajce? Taká otázka sa môže objaviť len v lineárnej modalite myslenia a časového kontinua. Idea o sliepke a vajci sa v skutočnosti objaví v diskkrétnej modalite bytia a existencie a potom je premietnutá do lineárneho času do doby duchovne najpotrebnejšieho momentu pre fyzický vesmír. V tomto lineárnom zmysle sú súčasne obe odpovede na tú otázku správne aj nesprávne. Premietnutie ideí do lineárneho aspektu času možno manipulovať takým spôsobom, aby sa potvrdili alebo popreli oba predpoklady tej hypotetickej otázky o sliepke a vajci, alebo o čomkoľvek inom v tomto zmysle.

Kvôli komplikovanosti časového fenoménu, keď človek uvažuje o hlavných duchovných ideách a ich manifestácii v prírodnom stupni, kde platia zákony fyzického lineárneho časového kontinua, nemal by používať alebo myslieť v kategóriách plynutia rokov, ale skôr plynutia eónov. Všetko, čo je povedané v časových kategóriách, bude vždy len priblížením pravej reality akéhokoľvek javu, a nie presným momentom jeho uskutočnenia sa vo fyzickom vesmíre. Takže keď niekto začuje, že sa čosi stalo na Zemi napríklad pred 140 miliónmi rokov, neznamená to, že sa to v lineárnom kontinuu času stalo v ten konkrétny dátum, ale skôr to znamená istý druh duchovnej súvzťažnosti, ktorý sa odráža v tom čísle. Preto skutočná manifestácia môže, ale aj nemusí byť synchronná s tým špecifickým lineárnym časom. Zvyčajne nie je. Z toho dôvodu je lepšie hovoriť radšej v eónoch než v rokoch, pretože tak dlho trvá v zmysle fyzického lineárneho času, kým sa nejaká významná idea plne manifestuje, využije a vyčerpá v prírodnom stupni.

Eón možno ponímať, akoby sa rovnal asi 90 miliónom rokov (viac menej, v závislosti od duchovného obsahu, konotácie a univerzálneho dopadu, aký bude mať v procese svojej lineárnej manifestácie v časovom kontinuu).

Z toho dôvodu, keď sú v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“, v ďalších podobných knihách, v svätých knihách, v týchto posolstvách, atď., použité také časové kategórie, nie sú použité presne v doslovnom zmysle. Tie čísla v rokoch skôr poukazujú na výskyt príslušných ideí opísaných udalostí v zmysle ich duchovnej súvzťažnosti, čo sa môže, ale aj nemusí približovať skutočnému fyzickému času.

Treba si zas a znova pamätať, že objavenie sa nejakej idey môže byť premietnuté k svojej manifestácii z diskkrétnej modality do spojitej modality v hociktorom momente fyzického času, v ktoromkoľvek kontinuu (v minulosti, súčasnosti či budúcnosti, alebo v kombinácii týchto). Nie je teda žiadnym prekvapením zistenie, že hoci sa nejaká idea objavila napríklad pred 140 miliónmi rokov, z určitých dôležitých duchovných dôvodov je rozhodnuté premietnuť jej manifestáciu do fyzického času niekoľko miliónov rokov do minulého kontinua (alebo do budúceho, alebo do súčasného, podľa okolností). Ak človek premení tie milióny rokov na eóny, môže dospieť k istému priblíženiu sa k skutočnému fyzickému času jej projekcie a manifestácie. Idey sú teda premietané niekoľko eónov do minulosti, alebo do budúcnosti, alebo oboje. Jeden eón celovesmírnej stupnice si možno predstaviť ako jeden deň v termínoch týkajúcich sa

času, ako sa meria na planéte Zem. Pre vesmír je 90 miliónov rokov ako jeden deň pre Zem.

No pretože ten, kto vytvára takú ideu, fakticky je tou ideou, alebo je v tej idei vo svojej úplnosti, premieta sa sám/sama podľa okolností do jej manifestácie do fyzického alebo duchovného vesmíru (alebo do oboch), v závislosti od prípadu. Vo veľmi vzdialenom a približnom zmysle je to čosi ako ľudský pojem „cestovanie v čase“. Aby bol jedinec schopný takých projekcií, musel by poznať význam všetkých zákonov súvzťažností a ich manipulácie. V tomto zmysle je „cestovanie v čase“ možné prostredníctvom manipulácie súvzťažností. Avšak, poznanie súvzťažností a metód ich manipulácie bolo z ľudskej mysle kvôli negatívnemu stavu vymazané.

No pseudo-tvorcom bolo toto poznanie k dispozícii. Využili ho v procese aktivácie ich podvodu s jaskynným človekom. Idea jaskynného človeka sa u nich objavila dávno pred jej vlastnou realizáciou vo fyzickej realite a v lineárnom čase. Pseudo-tvorcovia odhadovali a určili, že najlepší a najvhodnejší čas pre jej premietnutie do časopriestorového kontinua fyzického vesmíru bude čas, ktorý duchovne súvzťahuje s dobou 3 až 4 milióny rokov späť, počítajúc od našej súčasnosti. No realizácii tejto idey v jej konkrétnej forme, aby bola úspešná, muselo predchádzať mnoho ďalších udalostí, ktoré sa museli udiať vo fyzickej minulosti. Napríklad, najskôr sa museli udiať rôzne prírodné a kozmické katastrofy (ako napríklad rozdelenie jedného pozemského kontinentu na niekoľko kontinentov), kým sa mohla uskutočniť táto idea na fyzickej Zemi. Ale na to už bolo neskoro, lebo tá idea sa udiala vnútri ich vlastného lineárneho času. Aj uskutočneniu tej idey, čo je najdôležitejšie, muselo predchádzať najprv založenie negatívneho stavu vo forme Pekiel, v diskkrétnej, simultánnej a synchronnej modalite bytia a existencie duchovného sveta. Všetky tieto negatívne idey prichádzali na um pseudo-tvorcom v záverečnej fáze ich lineárnej existencie na Zemi.

Aby pseudo-tvorcovia uspeli, tieto idey premietli do diskkrétnej modalily času a „poskočili“ späť dva či tri eóny v lineárnom čase, pred objavenie sa akýchkoľvek ľudí na Zemi, a založili si svoje Peklá. Počas tohto „skoku“, na základe charakteru jeho procesu, vymazali všetky stopy svojej existencie na Zemi, aby to vyzeralo, akoby nikdy neexistovali. Z tej pozície potom pokračovali so svojím plánom prípravy, narafičovania a inscenovania rôznych udalostí na Zemi, ovplyvňujúc a manipulujúc evolúciu jej druhov a rastlín a meniac kozmické postavenie Zeme, ktoré malo vyvrcholiť objavením sa jaskynného človeka. Takže, aj keď im všetky tieto idey prišli na um len na konci ich eónu, boli premietnuté k realizácii späť v čase dva či tri eóny pred ich fyzický čas a ich aktuálnu fyzickú existenciu, kde tieto idey začali uplatňovať svoj vplyv na vývoj Zeme. Toto je dôvod, prečo nemajú ľudia doposiaľ k dispozícii žiadny platný vedecký dôkaz ich existencie. Keď niekto, takpovediac, „cestuje v čase“, mení svoj osud.

Pseudo-tvorcovia v tomto ohľade pripravovali ďalší trufalý krok, ktorý by viedol k zmene osudu celého vesmíru. Dosiahnuť to by si vyžadovalo mnoho eónov. Aby Najvyšší uchránil Stvorenie pred takým osudom, zasiahol a predčasne ukončil všetky ich snahy v tomto ohľade. Keď Najvyšší vo forme Ježiša Krista vstúpil do Pekiel po Svojom ukrižovaní, odobral pseudo-tvorcom úplne všetko poznanie a spomienky na takú manipuláciu času a obmedzil ich sféru vplyvu len na ich vlastný región.

Posolstvá z vnútra

Odvtedy nie je žiadnym ľudom na planéte Zem alebo zo Zeme k dispozícii žiadne poznanie, ako manipulovať diskkrétne a simultánne modalily časového procesu. Táto situácia bude existovať, kým bude existovať negatívny stav a jeho Peklá. Len čo jeho existencia dospeje do konca, opäť bude reaktivované, obnovené a dostupné k užívaniu pre ľudské tvorivé úsilie a pre náležitú a správnu manifestáciu a projekciu ich ideí lásky a múdrosti do najvhodnejšieho a duchovne najpriateľnejšieho časopriestorového kontinua lineárnej existencie.

Také idey ľudí však v súčasnosti Najvyšší využíva bez vedomého uvedomenia ľudí. Sú premietané a manifestované do plného spektra tak diskkrétnej, ako aj lineárnej modalily časovej synchronicity a časového kontinua, ako je potrebné, kde je potrebné a kedy je potrebné.

V súčasnosti, od zrušenia typickej ľudskej éry v intermediárnom svete a jej vplyvu na všetky nebesia ľudí zo Zeme bolo toto poznanie a schopnosť manipulácie času dané členom novovytvorenej nebeskej spoločnosti, založenej a aktivovanej Pánom. Tento akt má veľmi špecifický účel, význam a dopad na ľudský osud. Pre ľudí nie je zistiteľný vo vonkajšej modalite existencie ich momentálnej mysle.

Toto je všetko, čo je teraz dovolené vedieť o tejto téme v tomto jednotlivom čase.

DVADSIATE DRUHÉ POSOLSTVO

(O duchovných princípoch a živote vo všeobecnosti)

22. apríla 1982 (21. apríla 1982 neboli prijaté žiadne posolstvá. Vykonala sa iná dôležitá práca.)

Dnes boli od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvá.

Mnohí ľudia na Zemi si vedome nevedomujú, že aby boli nažive, fungovali a zaoberali sa svojimi každodennými vecami, je nevyhnutné, aby bol v nich a u nich nepretržite prítomný určitý stupeň duchovnosti.

Miera skutočného bytia nažive kohokoľvek závisí od stupňa, miery a obsahu duchovnosti, ktorý si kto zvolí a ktorému umožní, aby bol súčasťou jeho/jej života. Čím väčší je stupeň duchovnosti, čím väčšia je miera duchovnosti a čím hlbší je obsah duchovnosti, tým viac môže byť jedinec považovaný za živého a žijúceho. A naopak — čím menej duchovných kvalít je prítomných v jedincovom živote, tým menej je nažive a žijúci, bez ohľadu na jeho/jej vonkajšie zdanlivé vnímanie bytia nažive a žitia. V druhom zmienenom prípade jedinec vlastne nie je v živote, ale v sebaklame, v klame a v ilúzii bytia nažive a žitia.

Duchovnosť, keď sa aplikuje na vyššie uvedené vyhlásenie, možno v každodennom živote jedinca ponímať ako poznanie, prijatie a aplikovanie existencie „vnútra“ alebo vnútrajška, alebo Vnútornej Mysle — ktorá obsahuje všetky princípy života z Najvyššieho večnej prítomnosti v nej — z ktorého vnútra sú vytvárané, pochádzajú, sú zriadené, manifestované a aktivované výlučne a súhrnne, bez akejkoľvek výnimky, všetky aspekty, úrovne, stupne, kroky, dojmy, prejavy a správanie jedincovho vonkajška alebo „vonka“.

Teda, čím viac niekto prijme a aplikuje tento duchovný fakt vo svojom živote, tým je duchovnejší, a preto je tým viac nažive a žijúci. A, samozrejme, naopak — popieranie tohto faktu, jeho odmietnutie a spoliehanie sa na externé, zmyslové, prírodné, zovňajšie „vonkajšie“ ako na jediný zdroj života, bez akéhokoľvek ohľadu na jeho východiskové duchovné princípy vnútra alebo „vnútrajška“, úplne oberá jedinca o pravý život a žitie. V takom prípade človek žije v ilúzii života. Ilúzia života kradne všetky svoje energie a pohonné látky pre svoje udržiavanie sa z popretých a odmietnutých duchovných princípov života. Taký život nemožno považovať za pravý život, ale iba za podvod.

Kvôli lepšiemu pochopeniu, čo tu bolo povedané, by bolo radno predefinovať, lepšie vyjadriť, preformulovať, obnoviť a zaktualizovať nasledovné princípy duchovnosti, vo vzťahu ku každodennému životu a žitiu.

1. Princíp duchovnej motivácie. Existencia a Bytie v ich súhrne a úplnosti sú vo všetkých ohľadoch bez akejkoľvek výnimky motivované byť a existovať na základe večne prítomnej duchovnosti v nich. Táto duchovnosť je ich jadrom a zárodkom, ktorý neprestajne poskytuje životný podporný systém všetkým ich funkciám, manifestáciám, aktualizáciám a realizáciám. Nič nemôže byť a nie je motivované byť a existovať

Posolstvá z vnútra

---

oddelene od duchovnosti. Popretie tohto faktu nič nemení, pretože motivácia a energia pre toto popretie pramení a pochádza z existencie a bytia tohto duchovného princípu. Jedinec nemôže byť motivovaný ani pohnúť svojím malíčkom bez toho, aby mal v sebe toto večne prítomné jadro a zárodok — duchovnosť.

2. Princíp individuálneho subjektívneho akceptovania. Jedinec sa môže stať vskutku duchovnou osobou, a teda sa môže stať vskutku živým a nažive len vtedy, ak prijme ako prvý krok zo svojej vlastnej slobodnej vôle, svojou vlastnou voľbou, bez akýchkoľvek vonkajších alebo externých požiadaviek alebo podmienok, alebo nátlaku, na základe procesu svojho rozumu, logiky, intuície a zo svojho vlastného srdca, bez akejkoľvek postrannej motivácie, že tento duchovný princíp života a žitia je realita, fakt sám osebe a ako taký, axióma, ktorá nepotrebuje žiadny vonkajší dôkaz alebo potvrdenie sensorickými metódami (hoci, ak sa niekto spolieha na svoje vnútro — „vnútrajšok“ — je schopný rozoznať taký dôkaz všade, vo všetkom). Je známkou pravej duchovnej zrelosti a múdrosti z Najvyššieho, byť schopný spoliehať sa na svoje vnútro bez potreby hľadať dôkaz jeho existencie najprv vonku, a len potom podprieť a potvrdiť svoje vnútorné preniknutie do podstaty vonkajšími faktormi. Táto metóda vedie k schopnosti objaviť a vidieť dostatočný dôkaz činnosti duchovných princípov v celom vonkajšku. Tá druhá cesta zatvára dvere k duchovným princípom a oslepuje človeka pri jeho vnímaní pravej reality.

Princípom je tu nepokúšať sa hľadať dôkaz takej existencie duchovných princípov mimo vnútra a len z hľadiska vonkajška a sensorických vstupov. Každé také bádanie musí začínať vo vlastnom vnútrajšku a potom môže pokračovať smerom k vonkajšku. Všetkým takým bádaniám musí na základe samotných princípov duchovnosti predchádzať najprv subjektívne, individuálne a slobodné prijatie duchovných princípov, čo dokáže a môže stanoviť najlepšiu možnú, najspoľahlivejšiu a najplatnejšiu metódu pre skúmanie, objavovanie a potvrdzovanie ich bytia a existencie. Všetky ostatné metódy bádania sú odsúdené skončiť totálnym skreslením a prekrútením — materializmom, ateizmom, panteizmom a odmietnutím pravého života a duchovnosti. Celé dejiny ľudstva sú dobrým príkladom tejto tragédie.

Ide o to, že hľadať dôkaz o živote mimo života, alebo v tomto prípade hľadať dôkaz o duchovnosti mimo duchovnosti vedie k chýbaniu dôkazu, pretože vonku, mimo vnútra, nič nie je. Filozoficky povedané, žiadny „vonkajšok“ nemôže existovať či byť bez svojho „vnútra“. Pokúšať sa dokázať existenciu „vnútra“ z pozície „vonkajška“ je márnym podnikaním, pretože „vonku“ žiadne „vnútro“ nie je. Jediná cesta, ako možno niečo dokázať, je z „vnútra“ do „vonka“. V takom prípade možno skutočnú prirodzenosť „vonkajška“ náležite a správne pochopiť a poznať. Inak by človek dospel k značnej kope skreslení a falošných záverov ohľadne povahy života, duchovnosti, vesmíru a hmoty. Tento princíp možno považovať za dôležitú axiómu princípov duchovnosti.

3. Princíp duchovnej kvality a následného stanovenia stupňa duchovnej manifestácie vo forme jej kvantít. Duchovnosť je na základe svojej esencie, substancie a prirodzenosti samotnou kvalitou celého Bytia a Existencie. Preto, že kvalitu nemožno stanoviť výlučne podľa relativistických kategórií časopriestorového kontinua, jej manifestácia v bytí a existencii je určovaná podľa stupňa duchovnej vnímanosti rôznych

nekonečných počtov príjemcov. Ich postavenie, stav, proces a polozenie, pokiaľ ide o blízkosť k duchovnej kvalite, určuje množstvo duchovnej kvality, ktoré je jedinec ochotný a schopný prijať na základe svojej voľby. Úkon takého stupňa prijatia určuje kvantitu duchovnej kvality, pokiaľ ide o časopriestorové lineárne kontinuum jedincovho bytia a existencie.

Podiel jedincovho subjektívneho prijatia duchovnej kvality, pokiaľ ide o Absolútny Stav a Proces Duchovnej Kvality Najvyššieho, určuje jej kvantifikáciu, spolu s faktom, koľko pravého duchovného života sa bude manifestovať v každom jednom jedincovi.

Aj keď jedinec môže a dokáže byť nažive navonok pomocou nekonečne malého prijatia duchovnej kvality z Najvyššieho, vnútorný obsah jeho/jej života a užitočnosť manifestácie akéhokoľvek individuálneho života sú priamoúmerné miere a stupňu prijatia duchovnej kvality z jej Absolútneho Zdroja v Najvyššom.

4. Princíp duchovnej reality. Je len jedna realita v bytí a existencii — duchovnosť. Pretože je duchovnosť stavom a procesom Absolútneho Sebauvedomenia Najvyššieho, je realitou samou osebe a samou od seba. Nič iné nemôže byť a existovať nezávisle od duchovnosti. Z toho dôvodu realita všetkého ostatného, nech je to ktokoľvek či čokoľvek, závisí a pochádza z duchovnej reality a je jej predĺžením.

Akokoľvek iné ponímanie reality vedie k nastoleniu neskutočných modalít pseudo-existencie, ktoré sú veľmi často označované materialistickými pojmami ako takzvaná objektívna realita. Taká realita neexistuje.

Jedinou objektívnou realitou v bytí a existencii je vnútorná realita duchovnosti. Vnútorný stav a proces duchovnej reality tvorí jedinú duchovne možnú objektívnu realitu. Žiadna iná objektívna realita sama osebe a ako taká nedokáže nadobudnúť žiadnu formu reality. Preto všetko, čo je a existuje, je a existuje z duchovnej reality a na jej základe. Tento princíp možno považovať za ďalšiu duchovnú axiómu.

5. Princíp duchovných vnútorných kategórií. Akokoľvek myšlienka, idea a pojem sú vnútornou duchovnou vecou. Sú výsledkom vnútorných duchovných procesov. Žiadna myšlienka, idea či pojem nemôžu pochádzať alebo byť vytvorené v žiadnom inom stave a procese. Stav, proces a polozenie akejkoľvek myšlienky, idey či pojmu tvoria vnútorné duchovné kategórie v ich dynamickej povahe. To znamená, že tieto kategórie nemôžu byť nikdy prázdny predstavy alebo statickým „čímsi“, ale sú dynamickými základnými zložkami duchovnej reality, pomocou a prostredníctvom ktorých táto duchovná realita funguje vo všetkých jej modalitách bytia a existencie.

6. Princíp duchovnej manifestácie vonkajších foriem. Duchovnosť je v neustálom stave a procese svojej manifestácie pomocou a prostredníctvom svojich myšlienok, ideí a pojmov. Táto manifestácia je neustálym javom, odohrávajúcim sa tak v synchronnej, simultánnej, diskkrétnej modalite bytia a existencie, ako aj v lineárnej, spojitý a fyzickej modalite bytia a existencie. Táto situácia neustálej manifestácie duchovnosti skrz a pomocou jej myšlienok, ideí a pojmov je určujúcim činiteľom nekonečnej rozmanitosti vonkajších foriem, pomocou ktorých a cez ktoré duchovnosť prejavuje a premieta svoje idey, myšlienky a pojmy v konkrétnosti ich reprezentácií.

Posolstvá z vnútra

Preto sú všetky pozorovateľné vonkajšie formy v bytí a existencii bez výnimky len spôsobmi manifestácie duchovnosti. Z toho dôvodu možno rôzne formy duchovnosti, ako napríklad Prírodu, fyzické telá a rôzne iné zjavy, náležite a správne pochopiť, predstaviť si a poňať len vďaka duchovným princípom, pomocou a prostredníctvom ich ideí, myšlienok a pojmov, pretože tieto princípy určujú štruktúru, funkciu a úžitok všetkých takých foriem.

7. Princíp duchovného využitia. Každá idea, myšlienka či pojem, pretože je základnou zložkou duchovných kategórií, sa objavuje len za jediným účelom — aby bola využitá. Toto je zákon, vďaka ktorému a prostredníctvom ktorého sa nejaká idea, myšlienka či pojem môže objaviť. Len čo sa objaví, okamžite postupuje k svojmu využitiu. Proces ich využitia sa riadi zákonom súvzťažností. Objavenie sa takej idey, myšlienky či pojmu sa uskutočňuje synchronne a kontinuálne tak v postupných, ako aj v súbežných dimenziách, úrovniach, stupňoch a krokoch Stvorenia, od Najvnútornejšieho až po Najzovňajšie, kde sú plne a kompletne tvorivo využité v spôsoboch a procesoch manifestácie a využitia, týkajúcich sa každej úrovne, stupňa, kroku, atď., až kým nie sú úplne vyčerpané a nahradené ďalšou objavujúcou sa ideou, myšlienkou alebo pojmom. V procese využitia sa nikdy nič nestratí.

8. Princíp duchovnej mentácie. Každá idea, myšlienka či pojem, ktoré sa objavujú vo svojom duchovnom jadre, sú v stave a procese neustálej mentácie či duševnej činnosti, za účelom svojho kompletného uskutočnenia sa, realizácie a využitia v celom Stvorení. Aby mohol nastať proces duševnej činnosti, idea, myšlienka či pojem duševných procesov, ktoré dávajú vznik tomu, čo sa volá sentimentná mentalita, sa uskutočnia. Vďaka takým duchovným ideám, myšlienkam a pojmom jedinec získava všetky znaky a charakteristiky duševných procesov vo forme myslenia, vnímania, chcenia, cítenia, spomínania, konania, atď. Také idey, myšlienky a pojmy preto neustále nastoľujú realitu duševnej činnosti, v ktorej sa manifestujú.

Zdôvodu, aby človek náležite a správne pochopil akékoľvek duševné procesy, musí všetky závery ohľadne takých procesov vyvodzovať z ich duchovných princípov. Žiadny iný spôsob skúmania a chápania duševnosti, duševnej činnosti a následného ľudského správania a konania nemôže viesť k správne a náležitemu ponímaniu pravej povahy duševných procesov.

9. Princíp duchovnej zhody a reflexie. Len čo nejaká idea, myšlienka či pojem vznikne vo svojom duchovnom jadre, zjaví sa „vnútri“ a vynorí sa „vonku“ v zhode s celkovými stavmi, procesmi, podmienkami a potrebami duchovnosti, ktorá je špecifická a jedinečná pre tento konkrétny univerzálny a globálny časový cyklus, za účelom duchovného pokroku. Potom sa odzrkadlí či zobrazí po celom Stvorení v nekonečných počtoch a variáciách foriem, aktivít, diania, správania, atď., v kozmickom duchovnom, kozmickom prírodnom a fyzickom, a tiež v individuálnom osobnom a subjektívnom živote.

Takže všetky formy, aktivity, udalosti, diania, správania, atď., bez akéhokoľvek vyňatia čohokoľvek v bytí a existencii, sú vyjadreniami a vplyvmi duchovných ideí, myšlienok a pojmov, ktoré sú vytvárané v Absolútnom Myšlienkovom Procese Najvyššieho, vysielané k celému a prijímané celým Stvorením na všetkých úrovniach, a

potom tvorivo manifestované celým Stvorením v nekonečnom počte a rozmanitosti existencií, bytí, modalít a foriem. Cez také idey, myšlienky a pojmy je Najvyšší vo Svojej Úplnosti neustále prítomný všeobecne pri celom Stvorení a odráža sa v celom Stvorení, a zvlášť v každom jednom jedincovi alebo sentientnej entite od večnosti do večnosti.

Uznanie, prijatie a aplikovanie týchto faktov tvorí samotný duchovný princíp každodenného života. Preto, že toto je výhradne vnútorný proces, odrážajúci sa vo vonkajšku jedincovho bytia a existencie podľa princípu duchovnej zhody a súvzťažností, aby dotýčny nastolil duchovnú realitu svojho života, radí sa mu, aby sa obrátil na svoju Vnútornú Mysel', kde je prítomný Najvyšší, a aby tam hľadal význam a účel svojho života a duchovnosti. Takým konaním je viac a viac nažive a žijúci (v protiklade k vegetovaniu).

A to je pre dnešok všetko.

DVADSIATE TRETIE POSOLSTVO

(O praktickej aplikácii duchovných princípov v každodennom živote)

23. apríla 1982

Dnes boli od Pána prijaté nasledovné posolstvá.

Včera boli na zváženie formulované a prezentované niektoré dodatočné princípy duchovnosti. Do určitej miery ich možno považovať za integrálnu súčasť teoretického základu filozofie duchovnosti.

Aby nejaká teória, nech vyzerá akokoľvek abstraktne, odôvodnila svoju existenciu, musí priniesť nejaký praktický výsledok alebo mať praktické využitie v každodennom živote každého jedinca. Inak je nezmyselná a zbytočná.

Dnes sa preto odporúča popremýšľať o niektorých praktických aplikáciách týchto teoretických princípov duchovnosti a o spôsoboch, akými sa môžu prejaviť v každodennom živote človeka.

Je niekoľko bodov, ktoré môžu objasniť a ukázať praktickú užitočnosť takých princípov.

1. Spôsob každodenného myslenia. Každý je v nepretržitom režime myslenia. Proces myslenia je zvyčajne zameraný na seba, na druhých, na život všeobecne, zvlášť na svoje celkové aktivity, a v niektorých prípadoch na Vesmír a na Boha. Obsah takého každodenného myslenia určuje, či je to duchovný alebo neduchovný proces. Duchovným princípom je tu premýšľať o sebe, o druhých, o Pánovi, o živote, o Stvorení, atď., v zmysle duchovných princípov a kategórií.

Človeku sa neustále odporúča premýšľať o sebe ako o cennej, hodnotnej a jedinečnej entite, ktorá je stredom svojho vlastného vesmíru a pánom svojho vlastného života a premýšľať o druhých ako o cenných, hodnotných a jedinečných duchovných entitách, ktoré sú stredom svojich vlastných vesmírov a pánmi svojich vlastných životov. Človek premýšľa o Pánovi, svojom Stvoriteľovi, ako o absolútne cennej, absolútne hodnotnej a absolútne jedinečnej Duchovnej Entite, ktorá je Stredom úplne všetkého a ktorá je Konečným Pánom a Pôvodcom všeobecne všetkého života, a zvlášť života dotyčného jedinca. Človek premýšľa o živote a o celom Stvorení ako o cennom, hodnotnom a jedinečnom prejave a reflexii duchovných ideí, myšlienok a pojmov, ktoré sa neustále objavujú v Absolútnom Myšlienkovom Procese Najvyššieho.

Človek uplatňuje tento typ a spôsob myslenia, odstraňujúc z neho všetko protirečivé k takému spôsobu a typu myslenia. Myslieť takto znamená myslieť pozitívne. Pozitívne myslenie je určované faktom duchovnosti obsahu toho myslenia. Ak niekto premýšľa o sebe, o druhých, o Pánovi, o živote, o Stvorení, atď., v zmysle ich ceny, hodnoty, jedinečnosti, rešpektu, úžitku, vzájomného prospechu, atď., myslí pozitívne, a preto myslí duchovne. Také myslenie je prvým dôležitým krokom k tomu, aby sa človek stal

skutočne duchovnou entitou a aby manifestoval a využil teoretické princípy duchovnosti.

Akýkoľvek iný spôsob myslenia je negatívny, a preto neduchovný. Pramení z negatívnych stavov a procesov Pekiel.

Keď sa niekto opýta, „Ako mám bojovať so zlami, lžami, s negatívnymi stavmi, s Peklami, atď.“, radí sa mu/jej, aby ako prvý krok začal uplatňovať pozitívne myslenie alebo duchovné myslenie — opísané včera prostredníctvom princípov duchovnosti a opísané tu — v snahe ukázať praktickú aplikáciu a využitie takých teórií.

Dôležitým počiatočným, prvým krokom pri takom duchovnom pozitívnom myslení je uvedenie si a prijatie faktu, že všetko v sebe, v druhých, v živote, v celom Stvorení, a v konečnom zmysle v Pánovi, má duchovnú podstatu a obsah a pochádza z ich duchovných ideí, myšlienok a pojmov. Druhým dôležitým krokom je praktické každodenné cvičenie (cez rôzne aktívne spôsoby koncentrácie, autohypnózy, meditácie, sebauvedomenia, uvedomenia si svojho myslenia, atď.) pozitívneho premýšľania o sebe, o druhých, o Pánovi, o živote a o celom Stvorení. Toto je skutočné duchovné myslenie. Z neho pramení tretí dôležitý krok — budovanie, vďaka tomuto duchovnému pozitívnemu mysleniu, pozitívneho duchovného sebaoponovania, sebaoponovania, sebaopodoby, sebaobrazu a vnímania, podoby a obrazu druhých, života, Stvorenia, a v konečnom zmysle Najvyššieho. Toto pozitívne alebo duchovné myslenie sa nemôže objaviť a skutočne ujať v živote nikoho, kým mu nebude predchádzať prijatie Bytia a Existencie Najvyššieho, Pána, Boha, Stvoriteľa, Ježiša Krista, alebo kohokoľvek, koho meno človek používa na pomenovanie Absolútnej Bytosti a Entity. (Na mene nezáleží — vid' princípy duchovnej homogenity.) Prijatie tohto faktu je samotnou podstatou a obsahom pozitívneho, čiže duchovného myslenia.

Nemožno dosť dobre myslieť pozitívne, a teda duchovne, popieraním takej existencie a bytia. Obsah popierania samotný nemá v sebe nič pozitívne, a teda duchovné. (Pozitívne myslenie je vždy duchovné. Žiadne iné pozitívne myslenie nie je možné, len duchovné.) To isté platí aj pre negatívne stavy. Popretie negatívneho stavu je neduchovné, nepozitívne myslenie. Aby bol jedinec pozitívny, nemôže popierať fakt existencie, v tomto prípade negatívneho stavu. Také popieranie by ho/ju pripravilo o príležitosť zdolať ho, bojovať s ním, nedať sa ním oklamať, nedovoliť mu ujať sa v jeho/jej myslení a živote, a napokon ho kompletne ovládnuť.

Toto je potom dôvod, prečo je duchovne a prakticky nemožné myslieť pozitívne a byť pozitívny, ak človek popiera existenciu a bytie Boha. Nezáleží na tom, koľko úsilia venuje človek premýšľaniu o sebe a o druhých ako o cenných, hodnotných a jedinečných; ak súčasne nepremýšľa rovnako o Najvyššom, nikdy nemôže uspieť, pretože eliminuje samotný zdroj Absolútneho Pozitívneho Myslenia — Najvyššieho. Toto je duchovno-praktická axióma života a žitia. Najprv je nevyhnutné prijať túto axiómu, aby bolo možné budovať akúkoľvek filozofiu života a duchovnosti. Bez tohto prijatia je všetka snaha človeka úplne márna a je mrhaním času.

Pravdou je aj opak. Je vyslovene nemožné premýšľať pozitívne o Pánovi a druhých, a tak byť vskutku duchovný, ak človek súčasne nepremýšľa rovnako aj o sebe. Rovnako

Posolstvá z vnútra

---

je nemožné premýšľať pozitívne o sebe a o Pánovi, pokiaľ človek súčasne nepremýšľa pozitívne o druhých. Každá situácia prináša prvok negativity, ktorý otravuje jedom, eliminuje a ruší pravú duchovnosť a pozitívne myslenie.

Duchovné princípy hovoria, že každý je nažive a žije vďaka večnej prítomnosti Najvyššieho v jeho/jej Vnútornej Mysli. Okrem toho hovoria, že s Najvyšším a s druhými nemožno nadviazať vzťah žiadnym iným spôsobom než skrz a prostredníctvom seba. Toto je dôvod, prečo pozitívne alebo duchovné myslenie nie je možné, ak niektorý z týchto životne dôležitých prvkov chýba alebo je odstránený. Takže, aby myslenie niekoho bolo pozitívne alebo duchovné, je nevyhnutné, aby zmýšľal pozitívne o sebe, o druhých a o Najvyššom simultánne a súčasne, bez ohľadu na to, či druhí zmýšľajú alebo nezmyšľajú rovnako alebo či prijímajú túto definíciu pozitívneho myslenia.

Ak človek svedomite uplatňuje takéto myslenie, plní si dôležitú časť požiadavky aplikovania duchovných princípov života vo svojom každodennom živote.

2. Spôsob každodenného chcenia. Druhou časťou takej požiadavky je, aby človek chcel, túžil, požadoval a mal v úmysle, aby sa také duchovné princípy života stali súčasťou jeho/jej každodennej snahy a úsilia a aby sa stali jedinými motivačnými faktormi jeho/jej vôle a úmyslov. Chce, túži, požaduje, želať si a má v úmysle len všetko dobré, pozitívne a múdre pre seba, pre druhých, pre Pána, pre život a pre celé Stvorenie. Také zameranie a obsah jeho/jej vôle a úmyslov z neho/nej činí vskutku duchovnú, cennú, hodnotnú a váženú osobu.

Preto sa mu/jej radí, nielen aby uplatňoval vo svojom každodennom živote a živí také pozitívne zmýšľanie o sebe, o druhých, o Pánovi, o živote a o Stvorení, atď., ale aby si želať, túžil, požadoval, chcel a zahrnul tieto pozitívne myšlienky do svojho srdca a mysle. Tak sa jeho/jej pozitívne myslenie stáva uskutočneným prejavom.

A opäť, podľa tohto praktického princípu, je nemožné chcieť, mať v úmysle, atď., čokoľvek dobré, pozitívne a múdre pre seba, kým sa to isté neurobí pre Pána a druhých, a naopak.

Súčasťou takého chcenia, úmyslu, želania, túžby, požiadavky, atď., je pokorné priznanie a prijatie duchovného faktu, že človek je schopný chcieť, mať v úmysle, túžiť, žadať, želať si, atď., čokoľvek dobré, pozitívne a múdre pre seba, pre druhých, pre Pána, pre život a pre celé Stvorenie len z prítomnosti a na základe prítomnosti Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli. Teda, takýto môže byť len z Pána. Toto je samotný duchovný princíp vôle a jej praktického využitia. V podstate je to ďalšia dôležitá axióma duchovného života.

3. Spôsob každodenného cítenia. Každý je v nepretržitom režime cítenia. Všetko, čo si človek myslí alebo chce, je sprevádzané jeho/jej pocitmi. Človek cíti svoje myslenie a chcenie. Z toho dôvodu, aby bolo pozitívne myslenie a pozitívne chcenie úplné v ich duchovnom a praktickom režime bytia a existencie, je nutné uplatňovať aj pozitívne pocity. Bez ohľadu na to, aký pozitívny by niekto mohol byť vo svojom myslení a chcení, pokiaľ necíti pozitívne, nemôže byť úplne pozitívny, a teda úplne duchovný. Prvým krokom v tomto ohľade je priznanie a akceptovanie, že všetky pocity

vznikajú a sú vyvolávané v ich duchovných ideách, myšlienkach a pojmoch v jedincovom vnútri alebo Vnútornej Mysli. Toto je ich teoretická a faktická báza, základ, esencia a substancia. Ich praktickým využitím z hľadiska pravého duchovného obsahu je uplatňovanie pozitívnych, príjemných, radostných, milých a šťastných pocitov ohľadne seba, druhých, Pána, života a celého Stvorenia. Taký spôsob cítenia je veľmi duchovný. Toto sú pravé pocity. Čokoľvek, čo je v rozpore s takými pocitmi alebo s podobnými pocitmi, nepochádza z pravej duchovnej reality a princípov, a preto to nemožno považovať za nič. Negatívne pocity sú podvrhy, vnútenia a hlásania Pekiel, ktoré sú realizované ľuďmi, ktorí ich prijímajú a uplatňujú. Koniec koncov, čo činí nejaký pocit skutočným? Jeho prijatie niekým a to, že ten niekto dovoľí, aby ho cítil.

Toto je dôvod, prečo sa radí, aby sa človek neustále cvičil v zosúladovaní svojho myslenia a chcenia so svojimi pocitmi, aby tak mohol byť v jeho/jej živote viac a viac udržiavaný pozitívny spôsob ich vyjadrenia a vnímania.

A opäť, nie je možné mať pozitívne pocity ohľadne seba, druhých alebo Pána, ak človek nemá pozitívne pocity ohľadne Pána, druhých alebo seba zároveň.

Ako tretia axióma tohto duchovného princípu života sa človeku radí, aby pokorne priznal a prijal fakt, že je schopný mať pozitívne, radostné, šťastné, príjemné, potešujúce, atď., pocity ohľadne seba, druhých, Pána, života a celého Stvorenia len vďaka prítomnosti a z prítomnosti Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli, čo je jediným možným zdrojom, pôvodcom, oporou a udržiavateľom takých pozitívnych pocitov, spolu s pozitívnym myslením a chcením a ich neustálym zosúladovaním.

4. Spôsob každodenného konania a správania. Každý je v nepretržitom režime konania a správania sa. Dokonca aj keď niekto zdanlivo nič nerobí, je to jedným zo spôsobov konania a správania sa — nerobiť nič. Konanie a správanie možno považovať za výsledok a dôsledok spôsobov jedincovho myslenia, chcenia a cítenia. Sú jasnou konkretizáciou rýdzich duchovných ideí, myšlienok, pojmov, atď., pochádzajúcich a iniciovaných v jedincovom vnútri alebo Vnútornej Mysli. V určitom zmysle sú životne dôležitým praktickým dôkazom a potvrdením jednoty, jednotnosti a harmónie duchovných, mentálnych a fyzických spôsobov fungovania. Bez nich sú duchovné a mentálne modality ako duch a duša bez formy. Na druhej strane, akékoľvek činnosti a/alebo správania samé osebe a ako také sú nezmyselné a zbytočné, ak neslúžia takému dosvedčovaniu a potvrdzovaniu svojho duchovného a mentálneho pôvodu a počiatku v postupnosti hierarchie duchovnej organizácie — od najvnútornejšieho (duchovné idey, myšlienky a pojmy), cez prostredné (mentalitu, duševnú činnosť — myslenie, chcenie a cítenie) až po ich najvonkajšie (správanie, činnosti, konanie a postoje). Toto je skutočný teoretický princíp duchovnosti.

Pokiaľ ide o ich praktické využitie, aby bol človek duchovný, radí sa mu, aby sa cvičil vo vynakladaní úsilia konať a správať sa k sebe, k druhým, k Pánovi, k životu a k celému Stvoreniu podľa svojho pozitívneho zmýšľania, pozitívneho chcenia a pozitívneho cítenia — pozitívne, s úctou, láskavo, empaticky, súcitne, odpúšťajúco, milujúco, spravodlivo, objektívne a múdro.

Posolstvá z vnútra

Preto sa mu radí, aby sa cvičil vo vynakladaní úsilia vo svojom každodennom živote konať, správať sa a osvojovať si pozitívny spôsob, aby docielil pozitívne postoje. Takým činom koná a správa sa vskutku duchovne. Akýkoľvek iný typ a spôsob konania a správania je neduchovný a je z negatívneho stavu — z Pekiel. Otravuje jedom a ničí jedincov život a robí z neho zbytočný a nečinný stoh neproduktívnosti.

A opäť, je nemožné konať a správať sa pozitívne a mať pozitívny postoj k sebe, k druhým, k Pánovi, k životu a k Stvoreniu, pokiaľ tak človek nekoná voči Pánovi, druhým, sebe, životu a Stvoreniu súbežne.

Toto je samotný princíp života a jeho praktického využitia. Možno ho považovať za štvrtú dôležitú axiómu.

Nuž, tieto štyri axiómy duchovnosti možno považovať za univerzálne platné. Sú vždy pravdivé. V tejto stálej pravdivosti ich univerzálnej aplikovateľnosti je duchovný, a súčasne i praktický význam všetkých princípov duchovnej homogenity.

Ak sa človek snaží, vynakladá úsilie a cvičí sa v uplatňovaní týchto axióm vo svojom každodennom živote, zo svojho slobodného rozhodnutia, podľa svojej slobodnej vôle, v svojej slobode a nezávislosti, kvôli spoločnému dobru, kvôli samotným princípom, lebo konať tak je náležité a správne, bez akejkoľvek postrannej motivácie či snahy o zásluhy, je vskutku duchovnou osobou, bez ohľadu na okamžité dopady takeého úsilia v lineárnom časovom kontinuu jeho/jej života na Zemi. Takým konaním, prijatím týchto princípov, sa skutočne stáva svätým mužom alebo svätou ženou Božou. Toto je vlastne duchovný život.

Je uvedené, že človeku sa radí, aby sa snažil, vynakladal úsilie a cvičil sa v takom spôsobe života a žitia, aký je opísaný vyššie. To v žiadnom prípade neznamená, že bude úplne oslobodený od prienikov negatívneho myslenia, chcenia, pocitov, činov a správania. Pokiaľ je na planéte Zem, kde dominuje negatívny stav, je nevyhnutné, aby dochádzalo k takýmto prienikom. No je známkou duchovnej zrelosti a múdrosti uznať tento fakt, mať sa na pozore pred takými prienikmi a bojovať proti nim, nepoddávať sa im a nedat' sa nimi zotročiť, ale namiesto toho ich ovládnuť a klásť im okamžitý odpor s pozitívnymi myšlienkami, chcením, túžbami, želaniami, žiadosťami, úmyslami, pocitmi, skutkami a správaním. S takým konaním a takým spôsobom človek skutočne žije duchovným životom. V takom živote je pravá prítomnosť Najvyššieho.

A to je pre dnešok všetko.

DVADSIATE ŠTVRTÉ POSOLSTVO

(O duchovných požiadavkách každodenného života a žitia)

24. apríla 1982

Dnes boli od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvá.

Väčšina ľudí má mylný dojem a názor, že je veľmi ťažké, alebo fakticky nemožné, aby žil človek skutočne duchovným životom. Taký život považujú veľmi často za nudný, plytký, jednotvárný, bez akýchkoľvek emócií, pocitov a radosti, obmedzený a neslobodný.

V skutočnosti je však pravdou presný opak. Žiť vskutku duchovný život je tá najľahšia, najnormálnejšia a najprirodzenejšia vec. Akýkoľvek iný štýl života je v skutočnosti veľmi ťažký, namáhavý, znepokojivý, nudný, tiesnivý a napätý, vedúci k neustálemu boju a starostiam o každodenné prežitie a o prežitie od výplaty do výplaty.

Mnohí ľudia úplne zabudli na veľmi dôležitý princíp života, ktorý Ježiš Kristus opätovne uviedol a preformuloval počas Svojej fyzickej prítomnosti na Zemi. Hovorí, že človek by mal najprv hľadať kráľovstvo Božie a že všetko ostatné bude k tomu pridané.

Toto tvrdenie znamená, že najdôležitejšia vec v živote je duchovnosť a jej princípy; ak ich niekto považuje skutočne za najdôležitejšie vo svojom živote, potom prirodzeným, jednoduchým a neodmysliteľným výsledkom a dôsledkom takých úvah a aplikácie je, že o všetko ostatné v živote bude postarané, bude to poskytnuté v správnom a vhodnom čase, keď a ak to bude potrebné, a každý to bude mať k dispozícii, aby to použil čo najvhodnejším a najpríjemnejším spôsobom.

Nuž, toto je základný duchovný zákon života. Nanešťastie, väčšina ľudí ešte stále tento fakt ignoruje a väčšinu svojho života trávi mrhaním svojich energií na neustále zaoberanie sa vonkajšími podmienkami života, venujúc malý, ak vôbec nejaký zreteľ vnútorným-duchovným faktorom. Preto končia tak, že nikdy nemajú ničoho dostatok a nikdy nedosiahnu žiadny pocit stability, istoty, záruky a bezpečnosti. Toto im nedáva žiadnu inú voľbu, než si neustále robiť starosti s tým, čo by sa mohlo stať v budúcnosti.

Ak niekto ignoruje a odmieta pravý zdroj akejkoľvek istoty, záruky a bezpečnosti — duchovnosť, nikdy ich nemôže získať, upevniť alebo zažiť vo svojom živote. Preto väčšinu svojho života premrhá márnou snahou nájsť bezpečnosť, záruku, istotu a šťastie, s falošnou nádejou, že sa možno naňho čoskoro usmeje šťastie.

Je to ťažký život! Väčšina ľudí považuje taký život za normálny a prirodzený! V takom živote nie je nič normálne a prirodzené. Takýto život možno považovať za umelý, falošný, neprirodzený, abnormálny a nanútený negatívnym stavom, prevládajúcim na Zemi, ktorý ľudia považujú za nutný a životne dôležitý jav života vo všeobecnosti, a zvlášť ľudského života. Nič nie je ďalej od pravdy.

Posolstvá z vnútra

Aby sa názorne ukázalo, ako sa ľudia sami chytajú do pasce zvečňovania takého biedneho životného štýlu, bolo by dobré posúdiť nasledovné body.

1. Je určitá duchovná požiadavka každodenného života, ktorú možno nazvať vyvažujúci faktor života človeka. Väčšina ľudí neustále porušuje tento vyvažujúci faktor. Ak by mal človek dostatočný záujem, aby analyzoval činnosti svojho každodenného života, uvedomil by si, že jeho/jej život je jednostranný alebo nevyvážený. Väčšinu času behom dňa premýšľa, chce, cíti, hovorí, atď., o veciach, ktoré majú samé osebe malú, ak vôbec nejakú duchovnú hodnotu. Ľudia hovoria o počasí, o športoch, o šperkoch, o nakupovaní, o domoch, o autách, o televízii a filmových programoch, o stretnutiach, o práci, o klebetách, atď., bez akéhokoľvek ohľadu alebo venovania času skúmaniu duchovných princípov, alebo bez toho, aby aspoň uznali, že také aktivity sú možné len preto, lebo fungujú duchovné princípy. Nuž, nech sa človek poctivo skontroluje a nech zistí, koľko sekúnd či minút denne premýšľa, uvažuje alebo priznáva také duchovné fakty.

O čom ľudia hovoria, keď sa zídu? Koľko času zvyčajne venujú pri svojich rozhovoroch a stretnutiach výmene duchovných myšlienok, hodnôt, atď., úvahám o zmysle života, účele svojho každodenného snaženia, o stanovení vnútorných duchovných faktorov každodenného života, atď.? Veľmi málo, ak vôbec nejaký.

Kvôli tomuto je vyvažujúci princíp života človeka úplne vynechaný a dotýčný napokon na to rôznym štýlom a spôsobom dopláca.

Problém je, že ľudia vkladajú všetky svoje hodnoty a zmysel života do takých vonkajších činiteľov, s veľmi malým, ak vôbec nejakým ohľadom na duchovný zdroj ich pôvodu alebo existencie.

Pravý duchovný život a žitie si vyžaduje, aby sa vyvažujúci faktor každodenného žitia rešpektoval a uplatnil. To znamená, aby sa určité množstvo času v každodennom živote venovalo duchovným úvahám, uznaniu duchovného pôvodu všetkého vo vonkajšku a zdokonaľovaniu svojich duchovných názorov a postojov ohľadne svojho Stvoriteľa, seba, druhých, života a celého Stvorenia všeobecne. Vtedy a len vtedy možno nájsť pravý zmysel aj vo vonkajšku duchovnosti, ako sú napríklad materiálne, svetské, pozemské, telesné, zmyslové a podobné záležitosti každodenného života. Vyvažujúci faktor si vyžaduje, aby jedinec venoval rovnakú pozornosť všetkým aspektom svojho života — duchovnému, duševnému, fyzickému, materiálnemu, environmentálnemu, spoločenskému, atď., pokiaľ možno v danom poradí.

Ignorovanie duchovného zreteľa a zveličovanie a zaoberanie sa vonkajšími faktormi života vedie k patologickej zmene, abnormalite, biede, pocitom nešťastia, jednostrannosti, fádnosti, hlúposti a márnosti. Aby ľudia ospravedlnili svoje prehnané snahy a usilovanie o materiálne, svetské, pozemské, zmyslové a podobné veci, tieto považujú za najdôležitejšie faktory šťastia a naplnenia života a nedostatok takých kvalít vo svojom živote zvyčajne pripisujú nedostatku času a prostriedkov na ich získanie.

Ak chce byť niekto vskutku duchovnou osobou, odporúča sa mu/jej, aby vyvážil svoj každodenný život venovaním rovnakého času všetkým faktorom života —

duchovnému, duševnému, materiálnemu, fyzickému, atď. Takým konaním vo svojom živote potvrdzuje a uplatňuje pravé duchovné princípy.

2. Druhá duchovná požiadavka každodenného života je definovaná prostredníctvom nastolenia hierarchie priorít vecí a pojmov v každodennom živote. Ktoré veci sú najdôležitejšie, majú najvyššiu prioritu; ktoré sú menej dôležité; a ktoré sú najmenej dôležité veci, majú najmenšiu prioritu v živote človeka? Väčšina ľudí, nanešťastie, prisudzuje najvyššiu prioritu veciam a pojmom, ktoré sú najmenej dôležité z hľadiska naozaj duchovného života.

Ľudia napríklad prisudzujú najvyššiu prioritu takým veciam ako materiálne bohatstvo; vlastníctvo lepšieho domu či lepšieho auta; zastávanie prestížnejšej pozície; uznanie a akceptovanie v komunite, v práci alebo v škole; sláva a moc, atď. Mnohí ľudia chcú vynikať vo svojej práci alebo v štúdiách, alebo v čomkoľvek, čo robia, aby druhí o nich hovorili, obdivovali ich a chválili ich; alebo sa chcú zavďačiť druhým. Takým aktivitám a snahám je venovaná len malá duchovná vážnosť, ak vôbec nejaká. Taká prekrútená a prevrátená hierarchia priorít v živote má za následok početné problémy, trápenia, ujmy, choroby, sklamania, incidenty, nehody a mnohé iné strádania, ktorých zoznam môže byť nekonečný.

Tu možno s istotou povedať, že jedným z hlavných zdrojov ľudského trápenia na Zemi všeobecne je prekrútená a prevrátená hierarchia priorít, ktorú majú ľudia vo svojich každodenných životoch. Všetko je hore nohami. Priority patriace navrch tohto zoznamu sú takmer, alebo úplne naspodku, alebo prinajhoršom sú celkom vynechané. Priority, ktoré patria naspodok alebo takmer naspodok toho zoznamu, sú dané navrch.

Opäť, aby bol človek vskutku duchovný, a teda vskutku šťastný a produktívny, odporúča sa mu, aby preformuloval a znovu zväžil hierarchiu svojich priorít vo svojom každodennom živote a aby duchovnosť a jej princípy dal navrch svojho zoznamu. Takým konaním zoradí všetky veci do prirodzenej, normálnej a zdravej zostavy, čo bude mať za následok hojnosť, úspech a prospešné výsledky vo všetkých jeho/jej snahách.

Nanešťastie, súčasná situácia ľudí na Zemi v tomto ohľade je taká, že len asi 15 % celej populácie Zeme dáva duchovnosť a jej princípy navrch svojich priorít. Kvôli tejto situácii život na Zemi ledva prežíva.

3. Treťou duchovnou požiadavkou každodenného života je stanovenie priorít záujmov, ktoré má človek vo svojom živote. Aký druh záujmov prevláda v jeho živote? Nie veľa ľudí venuje svoje životy rozvíjaniu záujmov o duchovné veci, zmysel života, zdokonaľovanie duchovného stavu života a o podobné veci. Väčšina ľudí buduje, usiluje a pestuje svoje záujmy o vonkajšie, svetské, pozemské, materiálne, externé a zmyslové veci. Zaoberajú sa takými vecami a dovoľia im, aby presiakli, ovládli a prenikli ich životy do tej miery, že všetko, čo robia, cítia, myslia si, chcú, želajú si a zamýšľajú, robia len s ohľadom na také vonkajšie záujmy. Všetko ostatné je považované za menej dôležité alebo za úplne bezvýznamné. A predsa, človek je taký, aké sú jeho záujmy. Ony z neho činia to, čím je.

Posolstvá z vnútra

Je vhodné a správne mať veľa záujmov v živote, no v správnej miere a postupnosti s jedným hlavným záujmom nad všetky, ktorý určuje všetko ostatné v živote — záujmom o účel, význam a cieľ svojho života, a o to, ako postupovať pri napĺňaní účelu svojho života najlepším možným, najužitočnejším, najproduktívnejším, najtvorivejším, najkonštruktívnejším a najplodnejším spôsobom, aby mohol byť výsledkom vzájomný osov a zdieľanie. Akékoľvek ďalšie záujmy, ktoré by dotýčný mohol mať, musia slúžiť tomuto celkovému záujmu o duchovnosť.

Preto, ak chce byť niekto vskutku duchovnou osobou, odporúča sa mu/jej, aby sa cvičil v získavaní, budovaní, podporovaní a rozvíjaní takého záujmu, urobiac z neho najprioritnejší záujem zo všetkých. Výsledkom takého úsilia je automatické vytvorenie mnohých ďalších vedľajších záujmov, ktoré poskytnú možnosti zlepšenia a obohatenia jedincovej duchovnosti a životného šťastia.

4. Štvrtou duchovnou požiadavkou každodenného života je vytváranie vhodných motivačných faktorov pre zaradenie duchovných typov aktivít do jedincovho života. Aké sú skutočné motivačné faktory takých aktivít a čo je podstatou skutočných duchovných aktivít?

Väčšina ľudí na Zemi má veľmi nevhodnú motiváciu pre vytváranie a angažovanie sa v takých aktivitách. Po prvé, za skutočne duchovné aktivity samé osebe považujú napríklad slovné modlitby, chodenie do kostola, čítanie Biblie, atď. Po druhé, v takých aktivitách sa angažujú vo väčšine prípadov z nesprávnych dôvodov a s nevhodnou motiváciou. Tieto aktivity sú zavádzané a vykonávané zvyčajne kvôli pocitom viny, strachu z trestu, strachu z choroby, strachu z nešťastia, strachu zo smrti a kvôli mnohým iným druhom strachu, viny a hanby, alebo kvôli nejakej inej postrannej motivácii.

Také aktivity, zapojené do takej motivácie, nemajú samé osebe nič vskutku duchovné. Nie sú v žiadnom prípade pravou zložkou duchovnosti.

Aby bol niekto vskutku duchovnou osobou, odporúča sa mu/jej praktizovať duchovnosť svojím vnútorným prijatím faktu, že celý jeho/jej životný štýl a všetky jeho aktivity sú výsledkom fungujúcich duchovných princípov a že všetko, čo dotýčný/á robí, robí zo slobody a nezávislosti, na základe svojho slobodného rozhodnutia, s láskou a múdrosťou, s inteligenciou a logikou, s pocitmi a intuíciou, lebo robiť to je správne kvôli samotnému princípu, bez akéhokoľvek iného ohľadu alebo motivácie.

5. Piatu duchovnú požiadavku každodenného života možno nájsť na základe vytvorenia správnych spojení a mostov medzi vonkajškom a vnútorným duchovnosti.

Väčšina ľudí Zeme si v súčasnosti duchovnosť stvárnjuje navonok, a tým ničí všetky mosty a spojenia s jej vnútornou esenciou a substanciou. V tomto prípade sa za duchovnosť považuje vonkajšie vykonávanie určitých zavedených, nemenných obradov, pravidiel, ceremónií, vonkajšieho správania, obmedzení, tabu a limit, ktorých zachovávanie sa očakáva od každého. Na základe dodržiavania takých vonkajších aktov je človek vedený a sám seba vedie k presvedčeniu, že je v pravej duchovnosti. Je nútený a sám sa núti zaoberať sa dodržiavaním určitých štandardov a postupností takých aktov

a ceremónií, bez vnútorného hľadania ich reprezentačného významu a súvzťažných duchovných faktorov.

V skutočnosti však v takých aktivitách samých osebe neexistuje nič vskutku duchovné. V skutočnosti v mnohých prípadoch držia ľudí ďalej od objavenia pravej duchovnosti, odvracajú ich od ich vnútra alebo od ich Vnútornej Mysle, kde sídli Najvyšší. V skutočnosti teda človeka odvádzajú preč od Najvyššieho.

Aby bol človek vskutku duchovnou osobou a aby žil vskutku duchovným životom, radí sa mu/jej, aby sa obrátil dovnútra, k svojej Vnútornej Mysli, a aby tam hľadal komunikáciu a radu od Najvyššieho, Ktorý/Ktorá je večne prítomný vo Vnútornej Mysli každého. Takým činom človek buduje trvalý most medzi duchovnosťou a každodenným vonkajším životom, aby boli všetky faktory duchovnosti zjednotené, zharmonizované a aby fungovali v ich celkovej zhode. Treba si pamätať, že nejestvujú žiadne bezvýznamné veci, ktoré by človek nemal uvádzať do pozornosti Pána vo svojej Vnútornej Mysli. Vonkajšie faktory duchovných aktivít môžu slúžiť, ak si to človek želá, ako prostriedky a pripomienka, aby sa obrátil na svoje vnútro, alebo ako nástroje na skontaktovanie sa so svojou Vnútrnou Myšliou a s Pánom. Takým vonkajším ceremóniám a úkonom by sa nemal nikdy pripisovať žiadny iný význam.

6. Šiestou duchovnou požiadavkou každodenného života je starostlivo sa vyhýbať akémukoľvek možnému návyku na požadované spôsoby a štýly života a praktizovania duchovnosti. V živote a v duchovnosti nie je nič zničujúcejšie než takýto návyk.

Problémom je, že väčšina ľudí má tendenciu zaviesť si určitý životný štýl, určitú cestu a spôsob života a praktizovania duchovnosti, a strnulo na ňom lipnúť bez túžby alebo potreby zmeny. Toto je nebezpečná situácia, lebo človek začne robiť veci zo zvyku, ako robot, bez akéhokoľvek premýšľania, pocitov, chcenia či uvažovania o obsahu takých aktivít a ceremónií. Taký návyk vedie ku kompletnému zničeniu akéhokoľvek duchovného významu v živote jedinca a v jeho/jej aktivitách, bez ohľadu na ich druh.

Pravý duchovný princíp života hovorí, že esenciou a substanciou duchovnosti, samotným jej životom, je nepretržitý tok, zmena, pokrok, rast, zdokonaľovanie sa a presahovanie predošlých stavov, položení a procesov.

Ako môže človek rásť alebo napredovať, ak sa uzamkne vo svojom návyku myslieť, chcieť, cítiť, konať, správať sa, fungovať, mať vzťah, atď., určitým jediným štýlom a spôsobom, vylúčiac všetko odlišné alebo nové?

Tragédiou ľudských systémov a súčasného ľudstva je, že je taký návyk zvečňovaný.

Nuž, ak chce byť niekto vskutku duchovnou osobou, odporúča sa mu/jej, aby sa často skúmal, vyšetroval, hľadal vo svojej Vnútornej Mysli z Pána najprogressívnejšie spôsoby a cesty života, fungovania a konania, s dôraznou autosugesciou neumožniť si, aby sa chytil do pasce klamného a zradného pohodlia navyknutého životného štýlu, vyhýbajúc sa novým perspektívam neustáleho duchovného pokroku.

Posolstvá z vnútra

---

7. Siedmou duchovnou požiadavkou každodenného života je starostlivé vyhýbanie sa spoliehaniu sa na pohľady, názory, očakávania a postoje druhých.

Väčšina ľudí má tendenciu stavať svoje životy a vytvárať si životný štýl v súlade s pohľadmi, názormi, očakávaniami a postojmi druhých. Duchovne je to nebezpečný postoj a tendencia, pretože vytvára u človeka návyk spoliehať sa na vonkajšie okolnosti, na „vonkajšok“, kde neexistuje nič hodnoverné. Namiesto spoliehania sa na svoje vnútro, na svoju Vnútornú Mysel' a na Najvyššieho, Ktorý/Ktorá je vždy prítomný v ich Vnútornej Mysli, pripravený zodpovedať akúkoľvek otázku a nastoliť spoľahlivý štýl vskutku duchovného a šťastného života, ľudia majú tendenciu vypnúť svoj vlastný zdroj pravého života a hľadať pravidlá pre nastolenie životného štýlu vo vonkajšku, kde nemožno vidieť či získať žiadne pravidlá. Žijú teda v neustálom podvode a sebaklame. Jeden z mnohých zdrojov chaosu a zmätku v ľudských životoch pramení z porušovania tohto pravidla duchovnej požiadavky každodenného života.

Aby žil niekto vskutku duchovným životom, odporúča sa mu/jej, aby si vždy s Pánom skontroloval, overil, preskúmal a stanovil vo svojej Vnútornej Mysli platnosť, spoľahlivosť, použiteľnosť, vhodnosť a aplikovateľnosť akýchkoľvek takých pohľadov, názorov, očakávaní a postojov druhých. Človek vždy skúma a hľadá vo svojej Vnútornej Mysli s Pánom najlepšie možné spôsoby a cesty žitia v súlade s jedinečnou duchovnou, duševnou, emocionálnou, vôľovou, intelektuálnou, fyzickou, environmentálnou a materiálnou štruktúrou a dynamikou celej svojej mysle a osobnosti. V takom snažení je pravá múdrosť, zrelosť, šťastie a prítomnosť Najvyššieho, čo predstavuje duchovnosť každodenného života.

8. Ôsmou duchovnou požiadavkou každodenného života je dôkladné vyhýbanie sa podrobovaniu sa zavedeným a požadovaným štandardom a stereotypom života. Väčšina ľudí má tendenciu podrobiť sa tomu, čo očakáva, diktuje, predpisuje a požaduje vonkajšok každodenného života.

Duchovné nebezpečenstvo tejto situácie možno objaviť v nutnosti dusiť, potláčať, zabúdať, zriekať sa, či dokonca likvidovať určité vitálne dôležité charakteristiky svojich jedinečných potrieb, tendencií, črt, paternov a rysov, ktoré tvoria skutočný obsah jedincovej esencie a substancie. Odopieranie si príležitosti byť sám/sama sebou jedinečným štýlom a spôsobom — kvôli podriadeniu sa vonkajším štandardom a stereotypom očakávaní a uniformity — vedie často k veľmi vážnym duchovným, duševným, emocionálnym, intelektuálnym, sexuálnym a fyzickým poruchám a k všemožným problémom, ktorých zoznam môže byť nekonečný.

Toto je jedným zo zdrojov ľudského duchovného zbedačovania a záhuby, ktorý vedie človeka k jednotvárnemu, kontraproduktívnemu povrchnému a prázdnemu životu. Taký život nie je vôbec žiadny život, ale duchovná smrť.

Aby sa človek vyhol takému pseudo-životu a zaviedol duchovné žitie skutočného duchovného života, odporúča sa mu/jej, aby sa cvičil a trénoval v rozpoznávaní preukazovania sa a uskutočňovania Pána vo svojej Vnútornej Mysli a v žítí svojho jedinečného a neopakovateľného modelu života, bez pokúšania sa zavrhať či niečomu a bez pocitu potreby podriaďovať sa kohosi očakávaniam a stereotypom.

Človeku sa radí, aby si uvedomil, že tu na Zemi nie je preto, aby bol ako niekto iný či niečo iné, ale že je tu preto, aby bol sám/sama sebou. Len tým, že bude sám/sama sebou, môže správne naplniť účel svojho bytia na Zemi. Tým, že sa bude pokúšať byť ako niekto druhý a tým, že sa bude pokúšať zavďačiť sa niekomu druhému, tak, že bude popierať svoju vlastnú jedinečnosť, porušuje všetky duchovné princípy života a oberá sa o všetky príležitosti byť vskutku šťastný, plný radosti, pokojný, natešený, spokojný, osožný, atď., sebe, Pánovi, druhým, životu a celému Stvoreniu.

V procese formulovania týchto duchovných požiadaviek každodenného života nie je naznačené, že človek by sa mal prestať venovať akýmkoľvek pozitívnym vonkajším aktivitám alebo že by mal prestať venovať čas úvahám o nich či ich uskutočňovaniu.

Duchovné princípy života sa porušujú len vtedy, ak sa také aktivity a úvahy stávajú výlučným účelom, cieľom a snahou jedincovho života.

Aby bol človek skutočnou duchovnou osobou a aby žil vskutku duchovným životom, radí sa mu/jej angažovať sa v takých vonkajších aktivitách a úvahách s uznaním, prijatím a uvedomením si dôležitého duchovného faktu, že to nie sú najdôležitejšie aktivity v jeho/jej živote; že nie sú jediným účelom života, ani že nie sú jediným zdrojom jeho/jej šťastia, pokoja a spokojnosti. Sú len nástrojmi, prostriedkami, vyjadreniami, reprezentáciami a súvzťahnosťami duchovného stavu vecí v jeho/jej vnútri, vo Vnútornej Mysli, z večnej prítomnosti Najvyššieho v nej. Je povinnosťou, právom, záväzkom, zodpovednosťou človeka a účelom jeho/jej života stanoviť duchovné princípy, ktoré ovládajú, riadia a ktoré sa prejavujú vo všetkých aktivitách a úvahách a určiť, ako ich využiť čo najefektívnejším, najproduktívnejším, najkonštruktívnejším, najtvorivejším a najužitočnejším spôsobom, aby z nich mohol Pánovi, druhým, sebe samému/samej, životu a celému Stvoreniu plynúť vzájomný osoh, spoločné dobro, šťastie a spokojnosť. Človek sa musí postarať o to, aby sa za takým úsilím neskrývala žiadna postranná motivácia a/alebo negatívne úmysly. Dokázať toto je možné len tak, že sa človek obráti na Pána vo svojej Vnútornej Mysli a že bude so svojou Vnútornou Myšliou a s Pánom konzultovať všetky životné veci. Žiadny iný spôsob skutočne neexistuje. S takým konaním a takým spôsobom sa človek skutočne stáva duchovnou osobou.

Toto je vlastne pravý duchovný život.

Toto je koniec dnešného posolstva.

DVADSIATE PIATE POSOLSTVO

(O praktických princípoch každodenného života)

25. apríla 1982

Dnes bolo od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvo.

Ak by si ľudia na Zemi mali príležitostne pripomenúť si a uvedomiť si a prijať fakt, že všetko, čo robia — a nech sú zaangažovaní v akýchkoľvek činnostiach v každom danom momente svojich každodenných životov, nech už je to práca, voľný čas, jedenie, pitie, milovanie sa, atď. — je konečným výsledkom a dôsledkom fungovania duchovných princípov podľa Najvyššieho a z Najvyššieho, ktorý je prítomný v ich Vnútornej Mysli, a že také činnosti sú konkrétnymi prejavmi a súvzťažnosťami rôznych duchovných stavov, procesov a podmienok, potom by im nič v ich životoch nemohlo ublížiť, spôsobiť im nešťastie, vyvolať akékoľvek komplikácie, problémy alebo akúkoľvek skazu.

S ľuďmi je v tomto ohľade ten problém, že buď túto axiómu a neoddiskutovateľný fakt zabúdajú brať do úvahy, alebo úplne popierajú dokonca i možnosť existencie takých duchovných princípov.

Výsledkom a dôsledkom takého zabúdania a/alebo popierania je, že väčšina ľudských každodenných činností, povinností a záväzkov napokon vedie k istým problémom, komplikáciám, nepriaznivým reakciám, nespokojnosti a k mnohým iným negatívnym následkom. Dokonca aj keď uspejú v jednej oblasti svojich snáh k svojej zdanlivej spokojnosti, v niektorých ďalších ostanú neuspokojení, atď.

Chýbanie, opomínanie či popieranie duchovných zreteľov každodenného života porušuje základné princípy pravého života a porušuje rovnováhu funkcií a činností ľudskej mysle (ducha, duše a tela). A tak sa vytvárajú všemožné problémy a trápenia v živote, ktoré zamorujú život človeka.

Aby si ľudia poskytli ďalšiu príležitosť a šancu, aby znovu nastolili a navrátili do svojich životov duchovné princípy každodenného života a života, formulované tu (v týchto posolstvách), radí sa im, aby pristupovali k svojim každodenným činnostiam a záväzkom aplikujúc nasledovné praktické princípy.

1. Princíp umiernenosti. Tento duchovný princíp života hovorí, že nakoľko človek je slobodný a nezávislý jedinec, nikomu nemôžu byť vnucované žiadne reštrikcie, zákazy, obmedzenia a/alebo tabu. Človeku je dovolené použiť úplne všetko, čo je k dispozícii na zapojenie sa do rôznych činností každodenného života. Tento princíp je však platný len vtedy, ak k všetkým dostupným zdrojom pristupuje a využíva ich umiernené. Akékoľvek preháňanie alebo opomínanie ich využitia vedie k zrušeniu rovnováhy života a stáva sa jasným zdrojom všemožných životných problémov. Ani jeden z týchto extrémov nie je zdravý pre jedincovho ducha, dušu a telo.

Dobry príklad činnosti tohto princípu možno nájsť v jedení a pití. Človeku je dovolené jesť a piť čokoľvek jedlé a pitné a na to, čo by mal jesť alebo piť, by sa nemali klásť žiadne obmedzenia (také obmedzenia majú neduchovný pôvod). Avšak, človeku sa odporúča, aby pil a jedol s umiernenosťou, vyváženým spôsobom, bez prejedania sa, či prílišného pitia, alebo primalého jedenia, či primalého pitia. Toto platí, samozrejme, pre všetky činnosti jeho/jej každodenného života. Ak je človek umiernený vo všetkých ohľadoch, koná z duchovnosti. Je známkou duchovnej múdrosti a zrelosti nezovšeobecňovať tento princíp umiernenosti. Odporúča sa určiť si vo svojej Vnútornej Mysli s Pánom, aká je pre daného jedinca najvhodnejšia, najsprávnejšia a najrelevantnejšia miera takej umiernenosti, s ohľadom na jeho/jej skutočné potreby, rámec a mieru zodpovedností, povinností, záväzkov a práv a s ohľadom na jeho/jej štruktúru, dynamiku a zvolenú úlohu na tejto Zemi. Rôzni ľudia majú rôzne potreby a požiadavky života a žitia, ktoré určujú rozsah nutnej umiernenosti vo všetkých ohľadoch. To, čo je vhodné pre jedného, nemusí byť nutne vhodné pre druhého. Preto sa radí vždy sa poradiť so svojou Vnútorou Myšliou a s Pánom vo svojej Vnútornej Mysli, aby človek správne uplatňoval tento princíp vo svojom živote. Tým koná duchovne a je fakticky duchovný.

2. Princíp účelu pri používaní. Všetko, čo človek robí vo svojom každodennom živote — obsah, význam a výsledok takeého konania — je určené účelom, za akým sa to robí a používa. Ak sú účel akejkoľvek činnosti a použitie akýchkoľvek prostriedkov a nástrojov na takú činnosť určené duchovnými princípmi — spoločným dobrom, vzájomným prospechom, udržiavaním svojho ducha, duše, tela, prostredia, spoločnosti, atď., v dobrej forme, zdraví, kondícii, stave a procese, atď., kvôli väčšiemu úžitku, prospešnosti a pomoci — potom človek plní všetky duchovné požiadavky pre také činnosti, angažovanosť a použitie. Preto človek koná ako duchovná osoba. Z takých činností a angažovanosti, z takeého účelu a použitia nemôže vzniknúť žiadna škoda, problémy či negatívne dôsledky. Akýkoľvek iný účel alebo využitie, vo vzťahu k zapojeniu sa do rôznych činností, vychádza z neduchovného úmyslu a zdroja, a preto bude pravdepodobne viesť ku konečným pocitom nešťastia, k problémom, trápeniam, chorobám a iným negatívnym výsledkom (v duchu, duši, tele a v prostredí), ktorých zoznam môže byť nekonečný.

Opäť, dobrým príkladom činnosti tohto princípu možno nájsť vo funkciách jedenia a pitia. Aký je duchovný účel konzumovania jedla a nápojov? Duchovným účelom je byť silný, byť zdravý, byť čulý, byť vitálny a v dobrej fyzickej forme, aby človek mohol mať zdravé telo so zdravým duchom a dušou za účelom byť lepšia, užitočnejšia, prospešnejšia a nápomocnejšia ľudská bytosť pre Pána, pre druhých, pre seba, pre život a pre Stvorenie všeobecne. Toto je teraz skutočný duchovný základ pre také činnosti. Zobrazuje konečné dôsledky a konkrétny prejav duchovných požiadaviek lásky a múdrosti, dobra a pravdy a dobročinnosti a viery, ktoré sú jedlom a nápojom ducha a duše. Ak človek je a pije za takým účelom a s takým využitím na myslí a ak venuje rovnaký čas získaniu duchovnej a duševnej potraviny a nápojov za tým istým účelom a využitím, potom koná duchovne a stáva sa skutočne duchovnou bytosťou. S takým duchovným účelom nemôže žiadne jedlo a/alebo nápoj, skonsumované umiernené v akejkoľvek forme či podobe, týkajúcej sa štruktúry dotyčného jedinca, jedincovi ublížiť alebo mu/jej spôsobiť vôbec žiadny problém. Myslieť inak znamená myslieť podľa Pekiel. Peklá nemajú nič radšej, než klásť všemožné obmedzenia a tabu na ľudské

Posolstvá z vnútra

činnosti, ako v tomto prípade na jedlo a pitie. Určité jedlá a nápoje vyhlasujú za nezdravé, nečisté a nevhodné na konzumáciu. Nechcú, aby si ľudia uvedomili, že v samotnom jedení či pití nie je nič nezdravé alebo nečisté. To ľudské postoje, očakávania, projekcie, účely a využitie, atď., činia z niečoho čosi nezdravé, nečisté a/alebo nebezpečné.

Opäť, ak niekto napríklad je a pije niečo kvôli nejakému inému účelu alebo použitiu, než je uvedené vyššie, a ak to robí s nejakou vedomou či nevedomou postrannou motiváciou, potom, samozrejme, ochorie, stučnie, začne byť nevyrovnaný a/alebo utrápený. Všetko v jeho/jej duchu, duši a tele bude trpieť a spôsobí všemožné problémy v jeho/jej každodennom živote a žití. Dobrým príkladom takej situácie je konzumovanie alebo obmedzenie konzumovania jedla za účelom klamnej sebaochrany, alebo sebatoprestania, utíšenia viny za sexuálne pocity alebo za vyhýbanie sa tomu, aby bol jedinec sexuálne príťažlivý, alebo kvôli mnohým iným postranným motiváciám a dôvodom. Podľa tohto príkladu možno bezpečne použiť analógiu na všetky ostatné každodenné činnosti, do ktorých sa človek zapája.

3. Princíp ocenenia, vd'ačnosti a spokojnosti. Tento duchovný princíp života hovorí, že všetko, čo existuje alebo sa deje, existuje a deje sa kvôli nejakému využitiu a môže to byť zúžitkované na dobrý účel, poučenie, rast, zlepšovanie sa, pochopenie a duchovný pokrok. Preto je známkou duchovnej zrelosti, múdrosti a prítomnosti Najvyššieho, ak sa človek pozerá na všetky diania, dostupné príležitosti, činnosti a angažovania sa, atď., s ocenením a vd'ačnosťou a cíti spokojnosť s tým, čo má, vediač, že všetky tieto veci sa dejú a môžu byť využité na taký dobrý účel.

Ak človek pristupuje k všetkým udalostiam, činnostiam, angažovaniu sa, atď., vo svojom živote s postojom, zmyslom a pocitom ocenenia, vd'ačnosti a spokojnosti, adresovanej Najvyššiemu vo svojej Vnútornej Mysli, nikdy mu nemožno ublížiť, uškodiť či ohroziť ho ničím v jeho živote.

Iné typy pocitov, dojmov či postojov u neho môžu a budú viesť k všemožným problémom, trápeniam a nebezpečenstvám. Ak však človek trénuje a cvičí vo svojom každodennom živote pozeranie sa na také činnosti s postojom formulovaným v tomto jednotlivom princípe, koná duchovne a fakticky je naozaj duchovná osoba.

Tieto tri praktické princípy duchovného žitia možno uplatniť na akúkoľvek činnosť svojho života.

Dôvodom, prečo sa odporúča použiť tieto princípy, je, že sú normálne, prirodzené, zdravé a axiomatické pre pravý život a pravé žitie. Odchýlky od nich sú kontraproduktívne, deštruktívne a škodlivé pre život a žitie a vznikajú v negatívnom stave Pekiel.

Z dôvodu prirodzenosti, normálnosti a zdravosti týchto princípov je ľahké a bezproblémové dodržiavať ich a aplikovať, ak sa ľudia zo svojej slobodnej vôle a svojou slobodnou voľbou rozhodnú prijať ich a riadiť sa nimi, žiadajúc súčasne o pomoc a vedenie Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli.

Je ohavnosťou, vyfabrikovanou v Peklách, považovať dodržiavanie týchto princípov a pravidiel, formulovaných v týchto posolstvách, za ťažké, nemožné, náročné a/alebo obmedzujúce. Presný opak je pravdou, ako môže dosvedčiť každý, kto je ochotný zastaviť sa a analyzovať režim a prax svojho každodenného života. Ide však o to primäť ľudí, aby si uvedomili potrebu takého denného skúmania sa, vyšetrovania sa a prebádania seba a svojich každodenných činností, obrátením sa vnútorne na Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli, a aby dôsledne začali aplikovať tieto princípy.

To je pre dnešok všetko.

DVADSIATE ŠIESTE POSOLSTVO

(O správnom chápaní prirodzenosti negatívneho stavu)

(O nevhodnosti ľudského chápania niektorých životných udalostí)

26. apríla 1982

Dnes boli od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvá.

Dnes pouvažujeme o dvoch veciach.

Prvá, v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“ je spomenuté, že negatívny stav je lokálny, a nie univerzálny jav, ohraničený a obmedzený len na túto slnečnú sústavu, a zvlášť na planétu Zem (nepočítajúc Peklá v duchovnom svete ľudí zo Zeme).

Toto vyhlásenie treba chápať nasledovne.

Na planéte Zem existuje negatívny stav a jeho dôsledky v aktívnom, dominantnom a v pozemský život prestupujúcom režime. Nie je tu nič, čo by nebolo tým či oným spôsobom zamorené negatívnym stavom. Planéta Zem a všetci ľudia na nej boli priradení k negatívnemu stavu za týmto špecifickým účelom, ako bolo zdôraznené v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“.

Na druhej strane, nikde inde v Stvorení negatívny stav neexistuje v stave a procese aktivácie, dominancie a prenikania všetkým. Namiesto toho existuje v pozastavenom, potenciálnom, spútanom, nečinnom, obmedzenom a dobrému a pozitívnemu účelu podriadenom stave a procese. Je ako zvieru zavreté v klietke, ktoré je poslušné a pekne pod kontrolou, bez akéhokoľvek nebezpečenstva, že na niekoho zaútočí a ublíži mu.

Dôvodom potreby uvedomovať si negatívny stav v celom Stvorení je, že všade musí byť neustále prítomný opak dobroty a pravdy, aby sa zachovala sloboda a nezávislosť všetkých sentientných entít. Bez pripomienky možnosti negatívnej existencie by neexistovala žiadna opačná voľba. To by porušovalo základný princíp bytia a existencie akéhokoľvek sentientného života — princíp možnosti voľby odmietnuť alebo prijať Najvyššieho a pozitívny stav. Ako inak by si mohol niekto zvoliť čosi, čo je odlišné od pozitívneho stavu?

Nuž, aby celé Stvorenie mohlo mať konkrétne poznanie všetkých dôsledkov zvolenia si negatívneho stavu, na demonštrovanie takých dôsledkov bola určená planéta Zem a jej ľudia. Ako bolo zdôraznené v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“, z negatívnych skúseností ľudí na Zemi profituje neustále celé Stvorenie. Preto nie je nutné, aby bol negatívny stav a proces aktivovaný a aby bol dominantným položením niekde inde v Stvorení.

Profit z takej skúsenosti je k dispozícii, samozrejme, vo všetkých modalitách bytia a existencie a získavajú ho aj diskrétné a súbežné úrovne synchronicity času a priestoru. Z toho dôvodu je k dispozícii pre poučenie **všade a vo všetkých časoch** v Stvorení, od

večnosti do večnosti, bez výnimky. Takže ľudia v rozdielnych časových cykloch, tak v absolútnej minulosti, ako aj v absolútnej budúcnosti a, samozrejme, v súčasnosti (z pohľadu lineárneho časopriestorového kontinua), na všetkých úrovniach, dimenziách, stupňoch, krokoch, stavoch a podmienkach, sú na základe tohto princípu schopní profitovať zo zažitia dôsledkov aktivovaného negatívneho stavu a procesu na planéte Zem. (Kvôli lepšiemu pochopeniu pojmu diskretnosť času si pozrite posolstvo z 20. apríla 1982.)

Ďalším dôležitým dôvodom, prečo je negatívny stav prítomný vo forme potenciálnosti všade v Stvorení, aj keď nikdy nie aktívny, je prirodzenosť a štruktúra vesmíru a sentientných entít.

Možno pochopiť, že len v absolútnom stave, položení a procese pozitívneho chýba čokoľvek negatívne. Inými slovami, len Absolútny pozitívny Stav a Proces môže byť úplne bez čohokoľvek negatívneho. Význam a obsah slov „absolútny pozitívny“ znamená, že v ňom nemôže či nesmie existovať nič negatívne. Inak by už viac nebol úplne absolútny a pozitívny. No „absolútny pozitívny“ tiež znamená, že nemôže byť stvorený alebo vzniknúť, pretože musí vždy byť a existovať, mimo akéhokoľvek času a priestoru, okrem toho však aj v čase a priestore; inak by už viac nebol absolútny. Preto taký absolútny pozitívny stav musí byť nestvorený. Len Najvyšší je a môže byť v takom položení, stave a procese. Z toho dôvodu len Najvyšší je Ten/Tá, Kto je Absolútne Pozitívny, a preto bez čohokoľvek negatívneho v Sebe.

Na druhej strane, všetko ostatné v Stvorení je stvorené a vzniklo z Absolútneho. Na základe tohto faktu všetko ostatné, stvorené a vzniknuté, nemôže byť absolútne, ale len relatívne k tomu absolútnemu. Prirodzenosť toho, čo je len relatívne, v sebe obsahuje potenciál zažiť skúsenosť, ktorá je odlišná od absolútne pozitívneho; preto teda možnosť existencie negatívneho stavu. Všetko, čo nie je z pozitívneho, nie je pozitívne, a preto je to negatívne. Chýbanie niečoho, nech je to čokoľvek, dáva podnet k spusteniu čohosi, čo vykompenzuje to chýbanie. V tomto prípade chýbanie skúsenosti bytia v absolútnom stave, položení a procese dáva jedincovi príležitosť zahájiť opačný trend k takému chýbaniu. Odtiaľ sa teda vynárajú otázky na úrovni záležitosti: „Aké je to byť bez duchovnosti“, alebo „Čo by sa stalo, keby mohol byť život vysvetlený podľa nejakého iného zdroja, než je Najvyšší, ktorý je Absolútne Pozitívny?“ Dôsledky takých otázok boli obsérne opísané v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“.

Avšak, pretože táto situácia vznikla v relatívnom stave, v dočasnosti kontinua Stvorenia, nemá a nemôže mať večné pokračovanie. Len to, čo vzniklo v absolútnom položení, stave a procese, má a musí mať večné pokračovanie, pretože to v sebe nesie všetky atribúty Absolútneho v relatívnom stave. Negatívny stav nemá taký pôvod. Je to vedľajší účinok, dôsledok niečoho, čo je samo osebe vytvorené. Je vytvorený vo vytvorenom stave. Preto, hoci stvorené sentientné entity musia mať večné trvanie, na základe voľby byť relatívne k absolútnemu (viď Princíp č. 7 duchovnej homogenity, zjavený 3. – 4. apríla 1982), to neznamená, že aj ich rôzne výtvary musia mať večné trvanie. Koniec koncov, negatívny stav bol a je vytvorený z relativistických podmienok. Nikdy nemôže vzniknúť v Absolútnom Pozitívnom. Preto nemôže trvať do večnosti v jeho aktivovanej a dominantnej forme. Jeho večné trvanie je možné iba ako

Posolstvá z vnútra

---

potenciálnosť, kvôli tomu, čo bolo povedané vyššie — ako voľba a ako výsledok chýbania skúsenosti s bytím v absolútnom stave.

Kvôli dočasnej povahe aktívneho a dominantného režimu existencie negatívneho stavu musí jeho súčasná manifestácia na planéte Zem niekedy skončiť. Ide o to, že negatívny stav v jeho aktívnom a dominantnom režime existovania nie je v svojom prirodzenom, normálnom a správnom stave. Jeho prirodzeným, normálnym a správnym stavom je byť nečinný, odložený a podriadený pozitívnemu stavu. Dôvodom je, že negatívny stav je mysliteľný len na základe existencie pozitívneho. Negatívny stav nemôže existovať sám osebe a sám od seba, ako existuje pozitívny. Môže existovať len z existencie a energií pozitívneho. Všetko, čo existuje samo osebe a samo od seba, je vždy aktívne, dominantné a skutočne reálne. Preto je to normálne, prirodzené a správne. Všetko, čo existuje z niečoho, je vždy odložené, nečinné a podriadené tomu, z čoho to existuje. Z toho dôvodu bude aktivácia toho vždy neprirodzená, nenormálna, umelá, násilná a vnútená, nemajúca žiadnu večnú budúcnosť samu osebe a samu od seba. Existencia toho je udržiavaná len prostredníctvom ukradnutého princípu života.

Kvôli týmto faktorom je aktivovaný negatívny stav v procese neustáleho návratu k svojmu pôvodnému, normálnemu a prirodzenému stavu — k dezaktivácii, nečinnosti, odloženiu a podriadenosti. Také je polozenie negatívneho stavu, v akom existuje vo zvyšku Stvorenia. V Peklách a na planéte Zem je situácia iná, pretože tu je násilne aktivovaný a udržiavaný v aktívnom a dominantnom režime, vôľou a úmyslom tých, ktorí sa zatiaľ stotožnili s myšlienkami aktívneho zapojenia sa do produkcie zlých skutkov. V momente, ako prestanú produkovať také myšlienky, negatívny stav sa prirodzene obráti späť do svojho pôvodného a právoplatného polozenia.

Teraz táto neprirodzená situácia s negatívnym stavom spôsobuje neustále ťažkosti, problémy a trápenia tým, ktorí ho udržiavajú v aktivovanom a dominantnom režime. Odmenou za aktiváciu negatívneho stavu je len to, čo je prirodzeným dôsledkom negatívneho stavu — bieda, ťažkosti, problémy, vina, úzkosť, šialenstvo, bláznovstvo, nevedomé procesy, ignorancia a mnohé iné podobné veci, ktorých zoznam môže byť nekonečný.

Z toho dôvodu sa ľudia na planéte Zem v jednom časovom bode vrátia k svojmu pôvodnému, normálnemu, zdravému, prirodzenému a správne stavu, aký mali pred Pád — k odloženiu, nečinnosti a podriadenosti negatívneho stavu v ich životoch. Negatívny stav sa navráti do svojho kontrolovaného stavu, kam patrí, a tam bude riadený, spútaný, ovládaný a skrotený, slúžiaci spoločnému dobru všetkých.

Druhá poznámka

Len čo sa negatívny stav stáva aktívnym a dominantným, jeho vplyv, štruktúra a požiadavky na tých, ktorí ho uviedli do aktívneho a dominantného režimu, ich vedú k určitému životnému štýlu. Popis takého životného štýlu bol daný v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“.

Pod vplyvom dominantného negatívneho stavu ľudia nadobúdajú tendenciu očakávať určité veci určitým spôsobom. Všetky ich definície predstáv a očakávaní, ako

by sa mal žiť alebo ako by mal vyzerat' život, sú presýtené, presiaknuté a určované pseudo-princípami negatívneho stavu. Postupom času si ľudia zvykajú na svoje nejasne vymedzené predstavy a štýl života a to sa stáva súčasťou ich génov a dedičstva. V jednom bode strácajú všetku perspektívu možnosti iného obsahu, štýlu života a spôsobu žitia, než je ten, ktorý určuje negatívny stav. V skutočnosti nechcú poznať nič lepšie. Riskantne sa uspokojia s takou situáciou.

Definujú teda život určitým spôsobom a očakávajú, že sa život bude žiť určitým spôsobom, ktorý určuje (samozrejme, ľživo), aký by mal byť a je šťastný, obsažný, produktívny, uspokojivý a naplňajúci život. Tieto očakávania sú potom premietané na čokoľvek a na kohokoľvek. Vytvárajú veľmi jasné kritériá šťastného, produktívneho, zdravého, normálneho, uspokojivého a naplňajúceho života. Všetko, čo sa od takých kritérií odchyľuje, je považované za nezdravé, nenormálne, patologické, neprirodzené, šialené a potrebuje liečbu, zmenu alebo úplné odstránenie.

Keď ľudia stoja pred niekým alebo niečím, čo nedodržiava alebo nevyhovuje ich očakávaniám normálnosti, zdravosti, atď., robia všetko, čo je v ich silách, aby zmenili túto situáciu a aby dotyčného jedinca donútili byť ako oni. Myslia si, že taký jedinec, čo sa líši od ich štandardov a očakávaní, musí byť nešťastný, utrápený, nespokojný a chorý.

V mnohých prípadoch, ak ľudia z takého či onakého dôvodu nevedia uspieť v snahe uviesť takú osobu do svojich štandardov a noriem života, cítia sa zle, vinní a/alebo ako stroskotanci. Veľmi často sa vinia za problémy druhých ľudí alebo za spôsob, ako druhí fungujú.

S aktivovaným dominantným negatívnym stavom je neodmysliteľne spojený stav neustálej viny, obžaloby, obviňovania za previnenia, falošný pocit zodpovednosti za voľby druhých ľudí, a podobné veci. Nuž, vo väčšine prípadov sú ľudia úplne stotožnení s týmito biednymi stavmi. Myslia si, že tieto stavy sú nevyhnutnou súčasťou normálneho života. Tak neustále posilňujú a utápajú sa vo svojich pocitoch viny, v obviňovaní, v premietaní, v introjekcii, vo falošnom pociťovaní zodpovednosti za druhých a v obviňovaní sa za odchylenie sa druhých ľudí od toho, čo sami považujú za normálne, šťastné a zdravé.

Väčšina ľudí stratila poznanie a uvedomenie si faktu (koniec koncov, negatívny stav je stavom ignorancie a nevedomých procesov), že nikto nedokáže a nemôže byť zodpovedný za život a voľby nikoho iného; všetci, ktorí prichádzajú na túto Zem, si svojou slobodnou vôľou volia z nejakých veľmi dôležitých duchovných dôvodov, známych len ich Vnútornej Mysli a ich Stvoriteľovi, že tu budú existovať a žiť život určitým spôsobom, ktorý môže diametrálne odporovať prijatým štandardom, normám a predstavám normálnosti, zdravosti a šťastia. Preto pokúšať sa vnútiť takým ľuďom zmeny v súlade so zavedenými štandardami, normami a očakávaniami môže byť hrubým porušením ich volieb a práva byť takí, ako si zvolili svojou slobodnou vôľou.

Dobrym príkladom takej situácie je voľba narodiť sa mentálne retardovaný, autistický, s vrodenými vadami, s náchylnosťou ochorieť na osudovú a smrteľnú chorobu, alebo s podobnými stavmi. Nuž, rodičia alebo opatrovníci takých ľudí majú zlý pocit a cítia sa vinní kvôli takejto situácii, veľmi často obviňujú seba či druhých za

Posolstvá z vnútra

---

také nešťastné (podľa ich názoru) stavy detí a dospelých. Z toho dôvodu sa všemožne snažia zvrátiť tú situáciu podľa svojich vlastných štandardov, noriem a očakávaní života a žitia, bez uvedomenia si, že tým môžu zmariť dôležitú príležitosť pre tých ľudí a pre celé Stvorenie — splniť si ich špeciálny a dôležitý duchovný zážitok a poslanie, ktoré majú na tejto Zemi tým, že sú takí, akí sú. Vďaka ich zážitkom, nech sa zdajú byť akokoľvek bolestné v danom čase im i druhým, ktorí nie sú v podobnom položení, dôjde k veľmi dôležitému univerzálnemu poučeniu, ktoré je neoceniteľné a ktorého chýbanie by mohlo mať nesmierne zničujúce dôsledky.

Ďalšie problémy, s podobným pozadím, postihujú ľudí, ktorí sú akosi odlišní od ostatných, stále však v rozsahu pôsobnosti takzvanej reality každodenného života, definovanej podľa bežne prijatých štandardov, noriem a očakávaní väčšiny. Oni sa však cítila previnilo kvôli svojmu stavu a nútia sa, veľmi často pod tlakom očakávaní vlastných prostrediu (nie nevyhnutne vyslovených alebo požadovaných niekým iným), hľadať nápravy svojich stavov, napriek faktu, že z nejakých dôležitých duchovných dôvodov sa rozhodli, že budú v tom stave po dobu svojho života na planéte Zem. Kvôli tej voľbe, nech sa budú akokoľvek usilovne pokúšať zmeniť sa alebo sa držať prijatých štandardov a noriem šťastného a zdravého života, zvyčajne zlyhajú alebo ešte viac ochorejú a budú nešťastnejší.

Toto je jeden z hlavných dôvodov, prečo má v toľkých prípadoch terapeutický zákrok psychoterapeutov a lekárov buď obmedzený úspech, alebo úplne zlyhá. Percento takých zlyhaní je podľa ľudských štatistík veľmi vysoké. Toto vytvára veľmi znepokojivú, deziluzívnu a depresívnu situáciu tak pre pacienta, ako aj pre terapeuta.

Z duchovného hľadiska jediný uskutočniteľný liečebný postup takých stavov je preskúmanie, vyšetrenie a opýtanie sa svojej Vnútornej Mysle, s duchovnými radcami a s Najvyšším (ktorý je vo Vnútornej Mysli) na dôvody, príčiny a potreby takých zážitkov a/alebo životného štýlu, alebo problémov, stavov, atď. Možno položiť nasledovné alebo podobné otázky. Prečo bola vykonaná taká voľba? Aké lekcie sa učí dotyčný jedinec vo svoj osobný prospech a v univerzálny prospech všetkých vďaka takým stavom? Došlo k danému poučeniu a získal sa z toho stavu úžitok? Je čas napraviť túto situáciu? Je súčasná situácia priaznivá pre zmenu? Bola by taká zmena prospešná, užitočná a vhodná z hľadiska pôvodnej voľby, ktorá priviedla dotyčného jedinca na túto Zem? Ak áno, aký by bol najlepší spôsob, ako odstrániť tieto problémy a zmeniť životný štýl dotyčného? Aký druh novej voľby je nutné vykonať, aby sa naplnil účel jeho/jej bytia na tejto Zemi? Aké sú najlepšie možné spôsoby, najefektívnejšie a najkonštruktívnejšie spôsoby naplnenia tohto účelu? Aký je najvhodnejší životný štýl, vedúci k spokojnosti, šťastiu a uspokojeniu tejto konkrétnej osoby? Ak človek dostane odpoveď, že je vhodné a správne urobiť niečo s touto situáciou, pokračuje liečbou pod vedením dotyčného Vnútornej Mysle, vždy si overujúc s Vnútornou Myšľou, že tieto postupy sú správne a vhodné, a vytvárajúc bezpečnostné opatrenia proti ovplyvňovaniu zo strany štandardov, ktoré vonkajšok prijíma a stotožňuje sa s nimi, a noriem a spôsobov života, ktoré sú dotyčnému vnútené na základe presvedčení ohľadne toho, ako by mal žiť.

Toto je najefektívnejšia, najhumánnejšia, najindividuálnejšie orientovaná, originálna a tvorivá metóda pomoci ľuďom objaviť ich pravý život a účel, pretože využíva základné duchovné princípy života a žitia.

V prípadoch, keď sa človek zaoberá tými, ktorí sú postihnutí retardáciou, autizmom, vrodenými vadami a/alebo smrteľnými chorobami, pre ktorých nejstvue žiadny priamy, čelný prístup na skontaktovanie sa s ich Vnútorou Mysľou, možno pokračovať skontaktovaním sa s Vnútorou Mysľou tých, ktorí cítia zodpovednosť za nich, alebo s Vnútorou Mysľou ich rodičov a možno požiadať, aby sa Vnútorá Mysel' a duchovní radcovia dotyčného skontaktovali s Vnútorou Mysľou a duchovnými radcami tých postihnutých ľudí a aby položili vyššie uvedené otázky. Ak by bola odpoveď negatívna (čo býva v mnohých prípadoch) potom sa dotyčný môže opýtať Vnútornej Mysle rodičov alebo Vnútornej Mysle iných zaangažovaných a ich duchovných radcov, či by bolo podľa nich vhodné a správne akceptovať tento fakt, prispôbiť sa mu, prestať sa obviňovať a cítiť vinu, alebo prestať obviňovať Boha a/alebo druhých a odhaliť, prečo si oni, rodičia, atď., zvolili v synchronicite s ich dieťaťom — či už tak alebo onak — že budú prostredníkmi a nástrojmi príchodu ich dieťaťa na tento svet v defektnom alebo postihnutom stave. Aké plynie z toho pre nich poučenie? Akému účelu to slúži? Došlo už k poučeniu? Je čas odstrániť všetky tieto súvisiace problémy? Je čas prejsť k niečomu inému? Ak áno, k čomu a ako? A podobne.

Toto je spôsob, ako by mala prebiehať skutočná duchovná liečba. Nikdy neporušuje žiadne princípy volieb, slobody, nezávislosti alebo potreby byť taký či onaký. Nikdy nezovšeobecňuje.

Akákoľvek iná liečba je neduchovná a z hľadiska večných hodnôt a dotyčným človekom zvoleného postavenia v hierarchii duchovnej organizácie v tejto konkrétnej dobe je márna a veľmi často nebezpečná. Nebezpečenstvo takej liečby často nikto nepostrehne, kým je na Zemi vo fyzickom tele. Človek sa dokonca môže cítiť vyliečený, šťastný a spokojný. Avšak, keď príde do duchovného sveta, situácia by mohla byť na chvíľu úplne iná.

Z hľadiska vyššie uvedených faktov sa naliehavo odporúča dištancovať sa, nakoľko je to len možné, od prijatých, vonkajších, externých štandardov a noriem života a od spoločenských očakávaní, definovaných Zemi dominujúcim negatívnym stavom. Najlepší možný spôsob, ako to dosiahnuť, sú denné rozhovory so svojou Vnútorou Mysľou a s Najvyšším, v spojení so všetkými svojimi duchovnými radcami, aby sa určili tieto veci náležite, správne a múdro, vo vlastnom záujme a v záujme svojich vzťahov s ostatnými, s Pánom, so životom a s celým Stvorením.

Takým konaním človek dodržiava duchovné princípy života a žitia a je skutočne duchovná osoba. Žiadna iná cesta nemôže viesť k skutočnému trvalému úspechu.

To je pre dnešok všetko.

DVADSIATE SIEDME POSOLSTVO

(O ľudských modalitách vnímania, nevedomých procesoch a alterovaných stavoch vedomia)

27. apríla 1982

Dnes bolo od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvo.

Mnohí ľudia majú tendenciu ohraničovať realitu bytia a existencie na to, čo sú schopní vnímať cez svoje fyzické zmyslové orgány. Buď popierajú existenciu všetkého, čo je za hranicami alebo mimo takého vnímania, alebo im robí ťažkosťi prijať to. Situácia sa trochu zmenila s objavmi, ktoré viedli k vývoju rozhlasu a televízie. Také objavy dokázali existenciu rôznych vlnení, ktoré sú za hranicami a mimo obmedzených percepčných schopností ľudských fyzických zmyslových orgánov.

Ľudia zabudli, že fyzické zmyslové orgány boli vytvorené predovšetkým za účelom orientácie v ich bezprostrednom fyzickom vonkajšom prostredí a na vnímanie niektorých ich telesných funkcií. No dokonca aj tento spôsob fungovania ich zmyslových orgánov je veľmi obmedzený, hrubý a nepresný, neschopný vnímať nekonečný počet a rozmanitosť dimenzií, úrovní, stupňov a krokov života, existujúcich v rôznych modalitách spojivosti a diskrétnej, simultánnej synchronicity, atď.

Kvôli takému postoju ľudia očakávajú, požadujú a vkladajú do svojho zmyslového vnímania a vonkajšieho vedomia väčší význam a zmysel, než tieto môžu poskytnúť alebo než môže ponúknuť ich výbava, alebo ľudia očakávajú od svojho zmyslového vnímania to, čo je v rozpore s tým, aká je jeho skutočná funkcia. Ľudia sú presvedčení a vnucujú zmyslovým orgánom a vonkajšiemu vedomiu niečo, čo nikdy nemalo byť súčasťou ich štruktúry, funkcie a dynamiky; to je teda zdroj nespočetného množstva skreslení.

S ľuďmi na Zemi je ten problém, že žijú za podmienok aktívneho a dominantného negatívneho stavu. Výsledkom a dôsledkom tejto situácie je uzavretie a obmedzenie väčšiny regiónov a oblastí ľudskej mysle, tvorba nevedomých procesov, dočasné vylúčenie vnútorných vedomostí a zavedenie nevedomosti. Ako bolo spomenuté predtým, len asi 5 alebo menej percent ľudskej mysle je aktivovaných do vedomého režimu svojej existencie a funkcie. Za týchto podmienok majú ľudia sotva dostatok času a nástrojov na zvládanie a prežitie v ich vonkajšom fyzickom prostredí. Na základe svojej pozície sú teda nútení venovať takmer všetku svoju pozornosť takému vonkajšiemu boju o každodenné prežitie.

Aktivovanému a dominantnému negatívne mu stavu je vlastná okolnosť odmietania akéhokoľvek poznania protikladného k aktuálnemu stavu tejto aktivácie a dominance. Preto taký spôsob existencie negatívneho stavu drží ľudí v slepej poslušnosti voči zavedeným spôsobom, normám, štandardom a stereotypom života, prežívania, chápania, vnímania a fungovania. Vytvára ohavné zvyky, inštitúcie, systémy, konvencie, tradície a kultúry, aby držal ľudí v zaoberaní sa svojím vonkajškom, brániac im tým v tom, aby našli skutočnú pravdu o svojej ošemetnej situácii a pomeroch.

Kvôli tomuto zaneprázdneniu si väčšina ľudí nevedomuje, že sú otrokmi nevedomých procesov a neznámych faktorov svojho správania, túžob, želaní, postojov, vzťahov, atď. Veria, že všetky ich činnosti sú výsledkom ich racionálnych, logických a vedomých rozhodnutí. Túto situáciu považujú za normálnu, prirodzenú a zdravú. Mnohí z nich odmietajú dokonca i predstavu existencie nevedomej mysle, nehovoriac o Vnútornej Mysli.

Ľudia si nevedomujú, že jedným z mnohých vedľajších účinkov aktivovaného a dominantného negatívneho stavu je držanie všetkého v tajnosti, motivovanie ľudí spoza scény, aby jeho funkcie, procesy, stavy a spôsoby ovplyvňovania, dominancia a činnosť neboli odhalené a následne odstránené.

Pre toto sú ľudia na Zemi pri svojom správaní motivovaní predovšetkým nevedomými procesmi. Ľudia robia často niečo bez toho, aby vedeli, prečo to urobili. Cítia určité pocity bez toho, aby vedeli, prečo sa cítia tak či onak. Túžia po niečom bez toho, aby vedeli, prečo majú takú túžbu. Takto je to v ich životoch takmer so všetkým. Veľmi málo si skutočne uvedomujú, prečo sa veci dejú tak, ako sa dejú. Zvyčajne majú určité dohady, pohľady, domnienky, názory, atď., ohľadne dôvodov takých udalostí, sú to však vo väčšine prípadov vedomé závery, ktoré veľmi zriedkavo odrážajú pravdu o danej situácii. Také vedomé závery, pretože neodrážajú skutočnú realitu v danej veci, držia ľudí v sebaklamnom a falošnom spôsobe existencie.

Situácia, aká je tu opísaná, nastoľuje veľmi podivný a negatívne jedinečný stav, existujúci len tu na Zemi, ktorý činí ľudské správanie a postoj vcelku nepredvídateľnými dokonca i pre nich samých. Nikto nevie presne, ako bude reagovať od jednej situácie k druhej.

Táto nepredvídateľnosť je pravou povahou aktivovaného a dominantného negatívneho stavu. O takom negatívnom stave sa nedá nič predvídať. Samotnou svojou povahou je nelogický, iracionálny a vratký. Dá sa predpovedať len vtedy, keď je vo svojom prirodzenom stave pozastavenia, latencie, krotkosti a podriadenosti voči pozitívnemu stavu. No v momente, ako stráca svoj prirodzený stav, stáva sa neprirodzeným, nezdravým, patologickým a rozvratným. V takom spôsobe existencie nie je nič logické, racionálne, rozumné, stabilné a stále.

A teraz, ľudia sa mylne domnievajú, že stav ich života, aký je teraz — život s obmedzeným vedomím a vládou nevedomých procesov — je prirodzeným, zdravým a normálnym javom a stavom. Sú naň zvyknutí, strnulo na ňom lipnú a veľmi často majú smrteľný strach z objavenia toho, čo je mimo ich vonkajšieho vedomia. Začínajú veriť, že žiadny iný spôsob života nie je možný či mysliteľný. Negatívny stav chce, aby cítili, verili a mysleli si presne toto. Pokiaľ budú ľudia považovať takú situáciu za normálny, prirodzený, náležitý a správny stav vecí, budú udržiavať negatívny stav v aktivovanom a dominantnom režime jeho existencie. Pokiaľ bude negatívny stav v takom režime svojej existencie, bude vynakladať všetky svoje sily a energie (ukradnuté z pozitívneho stavu) na to, aby držal ľudí presne tam, kde sú — veriacich, že toto je jediný možný spôsob existencie, a že je preto normálny, prirodzený, zdravý, správny a náležitý. Je to začarovaný kruh vzájomnej spätnej väzby ľží a nepredvídateľnosti ich dôsledkov.

Posolstvá z vnútra

Ľudia sa boja odhaliť a priznať si, že ich súčasný spôsob existencie a ich životný štýl — vládajú nevedomých procesov, ohromné obmedzenia momentálne existujúcich vedomých procesov, nepredvídateľnosť, ignorancia, problémy, tragédie, trápenia, atď., — nemajú v sebe nič prirodzené, normálne, zdravé, správne a náležité. Preto majú tendenciu v mnohých prípadoch odmietat' čokoľvek, čo by ich nútilo veriť v opak.

Dobrym príkladom takej situácie je strach niektorých ľudí zo zmenených stavov vedomia, ako je napríklad hypnóza a autohypnóza. Boja sa zažiť niečo, čo je mimo a nad rámec takzvanej vedomej modality existencie. Také zážitky veľmi často považujú za nenormálne, neprirodzené, nezdravé, nevhodné a nesprávne. Z toho dôvodu sa vo svojej minulosti dlhú dobu vyhýbali takým zážitkom, odôvodňujúc vyhýbanie sa takým zážitkom najbláznivejšími spôsobmi. Nič však nie je ďalej od pravdy, než považovanie takých javov, ako je hypnóza a autohypnóza a podobné metódy, za nebezpečné, nenormálne, neprirodzené, nezdravé, atď. Pravdou je presný opak. Také javy sú nanajvýš normálne, prirodzené, zdravé, vhodné, správne a duchovné. Sú neoddeliteľnou súčasťou výbavy ľudskej mysle na premostenie hlbkej a rozsiahlej priepasti, rozkolu, ktorý existuje medzi vonkajším vedomím a nevedomou myslou.

Duchovne je v skutočnosti normálnym, prirodzeným a zdravým stavom ľudskej existencie úplné a totálne vedomie, bez akýchkoľvek nevedomých procesov a s plným uvedomením si a prístupom k všetkým úrovňom, stupňom, regiónom, krokom a vrstvám celej svojej mysle. Čokoľvek menej než toto je neprirodzené, nenormálne, nevhodné a je to výsledkom aktivovaného a dominantného negatívneho stavu.

Preto všetko, čo pomáha premostiť a spojiť rôzne úrovne a oblasti ľudskej mysle a všetko, čo pomáha prekonať jej momentálne existujúci neprirodzený a patologický stav, je vhodné, správne, prirodzené, normálne a zdravé a malo by sa to praktizovať, používať a uplatňovať v širokej miere.

Dobrym príkladom takeého normálneho, zdravého a prirodzeného stavu, aký by mal trvalo existovať u každého, je schopnosť zažiť zmenené stavy vedomia pomocou takých spôsobov ako hypnóza a autohypnóza, a zvlášť schopnosť ponoriť sa do takzvaného bdelého stavu plénarnej hladiny hypnózy. Tento zážitok poskytuje človeku určité nahliadnutie a pochopenie, aké je to fungovať normálne, prirodzene a zdravo. V tomto stave je jedincovo vnímanie reality multidimenzionálne a zosilnené takmer do jeho pôvodného rozsahu. Človek je schopný vnímať a fungovať súbežne zo všetkých alebo z väčšiny úrovní svojej mysle, vo všetkých alebo vo väčšine momentálne dostupných dimenzií. Je schopný pochopiť a vnímať, čo je skutočne správne a náležité. Je schopný zažiť mnoho ďalších vecí, ktoré je ťažké pochopiť pri obmedzenom vedomom uvedomení.

Nuž, taký zážitok je náležitý, správny, želateľný a duchovne odôvodnený a vedie k pozdvihnutiu a obohateniu jedincovho života. Malo by to byť trvalým stavom jeho/jej života.

V skutočnosti, len čo bude negatívny stav uvedený späť do jeho latentného, pozastaveného, skroteneho a podriadeného stavu, v ľudskom živote bude opäť aktivovaný vyššie uvedený spôsob existencie a žitia a stane sa trvalým stavom a

procesom ľudskej mysle a jej funkcie, s tým rozdielom, že bude nepredstaviteľne väčšieho, hlbšieho a znásobenejšieho rozsahu, než sú ľudia schopní zažiť dokonca na najhlbšej úrovni plenárneho stavu hypnózy. (Tento správny stav existuje v celom Stvorení, s výnimkou planéty Zem.) Koniec koncov, za momentálne existujúceho stavu na Zemi sú dokonca i ľudia na najhlbšej úrovni plenárneho stavu hypnózy do určitej miery pod vplyvom aktivovaného a dominantného negatívneho stavu, čo kladie isté obmedzenia a reštrikcie na ich zážitky.

Z hľadiska týchto faktov sa odporúča, aby ľudia začali vo svojich každodenných životoch využívať také prostriedky na zmenu ich vedomia, ako je hypnóza, autohypnóza, meditácia, hlboká relaxácia, biofeedback, riadené predstavy a podobné metódy, ktoré pomáhajú ľuďom preklenúť obrovskú priepasť, ktorá existuje medzi vonkajším vedomým uvedomením a ich nevedomou myslou, a aby sa skontaktovali so svojou Vnútorou Mysľou, aby zahájili proces úplnej eliminácie nevedomých procesov.

Používať také metódy je duchovne správne a vhodné, lebo, medzi mnohým iným, také metódy sa podieľajú na uvádzaní negatívneho stavu do podmienok pozastavenia, latencie, podriadenosti a skrotenia, kam patrí.

Len čo je negatívny stav odhalený a dostáva sa človeku plne do vedomia, človek získava chápanie jeho súčasného neprirodzeného polozenia, ktoré spôsobilo všemožné problémy a trápenia ľudskému životu na Zemi. Uznanie a prijatie tohto faktu je prvým dôležitým krokom k jeho odstráneniu alebo k jeho návratu do jeho pôvodného stavu.

Jediný spôsob, ako sa môže udiat' odhalenie tejto situácie za momentálne existujúcich podmienok na Zemi, je skúmanie sa, vyšetrovanie sa, sebaspytovanie a sebadefinovanie a neustály kontakt a rozhovor so svojou Vnútorou Mysľou a s Najvyšším v nej, za účelom naučiť sa byť pánom svojho vlastného života podľa Pána a stredom svojho vlastného vesmíru podľa Pána. Tým, že sa človek stáva skutočným pánom svojho života podľa Najvyššieho a tým, že sa človek stáva skutočným stredom svojho vesmíru podľa Najvyššieho, ruší svoje otroctvo voči negatívne mu stavu, a do akej miery sa stáva väčším a väčším pánom svojho života a stredom svojho vesmíru podľa Pána, do takej miery bude negatívny stav viac a viac deaktivovaný, latentný, podriadený, skrotený a bude miznúť z jeho/jej života.

To je pre dnešok všetko.

DVADSIATE ÔSME POSOLSTVO

(O duchovných vojnách a metódach, taktikách a zbraniach v týchto vojnách a ako súvzťahia s ľudskými pozemskými vojnami)

28. apríla 1982

Dnes boli od Pána prijaté nasledovné posolstvá.

V priebehu prenosu týchto posolstiev a v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“ je často spomínaná duchovná vojna.

V tomto okamžiku by bolo užitočné vysvetliť a pripomenúť si, čo je to duchovná vojna a spoznať typy nástrojov, zbraní, taktík, metód a prostriedkov využívaných pri vedení tejto vojny. Niektoré tieto prostriedky sú spomínané v Swedenborgových dielach.

Samozrejme, teraz nemôžu byť zjavené všetky tieto postupy. Väčšina z nich je fakticky úplne nepochopiteľná pre niekoho, kto je v prírodnom stupni a vo fyzickom tele.

Niektoré z týchto metód sú však tak bežné, že človek ich môže ľahko prehliadnúť bez toho, aby zistil, že sú súčasťou pretrvávajúceho boja negatívnych síl proti pozitívnym. Toto prehliadnutie je nebezpečné, pretože človek si ľahko navyká na taký stav vecí, považujúc ho za normálny jav každodenného života, nevenujúc mu príliš veľa pozornosti a nevynakladajúc dostatočné úsilie na to, aby sa chránil pred ustavičným útokom. V takých prípadoch sa môže ocitnúť vo vážnej nepríjemnej situácii, ocitnúť sa v negatívnom stave a súč jeho súčasťou.

Teda, je nutné uviesť si, že zahájenie, vyvolanie a podnecovanie duchovných vojen je vždy jednostranné. Vždy prichádza z negatívnej strany. Negatívny stav, súč výtvorom a fabrikáciou Pekiel a tých, ktorí nie sú v absolútnom stave a procese, má vďaka svojej prirodzenosti trend trvať dočasne. No pretože jeho najväčšou túžbou a cieľom je získať post večného trvania a dominantného postavenia, potrebuje sa uchýtiť v absolútnom stave a procese, aby dosiahol tento cieľ. Len z tej pozície si môže zaistiť svoje večné trvanie a výsledné dominantné postavenie, lebo tam sa môže stať súčasťou niečoho, čo nemôže byť odstránené či zničené. Avšak, z negatívneho stavu nemôže byť nič v absolútnom stave. Preto negatívny stav na základe samotnej podstaty a obsahu svojej prirodzenosti neustále odporuje takému usporiadaniu. Odporuje fakt, že nič z negatívneho stavu nemôže byť v absolútnom stave. Tento odpor sa prejavuje vo forme neustálych útokov a ofenzív proti čomukoľvek pozitívnemu a čomukoľvek z pozitívneho. Kvôli tejto situácii, pokiaľ je všetko v negatívnom stave v aktivovanom bytí a existencii, tento bude vždy motivovaný odporovať, útočiť, podnikáť ofenzívu a viesť zúrivú duchovnú vojnu proti čomukoľvek pozitívnemu.

Pokiaľ ide o pozitívny stav, na základe samotnej svojej prirodzenosti, pretože je jedinou pravou realitou, nepotrebuje nikomu či ničomu odporovať alebo to napádať kvôli svojmu postaveniu, pretože on je vždy vo svojom náležitom a správnom

postavení, od večnosti do večnosti a nemá žiadnu potrebu svoje postavenie meniť. Len negatívny stav má neustálu potrebu meniť svoje postavenie, aby si zaistil večné trvanie a dominanciu, ktoré nemá. Negatívny stav, pretože je umelo vyfabrikovaný niekým, kto nebol a nie je absolútny, chýba skutočný pocit reality. Jeho realita môže byť aktivovaná len niekým, kto ho zo svojej vlastnej slobodnej vôle prijíma za pravú realitu. Žiadny iný spôsob existovania nie je pre negatívny stav možný alebo mysliteľný. Z tohto dôvodu je negatívny stav v neustálom procese zápasu o to, aby sa stal skutočnou realitou bytia a existencie, nezávislou od podmienky nutnosti byť aktivovaný na základe procesu vôle a akceptovania. Taký zápas sa prejavuje vo forme neustálych útokov, aby sa presadil a aby prežil. Musí podnecovať túžby ľudí, aby bol prijatý za realitu. Také neustále podnecovanie sa prejavuje vo forme duchovných bojov.

Pozitívny stav však nie je závislý od potreby byť aktivovaný vôľou niekoho, pretože on je vždy realitou samou osebe a samou od seba, súc samotnou prirodzenosťou Najvyššieho, ktorá nie je stvorená alebo nemá pôvod v ničom a nikom. Najvyšší — teda pozitívny stav — je Jediný/Jediná, Kto vždy je. Negatívny stav je čosi, čo nikdy skutočne nie je samo od seba a samo osebe. On môže existovať len vďaka princípom života ukradnutého z pozitívneho stavu, aktivovaného vďaka vôli a akceptovaniu niekým, kto bol stvorený a uvedený do pohybu Absolútnym Stavom.

Kvôli tejto situácii pozitívny stav nemôže nikdy zahájiť žiadne vojny, útoky, boje, atď. Avšak, keďže je neustále napádaný negatívnym stavom, musí brániť seba, svoje postavenie a svoje stvorenie proti vojnychtivému a krvilačnému negatívny stavu.

Bolo by chybou domnievať sa, že duchovné vojny sú vedené pomocou mechanických nástrojov a zbraní, aké fyzicky zabíjajú ľudí na Zemi. V duchovnom svete nedokáže či nemôže byť nikto zabitý. Ako však vďaka Pánovi zdôraznil Swedenborg, všetko, čo sa stane v duchovnom svete, má svoje dôsledky a súvislosti v prírodnom svete. V tomto prípade, duchovné nástroje a zbrane a duchovné vojny sa v prírodnom svete na planéte Zem objavujú v ich konkrétnej forme. Také vojny, samozrejme, sú obmedzené len na duchovný svet ľudí zo Zeme a na planétu Zem. Takže všetko, čo je duchovné v duchovnom svete, stáva sa prírodným v prírodnom svete. Z toho dôvodu sa na prírodnej úrovni planéty Zem také duchovné vojny a duchovné zbrane objavujú vo forme prírodných vojen, s mechanickými prostriedkami a s prírodnými zbraňami na zabíjanie a ničenie fyzických tel, čo je ľuďmi považované za smrť. Samozrejme, nikto nezomiera, pokiaľ ide o jedincovho ducha a dušu. Takými prostriedkami môže byť zničená len fyzická forma. No pretože ľudia na Zemi sú vo svojom vonkajšku, vkladajúc všetky hodnoty svojich životov do vonkajška, a pretože sú toho názoru, že jestvuje máločo, ak vôbec niečo, mimo ich vonkajška, domnievajú sa, že skutočne zomrú a že po svojej fyzickej smrti sa pre nich všetko končí. Toto je, samozrejme, chybná viera, vnútená im aktivovaným a dominujúcim negatívnym stavom, s ktorým sa stotožňujú. Takým stotožnením sa umožňujú, aby bol negatívny stav skutočný, dávajúc mu život a energiu, aby pokračoval vo svojich duchovných vojnách.

Pokiaľ ide o situáciu v duchovnom svete, ako vďaka Pánovi zdôraznil Swedenborg, tam je proces duchovných vojen čisto duchovný. No kvôli zákonu súvislosti sa prejavuje aj prostredníctvom objavení sa skrz súvisiace prostriedky. To znamená, že

Posolstvá z vnútra

---

počas takých duchovných vojen v oblastiach a stavoch, kde je negatívny stav v aktívnom režime, sa to javí tak, akoby tam bol doslovný krvavý boj s použitím všemožných sofistických zbraní, vyvolávajúc v jedincovi pocit, že je to skutočná realita. Toto sú však symbolické obrazy a premietnuté predstavy, ktoré sa materializujú v takých objaveniach sa bez toho, aby mali akúkoľvek hmatateľnú, pevnú realitu vo forme hmoty, aká je v prírodnom stupni.

Ak by teda niekto pozoroval také duchovné vojny z určitej vzdialenosti, pozoroval a zažíval by v skutočnosti úplný, veľmi sofistický boj, so všetkým zdaním fyzickej reality (aká je známa na planéte Zem), len oveľa sofistickovejším a komplexnejším spôsobom. Ak by sa však mal dotýkať priblížiť k ich oblasti, nevidel by obrazy, symboly a objavenia sa; jeho/jej osobný zážitok by bol úplne iný. Ocitol by sa vo svojom duchu a mysli pod útokom prostredníctvom prostriedkov súvisiacich s bojmi myslí.

Kvôli lepšiemu pochopeniu, čo sa myslí duchovnými vojnami, by bolo užitočné vymenovať si niektoré metódy, taktiky a zbrane využívané v týchto vojnách negatívnym stavom a niektoré metódy obrany využívané pozitívnym stavom. Ako bolo spomenuté vyššie, niekto, kto je v prírodnom stupni a vo fyzickom tele na Zemi, väčšinu z týchto metód nemôže pochopiť. Toto vymenovanie je preto obmedzené len na tie oblasti zbraní, ktoré ľudia na Zemi môžu ľahko pochopiť a rozoznať.

1. Všetky duchovné bitky sú vedené predovšetkým prostredníctvom ideí, myšlienok a pojmov. Toto sú duchovné nástroje a zbrane, ktoré sa práve neustále manifestujú.

Ako bolo zdôraznené v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“, všetko, čo existuje, existuje vďaka svojej ideí, myšlienke a pojmu. Nič neexistuje bez prvotnej idey svojej existencie. Preto je realita všetkého určovaná ideou svojej reality. Ak nejstuje idea reality, nejstuje žiadna realita.

Tento duchovný princíp bytia a existencie využíva negatívny stav na to, aby zachoval svoju existenciu a bytie, alebo inými slovami, aby zachoval svoju realitu. Dosahuje sa to neustálym premietaním ideí, myšlienok a pojmov všetkého negatívneho, škodlivého a opačného k láske a múdrosti, dobru a pravde a dobročinnosti a viere, alebo k Najvyššiemu, Ktorý/Ktorá je všetko pozitívne. Vytváraním takých negatívnych ideí, myšlienok a pojmov môže negatívny stav udržať svoje existovanie.

Keď sú všetky negatívne sily zhromaždené k útoku, všetky vynakladajú súhrnnú snahu premietnuť do každého v pozitívnom stave také negatívne idey, myšlienky a pojmy. Výstupný výkon tejto súhrnnej snahy má taký ohromný rozsah a silu, že ak by mal úspešne dosiahnuť myseľ jedinca vo svojej úplnosti, okamžite by bez akýchkoľvek stôp zničil všetko v tej mysli a s tým aj polovicu vesmíru. Jediný spôsob, ako môže každý prežiť taký útok, je pomocou obranného systému vytvoreného pozitívnym stavom. Treba si pamätať, že pozitívny stav ako celok vysoko prečísluje negatívny stav ako celok, pretože negatívny stav je obmedzený len na jedno miesto (na Peklá zložené z ľudí Zeme a na planéte Zem). Takže pozitívny stav ako celok vyvažuje všetko negatívne tak, že kontraprojektuje či vkladá do celého Stvorenia a do každého zaangażovaného v tom boji všetky pozitívne myšlienky, idey a pojmy lásky, múdrosti, dobra, pravdy,

dobročinnosti a viery. Súhrnný účinok tohto úsilia má natoľko geometricky znásobený rozsah a silu, že úplne blokuje deštruktívnu snahu ideí, myšlienok a pojmov negatívneho stavu. V skutočnosti, vo väčšine prípadov, pozitívny stav musí mierniť svoju výstupnú energiu, aby úplne nezničil tých, ktorí sú na negatívnej strane. Treba si neustále pamätať, že cieľom pozitívneho stavu nie je nikdy zničenie niekoho, ale spása. Najvyšší je Absolútna Láska a Múdrost'. Povahou takej lásky a múdrosti je spása, zachovanie a večné trvanie každého, kto je sentientný. Koncept ničenia je s takou povahou nezlučiteľný. Okrem toho, treba mať neustále na pamäti fakt, že tí, ktorí sú v negatívnom stave, v ňom nemusia byť naveky. V tej či onej dobe sa môžu od neho odvrátiť a pridať sa k silám pozitívneho stavu, stanúc sa cennými a veľmi skúsenými členmi. Prečo by sa niekto hnal do zničenia kohosi tejto povahy?

Len negatívny stav má neustálu túžbu, žiadostivosť a cieľ večne ničiť každého v pozitívnom stave, aby znížil počet jeho účastníkov a aby ho dostal do bodu postupného oslabenia, aby mohol byť pozitívny stav napokon úplne zničený a aby negatívny stav mohol prevládať. Samozrejme, toto je šílená a bláznivá predstava, pretože ak by niečo také, ako zničenie pozitívneho stavu, bolo možné, nič iné, a zvlášť negatívny stav, by nemohlo prežiť či existovať ani zlomok sekundy. Napokon, negatívny stav žije z pozitívneho stavu a jeho energií (aj keď ukradnutých). Ako inak by mohol prežiť? Toto je dôvod, prečo sú všetky snahy negatívneho stavu kompletne iracionálne, nelogické, šílené a márne. No, koniec koncov, jeho skutočnou povahou je byť taký.

Ako bolo zdôraznené inde, počas existencie Pekiel negatívny stav nestagnuje vo svojich metódach vedenia vojny. Je veľmi „invenčný“ pri produkcii všemožných nových ideí, myšlienok a pojmov, ktoré sú stále preffikanejšie, sofistikovanejšie, komplexnejšie, silnejšie, šikovnejšie a zdanlivo efektívnejšie.

Toto odpovedá ľudským fyzickým pozemským vynálezom sofistikovanejších zbraní na fyzické ničenie. Dôvodom, prečo ľudia na Zemi môžu vynájsť také zbrane, je, že Peklá iniciujú také nové negatívne idey, myšlienky a pojmy, ktoré nájdu svoju konkrétnu manifestáciu na Zemi v prírodnom stupni vo forme fyzických zbraní. Ľudia na Zemi by nemohli vynájsť vôbec nič, ak by sa idey tých vynálezov najprv neobjavili v duchovnom svete. Toto platí o všetkom, nie iba o zbraniach. Kvôli pochopeniu tohto procesu sa odkazuje na Swedenborgove spisy a na knihu „Základy ľudskej duchovnosti“.

Tieto zbrane a taktiky možno prirovnať k nukleárnym zariadeniam, riadeným strelám, bombám, tankom, delostrelectvu, atď., aké existujú na planéte Zem.

Pochopenie tohto faktu môže poskytnúť náhľad na to, prečo je také dôležité udržiavať v sebe len pozitívne idey, myšlienky a pojmy a všemožne odmietat' akékoľvek negatívne, škodlivé a antagonistické idey, atď., premietané negatívnym stavom Pekiel. Takým konaním človek v sebe vyvoláva obranný systém pozitívneho stavu a prispieva k oslabovaniu negatívneho stavu tak v sebe, ako aj v univerzálnom zmysle.

Posolstvá z vnútra

S istotou možno povedať, že všetky ostatné zbrane, taktiky a metódy, využívané negatívnym stavom v jeho duchovných vojnách, vychádzajú z princípu opísaného v tomto bode.

2. Metódy narastajúceho presvedčania, našepkávania, obviňovania, pocitu previnenia a vnášania viny, pochádzajú z vyššie spomenutých zbraní.

Tieto negatívne presvedčania sú preferované a využívané negatívnymi silami a do určitej miery odpovedajú ručným zbraňami používaným na Zemi, čiže automatickým puškám, granátom, bazukám, mínam, atď.

Negatívny stav vo svojom narastajúcom úsilí neustále premieta do členov pozitívneho stavu a do svojich vlastných členov všemožné presvedčenia negatívnej povahy a lživé interpretácie „dobra a pravdy“, ako je napríklad nahováranie možnosti, že dotyčný je v skresleniach dobra a pravdy; otvorené obviňovanie, že je v stave skreslení; dodávanie pocitu, že stále robí niečo úplne zle a že by mal byť potrestaný; neustála vina za všetko, čo sa deje v jeho/jej „vnútri“ a „vonkajšku“, atď., zoznam čoho môže byť nekonečný.

Prefíkanosť, sofistickovanosť a nebezpečenstvo týchto taktík spočíva vo fakte, že také negatívne významy vyzerajú, akoby prichádzali z jedincovej vlastnej mysle a dotyčný má tendenciu veriť, že je vlastne ich tvorcom a že to vraví jeho vedomie. Ak je to tak, potom to musí byť pravda. Preto sa cíti bezcenný, naničhodný a zasluhujúci si trápenie, utrpenie, pocit nešťastia a večné zatratenie. Samozrejme, nejestvuje žiadny hmatateľný dôkaz, že to prichádza z „vnútra“, no obľúbeným trikom negatívneho stavu je hrať túto starú pesničku rôznych náboženských presvedčení, že jedinec nie je nič iné než zlo, skrz-naskrz, a že v jeho existencii nie je nič dobré a pozitívne. Toto bežné lživé presvedčenie je zvečňované interpretátormi doslovného zmyslu Biblie, dezinterpretáciami Swdenborgových a mnohých iných spisov. Keď jedinec pokračuje s takým presvedčením, je nevyhnutne rozhodnutý pociťovať negatívne myšlienky voči sebe, ktoré sú presiaknuté všetkoprestupujúcou vinou, pocitom previnenia, nahováraním, že si nezaslúži nič dobré a pozitívne, atď. Toto všetko sú zbrane negatívneho stavu, využívané na zničenie všetkého pozitívneho. Vždy, keď tomuto niekto verí a akceptuje to, podnecuje a podporuje negatívny stav.

Realita tejto situácie je však úplne iná. Keďže každý živý má v sebe Vnútornú Mysel (inak by nemohol byť živý), každý má v tej Vnútornej Mysli prítomnosť Najvyššieho. V takej prítomnosti Najvyššieho v každého Vnútornej Mysli je dobro a pravda jedincovej existencie, bez ohľadu na to, aký zlý môže vyzerat' navonok, alebo do akej miery sa zdanlivo stotožnil so zlom a lžou.

Bolo by duchovnou ohavnosťou tvrdiť, že všetko v ľudskej mysli je zlé a lživé, pretože to by naznačovalo, že prítomnosť Najvyššieho v jedincovej Vnútornej Mysli je tiež zlá a lživá. Zloba jedincovho stavu je určená jeho/jej postojom a stanoviskom voči tej prítomnosti. Ak jedinec popiera prítomnosť Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli a/alebo popiera dokonca existenciu samotnej Vnútornej Mysle, stotožňuje sa s negatívnym stavom, stavajúc sa proti zdroju všetkého pozitívneho. To však neznamená, že taký postoj a stanovisko ho/ju zbavuje schopnosti vzdať sa ho. Jedincova schopnosť

vzdať sa svojho negatívneho postoja a stanoviska voči prítomnosti Najvyššieho, a jeho/jej schopnosť prijať takú prítomnosť, znamená jeho/jej večné dobro a pravdu. Bez takej schopnosti by nemohol prežiť, ba ani dýchať. Preto tvrdiť, že jedinec nie je nič iné než zlo, je ohavnou a hroznou zbraňou negatívneho stavu, ktorý ju využíva vo svojich duchovných vojnách proti pozitívnemu stavu.

Je nutné napraviť toto bežne prijímané skreslenie, vyplývajúce z lživej interpretácie doslovného významu Biblie, niektorých tvrdení v Swedenborgových spisoch, atď. V skutočnosti sa tým myslí, že ľudia sami osebe, bez prítomnosti Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli, by nemohli byť ničím iným než zlom. Keďže jediným zdrojom všetkého pozitívneho je Najvyšší, chýbanie Jeho/Jej prítomnosti v jedincovej Vnútornej Mysli znamená chýbanie čohokoľvek pozitívneho. Toto by tiež znamenalo, že nikto by nemohol byť a existovať. Opäť, také doslovné vyhlásenia poukazujú na potenciál stať sa negatívnym. Vlastne, byť negatívny na 100 % v doslovnom zmysle je úplná nemožnosť, pretože odstránenie Najvyššieho z kohosi Vnútornej Mysle by znamenalo okamžitú večnú smrť.

Preto nie je múdre vidieť veci vo finalistických polozeniach, stavoch a procesoch. Tvrdiť, že človek nie je nič iné než zlo, znamená tvrdiť, že človek je absolútne zlý. Toto je finalistické tvrdenie. Byť absolútne zlý znamená byť nestvorený a nemať pôvod; znamená to, že zlo je absolútne a že vždy je, a preto ho nemožno nikdy zmeniť alebo zrušiť. Ak je niekto zlý v takejto konotácii, nemožno urobiť nič preto, aby sa zmenil jeho/jej stav a položenie. Znamená to tiež, že okrem Najvyššieho jestvuje ešte ďalšia absolútna existencia. Také tvrdenia sa vzájomne vylučujú, pretože logicky nemôžu existovať žiadne dva stavy v absolútnej kondícii. Ak by mohli, neboli by už viac absolútne.

A teraz, presvedčenie, používané negatívnym stavom ako zbraň v ich vojnách, pozostáva z presvedčania ľudí, aby uverili tomu, že negatívny stav je absolútny sám od seba a sám osebe, že je nestvorený a že vzišiel z Najvyššieho a že ľudia sú zlí a prekliati. Prečo by sa mali ľudia pokúšať byť niečím iným, ak bez ohľadu na to, čo robia alebo v čo veria, „faktom“ vždy zostane, že nie sú ničím iným než zlom a že toto je ich večný osud? Také presvedčenie vedie a udržiava ľudí v negatívnom stave, brániac im v tom, aby uverili, že je možné, aby boli dobrí.

Jedným z mnohých dôvodov, prečo sa Najvyšší vtelil na Zem vo forme Ježiša Krista, bolo upozorniť ľudí, že môžu byť dobrí na základe prijatia faktu prítomnosti Najvyššieho v nich. On zdôraznil, že Otec je v Ňom a On je v Otcovi. Okrem toho zdôraznil, že On je v nich a oni sú v Ňom. Prijatie tohto faktu jedinca robí menej a menej negatívnym a viac a viac samým sebou, čiže pozitívnym.

Pozitívne sily vo svojej rastúcej snahe neustále vyvažujú metódy a taktiky vojny negatívneho stavu, neustálym zdôrazňovaním prítomnosti Najvyššieho vo Vnútornej Mysli každého, poukazovaním na schopnosti každého byť lepšou ľudskou bytosťou a do večnosti duchovne napredovať, a neustálym pripomínaním ľuďom, že nahovárania, presvedčania, obviňovania, pocit previnenia, pocity viny, atď., nie sú z vnútra, ako ich chce presvedčiť negatívny stav, ale sú nanútené zvonka negatívnym stavom, a ľudia ich

Posolstvá z vnútra

---

môžu prijať alebo odmietnuť. Ľudia sú vinní len do tej miery, do akej prijímajú a veria týmito nahováráním a presvedčáním o svojej vine. Ani viac, ani menej.

Táto situácia jasne zdôrazňuje dôležitosť každodenného sebakúmania a sebavyšetovania, aby sa určil zdroj takých nahovárání, presvedčání, pocitu previnenia, viny, atď. Takýmto spôsobom sa človeku odporúča dištancovať sa od akýchkoľvek nútení a prestať veriť, že prichádzajú z vlastného vnútra.

Opäť, behom dejín negatívneho stavu a jeho vojen sa tieto zbrane stávajú viac a viac sofistikovanými, prefikanými, vierohodnými a účinnými. Rovnako však aj obranné zbrane pozitívneho stavu.

3. Treťou obľúbenou zbraňou, využívanou negatívnym stavom v jeho duchovných vojnách proti pozitívnemu stavu, je vniesť a vštepiť do ľudí pochybnosti, podozrenia, zmätenosť, popletenosť, nespoľahlivosť, nedostatok sebavedomia, váhavosť, otáľanie, obavy, neistotu, atď. Tieto zbrane možno prirovnať k rôznym malokalibrovým strelným zbraňami, ktoré sú osobnejšej povahy, v ľudskom ponímaní určené skôr na sebaobranu.

Tieto taktiky udržiavajú človeka v neustálych pochybnostiach a nedôvere ohľadne seba, svojich myšlienok, výsledkov, duchovnosti, existencie Boha, atď., vnášajúc do ľudských životov nejasnosti, zmätok, neistotu, váhavosť, otáľanie, atď., a odopierajúc im pocit stability, bezpečnosti a istoty.

Také spôsoby vnášania a vštepovania týchto stavov do ľudských myslí sa stávajú viac a viac sofistikovanými, prefikanými, aktuálnymi a dôveryhodnými. Nebyť neustáleho, rastúceho vyvažujúceho úsilia a ochrany zo strany pozitívneho stavu, väčšina ľudí by podľahla tejto situácii a stala sa pre negatívny stav ľahkou korisťou.

Pozitívny stav neustále vysiela do ľudských myslí mnohonásobne zosilneným spôsobom pocit spoľahlivosti, ochrany, dôvery, viery, sebavedomia, bezpečnosti, istoty, stálosti a všetky ostatné pozitívne pocity a postoje, ktoré totálne podkopávajú nesmierne úsilie negatívneho stavu zaplaviť duchov, duše a telá negatívnymi postojmi a pocitmi.

Opäť, človeku sa odporúča dôkladne preskúmať zdroj svojich pochybností, zmätok, neistôt, atď., a dištancovať sa od nich, uznajúc, že sú výstrelmi, ktoré sú neustále vypaľované počas týchto duchovných vojen. Takým konaním človek premieňa tieto strely na neškodné šľuchance, neschopné ublížiť. Volá svoju Vnútornú Mysel' na pomoc a prosí Najvyššieho, aby vybudoval trvalý štít duchovnej istoty proti takým útokom.

4. Štvrtou zbraňou, využívanou negatívnym stavom v jeho duchovných vojnách proti pozitívnym silám, je neustály pokus narastajúcim spôsobom zaplavovať ľudského ducha, dušu a telo túžbami, prianiami, chcením a úmyslami negatívnej povahy, ako napríklad chcenie urobiť niečo zraňujúce a škodlivé sebe a druhým.

Túto zbraň možno prirovnať k dýkam, nožom, bodcom, atď., ktoré môžu byť rovnako smrteľné ako akékoľvek zbrane negatívneho stavu, lebo sú používané potajme, potichu a potme.

Účelom je držať každého v neustálom stave chcenia, túžby a zamýšľania čohosi negatívneho, podvodného, sebeckého, bezohľadného, impulzívneho, nutkavého, iracionálneho, nelogického, atď., brániac ľuďom v logickom a racionálnom myslení a spôsobujúc, že zaútočia bez akéhokoľvek zjavného dôvodu nutkavým a impulzívnym spôsobom.

Na druhej strane, pozitívne sily vo svojej rastúcej snahe neustále premietajú do ľudských myslí pozitívne, dobré, milujúce, láskavé a múdre túžby, želania, chcenia, úmysly, atď., ktoré vyvažujú tie negatívne dovtedy, kým ich neotupia, neučinia neschopnými a nezabránia im plne uspieť. Pozitívne sily podporujú logiku, rozum a racionalitu, ovládajúc tým impulzívne, nelogické, iracionálne, ubližujúce a škodlivé správanie a činy.

Aj v tomto prípade sa radí preskúmať zdroj takých negatívnych túžob, želaní, chcení, tendencií, atď., a anulovať ich pozitívnou vôľou, túžbami, želaniami, chcením a tendenciami byť milujúci, múdri, chápvaví, láskaví, racionálni, logickí a trpezliví. Toto je jedna z najlepších obranných zbraní, aké možno mať proti silám negatívneho stavu.

5. A napokon, piatou zbraňou negatívneho stavu v jeho duchovných vojnách proti pozitívnym silám je produkcia, vštepovanie a udržiavanie negatívnych emócií, ako napríklad strach, úzkosť, starosti, hnev, nepriateľstvo a násilie v ľudskom duchu, duši a tele. Sem patrí aj strach zo smrti a večného zatratenia, prameniáci z mylných náboženských presvedčení. V Peklách sú veľmi často vytvárané a fabrikované početné náboženstvá a neustále šírené do všetkých oblastí ľudskej existencie, aby držali ľudí v takých obavách, úzkosti, starostiach, poslušnosti a slepote, všetky v mene Boha.

Toto je jedna z najobľúbenejších zbraní negatívneho stavu (tvorba rôznych foriem náboženstiev a ich bláznivých doktrín) a môže byť hrozivá a smrteľná.

V ľudských pozemských termínoch túto zbraň možno prirovnať k sofistifikovaným ručným bojovým zbraňam, kedy jeden prudký úder rukou môže okamžite zabiť.

Samozrejme, tréning, použitie a aplikácia tejto zbrane sa stáva viac a viac sofistifikovaným, účinným a spoľahlivým. Jediný dôvod, prečo ľudia ešte stále žijú a sú nažive, je súhrnné úsilie všetkých pozitívnych síl vyvažovať a kontraprojektovať do ľudských duchov, duší a tel pozitívne pocity a emócie radosti, šťastia, pokoja, spokojnosti, pôžitku, potešenia, mieru, kľudu, ticha, zmiery, tolerancie, princípy duchovnej homogenity náboženstiev, a podobné pozitívne pocity. Tie bránia akejkolvek možnosti, žeby sa negatívne pocity trvalo ujali a spôsobili dotyčnému škodu, ktorá by mala trvalý účinok.

Takže vždy, keď vznikajú nové zbrane a taktiky negatívneho stavu, okamžite sú vyvažované snahami pozitívneho stavu vytvoriť nové obranné zbrane, ktoré by neutralizovali akýkoľvek trvalý účinok útočných zbraní.

Pokiaľ ide o túto situáciu, človeku sa opäť odporúča dištancovať sa od negatívnych pocitov a anulovať ich pozitívnymi pocitmi v momente ich útoku. Ak to dotyčný robí

Posolstvá z vnútra

---

dôsledne, časové obdobia medzi útokmi negatívnych síl sa predlžujú, až kým nenastáva doba, kedy sú buď zriedkavé, alebo poľahky zažehnané bez akejkoľvek trvalej ujmy na jedincovej duchovnej, duševnej, emocionálnej, vôľovej, intelektuálnej a fyzickej stabilite. Týmto spôsobom dotýčný pomáha pri konečnej porážke negatívneho stavu.

Toto sú niektoré zo zbraní, ktoré sa používajú v duchovných vojnách. Na základe ich porovnania s fyzickými zbraňami ľudí na Zemi, ktoré vznikajú z ich ideí v duchovnom svete, môže človek pochopiť do určitej miery, ako fungujú a ako môže urobiť čokoľvek, čo je v jeho silách z jeho/jej Vnútornej Mysle a z prítomnosti Najvyššieho v nej, aby ich neutralizoval a zneškodnil.

Ako bolo spomenuté predtým, posledná duchovná vojna v duchovnom svete skončila stratou všetkých pozícií negatívneho stavu a jeho tamojšieho vplyvu. Negatívne sily boli zahnané späť do svojich Pekiel, kde sa teraz pripravujú na ďalšiu vojnu, s hroznejšími zbraňami, atď., aby tentoraz bojovali na prírodnej úrovni (ich posledné útočisko).

Možno si byť istý, že ak človek dodržiava princípy života a duchovnosti, ako boli zjavené v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“ a v týchto „Posolstvách z vnútra“, Najvyšší ho/ju ochráni a zaštití pred akýmkoľvek ublížením, ujmou a/alebo dôsledkom tej vojny. Takej osobe sa nemôže stať nič nepriaznivé. Pokiaľ človek dodržiava tieto princípy zo svojej slobodnej vôle a vďaka svojej slobode voľby, má zabezpečené večné miesto v pozitívnom stave a duchovný pokrok.

To je pre dnešok všetko.

DVADSIATE DEVIATE POSOLSTVO

(O zdroji ľudských problémov, trápení a utrpenia a ako ich zdoľať)

29. apríla 1982

Dnes boli od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvá.

S mnohými ľuďmi na Zemi je ten problém, že veľmi často považujú sebaskúmanie, seabvyšetrovanie a vchádzanie „dovnútra“ do svojej Vnútornej Mysle za starosť, ktorá je nenormálna, nezdravá a nebezpečná. Z toho dôvodu venujú veľmi malú pozornosť alebo zreteľ tomu, čo sa deje v ich vnútri. V skutočnosti robia všetko, čo je v ich silách, aby sa neobracali do seba, do svojho „vnútra“ a nepočúvali svoje vnútorné myšlienky, pocity, zmysly a intuíciu. Namiesto toho márnia svoje vzácne energie a čas na to, aby sa zdržovali vo svojom vonkajšku alebo „vonku“, zaoberajúc sa vonkajšími vecami, doslovne sa zaneprázdňujúc všemožnými bežnými prácami, vybavovačkami a činnosťami, ktoré im úspešne bránia v kontakte s ich Vnútornou Mysľou, a tým fakticky sami so sebou a so svojím Stvoriteľom.

Pri takomto postoji nie je prekvapením, že ľudia nepoznajú sami seba a sú nepredvídateľní, pokiaľ ide o ich správanie a postoje. Jednoducho nemajú čas objavovať sa, spoznávať sa, premôcť sa, cítiť sa a zažívať sa tak, akí skutočne sú vo svojej esencii a substancii. Namiesto toho pobiehajú dokola, počúvajúc a vstrebávajú, čo hovoria druhí, ako ich vidia druhí, čo si o nich myslia, ako ich hodnotia a čo od nich očakávajú druhí, považujúc za samozrejmé, že sú skutočne takí, ako ich vnímajú druhí. Preto, že tomu skutočne veria, stotožňujú sa s takými vonkajšími vnímaniami a očakávaniami ohľadne seba a robia všetko, čo je v ich silách, aby žili podľa nich, dusiac, potláčajúc, vypínajúc a nedbajúc na kričiaci hlas svojho vnútorného, skutočného ja, ktoré je takým postojom a životným štýlom zneuctované a hrubo znásilňované. Túto situáciu považujú za normálnu. Stávajú sa teda výsledkom svojho vonkajšieho samonapŕňajúceho sa proroctva. Všetko ostatné považujú za nebezpečné, neisté, nezdravé a vedúce k šialenstvu. Nie je nezvyčajné počuť naivné vyhlásenie typu, „Vidíte, bol tak zabratý sám do seba, že sa z toho zbláznil a museli ho zavrieť“, alebo podobné vyhlásenia.

Mnohí ľudia si nechcú priznať a uvedomiť, že taký postoj je prekrútením univerzálneho poriadku a že je fakticky veľmi nebezpečný, riskantný a nezdravý. Vedie u ľudí k všemožným duchovným, duševným, emocionálnym, intelektuálnym, vôľovým, sexuálnym, spoločenským a fyzickým problémom, poruchám a šialenstvám.

Táto situácia je, samozrejme, dôsledkom prevládajúceho negatívneho stavu, ktorý existuje na Zemi v aktivovanom a dominujúcom režime.

Jednou z najväčších zbraní negatívneho stavu a jedným dôvodom, prečo je taký úspešný (ako dosvedčuje celá minulosť ľudstva na Zemi), je, že nasmeroval ľudí k ich vonkajšku a že im do ich mysli vnukol myšlienku, že byť vo svojom vnútri vedie k šialenstvu a k všemožným druhom duševnej a emocionálnej nestability, porúch a chorôb.

Posolstvá z vnútra

Toto je, samozrejme, najväčšia lož a prekrútenie skutočnosti o všetkom. Vlastne, pravdou je presný opak. Neustále zaobranie sa tým, čo je mimo jedinca, svojím vonkajším prostredím a tým, čo druhí považujú a čo čakajú, že bude jedincovo skutočné ja, je to, čo spôsobuje ľudské problémy, poruchy, trápenia a šialenstvá.

Ako bolo zdôraznené predtým, taký opačný a prekrútený postoj vedie k porušeniu duchovného princípu vyvažovania života a žitia (viď Posolstvo z 24. apríla 1982). Jedným z výsledkov tohto porušenia je presne to, čo sa deje s ľuďmi na Zemi po tisícročia.

Ak ľudia dúfajú, že niekedy dosiahnu mier na Zemi a v sebe, so spravodlivosťou a šťastím, musia sa najprv naučiť uplatňovať tento vyvažujúci princíp života. To znamená, že sa musia naučiť obracať sa na „vnútro“ a venovať pozornosť tomu, čo je tam. Z tej pozície sa potom môžu a dokážu pozrieť von, aby videli realitu svojimi vlastnými očami, a nie očami kohosi či čohosi iného. Vnímať realitu cez niekoho či niečo iné a ostať slepý vo veci vlastného **hodnotenia**, znamená sústavne skresľovať veci a nevidieť ich také, aké skutočne sú. Znamená to žiť v ilúzii reality. Niet divu, že ľudia majú tak veľa problémov.

A napriek tomu zriedkakedy niekomu napadne, že ak je prevládajúci názor — že zdržiavanie sa vo svojom vonkajšku je jediný zdravý postoj podľa ich štandardov a očakávaní — správny, potom prečo sa ľudia dostávajú do situácie, ktorej sa tak obávajú? Toto je paradox negatívneho stavu; negatívny stav je nelogický, iracionálny a bláznivý.

O tomto je prekrútený poriadok univerzálnych princípov.

Je nevyhnutné uviesť všetko do pravej perspektívy, v súlade so správnym poriadkom vecí a postupov.

Ako bolo zdôraznené predtým v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“ a v týchto „Posolstvách z vnútra“, správny univerzálny poriadok Stvorenia je z „vnútra“ do „vonka“, a nikdy nie z „vonka“, bez akéhokoľvek ohľadu na „vnútro“. V momente, ako je „vonkajšok“ daný do dominantného postavenia, prerušuje všetok prístup k „vnútru“, z ktorého si čerpá všetky energie pre svoje existovanie. Takým činom je nastolený stav sústavného dusenia „vnútra“ a v dôsledku toho ľudia nie skutočne „žijú“, ale len trpia. Ľudský život sa stáva súvislou reťazou biedy, utrpenia, vojen, zločinov, chorôb a všemožných problémov, ktorých zoznam je skutočne nekonečný. Taký život nie je pravým životom, ale ilúziou a falošným životom. Ľudia žijú v podvode a ilúzii veriac, že nielenže je to pravý život, ale že je to jediný možný a uskutočniteľný život v bytí a existencii.

Také myslenie je výsledkom dominujúceho a aktivovaného negatívneho stavu, do ktorého sa ľudia chytajú vďaka svojmu mylnému systému viery.

Kvôli náprave tejto situácie sa odporúča podniknúť určité kroky, ktoré sú ponúkané vo všetkých týchto „Posolstvách z vnútra“. Na dôvažok je tu pár dodatočných bodov, o ktorých uplatnení hodno uvažovať vo svojom živote, aby sa zaviedol správny a

usporiadaný tok života a všetkých jeho duchovných princípov žitia. Nasledovné body sú istým rozvedením a snáď opakovaním a rozšírením všetkých princípov, spomenutých predtým.

1. Úplne prvým dôležitým krokom v dávaní vecí do poriadku vo svojom živote je uznanie a prijatie faktu, že nadmerné zaoberanie sa „vonkajškom“, súčasne považujúc obracanie sa na svoje „vnútro“ za nebezpečné, riskantné a nezdravé, je nesprávne. Je to zdroj mnohých ľudských problémov a porušenie duchovného princípu vyvažovania každodenného žitia (viď opäť posolstvo z 24. apríla 1982). Len čo človek urobí tento prvý krok, tým, že začne spochybňovať a polemizovať o starom životnom štýle „vonkajška“, ten ho povedie k zbaveniu sa umelého strachu z vchádzania do seba, navodeného negatívnym stavom.

Človeku sa odporúča uznať a prijať fakt, že strach zo seba je najzničujúcejší a najškodlivejší strach zo všetkých, pretože okráda človeka o všetko, čím je. Namiesto toho sa človeku odporúča pristupovať k sebe so spoľahnutím sa, vierou a sebadôverou; s láskou, starostlivosťou, ocenením a úctou; prijímajúc fakt, že jeho/jej Vnútna Mysel', vnútorné ja, kde je večne prítomný Najvyšší, je pravý a jediný možný zdroj poznania, múdrosti, lásky a šťastia a že je tým, kto určuje význam pravej reality. Ak niekto začína uvažovať a cítiť týmto spôsobom, je na najlepšej ceste von zo zložitej situácie svojho života, vytvorenej starým životným štýlom zovňajška alebo „vonkajška“. No tento krok treba urobiť ako prvý. Je to ako sebaobnova — začať myslieť zo svojho vnútra, a nie zo svojho vonkajška.

Odporúča sa každodenne tráviť istý čas praktizovaním tohto spôsobu aktívneho myslenia, chcenia, cítenia a konania, ako bolo opísané predtým (viď posolstvo z 23. apríla 1982).

2. Ďalší dôležitý krok v procese naprávania svojho chybného životného štýlu je priznanie duchovného faktu, že šťastie a zmysel života nemožno nájsť vo vonkajšku a vo vlastní materiálnych vecí. V nich nie je nič, čo môže skutočne inšpirovať, motivovať a/alebo dať človeku pocit naplnenia a spokojnosti z toho, že je nažive. Toto je veľmi dôležité poznanie, pomáhajúce človeku prestať hľadať hodnoty tam, kde žiadne hodnoty nie sú. Bez prvotného uznania tohto faktu nemožno nič zmeniť. Opäť, odporúča sa aktívne sa zaoberať týmto faktom, priznajúc si, že je to pravda, opakujúc si to vo svojich úvahách, pocitoch, želaniach a konaní. Takým činom sa človek pripravuje na zmenu.

3. Tretí dôležitý krok v tejto snahe je uznanie, že svoj vlastný život nie je to, čo by mal byť a že je nevyhnutné urobiť niečo ohľadne zmeny jeho obsahu, významu a účelu. Inými slovami, odporúča sa jednoducho si priznať, že sa treba zmeniť. Bez takého priznania nemožno cítiť žiadnu potrebu takej zmeny. Bez potreby zmeny nemožno žiadnu zmenu iniciovať.

Preto sa človeku odporúča, aby sa aktívne venoval na každodennom základe rozvíjaniu potreby zmeny svojho životného štýlu v súlade s duchovnými princípmi, priznaním faktu, že zmenu potrebuje. Takýto typ aktívneho angažovania sa poskytuje

Posolstvá z vnútra

---

jeho/jej Vnútornej Mysli a Najvyššiemu v nej príležitosť preniesť do jeho/jej vedomého uvedomenia dojem, pocit a patričnú vedomosť pre zahájenie takej zmeny.

4. Štvrtým dôležitým krokom pri tomto aktívnom procese je nájsť vhodné a správne nástroje, cesty a prostriedky na zmenu najlepším možným spôsobom, zhodným s podstatou a obsahom jedincovej celkovej mysle a jeho/jej osobnosti. Inými slovami, najprv je nevyhnutné uznať, že doteraz človek správne nevyužíval nič, čo má a že nástroje, cesty a prostriedky, ktoré využíva vo svojom živote, zlyhali pri dosahovaní a pri zavádzaní správneho duchovného a tvorivého spôsobu života do jeho/jej života. Treba si teda priznať, že najprv je nevyhnutné nahradiť staré nástroje, cesty a prostriedky života, pretože pri svojej práci úplne zlyhali. Len čo sa prizná tento fakt a zo svojej slobodnej vôle sa vyjadrí túžba po potrebe nahradiť a nájsť nové nástroje, cesty a prostriedky života, ktoré sú adekvátnejšie a vhodnejšie pre pravý život, možno prikrčiť k predloženiu prosby svojej Vnútornej Mysli, „vnútra“, kde je Pán, o osvietenie, inšpiráciu, zjavenie, jasný náhľad a vedomosť o takých budúcich nástrojoch, cestách a prostriedkoch správneho a náležitého života. Ak sa to robí dôsledne, na každodennom základe, človek zistí, že má zrazu všemožné správne náhľady, chápania, idey, atď., pokiaľ ide o to, ako postupovať pri odstraňovaní starých, nešťastných schém života a ako ich nahradiť novými, vskutku duchovnými.

5. Piaty dôležitý krok v tomto ohľade je nutnosť nastoliť aktívne odhodlanie používať tieto novozískané nástroje, prostriedky a cesty čo najproduktívnejším, najkonštruktívnejším a najtvorivejším možným spôsobom, tak aby bolo možné dosiahnuť vzájomný osoh, spoločné dobro a zdieľanie a aby mohol vpred a ďalej neustále plynúť duchovný pokrok, s budovaním ochrany proti akémukoľvek možnému obratu k starým, deštruktívnym, biednym, neduchovným spôsobom a schémam života.

V tomto ohľade sa radí dávať si na každodennom základe sugesciu — dosiahnuť také odhodlanie a mať neustále na pamäti a zachovávať vo svojom praktickom živote vyššiu duchovnú perspektívu života, ako ju definujú všetky duchovné princípy života a života a princípy duchovnej homogenity. Ak sa to robí poctivo a dôsledne, so správnou motiváciou, na každodennej báze, vždy si na to vymedziac určitý čas zo svojho každodenného života, človek s úplnou istotou uspeje vo všetkých ohľadoch.

6. A napokon, šiesty dôležitý krok v tomto podnikaní je priznanie a prijatie neoddiskutovateľnej duchovnej axiómy, že všetky tieto veci možno robiť len bez cudzej pomoci, samostatne, na základe svojho vlastného odhodlania, snahy a úsilia, s vierou, spoľahnutím sa a dôverou vo svoju hodnotu a schopnosť urobiť to efektívne a úspešne, bez spoliehania sa na kohokoľvek či čokoľvek mimo seba, uznajúc fakt, že všetok život a jeho pozitívne atribúty neustále plynú z Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli. Preto ísť do svojho vnútra, spoliehať sa na svoju Vnúturnú Mysel', znamená ísť k Najvyššiemu, k Pánovi, ktorý je pravým zdrojom všetkého pozitívneho a dobrého v jedincovom živote.

Pre toto je také dôležité obracať sa dovnútra, na svoju Vnúturnú Mysel'. Toto je jediné miesto, kde možno nájsť Boha, Najvyššieho. Toto je tiež dôvod, prečo aktivovaný a dominujúci negatívny stav vkladá toľko úsilia do držania ľudí v ich

vonkajšku. Tým ich negatívny stav drží preč od Pána — čiže preč od zdroja pravého života a všetkého dobra a pravdy.

Z tohto dôvodu sa človeku odporúča, vyčleniť si určitý čas zo svojich každodenných aktivít na dávanie si pozitívnych sugescií nastoliť potrebu, túžbu a odhodlanie obrátiť sa na Pána, vnútorne, vo svojej Vnútornej Mysli, a žiadať o pomoc a podporu pri realizácii faktu spoliehania sa na seba, na svoju Vnútornú Myseľ a na Pána, aby bol človek schopný robiť všetko samostatne, bez vkladania nádeje a hodnôt do vonka, kde neexistuje žiadna nádej a hodnota.

Tým, že to človek robí dôsledne, trpezlivo a s odhodlaním, stáva sa slobodným a nezávislým, silným a zdravým, užitočným a tvorivým, šťastným a plným radosti, spokojným a ukojeným, baviac sa a dosahujúc dobré a pozitívne veci.

To je pre dnešok všetko.

TRIDSIATE POSOLSTVO

(O duchovnej, duševnej a fyzickej výbave ľudí a o metódach liečby ich problémov)

(O správnom chápaní pojmov karma a reinkarnácia)

30. apríla 1982

Dnes Pán zjavil nasledovné.

Je nutné uvedomovať a pripomínať si zas a znova nasledovné dôležité fakty:

Každý, kto prichádza na planétu Zem, prináša si so sebou všetko potrebné pre efektívne a úspešné naplnenie účelu svojho inkarnovania sa na Zemi. Nič nechýba.

Stav, proces, polozenie, obsah, rozsah, stupeň, kvalita a množstvo jeho/jej schopností, nástrojov, darov, talentov, alebo ich nedostatok, samozrejme, a podobné veci, sú určené špecifickou voľbou, ktorú dotyčný vykonal pred inkarnovaním sa na Zem, aby takú voľbu úspešne a efektívne uskutočnil, realizoval, manifestoval a doviedol k plnému a kompletnému využitiu, uskutočneniu a vyčerpaniu.

Je veľa možností ohľadne toho, ako sa taká voľba realizuje a uskutoční. Niektorí ľudia si zvolia, že budú jestvovať a žiť určitým spôsobom alebo v určitých podmienkach po celý svoj život v prírodnom stupni a vo fyzickom tele, kým sú na Zemi. Ďalší si zvolia postup po krokoch, od jedného bodu k druhému, voliac si určité zmeny vo svojich životoch, aby sa mohol uskutočniť konečný, najdôležitejší účel ich života na Zemi. Tento druhý prípad môže znamenať postupne dva či viac úplne rozdielnych životných štýlov, veľmi často opačných. V tomto prípade sa konečná voľba jedincovho bytia na Zemi nemôže uskutočniť bez zažitia predošlých volieb. Nech už tak či onak, každému je poskytnuté úplne všetko, čo za týmto účelom potrebuje. Ani viac, ani menej. Menej by viedlo k neschopnosti uskutočniť svoju voľbu. V takom prípade by príležitosti, ktoré by boli jedincovi poskytnuté, nemohli byť náležite zužitkované. Viac by znamenalo porušenie jeho/jej slobody voľby, čo by bránilo jeho/jej správne prejavu sa v rámci svojej voľby.

Avšak, nech už tak či onak, aby jedinec niečo urobil, musí byť vybavený najdôležitejším princípom života — Vnútrnou Mysľou — v ktorej je prítomnosť Najvyššieho, z ktorej jedinec žije a úspešne naplňa účel svojho bytia na Zemi (alebo na akomkoľvek inom mieste).

No mať Vnútrnú Mysel' a prítomnosť Najvyššieho v nej znamená určitý paradox z hľadiska volieb v prírodnom stupni, a ešte väčší vo vzťahu k voľbe inkarnovať sa na Zem, kde je negatívny stav v dominantnom a aktivovanom položení.

Paradoxom je, že Vnútrná Mysel' a prítomnosť Najvyššieho v nej obsahuje prostriedky, spôsoby, nástroje, možnosti a poznatky, ktoré v úplnosti a ako celok ďaleko presahujú alebo siahajú za čokoľvek, čoho vlastníenie alebo uskutočnenie si jedinec zvolil vo svojej konkrétnej dobe života.

Tento paradox je vyriešený aktiváciou len tých oblastí a úrovní Vnútornej Mysle, ktoré sú potrebné a nevyhnutné v každom jednotlivom čase počas naplňania voľby jedinca. Zvyšok Vnútornej Mysle je v stave nečinnosti (čo sa týka jej manifestácie v prírodnom stupni Zeme) a pripravenosti k aktivácii vždy, keď nastanú správne potreby.

Avšak, nakoľko život každého je tým či oným spôsobom plynulý pokrok a keďže tento pokrok pokračuje do večnosti, je nevyhnutné, aby mal v sebe každý všetky možné voľby do večnosti. Bez tejto možnosti a perspektívy by nemohli byť vymyslené a uskutočnené žiadne ďalšie voľby. Bez tejto podmienky by nemohol byť v nikom zachovaný žiadny životný podporný systém. Ako jedinec postupuje od jednej voľby k ďalšej, aktivujú sa potenciály Vnútornej Mysle a sprístupňujú sa ďalšie schopnosti, prostriedky, cesty, nástroje, atď., pre realizáciu a uskutočnenie každej následnej voľby.

Toto je dôvod, prečo je pre prežitie jedinca životne dôležité, že napriek tomu, že na základe svojej voľby nemá úplný prístup k celému obsahu svojej Vnútornej Mysle (zvlášť po dobu svojho života na Zemi), má v sebe Vnútornú Mysel' a prítomnosť Najvyššieho v nej, z ktorej si môže vyvodiť všetko, čo potrebuje, aby sa menil do večnosti od jednej voľby k druhej. Bez prítomnosti tejto večnej príležitosti by život nedával žiadny zmysel a nemal by pre nikoho žiadny význam.

Preto počas jedincovho života, behom jeho/jej zvoleného obdobia, jeho/jej Vnútorná Mysel' uvoľňuje len toľko, koľko je nevyhnutné a potrebné pre tú konkrétnu časovú dobu a pre akékoľvek kroky, ktoré sa jedinec rozhodne podniknúť v rámci tej konkrétnej časovej doby.

Keď sa jedinec vteľuje na Zem kvôli naplneniu určitej voľby či volieb, starostlivo vyhľadáva najvhodnejšie podmienky, situáciu, prostredia, línie, dedičnosť, atď., aby mohlo byť k dispozícii všetko pre úspešné zavŕšenie účelu jeho/jej bytia v tej konkrétnej fáze života.

Bolo by hrubou chybou domnievať sa, že ľudia sa objavujú na tejto Zemi v tom či onom spoločenskom, kultúrnom, rasovom, fyzickom, atď., prostredí, s tým či oným problémom, obmedzením či nadbytkom čírou náhodou, bez akéhokoľvek plánovania či voľby. Taký záver je vedecký podvod, ktorý vedie ľudí k mnohým mylným záverom a neúčinnnej liečbe ich stavu.

Nič sa neobjaví ani nedeje náhodou. Všetko, čo sa deje v konkrétnej dobe života jedinca, je vždy, bez akejkoľvek výnimky určené jeho/jej voľbami a slobodnou vôľou. Tieto slobodné voľby však boli vykonané pred fyzickým narodením sa jedinca, v Absolútnom Myšlienkovom Procese Najvyššieho. Tí, ktorí sa inkarnovali z negatívneho duchovného stavu, sú tiež opýtaní, či si to volia zo svojej vlastnej vôle, preberajúc plnú zodpovednosť za dôsledky svojich volieb.

Takže, jedinec je plne zodpovedný za svoju voľbu, aj keď neexistuje žiadne vedomé uvedomenie si alebo vedomá spomienka na takú voľbu. Toto obmedzenie — vymazanie pamäti — platí len pre tých, ktorí si zvolili, že sa budú inkarnovať na planétu Zem, kde existuje dominantný a aktivovaný negatívny stav. Vedomé poznanie a spomienka na takú voľbu by totálne anulovali jedincov potrebný zážitok v tomto ohľade, ktorý je

Posolstvá z vnútra

životne dôležitý z hľadiska univerzálneho poučenia a univerzálneho duchovného pokroku.

Avšak, nemať vedomé uvedomenie si a vedomú spomienku na takú voľbu neznamená, že dotyčný nevie o nej vnútorne, nevedome a vo svojej Vnútornej Mysli. Fakticky, toto možno objaviť počas jeho/jej konkrétnej doby života po naplnení určitých krokov pri voľbách, v hlbokej hypnóze alebo v podobných podmienkach počas svojho určovania, či došlo k naučeniu sa určitej lekcii z určitého zážitku, či je čas pohnúť sa k ďalšiemu kroku a zmene, atď.

Z hľadiska tohto faktu je jasné, že každý na Zemi, bez ohľadu na stav, v ktorom bol, je a bude, či už v navonok sa javiacej biede alebo šťastí, je plne zodpovedný za všetko, čo zažíva v každom jednom okamihu po dobu svojho života. Z tohto pravidla nejestvujú žiadne výnimky.

Takže, než sa jedinec inkarnuje na túto Zem (alebo na akékoľvek iné miesto), vyhľadá si synchronicitu medzi svojou voľbou a medzi podmienkami, ktoré sú najvhodnejšie a najpriaznivejšie pre naplnenie jeho/jej voľby. Takže, jedinec si vyberá dedičnú líniu a jej banku, ktorú chce prevziať a nasledovať; moment lineárneho časového kontinua, kedy chce vstúpiť do tejto konkrétnej dedičnej banky; gény, ktoré sú najvhodnejšie a najpriaznivejšie pre jeho/jej fyzickú, duševnú a duchovnú manifestáciu v tejto konkrétnej fáze života; typ špecifickej matky a otca pre počatie, s ktorými sa jedinec musí zosynchronizovať, aby prevzal túto dedičnú líniu; druh spoločenského, politického, rasového, ekonomického, fyzického, atď., prostredia, ktoré potrebuje mať za týmto účelom; a všetky ostatné potrebné situácie, podmienky, stavy a procesy, aby naplnil a kompletne vyčerpал svoju voľbu či voľby.

Z toho, čo tu bolo povedané, je úplne jasné, že v konečnom zmysle jedincov životný štýl na Zemi nie je v žiadnom prípade určený, podmienený alebo ovplyvnený dedičnosťou, prostredím či akýmkoľvek inými vonkajšími faktormi. Pravdou je presný opak. Jedinec si určuje svojou vlastnou voľbou druh dedičnosti, prostredia a všetky ostatné vonkajšie a vnútorné faktory tohto jednotlivého života, ktoré bude mať na dosiahnutie účelu svojho bytia na tejto Zemi.

Je teda úplne márne a nespravodlivé viniť niekoho či niečo za čokoľvek, čo sa deje vo svojom živote, bez ohľadu na to, ako náhodne či mimo kontroly dotyčného to vyzerá. Ľudia majú tendenciu ospravedlňovať sa za to, čo sú, vniac svoje prostredie, rodičov, rasu, spoločenskú situáciu, atď., bez uvedomenia si, že oni sami sa dostali do všetkých svojich ošemetných situácií ako súčasť svojej voľby, ktorú vykonali pred vtelením sa na túto Zem. Zo svojej slobodnej vôle súhlasili, že podstúpia také zážitky z veľmi dôležitých duchovných, kozmických, univerzálnych, osobných, súkromných a intímnych dôvodov, ktoré sú pre nich vo väčšine prípadov nezistiteľné a/alebo vedome nevnímateľné a nepochopiteľné po dobu ich života na Zemi, alebo určité časové obdobie ich pobytu na Zemi.

S duchovným stavom vecí je však neoddeliteľne spätý duchovný princíp života, ktorý hovorí, že každý je schopný zmeniť svoj osud. To znamená, že každý môže svojou slobodnou vôľou a voľbou zmeniť svoju voľbu alebo upraviť ju i jej dôsledky. Toto

možno urobiť buď po dobu života na Zemi, alebo na akomkoľvek inom mieste, čase, kontinuu, stave a procese svojho večného života. Podmienka takej schopnosti zmeniť sa je určená nevyhnutným poučením, ktoré musí jedinec na základe svojej voľby podstúpiť, aby bol schopný zmeniť sa. Predčasná zmena svojho stavu by bola v rozpore s vlastnou slobodou a nezávislosťou. Z toho dôvodu je jedinec dôkladne chránený svojou Vnútorňou Mysľou a prítomnosťou Najvyššieho v nej pred prijatím, ba dokonca želaním si a chcením zmeniť sa predtým, než nedôjde k dôležitému poučeniu a než sú nadobudnuté životne dôležité zážitky. Len čo jedinec cíti potrebu a túžbu zmeniť sa z vnútra, na základe svojej vnútornej voľby (nie na základe akýchkoľvek vonkajších okolností), je skutočne pripravený zmeniť sa, pretože potom splnil požiadavku toho či onoho konkrétneho poučenia a zážitku. Preto sú jedincovi poskytnuté príležitosti pre spustenie takej zmeny a nový súbor nástrojov, spôsobov, prostriedkov a schopností pre uskutočnenie tej zmeny a pre vykonanie novej, čerstvej voľby.

V momente takej zmeny a novej voľby je tá oblasť jedincovej Vnútornej Mysle okamžite a synchronne aktivovaná s tým, čo je najvhodnejšie a najpotrebnejšie pre úspešné uskutočnenie a realizáciu novej voľby, s úplným a kompletným zachovaním všetkých prístupov k predtým aktivovaným oblastiam jeho/jej Vnútornej Mysle. Jedinec teda nikdy nestráca nič z toho, čo mal kedy k dispozícii z Vnútornej Mysle a behom svojho života sústavne pridáva nové oblasti svojej Vnútornej Mysle, umožňujúce pokračovanie všeuниверzálného duchovného pokroku. Toto je základ pre duchovný pokrok a bez takých dodatkov by žiadny duchovný pokrok nenastal.

Z hľadiska týchto faktov vidno, že psychológovia, psychiatri, lekári a rôzni terapeuti používajú zlé a chybné metódy liečby. Vo väčšine prípadov sa pokúšajú chápať ľudské problémy ako dôsledok prostredia, dedičnosti, výchovy či podobných vecí, zväčša počítaččne a pôvodne mimo kohokoľvek kontroly. Preto terapeuti robia všetko, čo je v ich silách, aby napravili tieto situácie, s malým, ak vôbec nejakým ohľadom na zvolenú nutnosť takých zážitkov a poučenia.

Ako bolo spomenuté predtým, (viď posolstvo z 26. apríla 1982, druhá vysvetlivka), všetky také liečby by mali mať za cieľ odhalenie toho, prečo si kto zvolil, že bude tým a že bude mať to, čím je a čo má počas svojho pozemského života, a či je čas na zmenu jeho/jej súčasného stavu. Zvyčajne, keď si ľudia prídu po pomoc a keď sú motivovaní k vyhľadaniu tejto pomoci výlučne na základe svojich vnútorných potrieb, bez akéhokoľvek vonkajšieho nátlaku, sú na zmenu pripravení.

Len po stanovení tohto faktu možno prikrčiť k liečbe spôsobom, určeným Vnútorňou Mysľou hľadajúceho. Žiadny iný prístup nie je duchovne uskutočniteľný a vhodný, pretože môže byť v rozpore s jedincovou slobodou voľby, pripravujúc ho/ju o dôležité duchovné ponaučenie a zážitky.

Kvôli faktu, že toto posolstvo sa zaoberá dôležitým duchovným princípom volieb, je čas povedať si niečo o veľmi rozšírenom ľudskom termíne alebo pojme „karma“ alebo „karmický“. V podstate je to doktrína, ktorá tvrdí, že každý skutok, dobrý či zlý, prináša patričnú odplatu. V hinduistickej filozofii sa tento pojem spája s doktrínou reinkarnácie (obširne prediskutovanou v knihách „Princípy duchovnej hypnózy“ a „Základy ľudskej duchovnosti“). Tieto pojmy sa v akejkolvek forme či modalite objavili až v neskorších

Posolstvá z vnútra

Ľudských dejinách, kedy sa stratil všetok zmysel pre princíp duchovnej homogenity a kedy ľudia často začali hľadať logické vysvetlenie dôvodov rôznych ľudských osudov, nachádzajúcich sa na protihľých póloch, ktoré ľudia volajú príjemný život, alebo strastiplný a biedny život. V tom bode sa v ľudskej vonkajšej mysli (ktorá začala byť úplne odpojená od Vnútornej Mysle) objavila potreba vysvetľovať tieto zdanlivé diskrepancie, nezrovnalosti a nevysvetliteľné utrpenie na Zemi a odôvodňovať ich výskyt. Prišli teda s myšlienkou, že človek sa nachádza v procese platenia alebo odmeny za niečo, čo urobil vo svojom predošlom živote alebo životoch, bez akéhokoľvek vedomého uvedomenia si takej existencie alebo existencií a svojich skutkov.

V najranejšom védskom myslení tieto pojmy neexistovali, pretože v tej dobe ešte stále jestvoval istý obmedzený priamy prístup k Vnútornej Mysli a k Duchovnému svetu, čo poskytovalo ľuďom lepšie, širšie definované chápanie života, než to, ktoré sa objavilo neskôr, keď sa také priame spojenia stratili. Tieto doktríny (reinkarnácia a karma) sa po prvýkrát objavili v brahmanoch a následne sa plne rozvinuli v raných upanišádach. Odtiaľ sa rozšírili do väčšiny indických náboženstiev a potom postupne prenikli do západného myslenia. Toto je v súčasnosti celkom populárny pojem medzi mnohými ľuďmi na Zemi.

Tento pojem je však, tak ako pojem reinkarnácia, skreslením reality. Väčšina jeho zástancov ho zle pochopila a dezinterpretovala. Toto nepochopenie pramení z nesprávneho ponímania filozofického princípu príčiny a následku. V tejto konotácii tento princíp znamená, že akákoľvek akcia má svoju reakciu. Pokiaľ ide o predtým diskutovanú záležitosť volieb, tento princíp znamená, že každá voľba má svoje dôsledky. No dokonca aj v tejto obmedzenej aplikácii zákona karmy sa nachádza skreslenie, pretože človek je schopný zmeniť výsledok svojich volieb dokonca aj počas manifestácie ich dôsledkov. Môže ich zmeniť, modifikovať, presmerovať, alebo úplne zrušiť, ak sa opýta Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli, ako a akým spôsobom to urobiť. Zákon karmy nesprávne predpokladá, že jedinec je uzamknutý vo svojich voľbách a že s následkami sa nedá nič robiť. To však nie je pravda, lebo ak sa dotýčaný dobre naučil svoju lekciu, nemusí pokračovať, opakujúc ten istý spôsob a štýl žitia, ak len, samozrejme, sám/sama nechce.

Zákon karmy neberie náležite do úvahy najväčšie duchovné zákony všetkých bytí a existencií — Zákon Odpustenia a Zákon Milosrdenstva.

Karma má tendenciu vidieť všetko ako nevyhnutnosť príčiny, majúcej svoj následok. To však nie je pravda. Následok príčiny sa môže, ale aj nemusí manifestovať, v závislosti od náležitých a správnych duchovných potrieb, ktoré existujú v každom okamihu kontinua behom života jedinca. Jedinec sa rozhodne prísť na túto Zem s určitým poslaním. To je príčina. Následok takej príčiny môže byť neustále modifikovaný alebo menený počas krokov urobených pri naplňaní jedincovej voľby. Napríklad, človek môže v sebe zistiť, že následky jeho/jej voľby nie sú rozumné a v najlepšom záujme všetkých, ktorých sa to týka. V tom prípade ide k Najvyššiemu vo svojej Vnútornej Mysli, zo svojej vlastnej slobodnej vôle, s dobrým úmyslom, a evokuje zákon odpustenia a zákon milosrdenstva, čo tie následky modifikuje alebo úplne zruší, poskytnúc dotýčanému príležitosť urobiť ďalšiu novú a čerstvú voľbu, s rozumnejšími a užitočnejšími následkami.

Zákon karmy platí len vtedy, keď si jedinec želá jeho uplatnenie vo svojom živote. Opäť, jedinec sa slobodne rozhoduje prijať tento zákon a touto slobodnou voľbou ho uvádza do činnosti. Takže v skutočnosti nejestvuje žiadny iný zákon, ktorý by riadil ľudský život a osud, než zákon slobody voľby a slobody zmeny.

Nebezpečenstvo doslovnej aplikácie zákona karmy vo svojom živote tkvie vo fakte, že človek ľahko stráca motiváciu k zmene a potláča akúkoľvek potrebu pozmeniť svoj osud. Človek začína fatalisticky veriť, že všetko, čo sa deje v jeho živote, je nevyhnutné, a preto sa s tým nedá nič robiť, kým všetky následky volieb jeho predošlého života alebo životov neprebehnú až do konca. Vtedy a len vtedy sa veci môžu zmeniť. Títo ľudia teda vnútorne nevynakladajú žiadne úsilie, aby niečo urobili so svojimi životmi; namiesto toho celý život čakajú, že nabudúce dostanú lepšie karty. Aké mrhanie času a vzácnej životnej energie!

Tento postoj krásne nahráva Peklám a všetkým ich negatívnym stavom: To je presne to, čo chcú, aby ľudia verili, aby tak ľudia nemohli slobodne učiť žiadne zmeny vo svojich životoch a ovplyvňovať následky svojich volieb.

Keď sa členovia Pekiel a negatívneho stavu zo Zeme v určitom čase usadili v umelo vytvorenom „Nebi a Zemi“ v intermediárnom svete, zámerne zablokovali planéte Zem priamy prístup k všetkým úrovniam duchovného sveta a ich Vnútorných Myslí. Niektorí členovia tohto pseudo-sveta vyfabrikovali zo skresleného konceptu voľby a jej následkov doktrínu karmy a reinkarnácie a zriadili si tam silnú spoločnosť a pozíciu, vybudovanú na tejto doktríne. Z tej pozície začali ľudí na Zemi, ktorí boli na základe svojej voľby ovplyvniteľní takými ideami, zaplavovať všemožnými ideami týkajúcimi sa tejto doktríny. A stalo sa, že priaznivá pôda pre tieto konkrétne skreslenia sa našla v indických náboženstvách. Netrvalo dlho a ten prílev bol akceptovaný a považovaný za duchovný fakt.

V tom „svete“ boli vyfabrikované podobné početné skreslenia a mylné názory o mnohých iných aspektoch duchovnosti, náboženstva a života. Potom boli prenesené do všemožných náboženstiev na Zemi.

Z hľadiska tohto faktu sa človeku odporúča nedať sa oklamať alebo nevkladať svoju dôveru do žiadnych momentálne existujúcich doktrín, náboženstiev, okultných či spiritualistických trendov, pretože všetky sú pod vplyvom fabrikácií vytvorených na základe skreslení Pekiel.

Umelé „nebo a zem“ v intermediárnom svete boli sčasti zrušené v dobe Swedenborgovho zjavenia (časť spojená s Dobou temna). Zvyšok bol zrušený len nedávno, v spojitosti so zjavením knihy „Základy ľudskej duchovnosti“ a na začiatku zaznamenávania týchto „Posolstiev z vnútra“. Avšak, nimi vyfabrikované idey sa veľmi pevne uchytili v ľudských myšliach skrz ich rôzne náboženstvá, ktoré sú plné skreslení a mnohých duchovných ohavností. Nanešťastie, táto situácia udržiava ľudí v spojení s ich príslušnými Peklami.

Jediná cesta, ako prerušiť akékoľvek zväzky s Peklami, je úplne, bez výnimky sa dištancovať od akýchkoľvek momentálne existujúcich náboženských systémov a ísť do

Posolstvá z vnútra

---

svojej Vnútornej Mysle — do prítomnosti Najvyššieho — a v skromnosti a pokore, od srdca a s dobrým úmyslom požiadať o náležité vedenie, chápanie, náhľad a ochranu pred všetkými skresleniami a o schopnosť jasne vidieť, ktoré časti akýchkoľvek náboženských či spiritualistických trendov majú skutočnú duchovnú hodnotu, ak vôbec nejaké, a ktoré časti by sa mali vyradiť, ak nie úplne odmietnuť.

Kto toto bude robiť dôsledne, je v skutku požehnaný a nebude oklamáný. To je pre dnešok všetko.

TRIDSIATE PRVÉ POSOLSTVO

(Niektoré praktické vysvetlenia pojmov duchovnosť a duchovné princípy)

1. mája 1982

Dnes Pán zjavil nasledovné.

Dnes budú uvedené niektoré stručné objasnenia, vysvetlenia a dodatky k pojmu duchovnosť a duchovné princípy.

Duchovnosť všeobecne a zvlášť ľudská duchovnosť sú definované v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“, spolu s definíciou dvanástich princíпов ohľadne všeobecnej stránky a dvanástich princíпов ohľadne ľudskej stránky.

Mnohí ľudia sa sťažujú, že teoretické definície je ťažké pochopiť. Preto sú príliš znechutení na to, aby čítali také knihy, cítia, že presahujú ich úroveň chápania.

Tento názor je však dobrovoľne prijatý klam, pokiaľ ide o schopnosti jedinca, kladúc dobrovoľne prijaté obmedzenia na svoju inteligenciu. Jedinec akceptuje a berie svoje bytie v súlade s obmedzeniami svojich očakávaní, štýlu každodenného života a vnútení a očakávaní druhých.

Problémom je, že ľudia sa cvičia a formujú v spôsobe myslenia a žitia, fungovania v rámci a zaoberania sa jednostranne definovanými aktivitami, zhodnými s tým cvičením a formovaním. Toto vedie k rozvoju jednostrannej inteligencie, definovanej takými pojmami ako praktická inteligencia; teoretická inteligencia; vyššia, priemerná, podpriemerná inteligencia; a podobnými kategóriami, ktoré majú v skutočnosti malý význam. Tým, že ľudia akceptujú a veria, že sú skutočne takí či onakí, stávajú sa svojim vlastným samonapĺňajúcim sa proroctvom. Prijatie takej viery vedie k tomu, že sa ľudia rozvíjajú výrazne a predovšetkým v smere toho, čo si myslia, že sú alebo že majú, alebo čo sa od nich očakáva, že sú alebo že majú. Všetko v nich, čo sa nehodí k tomu systému viery, sa dusí, potláča, ignoruje a/alebo úplne odloží a v istom zmysle atrofuje.

Teda, ľudia sa cvičia len v praktickom myslení, cítení, chcení a konaní, ako je napríklad jazda autom do obchodu s potravinami a nakupovanie. Všetko, čo sa týka takých činností, chápu ľahko. Ak by im mal niekto vysvetliť princípy duchovnosti v termínoch porovnateľných s nakupovaním, jazdou autom alebo hraním tenisu, atď., dokázali by to pochopiť. Toto je spôsob, ako zvyčajne myslia.

Na druhej strane, niektorí ľudia kladú taký veľký dôraz na teoretické rozvíjanie svojich schopností, že strácajú všetku perspektívu praktických aspektov žitia. Uvažujú teda v abstraktných, matematických, filozofických, vedeckých, atď., pojmoch a ísť do potravín je pre nich nepredstaviteľne riskantný počin, pri ktorom by sa cítili idiotsky. Takí ľudia, samozrejme, nemajú ťažkosti s chápaním teoretických aspektov duchovnosti, ako sú definované napríklad v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“. Často však mávajú ťažkosti s chápaním praktických aspektov takých teoretických koncepcií.

Posolstvá z vnútra

Oba tieto extrémny sú výsledkom nesprávneho tréningu a voľby, ktoré u dieťaťa selektujú určité navonok zistiteľné črty a neustále zdôrazňujú a formujú rýchly rozvoj týchto špecifických črt, ignorujúc iné aspekty jedincovej osobnosti. Takto usmerňované deti majú sklon stotožniť sa s týmito črtami a ako dospelé sa stávajú v mnohých prípadoch tým, čo od nich očakávali druhí alebo čo od seba očakávali ony samé v dôsledku navonok vnútených pozorovaní a stotožnení sa s nimi.

Ľudia zabúdajú, že keď prichádzajú na tento svet, vo väčšine prípadov sú vybavení tak, aby boli kombináciou oboch aspektov života. Každá činnosť, nech vyzerá akokoľvek prakticky či teoreticky, má svoje teoretické, respektíve praktické aspekty. Jedno bez druhého vytvára nerovnováhu.

Keď sa ľudia formujú, aby žili a mysleli určitým spôsobom a štýlom, tak veľmi si navykajú na toto jednostranné a obmedzené zameranie alebo špecializáciu, že všetko ostatné vyzerá nezrozumiteľne, ťažko pochopiteľne alebo nudne.

Ako bolo spomenuté predtým, taký životný štýl je v rozpore s duchovným princípom vyvažovania každodenného života.

V skutočnosti každý, kto dokáže myslieť, cítiť a chcieť, je schopný pochopiť, vidieť a spojiť si dohromady akékoľvek teoretické a praktické pojmy, ak si sám poskytne možnosť vymaniť sa zo svojich dobrovoľne prijatých obmedzení a životného štýlu, ktorým sa venuje vo svojom každodennom živí. Ľudia jednoducho príliš zlenivejú na to, aby urobili, aby premýšľali alebo aby skúsili niečo mimo nimi prijatého mylného sebaopäťovania a životného štýlu.

Taká nevyvážená situácia je podivným a izolovaným javom v Stvorení, obmedzujúcim sa na ľudí na Zemi (a, samozrejme, na Peklá).

Táto situácia je výsledkom aktivovaného a dominujúceho negatívneho stavu na Zemi. V negatívnom stave nie je nič vyvážené. Jeho povaha je vždy jednostranná, finalistická a prehnaná. To núti ľudí, ktorí ho prijímajú, aby videli veci podľa finalistického stanoviska. Majú sklon domnievať sa, že ich stav a polozenie sú konečné a že sa s tým nedá nič robiť. Takže, napríklad, ak sa považujú buď za prakticky, alebo za teoreticky inteligentných, domnievajú sa, že ich osudom je byť vždy praktický, alebo vždy teoretický, bezo zmeny, a robia vo svojich životoch všetko pre to, aby si vynútili svoju pravdu a následne žili podľa svojej viery. Nevynakladajú žiadne úsilie na to, aby objavili skutočný obsah svojho vnútorného ja a svojej Vnútornej Mysle. Všetko, čo je v rozpore s ich vierou, je odmietané ako zbytočné.

Sami sa teda oberajú o veľké príležitosti, poznanie a skúsenosti, ktoré sú im k dispozícii na každom kroku ich každodenného života. Táto situácia je, samozrejme, veľmi podporovaná a podnecovaná Peklami, pretože tie nechcú, aby ľudia objavili skutočný záber a obsah svojej vlastnej mysle, a zvlášť svojej Vnútornej Mysle. Taký objav by ľudí priviedol k pravej duchovnosti, a tým k Najvyššiemu. To by totálne podkopalo bezpečné postavenie negatívneho stavu na Zemi.

Z hľadiska tohto faktu je jasné, že väčšina ľudí by mohla poľahky pochopiť a aplikovať také pojmy ako duchovnosť a duchovné princípy, ako sú opísané v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“ a v niektorých prípadoch v týchto „Posolstvách z vnútra“. Jediné, čo by museli urobiť, je, že by si zo svojej vnútornej slobodnej vôle museli povedať, že to skutočne dokážu urobiť. No preto, že si hovoria, že to nedokážu urobiť, realizujú svoje vlastné negatívne sugescie a skutočne to nedokážu urobiť. Toto platí o čomkoľvek v ľudskom živote na Zemi.

Aby získali lepšie chápanie duchovnosti a jej princípov — tí, ktorí si z toho či onoho dôvodu tak vymyli mozgy, že veria, že nedokážu pochopiť vysoko teoretické pojmy — tu je niekoľko zjednodušených vysvetlení týchto pojmov.

Duchovnosť jednoducho znamená, že človek uzná a prijme ako fakt, ako axiómu (niečo, čo nepotrebuje dôkaz), že jestvuje absolútny, žijúci, sebauvedomelý, nestvorený a nevznikuvší zdroj života a celého Stvorenia, ktorý ľudia volajú Boh, Najvyšší, Pán, Ježiš Kristus a všelijako inak. A teraz, uznanie a prijatie tejto axiómy prináša určité dôsledky pre každodenný život. Jednoducho povedané, ak život a celé Stvorenie boli stvorené a vznikli z tohto Absolútneho Zdroja, potom čokoľvek, čo sa deje v jedincovom každodennom živote, nech je to čokoľvek, je výsledkom, dôsledkom a následkom bytia a existencie toho zdroja, ktorý vždy je, bez akéhokoľvek počiatku či konca. Preto má v jedincovom živote všetko bez výnimky či vylúčenia niečoho duchovnú súvislosť. Jedinec je schopný urobiť vôbec niečo len preto, že jestvuje ten Absolútny, Nestvorený, Nevznikuvší Zdroj života a Stvorenia, nazývaný mnohými rôznymi menami, ktorý jedincovi neustále poskytuje jeho/jej životný podporný systém skrz a prostredníctvom jeho/jej Vnútornej Mysle, kde On/Ona trvale sídli, ktorý životný podporný systém jedincovi umožňuje zaoberať sa každodennými vecami a žítím.

Toto je v skratke duchovný princíp života, duchovnosti a každodenného žitia. Ak ľudia prijímú tento fakt a začnú sa obracať k tomu zdroju vo svojej Vnútornej Mysli, začnú byť vskutku duchovnými bytosťami. Stupeň a rozsah jedincovej duchovnosti preto môžu byť určené tým, ako často a koľko času venuje vo svojich myšlienkach, pocitoch, vôli, konaní a správaní uznaniu tohto faktu a obracaniu sa vnútorne na Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli o radu, podporu a osvietenie a o určenie správneho a náležitého spôsobu života a každodenného žitia, s ohľadom na jedincovu jedinečnú osobnosť a účel jeho/jej tunajšieho pobytu.

Nuž, toto je najjednoduchší, najvhodnejší a najduchovnejší spôsob, ako pochopiť duchovnosť a jej princípy.

Ak robí človek toto, splňa všetky požiadavky duchovného žitia. Rovnako, ak robí človek toto, obsah všetkých duchovných princípov a ich najľahšia a najpohodľnejšia aplikácia v jeho/jej každodennom živote, v súlade s jeho/jej špecifickými potrebami a účelom žitia na Zemi, sú zjavené Pánom priamo v jeho/jej Vnútornej Mysli.

No, koľkí ľudia to robia na každodennom základe? Prečo sa každý nevyskúša a neodpovie si na túto otázku?

Posolstvá z vnútra

Je veľmi dôležité uvedomiť si, že aby bol jedinec duchovný, je nevyhnutné vojsť do vnútra, do svojho myslenia, pocitov a vôle z prítomnosti Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli, a potom konať a správať sa podľa takého myslenia, pocitov a vôle. Žiadne zvonkajšie — z „vonkajška“ — vnútenia, očakávania, predpisy a rozhodnutia nie sú skutočne duchovného pôvodu. Každý to musí urobiť samostatne, v sebe, vo svojom vlastnom myslení, cítení, chcení a konaní, zo svojej slobodnej vôle, na základe svojej slobody voľby. Za nikoho to nemôže urobiť nikto druhý. Preto sa odporúča, aby človek začal cvičiť a trénovať takýto druh postoja dôsledne na každodennom základe, ako bolo zdôraznené v predošlých posolstvách, bez neustáleho spoliehania sa na vonkajšie vstupy vo veci toho, aby bol duchovný. Éra vonkajška duchovnosti, ktorá vládla ľudstvu po tisícročia, je teraz nenávratne mŕtva, spolu s tými, ktorí ju podporujú.

Aby sme si zhrnuli, čo bolo doteraz povedané o duchovnosti, duchovnosť a duchovné princípy si možno predstaviť nasledovným teoretickým spôsobom:

1. Teoretický základ duchovnosti a jej princíпов. Tento základ je jadrom duchovnosti, najvnútornejším zárodkom jej funkcie. On určuje proces manifestácie duchovnosti v nekonečnej rozmanitosti a počtoch spôsobov a modalít pre každý jednotlivý časový cyklus bytia a existencie. Toto jadro a zárodok duchovnosti pozostáva zo všetkých večne žijúcich ideí, myšlienok, pojmov a kategórií všetkých sentientných entít a všetkých vecí v bytí a existencii, vo všetkých modalitách diskretnosti/nespojivosti i spojivosti. V absolútnom zmysle toto jadro možno chápať ako Vnútornú Mysle Najvyššieho. V relatívnom zmysle, v súvislosti s ľuďmi, toto jadro možno chápať ako Vnútornú Mysle Ľudí.

2. Praktický základ duchovnosti a jej princíпов. Tento základ je samotný proces manifestácie všetkých ideí, myšlienok, pojmov a kategórií Vnútornej Mysle do nekonečnej rozmanitosti a počtu foriem, mentalít, vonkajších zjavov, objavení sa, postúpení a nastatí, atď.

Bez tohto praktického základu duchovnosti by sa teoretický základ vôbec nemohol realizovať a uskutočniť v konkrétnosti jeho funkcií.

Na druhej strane, bez ideí, myšlienok, pojmov a kategórií takej realizácie a uskutočnenia by sa žiadna realizácia a uskutočnenie nemohli objaviť, postúpiť a nastať v žiadnej forme či modalite bytia a existencie.

V absolútnom zmysle tento proces možno chápať ako Prostrednú Mysle a čiastočne Vonkajšiu Mysle (jej najvnútornejší stupeň) Najvyššieho. V relatívnom zmysle, v súvislosti s ľuďmi, tento proces možno chápať ako prostrednú myseľ a čiastočne ako vonkajšiu myseľ (jej najvnútornejší stupeň) ľudí.

3. Spojený základ duchovnosti a jej princíпов, ich teoretického a praktického základu ako jednoty, jednosti a harmónie. Tento základ znamená, že neustála produkcia ideí, myšlienok, pojmov a kategórií vo Vnútornej Mysli, či už v absolútnom zmysle v Najvyššom, alebo v relatívnom zmysle v ľuďoch, má za účel ich manifestáciu, realistické stvárnenie a uskutočnenie, aby sa mohol objaviť, postúpiť a nastať vzájomný

osoh, zdieľanie a spoločné dobro pre celé Stvorenie. Žiadny iný účel bytia a existovania takých ideí, myšlienok, pojmov a kategórií nie je mysliteľný.

V absolútnom zmysle možno tento základ chápať ako zvyšok Vonkajšej Mysle Najvyššieho a výsledok činností a správania sa Najvyššieho vo veci Jeho/Jej Stvorenia. V relatívnom zmysle možno tento základ chápať ako zvyšok vonkajšej mysle a výsledné postoje, skutky a správanie sa ľudí vzhľadom k Najvyššiemu, k nim samým a k zvyšku Stvorenia.

Od tohto základu závisí všetko v jedincovom každodennom živote, pretože rozhodnosť jeho/jej postoja, činností a správania sa k Najvyššiemu, k sebe samému a k zvyšku Stvorenia poskytuje jedincovi skutočný význam, obsah, účel, kvalitu a kvantitu jeho/jej života.

Ak sa človek pozrie pozorne na tieto tri zostručnené body duchovnosti a jej princípov, môže si všimnúť jeden, sám osebe veľmi dôležitý princíp: nie je možný žiadny „vonkajší“ tvoriaci princíp. Všetko, čo je, alebo všetko, čo sa deje, je a deje sa ako dôsledok nejakého interného „vnútorného“ procesu a funkcie. Takže, „vonkajšok“ je dôsledkom a následkom „vnútra“, a nie naopak.

Prakticky to znamená, že všetky vonkajšie formy, ako napríklad príroda, hmota, fyzické telesá, planéty a javy na nich a v nich, sú výsledkom interných, „vnútorných“ procesov a funkcií a ich ideí, myšlienok, pojmov a kategórií, ktoré sa objavujú ako substancia vo „vonkajšku“, činiac „vonkajšok“ výsledkom alebo koncom, a nie počiatkom.

Znamená to tiež, čo bolo spomenuté predtým veľakrát, ako je pre život jedinca duchovne nebezpečné vkladať všetok pôvod, význam, účel a zmysel všetkého alebo čohokoľvek do „vonka“ — vonkajška, prírody, hmoty, atď., — kde samo osebe a samo od seba nič nie je.

Súčasne to tiež znamená, ako je pre život jedinca duchovne nebezpečné neustále sa zapodievať a tráviť väčšinu svojho života v zovňajších, externých „vonkajších“ činnostiach, s malým ohľadom na ich duchovný, „vnútorný“ pôvod.

To je pre dnešok všetko.

TRIDSIATE DRUHÉ POSOLSTVO

(O procese inkarnácie ľudských bytostí na Zem a ako sa vykonávajú ich voľby)

2. mája 1982

Dnes boli od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvá.

Dnes bude poskytnuté isté spresnenie ohľadne procesu inkarnácie ľudských bytostí na Zem a ohľadne ich volieb.

Než prejdeme k danej téme dnešnej diskusie, namieste je varovanie. To, čo nasleduje, je približným, veľkým zjednodušením toho, čo sa skutočne deje v tomto dôležitom procese. Treba mať na pamäti, že tí, ktorí sa rozhodli inkarnovať sa na Zem, sa tiež rozhodli ohraničiť sa a obmedziť po dobu trvania svojho života na Zemi v chápaní určitých duchovných postupov, ktoré sa uskutočňujú všeobecne mimo ríše prírodného stupňa, a v ešte väčšej miere konkrétne mimo ríše Zeme, kde je negatívny stav v aktivovanej a dominujúcej pozícii. Preto je nasledovné vysvetlenie iba priblížením toho, čo sa skutočne deje. Poskytnite určité približné predstavy tomu, kto má rád svoje srdce otvorené a kto je dostatočne flexibilný, aby prijal dôležitý fakt, že vždy jestvuje vyššie chápanie tohto všetkého, ktoré nie je dostupné v tomto konkrétnom okamihu ľudského statusu.

To, čo nasleduje, však môže poskytnúť človeku dostatočný obraz, aby pochopil určité pojmy, ktoré poskytujú predstavu o tejto dôležitej veci. Toto chápanie, hoci obmedzené a približné, môže byť nápomocné a užitočné pri duchovnom pokroku jedinca.

Vo všeobecnosti možno objavenie sa sentientných entít v ich príslušných stavoch, procesoch, podmienkach, postaveniach a miestach ponímať najmenej dvoma spôsobmi. Pokiaľ ide o objavenie sa či príchod ľudských bytostí na Zemi, tento možno chápať tromi spôsobmi.

Prvý, najbežnejší, no súčasne najglobálnejší a najvšeobecnejší spôsob je prostredníctvom procesu tvorby špecifických ideí, myšlienok, pojmov a kategórií týkajúcich sa takého procesu v Absolútnom Myšlienkovom Procese Najvyššieho. Toto je proces priameho nadelenia Najvyšším a z Najvyššieho. Najvyšší neustále tvorí nové idey životných foriem, sentientných entít a nových prostredí, týkajúcich sa potrieb týchto sentientných entít, atď. Také idey sú obdarené duchom života, z toho ducha sú obdarené jeho duševnosťou a z tejto duševnosti jeho vonkajšou formou, a potom sa objavajú v ich príslušnom prostredí, novovytvorenom za tým účelom, vo forme sentientných entít.

Druhý spôsob, ako dochádza k tomuto príchodu, je výsledkom určitých činností samotných sentientných entít. Z prítomnosti Najvyššieho v ich Vnútornej Mysli sú v ich Vnútornej Mysli vytvárané nové idey — ako výsledok výmeny a zjednotenia princípov maskulinity a feminity dvoch sentientných entít — ktoré majú za následok zrod novej, dovtedy neexistujúcej idey. Taká idea je potom Najvyšším obdarená duchom života a je

premietnutá a vyžiarená k svojej manifestácii do prostredia, súvisiaceho s jej obsahom. Keďže tvorba takých ideí je možná len z prítomnosti Najvyššieho vo Vnútroňných Mysliach sentientných entít, znamená to, že v konečnom zmysle je ich Stvoriteľom Najvyšší. V tomto ohľade sentientné entity participujú na tomto procese ako špecifickí sprostredkovatelia voči Najvyššiemu vo veci obdarenia nových schránok života tým životom.

Tretou metódou tohto príchodu, ktorú využívajú len ľudia na Zemi, je produkcia určitých negatívnych ideí v negatívnom stave Pekiel. Spojením dvoch negatívnych duchov dôjde k určitej negatívnej výmene, ktorej dôsledkom je objavenie sa relatívne novej negatívnej idey, ktorá je premietnutá k svojej vlastnej manifestácii. Keďže také negatívne idey sú vytvárané z ukradnutých princípov života, ktorý neustále prúdi z Najvyššieho, ich tvorba je možná len preto, lebo existuje Najvyšší. Toto v žiadnom prípade neznamená, že Najvyšší sa podieľa na tvorbe takých negatívnych ideí. Najvyšší je prítomný v negatívnych duchoch v ich schopnosti zmeniť sa a v ich slobode voľby byť takí. Tento fakt im dáva život. Môžu žiť len kvôli takej schopnosti. Oni tento život využívajú na popretie prítomnosti Najvyššieho v sebe. Také popretie znamená negatívny stav. Kvôli tomuto popretiu Najvyšší nemôže byť prítomný v samotnom tom popretí. Inak by nebolo žiadneho popretia. Negatívny stav je teda v podstate výsledkom popretia prítomnosti Najvyššieho v schopnosti negatívnych duchov zmeniť sa a v ich slobode voľby. Také popretie je, vďaka jeho aktivácii sentientnými entitami, v tomto prípade negatívnymi duchmi, výsledkom idey tohto popretia. Preto, že sa taká idea objavila zo života, ktorým Najvyšší obdaril určité sentientné entity (v tomto prípade ľudské bytosti na Zemi), nesie v sebe svoj vlastný život, ktorý má tendenciu stať sa skutočným. Skutočnosť jej objavenia sa jej dáva schopnosť rozmnožovať sa v nekonečných formách a manifestáciách. Z toho dôvodu, keď sa dvaja negatívni duchovia (feminínny a maskulínny) v Peklách vzájomne skontaktujú kvôli výmene ich negatívneho postoja, výsledkom takej negatívnej výmeny je zrod novej negatívnej idey, ktorá je potom premietnutá k svojej manifestácii a realizácii do pre ňu vhodného prostredia.

Zatiaľ čo prvé dve metódy príchodu sentientných entít sa môžu manifestovať a premietnuť po celom Stvorení, na všetky jeho úrovne, dimenzie, stupne a kroky, v súlade s obsahom takých manifestovaných a premietnutých ideí, tretia metóda príchodu je na základe svojej povahy obmedzená len na dvojsmernú manifestáciu a projekciu. Idey vytvorené takým spôsobom sa môžu manifestovať a premietnuť len vnútri samotných Pekiel, alebo na jednom mieste prírodného stupňa, špecificky povolenom Najvyšším za tým účelom — na planéte Zem a v tejto slnečnej sústave.

Ľudia na Zemi môžu teda v podstate pochádzať z dvoch stavov — z pozitívneho a z negatívneho. Nikde inde v Stvorení nie sú také manifestácie a projekcie možné.

Aj keď sa negatívne idey samotné môžu manifestovať a premietat' vo forme nových ľudských bytostí na Zemi, alebo vo forme negatívnych duchov v Peklách, ich zážitky sú k dispozícii na zdieľanie a poučenie celému Stvoreniu skrz univerzálne vedomie, ktoré obsahuje všetky také zážitky, za tým účelom, aby sa mohlo uskutočniť univerzálne poučenie o negatívnom stave. Táto schopnosť zabraňuje nutnosť negatívnych ideí manifestovať sa rozsiahlym univerzálnym spôsobom.

Posolstvá z vnútra

Takže, len čo sa objaví akákoľvek idea, súvisiaca s príchodom sentientnej entity alebo ľudskej bytosti, najprv je zhodnotená, posúdená a preskúmaná vo veci jej obsahu. Toto sa deje jednak v Absolútnom Myšlienkovom Procese Najvyššieho, a jednak s Vnútorými Mysľami, z prítomnosti Najvyššieho v nich, tých dvoch sentientných entít, ktoré dali zrod takej idei v dôsledku svojej výmeny (pri druhej metóde stávania sa konkrétnou manifestáciou tej idey). V procese hodnotenia, posudzovania a skúmania obsahu tejto idey je určené, akému úžitku, a či vôbec nejakému, môže taká idea slúžiť pre Univerzalitu-toho-všetkého. Ak sa zistí, že je z toho či onoho dôvodu užitočná a duchovne vhodná na manifestáciu, potom v ďalšom kroku sú určované všetky dôsledky manifestácie a premietnutia takej idey. Po určení týchto dôsledkov a rôznych následkov sa vyhladá vhodný duchovný, duševný a fyzický stav, proces, polozenie, miesto, dimenzia, úroveň, stupeň, krok, línia, atď., kde sa môže obsah takej idey plne manifestovať a premietnuť a kde sa čo najvhodnejším, najpriaznivejším spôsobom môžu uskutočniť jej dôsledky a výsledky, kde môže nastať najviac poučenia. Len čo je to určené, má sa zhodnotiť ďalší veľmi dôležitý krok — či by taká idea, keď sa už manifestovala v konkrétnosti svojej reprezentácie ako sentientná entita alebo ľudská bytosť, bola ochotná zo svojho slobodného rozhodnutia a slobodnej vôle byť v určitej konkrétnej manifestácii, v konkrétnom prostredí, s konkrétnym obsahom a konkrétnymi následkami a výsledkami svojej manifestácie. V tomto bode sú takej idei prezentované určité rôzne možnosti, prostredníctvom ideí takých rôznych možností, a prostredníctvom ideí spôsobov, ako táto môže ovplyvniť, upraviť alebo zmeniť akýkoľvek následok alebo akýkoľvek stav a proces, kedy je taká zmena potrebná a príhodná. Teraz, v tomto bode je tej idei daná príležitosť učiniť rozhodnutie (skrz ideu rozhodnutia), či chce prikročiť k svojej manifestácii, ako bolo načrtnuté s ohľadom na jej obsah, alebo či chce byť upravená alebo úplne stiahnutá predtým, ako bude obdarená duchom individualizovaného a jedinečného života z Najvyššieho.

Je nutné pamätať si, že všetky tieto kroky a procesy sa dejú len na úrovni ideí. Ešte nedochádza k žiadnej konkretizácii alebo manifestácii tých ideí. Každá objavujúca sa idea je konfrontovaná s ideami svojej manifestácie a projekcie, s ideami svojho obsahu, svojho prostredia, svojich dôsledkov a výsledkov, atď.

Len čo tá idea súhlasí z idey svojej slobodnej vôle a voľby s ideou svojej manifestácie a všetkého ostatného, vtedy a len vtedy je Najvyšším a z Najvyššieho obdarená individualizovaným a jedinečným duchom života.

Idea sa teda objavuje najskôr ako duch vo forme jej Vnútornej Mysle. Z jej Vnútornej Mysle je synchronne s objavením sa Vnútornej Mysle vytvorená jej duševnosť alebo prostredná myseľ. Len čo je to urobené, tá idea je daná do špeciálneho intermediárneho sveta, ktorý existuje za tým účelom (nemá žiadnu inú funkciu). Tu dostáva dočasnú vonkajšiu formu, zhodnú s jej duchom a duševnosťou, čo tvorí jej vonkajšiu myseľ alebo telo, vybudované z jej ideí vo Vnútornej Mysli, súvisiacich s obsahom tej idey. V tomto intermediárnom svete opätovne posúdi, zhodnotí a preskúma všetky aspekty svojej existencie a bytia a učini konečné rozhodnutie a voľbu (teraz už ako sentientná entita) v prospech svojej najvhodnejšej inkarnácie. Počas tej doby môže každá sentientná entita zmeniť všetko, čo si želá, s jednou výnimkou — nemôže zmeniť fakt svojho bytia a existencie. Len čo slobodne súhlasila so svojím bytím a existenciou, urobila to s pochopením, že táto konkrétna voľba je na večnosť. Všetko ostatné možno v

tomto konkrétnom bode zmeniť. Keď je stanovený vhodný čas a miesto, alebo stav a podmienky pre jej inkarnáciu, prejde k svojmu inkarnovaniu sa. Môže to byť inkarnácia buď do jedného z početných duchovných svetov, alebo do jedného z početných prírodných svetov (do akýchkoľvek možných línií, časov, úrovní a dimenzií, v súlade so špecifickými synchrónnymi potrebami tak inkarnovaného ducha, ako aj miesta alebo situácie, do ktorých sa ten duch inkarnuje).

Počas pobytu tej idey v tom špeciálnom intermediárnom svete sa tá idea volá duch. Preto, že v tomto položení má v sebe Vnútornú Mysel', prostrednú myseľ a vonkajšiu myseľ, vybudované z ideí Vnútornej Mysle a z prvkov tohto špeciálneho intermediárneho sveta, je to plne vedomá, sebauvedomelá, sebourčená, slobodná a nezávislá sentientná entita.

Trvanie jednej inkarnácie akejkoľvek takej sentientnej entity je určené jej voľbou a miestom alebo stavom, kde dochádza k tejto inkarnácii. Ak sa nejakou náhodou odohráva v prírodnom stupni, voľbou je obmedziť svoju inkarnáciu len na určité časové obdobie. Len čo ten čas vyprší, tá sentientná entita sa vracia do intermediárneho sveta (tentoraz je to iný intermediárny svet, spojený so stavom alebo miestom predošlej inkarnácie), kde prebieha proces Posledného Súdu, alebo ocenenia, preskúmania a zhodnotenia jej života v tej jednotlivjej inkarnácii. Po jeho skončení je tej sentientnej entite prezentovaná nová voľba alebo voľby vo veci jej inkarnácie do nejakej inej modality bytia a existencie. V procese vykonávania nasledujúcej voľby a rozhodnutia sú tejto sentientnej entite prezentované všetky budúce dôsledky akejkoľvek voľby a miera užitočnosti jej voľby z hľadiska vzájomného osuhu a zdieľania vo veci celého Stvorenia a jeho duchovného pokroku. Len čo je tá voľba zo slobodnej vôle tej sentientnej entity vykonaná, s plným uvedomením si a prijatím všetkých dôsledkov a výsledkov tej voľby a rôznych možností ich modifikácie a zmeny, tá sentientná entita prikróčí k ďalšej inkarnácii. Nasledovná inkarnácia môže byť buď do prírodného stupňa, alebo do duchovného stupňa. Ako však bolo upozornené v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“, táto inkarnácia sa nikdy nemôže odohrať dva či viackrát do toho istého prírodného sveta, alebo do tej istej línie ktoréhokoľvek sveta. Nemôže sa reinkarnovať na to isté miesto, lebo to by bol opakujúci sa, regresívny a stagnujúci spôsob existovania, ktorý je nemysliteľný v Absolútnom Myšlienkovom Procese Najvyššieho, kde nie je nič iné iba duchovný pokrok a tvorenie nových vecí. Z toho dôvodu žiadne opakovanie sa nejakej inkarnácie na tú istú líniu existencie a bytia, na akúkoľvek úroveň, krok, stupeň alebo dimenziu, nemôže byť produktívne, konštruktívne a tvorivé, a preto k tomu nemôže dôjsť. (Vid' knihy „Princípy duchovnej hypnózy“ a „Základy ľudskej duchovnosti“, diskusiu o pojme reinkarnácia).

Tento proces inkarnácie pokračuje do večnosti a nikdy nemôže prestať, kvôli neustálemu objavovaniu sa nových stavov, nových podmienok, nových procesov, nových miest, nových línií, nových vesmírov, nových galaxií, nových stvorení vďaka Najvyššiemu a z Najvyššieho. Tieto všetky sú k dispozícii pre ponaučenie a zažitie všetkým sentientným entitám a ľudským bytostiam v procese ich duchovného pokroku.

Príchod manifestujúcich sa a premietnutých negatívnych ideí vo forme negatívnych duchov alebo ľudských bytostí sa riadi v podstate tými istými postupmi, aké boli opísané vyššie. Nezdierajú však ten istý počiatočný intermediárny svet. Je im umožnené

Posolstvá z vnútra

---

mať svoj vlastný špeciálny intermediárny svet, výslovne spojený s Peklami a s planétou Zem, kde umiestňujú svoje negatívne idey za účelom konečnej voľby tých ideí inkarnovať sa. Ak sú uznané za užitočné vo veci nejakého dôležitého duchovného ponaučenia a lekcie pre celé Stvorenie, nech by vyzerali akokoľvek negatívne a zle, je im dovolené pristúpiť k ich inkarnovaniu sa v Peklách alebo na planéte Zem.

Preto, že duchovný princíp slobodnej voľby a slobodnej vôle je v tomto svete rovnako platný ako na ktoromkoľvek inom mieste v Stvorení, je úplne na oných negatívnych ideách, či sa chcú alebo nechcú inkarnovať a či chcú alebo nechcú znášať všetky negatívne dôsledky takej inkarnácie. V procese vykonávania ich negatívnej voľby sú im predstavené všetky alternatívy, možnosti a nástroje, ktoré ich môžu doviest' k zmene ich negatívnej voľby a k započatiu vykonávania pozitívnych a dobrých volieb. Toto je nevyhnutný zabudovaný systém, ktorý poskytol Najvyšší, ktorý je imanentnou a neoddeliteľnou podmienkou ich existencie a bytia. Ide o to, že nikto nemôže byť a existovať bez slobodnej vôle a slobodnej voľby, nech by bol alebo sa zdal byť akokoľvek zlý alebo negatívny. Dôvod, prečo sa niekto stáva tak zlým a negatívnym, je voľba byť taký. Toto je samotný princíp žitia a uskutočňovania všetkého vôbec, vrátane negatívneho stavu. No taká voľba byť zlý tiež priamo i nepriamo naznačuje, že jedinec môže zrušiť tú voľbu a vykonať inú voľbu, v pozitívnom smere. Z vyššie opísaného postupu a procesu príchodu a rodenia sa sentientných entít a ľudí je jasné, že nikto nie je nútený byť niečím alebo nejakým konkrétnym, pokiaľ nechce. Tiež je jasné, že mnohí ľudia na Zemi sú inkarnáciami z negatívnych a zlých ideí, vytvorených v Peklách za tým špecifickým účelom. Toto môže tiež do určitej miery vysvetľovať, prečo na planéte Zem existujú také strašné zločiny, vojny, choroby, rôzne trápenia a nepriaznivé podmienky vo všemožných formách. Sú tu na základe kohosi voľby. Odstránené môžu byť len na základe ďalšej voľby toho kohosi. Nič nie je vnútené a nevyhnutné. Nevyhnutnosť čohokoľvek v bytí a existencii je určená zvolením si toho čohokoľvek. Preto je jedinec plne a kompletne zodpovedný za všetko, čo sa deje v jeho/jej živote. Nie sú tam žiadne výnimky. Potreba vymazania vedomej spomienky na takú voľbu u ľudí na Zemi bola vysvetlená inde. Nikde inde v Stvorení taká potreba neexistuje.

Od vyššie opísaného procesu jestvuje istá odchýlka v tom, ako prichádzajú ľudské bytosti na Zem. Ako bolo spomenuté predtým veľa krát, planéta Zem bola prevažne a dočasne priradená k negatívnemu stavu. Toto dáva vznik a určuje určité postupy fyzického rodenia sa, ktoré sú špecifické pre negatívny stav. Svojou prirodzenosťou je negatívny stav stavom ignorancie, reštrikcií a obmedzení. Preto všetko, čo sa narodí do negatívneho stavu, či už z pozitívnej alebo z negatívnej strany, musí sa vďaka voľbe narodiť do ignorancie. Táto podmienka nevyhnutne vedie k tomu, že ľudia sa rodia zvieracím procesom počatia v matkinom lone, s následným vymazaním celej pamäti ohľadne čohokoľvek, čo sa udialo, než došlo k počatiu. Tento proces rodenia sa vyfabrikovali a zaviedli na Zemi takzvaní pseudo-tvorcovia (viď „Základy ľudskej duchovnosti“).

Proces rodenia sa iným než zvieracím procesom by nemohol vytvoriť stav ignorancie. Tento typ rodenia sa je neduchovný, čo umožňuje vytvorenie takej ignorancie (pokiaľ ide o vedomie). Každý iný spôsob je duchovný. Duchovné spôsoby rodenia sa nemôžu mať za následok ignoranciu, pretože sa dejú na základe priameho obdarenia od Najvyššieho. Všetko, čo prichádza na základe priameho obdarenia od

Najvyššieho, je vždy pozitívne. V pozitívnom stave nejestvuje žiadna ignorancia. Pozitívny stav nepotrebuje žiadnu nevedomú myseľ. Je plne vedomý. Preto sa týmto spôsobom nemôže manifestovať či narodiť žiadny negatívny stav či idea.

Len čo nejaká idea vykoná voľbu inkarnovať sa vo forme ľudskej bytosti na Zem (je mnoho ďalších ľudských bytostí, ktoré sa neinkarnujú na planétu Zem, ale na iné miesto vo fyzickom vesmíre), vyhľadá si synchronne idey dvoch ľudí na Zemi, ktorí nadviažu kontakt za účelom pohlavného styku na základe ich voľby, poskytnúc príležitosť pre ducha tej idey začať si budovať vonkajšiu formu v matkinom lone, súvisiacu s jej obsahom a duševnosťou. Keď je taká forma hotová, duch tej idey so svojou duševnosťou vojde do toho tela a dôjde k narodeniu ľudského dieťaťa. Počas formovania svojho tela duch využije za účelom svojej inkarnácie na Zem najrelevantnejšie gény tak z matky, ako i z otca.

Je vhodné opäť si pripomenúť, že inkarnovanie sa akejkoľvek idey na Zem sa deje vždy v zhode a v synchronnosti s tými na Zemi, ktorí sú prostriedkami pre jej manifestáciu alebo fyzický zdroj. Je to teda vzájomná, synchronná voľba (aj keď vo väčšine prípadov nevedomá), založená na slobodnej vôli všetkých zúčastnených. Preto nikto nemôže viniť nikoho iného za typ rodičov, detí, situácie a osud, ktoré má po dobu svojho života na Zemi či kdekoľvek inde v tej veci. Takže dokonca aj pobyt v Peklách je na základe jedincovej slobodnej voľby, lebo nikto nie je nútený ísť tam alebo sa tam manifestovať.

To je pre dnešok všetko.

TRIDSIATE TRETIE POSOLSTVO

(O tom, ako určiť, či je jedinec v pozitívnom, alebo v negatívnom stave)

3. mája 1982

Dnes boli od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvá.

Dnes by bolo užitočné uvedomiť si a pripomenúť nasledovné dôležité fakty.

Ako si človek počína pri určovaní, či je on či niekto iný v pozitívnom, alebo v negatívnom stave, procese a položení vo svojom pozemskom živote? Koniec koncov, také určenie je najdôležitejšou vecou, pretože od toho závisí skutočná duchovná kvalita jedincovho života.

Ako bolo zdôraznené v predošlých posolstvách, odporúča sa, aby sa človek skúmal a vyšetroval na každodennom základe ohľadom svojich motivácií a úmyslov v pozadí akýchkoľvek aktivít, myšlienok, pocitov, chcenia, správania, atď., vo svojom každodennom živote.

Niektorí ľudia sa môžu sťažovať, že také každodenné skúmanie je príliš časovo náročné. No nie je časovo náročné jesť, piť, premýšľať a/alebo hovoriť o nedôležitých, povrchných vonkajších udalostiach, nemajúcich žiadnu trvalú hodnotu a márnit' čas podobnými vecami?

Prečo je to nutné na každodennej báze, ak si niektorí skorší autori duchovných kníh, vrátane Swedenborga, mysleli, že také sebakúmanie a sebavyšetrovanie stačí vykonávať raz mesačne na sväté prijímanie, alebo tri či štyri razy ročne? Dôvodom, prečo sa odporúča robiť to denne, je, že človek je napádaný a zaplavovaný negatívnym stavom dvadsaťštyri hodín denne. (Swedenborg meditoval denne celé hodiny v kuse.)

Byť vtelený na planéte Zem, kde je negatívny stav plne aktivovaný a dominujúci, znamená, že človek je tak či onak vystavený neustálemu priamemu kontaktu s negatívnym stavom. Tento nevyhnutný kontakt (na základe voľby inkarnovať sa na Zem) je zdrojom subtílnych i menej subtílnych kontaminácií, znečistení, vnútení, vplyvov, sugestívnosti, atď., ktorými sú neprestajne ovplyvňované jedincove myšlienky, pocity, emócie, činy, správanie, motivácie, úmysly a životný štýl, veľmi často bez jeho/jej vedomého uvedomenia. Toto sa deje na každodennom základe. V nedávnych rokoch, ako ľudská éra dospieva do svojej plodnosti, sú také útoky, zaplavovanie, kontaminácie, znečistenia, atď., negatívnych síl mnohonásobne zintenzívnené oveľa sofistikovanejším, účinnejším a zreteľnejším spôsobom, než tomu bolo v minulosti.

Ak človek zanedbá vykonávanie každodenného sebakúmania a sebavyšetrovania vo veci obsahu, motivačných faktorov a zámerov svojich myšlienok, pocitov, túžob, chcenia, činov a správania, hrozí mu nebezpečenstvo postupného geometrického nárastu ničivých účinkov útokov, kontaminácií, znečistení, atď., negatívneho stavu; alebo je jednoducho v nebezpečenstve už tým, že je na Zemi, kde dominuje negatívny stav.

Taký postupný geometrický nárast pozvoľna, vo väčšine prípadov bez jedincovho vedomého uvedomenia, spúšťa proces posúvania jeho/jej myslenia, cítenia, chcenia, konania, správania, atď., z pozitívneho na negatívne, prefikane dusiac vedomie, že človek robí niečo zle alebo nevhodne. Náhle sa vo svojom každodennom živí ocitne tak zabratý do rôznych materiálnych, vonkajších, sebeckých, povrchných a podobných činností a vecí, že mu nezostáva žiaden čas na nič vskutku produktívne, tvorivé a pre všetkých osožné z hľadiska duchovných princípov každodenného života. Táto situácia je nebezpečná preto, lebo človek môže zrazu zistiť, že považuje a prijíma takú situáciu za normálnu a vhodnú. Toto ho/ju zas vedie k prispôsobeniu sa, stotožneniu a schváleniu materiálnej negativity. Keď dospeje do tohto bodu, prestáva mať pocit, že niečo nie je v poriadku alebo že sa potrebuje zmeniť alebo urobiť nejaké úpravy vo svojom každodennom živí. Negatívny stav je majstrom vo vedení ľudí takým smerom.

Toto je jedným z dôvodov, prečo sa tak naliehavo odporúča skúmať sa a vyšetrovať sa na každodennom základe. Takým konaním je človek schopný zachytiť a rýchlo eliminovať akékoľvek vplyvy, vnútenia, prieniky, atď., neustále útočiacej a zaplavujúcej negativity Pekiel. Človek sa každodenne zameriava na odhalenie v sebe, so svojou Vnútorou Myšliou a s Najvyšším v nej, či je tam nejaká kontaminácia a znečistenie, ktoré prenikli do jeho/jej myšlienok, pocitov, vôle, motivácií, úmyslov, činností a správania. Hneď ako si človek uvedomí negativitu, prikročí k procesu očisty a zbavovania sa jej i akéhokoľvek škodlivého úmyslu a motivácie. Jedným z mnohých spôsobov, ako možno uskutočniť také čistenie a upratovanie, je aktívne vnútorné vizualizovanie si, myslenie, cítenie, počutie, chcenie, vnímanie, atď., (akýmkoľvek spôsobom vnímania, aký kto uprednostňuje alebo sa pri ňom cíti dobre) žiarivo-bieleho a príjemne hrejivého svetla, vychádzajúceho z vlastnej Vnútornej Mysle z Najvyššieho, prenikajúceho podstatu a obsah vlastného bytia a existencie, vlastného ducha, duše a tela, a vyberajúceho, vybijajúceho z vlastného ducha, duše a tela a zo všetkých ich prvkov všetko, čo je z negatívneho stavu. Toto sa robí opakovaním tohto procesu očisty a upratovania niekoľkokrát počas svojej meditácie, skúmania a sebavyšetrovania.

Dôvod, prečo je v tomto procese použité žiarivo-biele a príjemne hrejivé svetlo, je jeho súvzťažný duchovný význam. Evokuje dôležitý duchovný a univerzálny stav a proces — stav a proces lásky a múdrosti, dobra a pravdy, ktorý je ochranou a zabezpečením. Biela alebo žiarivá časť toho svetla súvzťahuje s Božskou Múdroťou a Pravdou, ktorá pozná najlepšie možné spôsoby a postupy pre boj a odstránenie čohokoľvek negatívneho pôvodu. Žiarivé teplo toho svetla súvzťahuje s Božskou Láskou a Dobrom, ktoré účinne uskutočňuje proces očisty a upratovania od čohokoľvek negatívneho pôvodu, využívajúc poznanie svojej Múdrosti a Pravdy. Takže, v kombinácii, zjednotení a jedinosti lásky a múdrosti, dobra a pravdy, čo je zdrojom všetkej pozitívnej, ochrannej a zabezpečovacej moci Najvyššieho v jedincovej Vnútornej Mysli a čo súvzťahuje s týmto bielym, príjemne hrejivým svetlom, možno nájsť účinný protilek a nástroj na sebaobranu a zabezpečenie proti neustálym útokom, záplavám a kontamináciám negatívneho stavu a jeho síl.

Toto je len jeden z mnohých možných spôsobov pre uskutočnenie tohto. Odporúča sa pomocou procesu sebaskúmania určiť vo svojej Vnútornej Mysli a s Najvyšším v nej, aký je najlepší a najefektívnejší spôsob pre uskutočnenie takej očisty a upratovania.

Posolstvá z vnútra

Nuž, vráťme sa k pôvodnej otázke, položenej na začiatku tejto diskusie — ako človek určuje, či je on alebo niekto druhý v negatívnom, alebo v pozitívnom stave, procese, položení, atď.? Čo musí hľadať, aby to určil náležite, správne a spravodlivo, pokiaľ ide o jeho/jej situáciu alebo situáciu niekoho iného, bez toho, aby niekomu ublížil?

Po prvé, odporúča sa, aby pri posudzovaní stavu druhých ľudí postupoval s krajinou opatrnosťou. Ľudské vnútorné motivácie a úmysly, nech vyzerajú akokoľvek dobré či zlé z hľadiska vonkajšej manifestácie a pozorovania, nie sú zvonka nikdy správne rozlíšiteľné. Napríklad, dvaja ľudia s presne rovnakým vonkajším správaním môžu mať diametrálne opačný úmysel alebo motiváciu pre ukážku tohto konkrétneho správania.

Človek sa môže riadiť len určitými vonkajšími príznakmi, ktoré môžu, ale aj nemusia naznačovať pravé motivačné a intencné faktory ľudského skutočného stavu vecí ohľadne ich volieb pre pobyt v negatívnom alebo v pozitívnom položení.

Do istej miery je ľahšie určiť tieto faktory seba než druhým. Toto sa robí, ako bolo spomenuté vyššie, procesom sebaskúmania zo svojej vlastnej slobodnej vôle a na základe svojej slobodnej voľby. Človeku však nie je dovolené preniknúť do myslí druhých ľudí za účelom takého skúmania. Aj keby to bolo možné alebo dovolené, bolo by to porušením ich súkromia, slobody a nezávislosti. Každému je dovolené byť, aký len chce a nikomu nie je dovolené vnucovať ľuďom svoje vlastné predstavy o tom, akí by mali byť. Taká túžba je hrubou duchovnou aroganciou a neslušnosťou, ktorá je známkou, že dotýčaný je v negatívnom stave alebo mu aspoň nadŕža.

Človek môže zmeniť len seba. Schopnosť a ochota zmeniť sa je známkou pozitívneho stavu. Potreba zmeniť druhých bez potreby zmeniť seba je známkou negatívneho stavu. Ak niekto zmení seba, môže byť dobrým príkladom a pozitívnym motivačným faktorom pre druhých. Ak teda niekto chce, aby boli ľudia, napríklad, šťastní, rozradostení, zdraví, produktívni, spokojní, dobrí, vyrovnaní, ohľaduplní, múdri, zdieľajúci, atď., musí byť najprv sám taký, aby dal dobrý príklad a demonštroval, že každý sa môže zmeniť v takom smere. Nejestvuje žiadny iný spôsob, ako skutočne ovplyvňovať ľudské správanie a životný štýl. Niekedy sa môže zdať, že ľudia sa zmenili na základe vonkajšieho vnútenia a hrozby (dobrým príkladom takej situácie je život v komunistických krajinách), no taká zmena je nesprávne motivovaná (napríklad strachom), pretože nepochádza z vnútra jedincovej slobodnej vôle. V takých prípadoch niet žiadnej vnútornej zmeny. Tá zmena je len vonkajšia, za účelom zdania (napríklad kvôli vyhnutiu sa odmietnutiu alebo trestu) a to nie je vôbec žiadna zmena.

Toto je ďalší dôvod, prečo má každodenné sebaskúmanie takú veľkú dôležitosť. V konečnom zmysle prispieva nielen k skvalitňovaniu svojho vlastného života, ale aj k skvalitňovaniu celého Stvorenia. Súc integrálnou súčasťou celého Stvorenia, človek zlepšovaním tej časti — seba — zlepšuje celok. Je nemožné zlepšiť niečo v celku bez zlepšenia jeho častí. Jedinec však nemôže byť žiadnou inou časťou než tou, ktorou je. Aby bol schopný zlepšiť akúkoľvek inú časť, musel by byť tou inou časťou. Keby bol tou inou časťou, už by viac nebol sám sebou, ale namiesto toho by sa plne stal tou inou časťou. Taká situácia je nemožná, lebo jedinec sa nemôže zrušiť, aby sa stal niekým iným. Aby to urobil, musel by začať dvojitém zrušením — zrušením seba, aby sa stal

niekým iným, a zrušením niekoho iného, aby sa stal ním. Keby to bolo možné, rovnalo by sa to zrušeniu celého Stvorenia ako celku.

Toto je dôvod, prečo nemožno zmeniť nikoho iného než seba a prečo musia ľudia zahájiť akékoľvek zmeny zo svojho vnútra, svojou vlastnou slobodnou vôľou a svojou vlastnou slobodou voľby, pokiaľ skutočne túžia po tom, aby boli súčasťou pozitívneho stavu.

Jedným zo znakov pre určenie, či je jedinec alebo niekto druhý v pozitívnom, alebo v negatívnom stave, je stanovenie vo svojom vnútri alebo opýtanie sa druhých na postoj voči Absolútnemu Zdroju všetkého Života — voči Najvyššiemu, voči všetkým princípom duchovnej homogenity (definovaným 3. – 4. apríla 1982 na Martiniku) a voči všetkým ostatným princípom života a každodenného žitia, zjaveným a definovaným v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“ a v týchto „Posolstvách z vnútra“.

Ak niekto popiera existenciu Absolútneho Zdroja Života — Najvyššieho — a neberie žiadny ohľad na vôbec žiadne duchovné princípy; a ak je jeho/jej správanie v súlade s takým popieraním a chýbajúcim ohľadom, potom možno s istou opatrnosťou usúdiť, že je možné, že dotyčný je v negatívnom stave alebo je súčasťou negatívneho stavu.

Avšak prijatie, branie ohľadu a vonkajšie žitie a správanie zhodné s týmito duchovnými faktormi nerobí nutne z dotyčného duchovnú osobu alebo niekoho, kto je na strane pozitívneho stavu. Preto treba byť krajne opatrný pri vyvodzovaní akýchkoľvek záverov o duchovnom stave niekoho iného, pretože vonkajšie vierovyznanie a správanie nie sú spoľahlivým a platným dôkazom ani jednej situácie — či už v prospech pozitívnej strany alebo negatívnej strany.

Na základe vonkajšieho pozorovania, vyznania či správania si nemožno byť nikdy úplne istý ohľadne skutočnej vnútornej motivácie a úmyslu popretia a nebratia ohľadu alebo prijatia a bratia ohľadu na také dôležité faktory duchovnosti v jedincovom živote. Také poznanie možno získať len sebakúmaním a sebabyšetovaním. Žiadne iné efektívne spôsoby neexistujú.

Človek môže vyznávať a prijímať všetky tieto dôležité duchovné faktory a správať sa v súlade s ich požiadavkami a predpismi, a napriek tomu to môže robiť s nejakou postrannou motiváciou a s negatívnym úmyslom. Nerobí to z Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli, ale len z nejakého vonkajšieho alebo sebeckého dôvodu, alebo preto, že byť taký a správať sa tak je pre neho/ňu výhodné, aby získal uznanie, určité postavenie, prístup do Neba, atď. V takom prípade nemožno dotyčnému privlastniť nič vskutku duchovné, pretože tak koná zo seba, nezávisle od Najvyššieho v sebe, a nie z Najvyššieho v sebe. Toto je falošný spôsob žitia, ktorý vedie človeka smerom k negatívne mu stavu.

Jeden z najzákladnejších duchovných princípov života hovorí, že pravou motiváciou a duchovnými intencnými faktormi je robiť veci z Najvyššieho zo svojho vnútra. Swedenborg uvádza, že človek robí veci **akoby** zo seba, uvedomujúc a priznávajúc si

Posolstvá z vnútra

---

však súčasne, že ich robí z Pána. Ak to človek robí takto, Najvyšší mu prisvojí všetky pozitívne faktory a ony sa skutočne stanú súčasťou jeho/jej osobnosti a života.

Jediný iný spôsob, ako by bolo možné komukoľvek niečo prisvojiť na základe toho, že by to robil zo seba, a nie z Najvyššieho, by bolo, keby jedinec mohol byť alebo keby bol zdrojom svojho vlastného života. To by znamenalo, že jedinec by musel byť nestvorený, nevzniknuteľný, a preto absolútny. No, pretože existuje len jeden Absolútny — Najvyšší — jedinec nemôže robiť nič sám zo seba a sám od seba, ale len z prítomnosti a vďaka prítomnosti Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli. Toto je pravý duchovný princíp života. O tomto všetkom je duchovnosť. Uznatie, prijatie a aplikovanie tohto faktu vo svojom živote, ako bolo zdôraznené predtým veľakrát, činí jedinca skutočne duchovným, a tak ho dostáva do pozitívneho stavu, na pozitívnu stranu. Popieranie tohto faktu, nech by bolo jedincove správanie navonok akokoľvek dobré alebo pozitívne, ho/ju činí neduchovným, a teda negatívnym.

Keď človek popiera tieto duchovné fakty a odmieta ich platnosť z hĺbky svojho srdca, zo svojej vlastnej slobodnej vôle a na základe svojej vlastnej slobodnej voľby, nech vyzerá akokoľvek pozitívne, dobre a pekne z hľadiska vonkajšieho pozorovania, nič z tej dobroty, pozitívnosti a peknoty mu/jej nemôže byť privlastnené. Nemôže sa to stať integrálnou súčasťou jeho/jej osobnosti, lebo pravý zdroj všetkej dobroty, pozitívnosti a peknoty bol popretý a odmietnutý. V tomto prípade si jedinec prisvojil niečo, čo mu nepatrí. Toto je ukradnutý princíp duchovnosti. V tomto prípade dotýčaný neustále klame druhých i seba. Žije životom lži. Všetci ateisti a materialisti, ktorí sa stotožňujú so svojim materializmom a ateizmom, svojou vlastnou slobodnou vôľou a svojou vlastnou voľbou, majú taký charakter. Preto sú z negatívneho stavu a negatívneho stavu.

Avšak, ešte raz, treba byť krajne opatrný pri hodnotení ateistov a materialistov, alebo akýchkoľvek iných ľudí, ktorí tvrdia, že sú nábožní a duchovní, bez ohľadu na ich náboženstvo alebo duchovný smer, ktorí si myslia, že majú takú povahu z dôvodu určitých životných zážitkov a/alebo vnútení vonkajška, s ktorými sa stotožnili vďaka nejakej vonkajšej sile alebo dočasným okolnostiam, alebo ktorí majú takú povahu preto, že sa jednoducho narodili do takých pomerov, prijímajúc a cítiac sa zaviazaní nasledovať líniu, prijatú filozofiou ich prostredia. Takí ľudia môžu, ale aj nemusia byť vskutku ateistickí, materialistickí, náboženský alebo duchovní, a teda negatívni či pozitívni. Niektorí z nich môžu byť vnútorne veľmi duchovní alebo ateistickí, túžiaci po objavení a aplikovaní (alebo odmietnutí a popretí) skutočnej pravdy. Hoci, tieto typy ľudí nájdeme mnoho životných príležitostí na zmenu a revíziu stanoviska vnúteného im negatívnym stavom. Tieto príležitosti využívajú zvyčajne s veľkým potešením a veľmi radi a úspešne sa odvracajú od svojho predošlého negatívneho stavu.

Na druhej strane, ak také pozitívne príležitosti na zmenu a odvrátenie sa od negatívneho stavu nie sú využívané a ak sú totálne a kompletne opomínané a ignorované, napriek tomu, že sú neustále poskytované, môže to znamenať, že takí ľudia sa nechcú zmeniť a že sú radi takí, akí sú; na základe svojej slobody voľby a svojej vlastnej slobodnej vôle chcú zostať na negatívnej strane.

Avšak, pred hnaním sa do akýchkoľvek súdov a/alebo záverov sa jedincovi odporúča vziať do úvahy nasledovný fakt. Rôzni ľudia si vyžadujú rôzne tempo, časové rozpätie a okolnosti, za akých môžu zahájiť svoju zmenu a odstúpenie od negatívneho stavu. Spôsobiť túto želateľnú zmenu v niektorých prípadoch trvá dlho (v ľudskom ponímaní) a vyžaduje si množstvo rôznych okolností. Ak je to tak, znamená to, že rýchlejší a svižnejší proces zmeny by bol ničujúci a mohol by človeku spôsobiť viac škody než úžitku. Na druhej strane, tempo niektorých ľudí je v porovnaní s druhými oveľa rýchlejšie a netrvá to tak dlho (z hľadiska pozemského lineárneho času) alebo si nevyžaduje toľko príležitostí zahájiť takú zmenu a odstúpenie. Pre týchto ľudí by akékoľvek otáľanie alebo zdržanie mohlo byť veľmi škodlivé a ničujúce.

Preto sa odporúča byť veľmi vytrvalý, trpezlivý a húževnatý, doprajúc sebe i druhým dostatok času a okolností na zmenu, než si človek vyvodí akékoľvek konečné závery o niekoho stave. Je dobré pamätať si, že v Absolútnom Stave a Procese Najvyššieho, ktorý neustále tvorí nové veci a zahajuje neustále zmeny po celom Stvorení, nie je nič finálne. Je tiež užitočné pamätať si, že vidieť veci finalisticky je znakom negatívneho stavu. Bolo by tiež veľmi múdre, keby človek nič nezovšeobecňoval a neanalogizoval, lebo neexistujú žiadne dva identické prípady.

To je pre dnešok všetko.

TRIDSIATE ŠTVRTÉ POSOLSTVO

(O veciach každodenného života a o správnych stavebných blokoch života každého)

4. mája 1982

Dnes boli od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvá.

Duchovnosť a jej princípy môžu byť živé a užitočné len vďaka ich aktivácii a praktickej užitočnosti v kohosi každodennom živote. Bez takej aktivácie a praktickej užitočnosti sú duchovnosť a jej princípy prázdnyimi predstavami, zbytočnými pojmami a slovami bez ducha či duše.

Duchovné princípy boli formulované za účelom žitia a fungovania takým spôsobom, aby každému poskytli náčrt a smerovanie, ktoré môžu tomu, kto ich nasleduje, priniesť všetko dobré, pozitívne a užitočné.

Vzhľadom na to, že je také dôležité ponímať duchovné princípy z hľadiska ich praktickej užitočnosti, dnes je vhodné ďalej rozvíjať záležitosť každodenného žitia.

Z hľadiska duchovných princíпов možno v podstate ponímať obsah a kvalitu každodenného žitia tromi spôsobmi alebo v troch stavebných blokoch života.

Po prvé, obsah a kvalita života jedinca je určená typom a druhom predstavy, postoja a jednania, aké má vo vzťahu k Najvyššiemu. Po druhé, je určená typom a druhom predstavy, postoja a jednania, aké má jedinec voči druhým a Stvoreniu Najvyššieho všeobecne. Po tretie, je určená typom a druhom predstavy, postoja a jednania, aké má jedinec voči sebe. Tieto tri stavebné bloky života určujú celú štruktúru a dynamiku jedincovho každodenného života.

Spôsob, akým sú tieto tri stavebné bloky získané a využívané, určujú skutočný obsah a kvalitu života jedinca, a hlavne určujú stupeň a rozsah jedincovej duchovnosti a uvedomovania si všetkých duchovných princíпов v jeho/jej každodennom živote. Zo zrejmých duchovných a psychologických dôvodov, štartovným stavebným blokom, ktorý sa stáva primárnou bázou a základom celej štruktúry, je tretí blok — typ a druh predstavy, postoja a jednania, aké má jedinec voči sebe. Dôvod, prečo je to považované za bázu a základ celej štruktúry, je, že jedinec môže nadväzovať vzťah len zo seba a podľa seba. Žiadny vzťah nie je možné nadviazať z vonka alebo odlúčené od seba. Nie je dosť dobre možné, aby človek zo seba vystúpil alebo sa dištancoval od seba, aby nadviazal vzťah. Ak by to bolo možné, zrušilo by to jeho/jej bytie a existenciu.

Z hľadiska tohto faktu, keďže jedinec môže nadväzovať vzťah len zo seba a podľa seba, je jasné, že kvalita a obsah jeho/jej vzťahu k Najvyššiemu a k druhým je vždy určovaná typom a druhom ponímania, postoja a jednania so sebou samým.

Jednoducho povedané, človek jedná s Najvyšším a s druhými tak, ako jedná so sebou. Akýkoľvek postoj, aký má jedinec voči sebe, je zdieľaný s Najvyšším a s ostatnými. Ak jedinec vníma, poníma, pociťuje a jedná so sebou s všemožnými

negatívnymi postojmi a ak prijíma sebaodmietavý, sebatrestajúci a sebaoponujúci postoj, takýto postoj zdieľa s Najvyšším a s druhými. Napokon, každý môže zdieľať len to, čo má alebo čo si myslí, že má. Nikto nemôže zdieľať niečo, čo nemá alebo čo si myslí, že nemá.

Táto situácia, žiaľ, funguje aj naopak — ak má niekto takú nepriaznivú a negatívnu predstavu, postoj, vnímanie a jednanie voči sebe, má tendenciu vyhľadávať a prijímať od Najvyššieho a druhých len odmietavé, negatívne a represívne jednanie. Všetko ostatné, čo je v rozpore s takým škodlivým a negatívnym jednaním, je odmietané alebo popierané. Jedinec jednoducho nie je schopný v žiadnej situácii či jednaní vidieť alebo nájsť nič vskutku dobré.

Avšak, nakoľko Najvyššiemu je znemožnené kontaktovať sa s kýmkoľvek, kto má negatívne či nepriaznivé vystupovanie a nakoľko On/Ona neustále každému bez akejkoľvek výnimky ponúka len pozitívne a dobré veci, jedinec má tendenciu odmietaať alebo popierať možnosť existencie tohto typu jednania ako nezhodného s jeho/jej predstavou a jednaním so sebou samým. Nič, čo je nezhodné s takýmto typom predstavy a jednania so sebou samým, nemožno vidieť či zažiť. Žiaľ, v takýchto situáciách jedinec odmieta a popiera nielen dobrotu a pozitívnosť snáh a vzťahu Najvyššieho, no premieta do Najvyššieho svoje vlastné negatívne a škodlivé vnímanie, postoje, očakávania a jednanie, často obviňujúc Najvyššieho z rovnakého typu a druhu postoja a jednania, aké si dotýčny sám osvojil. To isté platí o vzťahu k druhým.

Toto je jedným z dôvodov, prečo je v ľudskom vyjadrení (iba ľudí na planéte a z planéty Zem) Boh často opisovaný a ponímaný ako nahnevaný, nepriateľský, trestajúci a žiarlivý, odsudzujúci ľudí do Pekiel, a prečo sú mu prisudzované ďalšie negatívne a neblahé ľudské črty a zverstvá. Toto sa odráža aj v doslovnom zmysle kresťanskej Biblie, ktorá bola napísaná v jazyku ľudských projekcií. Toto bolo dovolené Najvyšším kvôli ľudskej slobode a nezávislosti. Najvyšší však v skutočnosti nikdy nemôže byť ničím takýmto negatívnym a nepriateľským, lebo to by bolo v rozpore s Jeho/Jej Absolútnou Prirodzenosťou, pozostávajúcou z princípov Absolútnej Lásky a Absolútnej Múdrosti. Láska neplodí taký negativizmus a múdrosť mu nedovolí preniknúť do jej obsahu.

To isté veľmi často platí ohľadom jedincovho nadväzovania vzťahu alebo vnímania druhých. Nech sú druhí akíkoľvek sami osebe a sami od seba, či už zlí alebo dobrí, a nech jednájú s človekom akokoľvek dobre alebo biedne, človek bude mať tendenciu vnímať a cítiť ich postoj a jednanie v súlade s tým, aký je jeho/jej typ predstavy, postoja a jednania a stupeň úcty voči sebe.

Dôvod, prečo jednanie s Najvyšším a s druhými tak veľmi závisí od predstavy, postoja a jednania so sebou, je ten, že Najvyšší je vždy v jedincovej Vnútornej Mysli a ostatní sú rôznymi procesmi a predĺženiami Najvyššieho, ktorý je v ich Vnútornej Mysli. Každý je súčasťou celku. Tak, ako človek jedná s časťou, tak jedná aj s celkom. Žiadny iný spôsob nie je možný.

Toto je jedným z najdôležitejších základných duchovných pravidiel života a každodenného žitia. Toto pravidlo platí aj pre akýkoľvek terapeutický prístup a situáciu.

Posolstvá z vnútra

Preto, že vyššie spomenuté tri duchovné stavebné bloky života majú takú dôležitosť s ohľadom na každodenné žitie, bolo by prospešné načrtnúť a snád' zopakovať si niektoré body, týkajúce sa ich praktického využitia a aplikácie.

1. V aktivovanej a dominantnej situácii negatívneho stavu na Zemi bolo poradie získavania a využívania týchto stavebných blokov obrátené. Toto sa udialo v dôsledku genetickej manipulácie a duchovnej manipulácie súvzťažností pseudo-tvorcami. Tí vyfabrikovali pseudo-l'udí takým spôsobom, aby ich dostali do postavenia totálnej duchovnej nevedomosti a slepoty. Táto situácia si vyžaduje, aby bolo všetko poznanie o Najvyššom, seba a druhých získavané z vonkajška, z „vonka“, učením sa od niekoho či niečoho iného. Nevedomosť si vyžaduje, aby bol všetok prístup k vnútornému poznaniu týchto vecí, ktoré je večne prítomné v každého Vnútornej Mysli, úplne prerušený. Bez tohto prerušenia nie je možná žiadna nevedomosť. Preto sú ľudia od počiatku ich pozemského života formovaní tak (na základe ich pôvodnej voľby), aby očakávali, že všetko poznanie života nájdu niekde vonku. Toto ich vedie k neustálemu hľadaniu poznania na miestach a vo vonkajších okolnostiach, kde je poznanie málo alebo kde nie je žiadne, alebo kde je poznanie, ktoré je úplne skreslené a pre tieto veci bezvýznamné. Nie div, že väčšina ľudí docieli len úplné rozčarovanie a sklamanie a nakoniec si uvedomí, že sa im nedarí lepšie, než sa im darilo na začiatku.

Nutnosť byť poučaná o Najvyššom, druhých a o sebe z vonka (bokom od všetkého ostatného) bola určená druhom situácie, v ktorej boli ľudia po svojom vtelení sa na planétu Zem. Keďže neexistoval a neexistuje žiadny priamy dostupný prístup k Vnútornej Mysli, do duchovného sveta a k Najvyššiemu z tejto úrovne inkarnovania sa, bolo nevyhnutné zriadiť rôzne vonkajšie spôsoby učenia sa a získavania poznania, ktoré by umožnili ľuďom mať istú predstavu, chápanie, postoj a vnímanie Najvyššieho, seba a druhých, aby mohli prežiť. Aj keď taký spôsob získavania tohto poznania vedie vo väčšine prípadov k skreslenému pohľadu na realitu ohľadom Najvyššieho, druhých a seba, stačí na udržiavanie istej podoby života, aby tak ľudia mohli mať príležitosť zažiť vládu negatívneho stavu a všetky jeho strašné dôsledky. Nutnosť takého zážitku a jeho prospešnosť pre všeuniverzálne poučenie bola zdôraznená inde.

Z hľadiska tohto faktu je jasné, že tie tri stavebné bloky života boli pôvodne získané a využité nesprávnym spôsobom. Toto je dôsledok voľby inkarnovať sa na Zem a zúčastniť sa zažívania negatívneho stavu.

Preto prvý krok, ktorý treba urobiť pre návrat do normálneho a pozitívneho stavu života, je uvedomenie, uznanie a prijatie faktu, že jedincov život na Zemi od jeho počiatku začal z nesprávneho smeru a pokračoval nesprávnym smerom. To znamená, že všetko poznanie, ktoré jedinec získal o Najvyššom, druhých a o sebe, je buď skreslené, mylné, alebo úplne lživé, pretože bolo získané z nesprávneho zdroja a z nesprávneho smeru.

Je nutné vrátiť sa do počiatočného bodu a hľadať toto poznanie v jedinom rýdzom a pravom zdroji — vo Vnútornej Mysli. Preto, že Vnútorná Mysel', v jej najvnútornejšom stupni, je v každej osobe sídlom Najvyššieho, len z Najvyššieho sa môže jedinec náležite a objektívne dozvedieť o Najvyššom, druhých a o sebe. Konzultácie s Vnútornou Mysľou sú východiskovým bodom správneho budovania svojho života.

Avšak, kým sa budú deti naďalej rodiť na Zemi zvieracím, neľudským a negatívnym spôsobom, bude to ťažká úloha, pretože ony sa musia učiť z vonkajška (obrátenej poriadok vesmíru!). V ranom živote však túto situáciu predsa len možno napraviť, tým, že niekto naučí deti tak skoro, ako je len prakticky možné, meditovať, praktizovať autohypnózu a že sa naučia podobné metódy dostávajú sa do kontaktu so sebou a so svojou Vnútrovnou Mysľou. Deti tiež možno ľahko naučiť komunikovať s ich duchovnými radcami (rozdielne obdobia života si vyžadujú rozdielne typy duchovných radcov), ktorí sú vždy vo vnútri, v ich Vnútornej Mysli. Čo je však najdôležitejšie, deti možno naučiť komunikovať priamo s Najvyšším v ich Vnútornej Mysli, ktorý Sa ochotne prispôsobuje úrovni ich fyzického a mentálneho vývoja. Kým sa neuskutoční opätovný návrat k duchovnému rodeniu sa ľudia na planéte Zem (ako to bolo pred Pádom), tento prístup sa môže stať veľmi dôležitým krokom v príprave detí na Nový vek a jeho správny vesmírny poriadok. Čím viac sa to bude robiť, tým viac bude ľudstvo pripravené na zahájenie Nového veku.

Pokiaľ ide o dospelých, odporúča sa im, aby sa preškolili a presmerovali svoju pozornosť zo zameriavania sa na vonkajšie a externé spôsoby na zameriavanie sa radšej na vnútorné, interné spôsoby, pomocou metód a nástrojov opísaných a spomenutých v týchto „Posolstvách z vnútra“.

Čím viac ľudí sa zapojí do tohto presmerovania a preškolenia, tým viac adekvátneho a správneho poznania Najvyššieho, seba a druhých získajú. Také pravdivé, rýdže a neskreslené poznanie ich povedie k nastoleniu správnych a pozitívnych predstáv, postojov a jednaní voči sebe, Najvyššiemu a voči druhým.

2. Z hľadiska faktov načrtnutých vyššie je jasné, že človek vo väčšine prípadov nemá správny a jasný pojem, predstavu, vnímanie či pocity ohľadne seba. Všetko, čo v tomto ohľade má, je skreslené vnucovaním, očakávaním, vnuknutím a vštepovaním nesprávnych ideí, formovaných a sformulovaných vďaka vonkajším požiadavkám jedincovho prostredia a jeho/jej rodičov, učiteľov, autorít, atď.

Toto skreslenie udržiava v jedincovom živote neustále napätie a stres, vyplývajúce z premáhania, potláčania a ignorovania svojej pravej esencie a substancie a z prijatia, stotožnenia sa a nasledovania nesprávnych a skreslených ideí ohľadom toho, aký by mal byť a ako by mal chápať a brať Najvyššieho, druhých a seba. Taký stres a napätie je príčinou početných duchovných, duševných, emocionálnych, intelektuálnych, vôľových, sexuálnych a fyzických problémov a chorôb, ktorým sú ľudia neustále vystavení, ktoré ich ohrozujú a ktorými trpia.

Zmiernenie tejto situácie je možné len zmenou jedincovho nanúteného a vštepeného poňatia, predstavy, vnímania a názoru na seba a umožnením svojmu pravému ja, aby prevzalo vedenie a plne sa prejavilo, ako to bolo plánované, než bolo odmietnuté.

V tomto ohľade sa odporúča stanoviť si so svojou Vnútrovnou Mysľou a s Najvyšším v nej správne spôsoby a prostriedky na odstránenie a elimináciu starého, neskutočného a nepravdivého poňatia, predstavy, vnímania a názoru na seba a objaviť v sebe pravú povahu svojho bytia a existencie v ich esencii a substancii, plne sa akceptujúc taký, aký kto skutočne je. Toto povedie k trvalému nastoleniu správneho, skutočného a

Posolstvá z vnútra

---

pravdivého poňatia, predstavy, vnímania a názoru na seba, poskytnúc jedincovi nanajvýš hodnotný stavebný blok pre jeho/jej produktívny, konštruktívny, tvorivý a užitočný život.

Ako prvý krok v tejto snahe sa odporúča priznať a povedať si, „Nie som to, čo si myslím, cítim a vnímam, že som alebo sa zdám byť. Musím preskúmať a zistiť pravdu o sebe a stanoviť, kto som bez vnútení vonkajších požiadaviek a vymývania mozgov.“

Ako však bolo zdôraznené predtým veľakrát, úspech tejto snahy môže byť zaistený len vtedy, ak sa všetky veci opísané v týchto posolstvách robia zo svojej slobodnej vôle, na základe svojej slobodnej voľby a na základe svojho vlastného odhodlania z vnútra, a nie z vonka; žiadny iný spôsob nebude či nemôže fungovať. Urobiť to znamená byť skutočne duchovný.

3. Zmena sebaponímania a seba predstavy vedie prirodzene k zmene toho, ako človek vníma a poníma druhých. Ľudia zvyčajne vo svojej esencii a substancii vo väčšine prípadov nie sú tým, čím sa zdajú byť podľa druhých i podľa svojho vonkajšieho pozorovania. Predstavy, očakávania, požiadavky, atď., ohľadom toho, akí by mali byť, skresľujú realitu toho, akí sú a existujú vo svojej esencii a substancii.

Je nevyhnutné priznať a povedať si, „Ľudia nie sú tým, čím sa zdajú byť z mojej vlastnej perspektívy, predstáv a očakávaní. Prečo by mali byť takí či onakí? Prečo neuznať, že majú právo byť takí, akí chcú a potrebujú, a nie takí, akých ich chcem mať alebo ako ich vnímam ja?“

Tým, že človek nebude od ľudí nič očakávať, prekvapivo zistí, že vidí ľudí inak a vo väčšej zhode s ich skutočnou povahou. Tento pohľad na ľudí, ktorý viac zodpovedá realite, odstraňuje mnohé tlaky, napätia, rozčarovania, sklamaná, atď., ktoré môžu viesť a veľmi často aj skutočne vedú k vážnym problémom v ľudských vzťahoch.

Odporúča sa opäť preskúmať sa v tomto ohľade a dať si sugescie v zmysle tohto novo chápaného postoja a koncepcie. Toto je druhý dôležitý stavebný blok pravého a skutočného života a jeho pravých duchovných princípov.

4. Zmena v ponímaní, predstave a postoji voči sebe, a v ponímaní, predstave a postoji voči druhým je sprevádzaná nutnou zmenou v ponímaní, vnímaní, predstave, chápaní a postoji voči Najvyššiemu. Toto je najdôležitejší stavebný blok pravého a skutočného života a všetkých jeho pravých duchovných princípov. Dáva obsah, zmysel a účel celej štruktúre a dynamike pravého a skutočného života. Bez tohto stavebného bloku nemôže byť nič kompletne a skutočné.

Prvým krokom v stanovovaní náležitého a správneho spôsobu ponímania, vnímania a nadväzovania vzťahu s Najvyšším je priznať a povedať si, „Najvyšší nie je tým, čím sa zdá z môjho starého hľadiska alebo z hľadiska kohokoľvek iného. Najprv je nevyhnutné vzdať sa všetkých starých koncepcií, vnuknutých a vštepovaných do mňa z vonkajška rodičmi, učiteľmi, duchovnými, ustanovitzami a cirkvami. Nikto nemôže poznať Najvyššieho tak, ako Ho/Ju môžem poznať ja zo svojej Vnútornej Mysle a zo svojho vnútorného ja.“

Druhým krokom v nadobúdaní náležitej a správnej predstavy a vzťahu s Najvyšším je obrátiť sa dovnútra, do Vnútornej Mysle, a pokorne poprosiť Najvyššieho, aby Sa ukázal taký/taká, aký/aká skutočne je vo Svojej jedinečnej manifestácii v žiadateľovi. Toto odhalenie potom žiadateľ prijme s trvalým pochopením a prijatím faktu, že u druhých ľudí Sa Najvyšší ukazuje inak, v súlade s ich jedinečným vnímaním a spôsobom prejavovania sa Najvyššieho v nich. Toto je vskutku duchovný a múdry prístup pri nadväzovaní svojho náležitého a správneho vzťahu s Najvyšším.

Len čo človek patrične získal tieto základné stavebné bloky skutočného a pravého života, môže prikrčiť k zmenám vo všetkých ostatných oblastiach svojho života.

5. Získaním náležitého a správneho pojmu a predstavy o sebe a pojmu a predstavy o Najvyššom a o druhých bude mať človek patričný nástroj na prehodnotenie a zmenu významu, obsahu a účelu života. Predovšetkým prizná a povie si, že skutočný význam, obsah a účel života nie je tým, čím sa zdá. Nie je v zovňajších, externých a „vonkajších“ záležitostiach samých osebe a ako takých, ale môže byť len vo vlastnej Vnútornej Mysli z Najvyššieho v nej.

Preto človek vojde do svojej Vnútornej Mysle k Najvyššiemu a požiada o pomoc pri stanovovaní správnej, náležitej a pravdivej definície života a jeho obsahu, významu a účelu všeobecne — predovšetkým z hľadiska svojej vlastnej jedinečnej manifestácie a potrieb.

Majúc najskôr stanovenú správnu a náležitú predstavu o Najvyššom — že Najvyšší ako Absolútny a jediný zdroj života je vždy pozitívny a dobrý — človek si začne uvedomovať hlavný všeobecný princíp života, ktorý hovorí, že zmyslom života je vždy milovanie, potešenie, pôžitok, zábava, zdieľanie, vzájomný osoh, spoločné dobro a všetky ostatné požehnania. V pravom živote, ktorým je Najvyšší, nemôže byť a existovať alebo z neho nemôže pochádzať nič negatívne či škodlivé.

Tento duchovný princíp života poskytuje človeku predstavu o všeobecnom účele pravého života a o tom, ako môže z neho odvodiť jeho špecifický účel, týkajúci sa jeho/jej jedinečného života. Tento účel bol definovaný v knihách „Princípy duchovnej hypnózy“ a „Základy ľudskej duchovnosti“.

6. Len čo je nastolená náležitá a správna predstava, obsah a účel života, ďalší krok začína zmenou definície a aplikovania pravých hodnôt a priorít života. Človek sa opýta, „Aké sú skutočné a pravé hodnoty života a aké sú správne priority vecí v mojom každodennom živote?“ Toto opytovanie sa začína priznaním, že pravé hodnoty a priority života nie sú tým, čo si o nich myslia a čo akceptujú ľudia.

Pravé hodnoty a priority života nemožno nájsť a vkladať do rôznych externých, vonkajších a povrchných komodít fyzického a prostredia sa týkajúceho života, samých osebe a ako takých. Pravé hodnoty života vidno v duchovných princípoch života, vo svojom vnútri, vo svojej Vnútornej Mysli, a hlavne v prítomnosti Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli. Všetko ostatné pochádza odtiaľ.

Posolstvá z vnútra

Stanovenie tohto faktu vedie k nastoleniu náležitých a duchovne správnych priorít ohľadne vecí a činností vo svojom každodennom živote. Človek začne brať do úvahy ten typ činností, ktoré vedú k hlbšiemu, lepšiemu a primeranejšiemu poznaniu a chápaniu seba, druhých a Najvyššieho. Také činnosti sa stávajú najvyššími prioritami a najdôležitejšími činnosťami v jedincovom živote, vedúcimi k nastoleniu novej, náležitej a správnej hierarchie usporiadania každodenného života.

7. Nastolenie náležitých a správnych hodnôt a priorít vo svojom živote vedie k hlbokým zmenám v štruktúre a dynamike každodenného života. Človek začína v sebe procesom prehodnocovania významu, účelu a potrieb rôznych tradícií, zvykov, konvencií, kultúr, inštitúcií, manželstva, rodinného života, atď., ktoré neustále zasahujú do jeho/jej života a mysle, pokúšajúc sa ho/ju ovplyvniť a veľmi často donútiť, aby sa vzdal svojej jedinečnej individuality a aby dodržiaval a podriadil sa ich diktátom a nárokom. Človek zisťuje, že tieto diktáty a požiadavky zriedka prichádzajú z vnútra, ale že namiesto toho prichádzajú z vonka, kde nie je žiadny skutočný, pravý život.

Tu sa človeku odporúča, aby požiadal o radu Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli, aby stanovil a získal tie pozitívne prvky, ak sú nejaké, ktoré by mohli existovať v takých inštitúciách. Človek potom tieto pozitívne prvky prijme a prevezme v súlade so štruktúrou a dynamikou svojej celkovej, jedinečnej mysle a osobnosti. Všetko ostatné v nich odmietne a vyhne sa tomu ako bezcennému.

8. Súbežne s vyššie opísanými snahami začína človek proces zmeny koncepcie duchovnosti a foriem jej praktizovania. Priznáva si z vnútra, že duchovnosť a formy jej praktizovania nie sú tým, čo si myslia ľudia, že by mali byť. Duchovnosť a jej praktizovanie nezávisí a nie je vo vonkajších rituáloch, obradoch, slovných vyznaniach, pravidelnom navštevovaní kostola a v podobných veciach. Človek namiesto toho uzná fakt, že duchovnosť a jej praktizovanie závisí od spôsobov jeho/jej každodenného života, myslenia, chcenia, cítenia, konania, správania a nadväzovania vzťahov. Je to vec každodenného života a jedincovho vnútra. Toto tvorí pravý obsah a význam duchovnosti. Inde či v niečom inom možno nájsť veľmi málo pravdy.

Preto sa odporúča, aby človek dôkladne zhodnotil vo svojej Vnútornej Mysli s Najvyšším svoju náboženskú, cirkevnú či akúkoľvek inú príslušnosť, aby určil, do akej miery kontaminuje, znečisťuje a otravuje jeho/jej myseľ a život všemožnými skresleniami a lžami a nedovoľuje mu objaviť pravú povahu duchovnosti a formy jej praktizovania. Súčasne požiada Najvyššieho, aby mu/jej pomohol určiť dobré a pozitívne aspekty, ak sú nejaké, jeho/jej príslušností a ich doktrín a filozofií a či je duchovne vhodné, správne, užitočné a múdre ponechať ich vo svojom živote.

Keď človek koná takto v počestnosti, zo srdca, s túžbou po nastolení skutočnej pravdy a za účelom života a praktizovania duchovnosti, nikdy nebude zvedený z cesty.

9. Na záver, keď sú už všetky tieto veci stanovené a dosiahnuté, jedinec si začína uvedomovať potrebu zmeniť svoju predstavu o negatívnom stave a o formách jeho manifestácií. Priznáva si, že veľmi často to, čo ľudia považujú za špatné, zlé, nesprávne a negatívne, alebo čo na druhej strane považujú za dobré, správne, náležité a pozitívne, nie je nutne také.

Ludské určovanie toho, čo je zlé a negatívne, alebo dobré a pozitívne a ako sa to prejavuje v každodennom živote, je založené na vonkajších stereotypoch, konformite, štandardoch a uniformite, prijatých a prevzatých ľuďmi z hľadiska toho, čo oni premietajú na druhých ľuďoch zo svojich vonkajších vymožeností alebo svojich poznatkov z kódexov určitých kultúr a tradícií, zvlášť náboženskej povahy. Neberie sa žiadny ohľad na interné alebo „vnútorné“ určovanie týchto pojmov.

Toto je nebezpečná situácia, vedúca k zavedeniu všeobecných pravidiel, vnútených všetkým, podľa ktorých je posudzované správanie každého bez akéhokoľvek ohľadu na vnútornú motiváciu a zámer takého správania. Vedú tak veľmi často k nesprávnym záverom — niečo, čo je v skutočnosti dobré, je považované za zlé, a naopak.

Také prevzaté všeobecné štandardy a zákony ignorujú jeden z najdôležitejších princípov duchovného života — že to, čo môže byť pre jednu osobu či situáciu dobré alebo zlé, môže byť pre druhú osobu či situáciu zlé, respektíve dobré. V skutočnej duchovnej konotácii života nie sú možné žiadne zovšeobecnenia.

V tomto ohľade sa navrhuje, aby sa každý jednotlivito obrátil na Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli a aby požiadal o pomoc pri určovaní povahy negatívneho stavu a jeho foriem manifestácie, súvisiacich s jedinečnou štruktúrou a dynamikou jeho/jej mysle a osobnosti. Človek stanovuje zo svojho vnútra, čo je pre neho/ňu správne, náležité, vhodné a dobré a čo je špatné, zlé, negatívne a nevhodné, uznávajúc, že nemôže zovšeobecňovať od jedných k druhým. Toto sa robí v procese každodenného skúmania a vyšetrovania svojej motivácie a úmyslu ohľadom svojho myslenia, chcenia, cítenia, konania, správania a nadväzovania vzťahov (ako bolo opísané predtým).

Na základe svedomitého a slobodného dodržiavania týchto a iných bodov (zjavených predtým), zo svojej slobodnej vôle, vďaka svojej slobodnej voľbe, zo svojho srdca, s dobrou a pozitívnou motiváciou a úmyslom, človek vedie vskutku duchovný život v jeho praktickom prejave a realizácii.

To je pre dnešok všetko.

TRIDSIATE PIATE POSOLSTVO

(O štruktúre a obsahu reality)

5. mája 1982

Dnes Najvyšší zjavuje nasledovné. V kontexte týchto „Posolstiev z vnútra“ je dôležité hovoriť aj o štruktúre reality. Čo je realita? Aký je jej obsah a štruktúra?

Táto téma je veľmi hlboká a obširná a vo väčšine prípadov presahuje akékoľvek možné chápanie tých, ktorí sú na Zemi vo fyzických telách s veľmi obmedzeným vedomým uvedomením. Aby človek plne pochopil realitu, najprv by musel odstrániť všetky nevedomé procesy, ktoré u ľudí spôsobujú rozsiahlu a intenzívnu všeobecne rozšírenú nevedomosť. Táto situácia, ktorá je výsledkom aktivácie a dominancie negatívneho stavu na Zemi, zaslepuje klapkami ľudský zrak a perspektívu, aby bolo pravdivé chápanie reality nad a mimo dosahu ich momentálnej oblasti uvažovania.

Prichádza však doba, kedy budú tieto klapky postupne odstránené a dôjde k otvoreniu plného prístupu k ľudskej mysli a k všetkým jej dimenziám. Pri príprave na tento významný krok a udalosť, ktorý je životne dôležitý pre ľudstvo, je poskytnutá nasledovná konceptualizácia reality. Túto konceptualizáciu treba považovať len za akési priblíženie skutočného obsahu, štruktúry, dynamiky a povahy reality. Treba mať na pamäti, že vždy jestvuje vyššie chápanie tohto konceptu. Jedným z dôvodov takého vyššieho chápania je fakt, že realita je od večnosti do večnosti v neustálom režime zmeny, pretvárania, modifikovania, dopĺňania a pokroku. Táto povaha reality vylučuje akúkoľvek možnosť trvalej konceptualizácie v zmysle stagnujúcich a statických slov a kategórií vonkajšieho typu.

Štruktúru reality vo všeobecnosti možno chápať z dvoch vzájomne závislých perspektív — podľa jej obsahu a podľa jej formy. Dôvod, prečo sú tieto dve perspektívy vzájomne závislé, je, že obsah reality určuje jej formu a forma reality je manifestáciou jej obsahu. Jedno bez druhého nemôže byť a existovať.

Realitu vo všeobecnosti možno definovať ako stav, proces a kondíciu bytia a existencie, ktoré vždy sú, samé osebe a samé od seba. Jej povaha je neustále sebauvedomenie a plné vedomie. Realita je v absolútnom zmysle „JA SOM“. Preto, že toto „JA SOM“ znamená vo svojej podstate a obsahu **vždy** byť a existovať bez počiatku a bez konca, tvorí esenciu a substanciu toho, čo ľudia volajú Najvyšší alebo Boh (a všetky ostatné podobné mená). Takže, realitu možno definovať ako absolútny stav, proces a kondíciu Najvyššieho. Z tohto hľadiska jediná vec, ktorá je reálna v absolútnom zmysle, je Najvyšší. Všetko ostatné v bytí a existencii odvodzuje svoj zmysel a manifestáciu reality z Absolútnej Reality Bytia a Existencie Najvyššieho.

Táto definícia nevyhnutne vedie k záveru, že všetko, čo nepochádza priamo z tejto reality, čiže z Najvyššieho, je nereálne a môže to byť a existovať len vďaka ukradnutým princípom reality; je to teda akási forma pseudo-reality.

Z hľadiska vyššie uvedeného možno dospieť k logickému záveru ohľadom obsahu reality. Obsahom pravej reality je večná prítomnosť Najvyššieho v nej, Ktorý/Ktorá je jedinou realitou Sám/Sama Osebe a Sám/Sama od Seba. Táto prítomnosť Najvyššieho tvorí život reality, pretože Najvyšší je jediný Život v absolútnom zmysle. Takže všetko alebo každý, čo/kto obsahuje a uznáva takú prítomnosť, na základe toho obsahovania a uznania potvrdzuje svoju realitu, stávajúc sa vskutku reálnym a živým. Všetko alebo každý, čo/kto neobsahuje a neuznáva takú prítomnosť, nemôže potvrdiť svoju realitu a živosť, a preto je to buď nereálne a mŕtve, alebo len pseudo-reálne a pseudo-živé.

Existencia pseudo-reality je možná len z niekoho alebo z niečoho, čo je alebo bolo pôvodne reálne a živé v zmysle vyššie uvedenej definície, no v nasledujúcom kole tvorivého úsilia to vytvorilo niečo alebo niekoho, čo alebo kto poprel alebo odmietol pravý obsah reality a živosti, zlyhajúc tým v potvrdzovaní svojej reálnosti a živosti. Túto situáciu možno považovať za faktor pôvodu negatívneho stavu. Takto vznikol negatívny stav.

Ako bolo spomenuté vyššie, obsah reality sa realizuje skrz jej rôzne formy.

Vo všeobecnosti možno ponímať tri formy reality a ich príslušné obsahy.

Prvú formu reality možno nazvať duchovná realita. Jej obsah pozostáva zo všetkých tvorivých princípov, kategórií, pojmov, ideí a predstáv života a reality v ich celistvosti a úplnosti. Duchovná realita je jediným zdrojom života všetkých neskorších alebo následných realít. Centrum a jadro tejto reality tkvie vo večnej prítomnosti Najvyššieho v nej, Ktorý/Ktorá je život Sám/Sama Osebe a Sám/Sama od Seba. Táto prítomnosť tvorí princíp živosti a reálnosti duchovnej reality. Vo všeobecnom zmysle možno duchovnú realitu považovať za ducha bytia a existencie.

Druhú formu reality možno nazvať duševná realita. Jej obsah pozostáva zo všetkých uskutočnených princípov, kategórií, ideí a predstáv života a reality v objektivizovanom a subjektivizovanom uvedomení a vnímaní. Proces tohto uskutočnenia a zložka objektivizovaného a subjektivizovaného uvedomovania si a vnímania života a reality má za následok prejavovanie duševných procesov ako napríklad myslenia, chcenia, emócií, pocitov a všetkých ostatných duševných činností a charakteristík, ktoré umožňujú jedincovi zažívať skutočnosť sebauvedomenia a uvedomenia si reality. Vo všeobecnom zmysle možno duševnú realitu považovať za dušu bytia a existencie. Duševná realita môže byť a existovať len ako postúpenie či pokračovanie duchovnej reality. Duchovná realita je objavením sa Absolútnej Reality Absolútneho Bytia a Existencie Najvyššieho. Nič nemôže byť a existovať, kým to nepostúpi z objavenia sa duchovnej reality, ktorá je výsledkom neustáleho vyžarovania a vysielania života zo stavu a procesu Absolútnej Reality — z Najvyššieho.

Tretiu formu reality možno nazvať fyzická, materiálna (v zmysle hmoty) alebo prírodná (v zmysle prírody) realita. Obsah tejto reality pozostáva z konkretizácie rôznych duševných foriem všetkých duchovných princípov, kategórií, pojmov, ideí a predstáv, ktoré neprestajne prúdia z duchovnej reality skrz duševnú realitu do fyzickej reality, spôsobujúc nastávanie fyzickej reality.

Posolstvá z vnútra

Fyzická realita je teda výsledkom objavenia sa duchovnej reality z Absolútneho Zdroja Absolútnej Reality — z Najvyššieho, skrz postúpenia duševnej reality. Tento proces vo svojej súhrnnej snahe umožňuje, aby sa fyzická realita stala skutočnou. Z tohto logicky vyplýva, že vo fyzickej realite nemôže byť a existovať nič bez predošlého bytia a existencie duchovnej a duševnej reality. Keby bolo možné odstrániť z fyzickej reality prítomnosť duševnej, respektíve duchovnej reality, fyzická realita by sa okamžite rozpadla a prestala by byť a existovať. Jednoducho by už viac nebola reálna. To isté platí ohľadne duševnej reality — odstránenie duchovnej reality z duševnej reality by ukončilo akékoľvek uvedomenie si a vnímanie bytia a existencie. Jednoducho by duchovná realita už viac nebola reálna.

V konečnom zmysle teda jediná pravá realita, ktorú možno chápať tak, že je a existuje sama od seba a sama osebe, je duchovná realita. Dôvod, prečo môže byť duchovná realita ponímaná týmto spôsobom, je večná prítomnosť Najvyššieho v nej.

Z tohto záveru logicky vyplýva, že skutočnosť akejkoľvek reality možno konceptualizovať len z bytia a existencie Najvyššieho. Nič iné nedáva žiadny zmysel alebo nemá žiadnu realnosť.

Preto, že fyzická alebo prírodná realita je konkretizovanou formou duševnej reality a duchovnej reality, vyššie uvedený opis možno vo všeobecnosti ponímať ako telo bytia a existencie.

Vyššie uvedený opis môže poskytnúť istú predstavu o štruktúre a obsahu reality.

Ďalšou otázkou je: ako možno túto teoretickú konceptualizáciu reality ponímať v praktickom zmysle každodenného života? Aký je ošoh z takého poznania?

Vyššie uvedené koncepcie reality môžu poskytnúť človeku pravú perspektívu, význam a účel pre jeho život a realitu. Možno to aplikovať na každú jednu sentientnú entitu alebo ľudskú bytosť, pretože ony všetky, každá jedna, v sebe odrážajú realitu svojho bytia a existencie vyššie opísaným spôsobom. Koniec koncov, každý jedinec je sám osebe kompletný a ucelený vesmír. Štruktúra toho vesmíru je presnou replikou vyššie opísanej reality. Jedinec pozostáva z duchovnej reality, duševnej reality a fyzickej reality. (Poznámka: fyzická realita v tejto konotácii nie je obmedzená len na prvky hmoty.)

Pravá realita jedincovho bytia a existencie závisí od jeho/jej stanoviska alebo postoja, aký má k štruktúre a obsahu reality všeobecne. Ak jedinec uznáva, prijíma a uplatňuje vo svojom živote fakt, že je skutočný len v dôsledku duchovnej reality, z prítomnosti Najvyššieho v nej, skrz duševnú realitu, ktorá dáva konkrétnej fyzickej realite život, potom je ten jedinec vskutku reálny a živý. Na druhej strane, ak popiera a odmieta tento fakt, potom je, samozrejme, nereálny a mŕtvy, nech si akokoľvek myslí, pociťuje a vníma vo svojom vnútri, že je skutočný a nažive. Treba si pamätať, že skutočná realita a bytie nažive môžu byť potvrdené len uznaním, prijatím a aplikovaním vyššie spomenutých konceptov reality a života. Pokiaľ nie sú týmto spôsobom potvrdené, potom sa pravá realita a bytie nažive anulujú a jedinec sa sám odsudzuje na bytie a existovanie v pseudo-realite a pseudo-živosti. V tom prípade sa stáva zlodejom

reality a života. Ukradnutá realita a ukradnutý život nepatria zlodejovi, ale tomu, komu boli ukradnuté — v tomto prípade Najvyššiemu. Takže, zlodej reality a života nemôže byť považovaný za oprávneného majiteľa reality a života. Preto zlodej nežije a nie je skutočný v pravom zmysle týchto slov.

Toto mal na mysli Ježiš Kristus, keď varoval v Evanjeliu sv. Jána (kapitola 10:1–18), že ten, kto nevchádza do košiara vrátami, ale tam vlieza inokade, je zlodej a lupič. Ježiš Kristus ďalej prehlásil, že On je tými Vráťami a Životom, vedúcim jedinca do pravého života a reality. Toto jasne znamená, že aby mal jedinec život, a teda bol skutočný, je nevyhnutné najprv uznať a prijať, že Pán je Život v každom.

Od uznania, prijatia a aplikovania týchto faktov, opísaných tu a všade v týchto „Posolstvách z vnútra“, plne závisí kvalita, kvantita a osud života, ktorý má človek na tejto Zemi. Každá alternatíva (uznanie, prijatie a aplikácia, alebo zavrnutie, popretie a odmietnutie) prináša svoje prirodzené dôsledky pre život a realitu človeka. Toto je dôvod, prečo je také dôležité formulovať a chápať tieto takzvané teoretické konštrukcie a idey. Poskytujú človeku základ, bázu, na ktorej môže správne stavať svoj každodenný praktický život, potvrdzujúc alebo anulujúc — uznaním, prijatím a aplikovaním, alebo odmietnutím týchto faktov — realitu svojho života a každodenného žitia.

V ľudskom zmysle možno tieto teoretické konštrukcie ponímať nasledovným spôsobom.

Duchovná realita každého tvorí to, čo sa volá Vnútoraná Mysle'. Najvnútornejšia svätyňa Vnútornej Mysle pozostáva a obsahuje večnú prítomnosť Najvyššieho, Ktorý/Ktorá činí bytie a existenciu jedinca reálnymi, tým, že je realitou Sám/Sama Osebe a Sám/Sama od Seba. Preto je Vnútoraná Mysle' jedinou pravou realitou samou osebe, z večnej prítomnosti Najvyššieho v nej. Všetko ostatné postupuje a nastáva z reality bytia a existencie Vnútornej Mysle. Toto je duch každého.

Duševná realita každého tvorí to, čo sa volá prostredná mysle'. Táto mysle' je procesom Vnútornej Mysle alebo formou jej duševnej činnosti. Realita jej existovania totálne a kompletne závisí od Vnútornej Mysle, kde sú vytvárané všetky idey, pojmy, kategórie a predstavy duševnej činnosti a odkiaľ postupujú k svojmu nastávaniu. Toto je duša každého.

Fyzická realita každého tvorí to, čo sa volá vonkajšia mysle'. Táto mysle' je výsledkom alebo nastávaním Vnútornej Mysle skrz prostrednú mysle'. Túto mysle' možno považovať za konkretizáciu všetkých ideí Vnútornej Mysle a duševných činností prostrednej mysle vo forme vonkajšieho správania, činov a vzťahov. Toto je telo každého. V skutočnosti, fyzické telo ako najexternejšia časť vonkajšej mysle, sa tvorí v matkinom lone z ideí Vnútornej Mysle a z foriem jej špecifickej duševnej činnosti. Bolo by chybou domnievať sa, že fyzické telo sa tvorí náhodne z génov dvoch rodičov. V skutočnosti Vnútoraná Mysle', duch, si vyberá len taký druh génov od rodičov svojho fyzického tela, ktoré sú zhodné s obsahom, štruktúrou a dynamikou jej manifestovaných ideí a foriem duševnej činnosti. Všetky ostatné gény a ich prípadní rodičia sú odmietnutí.

Posolstvá z vnútra

Praktické využitie uvedomenia si, prijatia a aplikovania vyššie opísanej štruktúry a obsahu svojho vlastného vesmíru je enormné. Od toho závisí, aký druh života a žitia má človek v každom ohľade alebo v akejkol'vek dimenzii, úrovni, stupni, línii či kroku. To určuje stupeň a mieru jedincovej reálnosti a živosti. Určuje to tiež druh lojálnosti a príslušnosti, aké si jedinec volí ohľadne pozitívneho a negatívneho stavu. Také určovanie tvorí jedincov duchovný profil. Tento duchovný profil zas určuje jeho/jej postavenie a užitočnosť v hierarchii duchovnej organizácie celého Stvorenia.

Na dôvažok k tomu, čo bolo opísané v tomto posolstve, je nutné pripomenúť si nasledovné dôležité fakty.

Každá z vyššie opísaných realít sa prejavuje vo svojom vlastnom skutočnom a živom vesmíre. Takže duchovná realita sa prejavuje vo svojom a svojím vlastným duchovným vesmírom, skladajúcim sa z nekonečného počtu a rozmanitosti duchovných svetov a ich dimenzií, stupňov, línii a krokov, ktoré sú obývané nekonečným počtom a rozmanitosťou sentientných entít a ľudských bytostí. Existencia a bytie duchovného vesmíru sú reálne v plnom rozsahu a živosť a reálnosť jej sentientných obyvateľov je určovaná vyššie opísanými princípmi. Duchovný vesmír je, na základe svojej esencie, substancie a funkcie, Vnútorou Mysľou Stvorenia alebo jeho duchom. Ohľadom celého Stvorenia vykonáva tú istú funkciu a má ten istý obsah ako Vnútorná Mysel' nejakého jednotlivca. Koniec koncov, Vnútorná Mysel' jednotlivca je zostavená podľa štruktúry a skonštruovaná z prvkov duchovného vesmíru alebo univerzálnej Vnútornej Mysle.

Duševná realita sa prejavuje svojím vlastným duševným vesmírom, zvaným intermediárny vesmír, ktorý sa tiež skladá z nekonečného počtu a rozmanitosti intermediárnych svetov a ich dimenzií, stupňov, línii, úrovní a krokov, ktoré sú obývané nekonečným počtom a rozmanitosťou sentientných entít a ľudských bytostí. Celý intermediárny vesmír, so všetkými jeho svetmi a sentientnými obyvateľmi, je v presnej súvzťažnosti a postavení ako duchovný vesmír a jeho svety a sentientní obyvatelia. Opäť, existencia a bytie intermediárneho vesmíru sú reálne v plnom rozsahu a živosť a reálnosť jeho sentientných obyvateľov je určovaná podľa vyššie opísaných princíпов. Intermediárny vesmír je, na základe svojej esencie, substancie a funkcie, prostrednou mysl'ou Stvorenia alebo jeho dušou. Vykonáva presne tú istú funkciu a má ten istý obsah ohľadne celého Stvorenia ako prostredná myseľ nejakého jednotlivca. Prostredná myseľ nejakého jedinca je, samozrejme, zostavená podľa štruktúry a vytvorená z prvkov intermediárneho alebo duševného vesmíru, alebo univerzálnej prostrednej mysle.

A na záver, fyzická realita sa prejavuje svojím vlastným fyzickým vesmírom, skladajúcim sa z nekonečných počtov a rozmanitostí fyzických alebo vonkajších svetov, galaxií, slnečných sústav, planét a ich rôznych početných dimenzií, stupňov, línii, krokov, časov a paračasov, ktoré sú obývané nekonečnými počtami a mnohotvárnosťou sentientných entít a ľudských bytostí. A opäť, existencia a bytie fyzického alebo vonkajšieho vesmíru sú reálne v jeho plnom rozsahu a živosť a reálnosť jeho sentientných obyvateľov je určovaná podľa vyššie spomenutých princíпов. Fyzický vesmír je, na základe svojej esencie, substancie a funkcie, vonkajšou mysl'ou Stvorenia alebo jeho telom. Vykonáva presne tú istú funkciu a má ten istý obsah ohľadne celého Stvorenia ako vonkajšia myseľ nejakého jedinca. Vonkajšia myseľ nejakého jedinca je vždy zostavená podľa štruktúry a vytvorená z prvkov fyzického vesmíru alebo

univerzálnej vonkajšej mysle. Tento vesmír so všetkými jeho svetmi a obyvateľmi je v presnej súvzťažnosti a postavení s intermediárnym vesmírom a duchovným vesmírom, robiac tak z celého Stvorenia zjednotenie, jedinosť a harmóniu a jednu realitu a život z Najvyššieho.

Vzájomné spojenie, vzťah a vzájomnú závislosť týchto vesmírov možno v podstate konceptualizovať v zmysle toho, čo je opísané v tomto posolstve a v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“.

Štruktúra a obsah reality, ako tu bolo stručne opísané, poukazujú na životnú dôležitosť videnia vecí, udalostí a seba v duchovnej perspektíve. Bez tejto duchovnej perspektívy nemožno pochopiť pravý zmysel, význam a účel ničoho a nemožno pojmovo chápať realitu ani život. Takže duchovnosť, ako je zjavená a opísaná v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“ a v týchto „Posolstvách z vnútra“, je jediným bodom zrodu reality, života a živosti akéhokoľvek bytia a existencie, bez akejkkoľvek výnimky.

To je pre dnešok všetko.

TRIDSIATE ŠIESTE POSOLSTVO

(O povahe a štruktúre Stvorenia a o duchovných, duševných a fyzických chorobách a o ich liečení)

6. mája 1982

Dnes boli od Najvyššieho prijaté nasledovné posolstvá.

Je nutné zas a znova si pripomínať, že existuje určitá štruktúra, dynamika a funkcia celého Stvorenia, ktorá sa riadi podľa dobre zavedených zákonov a princípov duchovného pokroku, opísaných v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“ a v týchto „Posolstvách z vnútra“. Táto štruktúra, dynamika a funkcia bola vytvorená Najvyšším v súlade s Jeho/Jej Prirodzenosťou. Mohlo by sa povedať, že Najvyšší bol a je prototyp pre každé stvorenie, tak čo do obsahu, ako aj čo do jeho formy a manifestácie.

Ako bolo zdôraznené predtým veľakrát, hlavné princípy, ktoré riadia Prirodzenosť Najvyššieho, sú Absolútna Láska a absolútna Múdrosť a všetky ich výlučne pozitívne odvodeniny. Tieto hlavné princípy a ich odvodeniny sa sústavne a neustále, od večnosti do večnosti, odzrkadľujú v celom Stvorení.

Z toho dôvodu možno s istotou povedať, nad akýkoľvek tieň pochybnosti, že čokoľvek alebo ktokoľvek, čo/kto premietne, zamýšľa alebo pridá čokoľvek vôbec k Prirodzenosti Najvyššieho, čo nie je z Lásky a Múdrosti, pácha duchovnú ohavnosť a porušuje všetky princípy pravého života.

S istotou možno tiež povedať, že každý, kto popiera, zavrhuje a odmieta tieto princípy a ponímania Prirodzenosti Najvyššieho, ako sú tu zjavené, je v stave a procese vážnej duchovnej choroby.

Popretie, zavrhnutie a odmietnutie takých princípov a videnie Najvyššieho negatívnym spôsobom, alebo úplné odmietanie faktu Absolútneho Bytia a Absolútnej Existencie Najvyššieho vedie k aktivácii negatívneho stavu a procesu. V momente tejto aktivácie negatívny stav a proces okamžite preberá vedenie a začína dominovať celému životu jedinca.

Je úplne jasné, že procesom popretia týchto duchovných faktorov a princípov, alebo ich skreslením, negatívny stav a proces a všetci tí, ktorí ho aktivujú prijatím a praktizovaním jeho pseudo-princípov vo svojich životoch, sa ocitajú mimo hierarchie duchovnej organizácie Stvorenia a sami sa vylučujú z univerzálneho poriadku Stvorenia.

Svojím postojom a pseudo-filozofiou sa fabrikátori, aktivátori a účastníci negatívneho stavu a procesu sami dostávajú „mimo“ Stvorenia. Z týchto dôvodov nič či nikto z negatívneho stavu a procesu nemôže byť súčasťou alebo vo vnútri čohokoľvek pozitívneho, alebo čohokoľvek z Prirodzenosti Najvyššieho.

Také umiestnenie negatívneho stavu a procesu — mimo alebo „vonku“, ho činí totálne abnormálnym, neprirodzeným, nelogickým, iracionálnym, klamným, šialeným a

neskutočným samým osebe a ako takým. Jednoducho povedané, každý, kto je časťou alebo nasledovníkom negatívneho stavu a procesu, zo svojej slobodnej vôle a voľby sa vylučuje zo Stvorenia a na základe samotného tohto vylúčenia sa stáva smrteľne chorým.

Existuje len jeden normálny, prirodzený, zdravý, príčetný, logický, rozumný a reálny stav a proces — štruktúra, dynamika a funkcia Stvorenia, riadiaca sa vzorom Prirodzenosti Najvyššieho, Ktorý/Ktorá vtláčil do Svojho Stvorenia Svoju podobu a obraz. Toto je pravý duchovný princíp Stvorenia. Toto je axióma číslo jedna bytia a existencie Stvorenia. Táto axióma tvorí normálnosť, reálnosť, živosť, rozum, logiku a duševné zdravie Stvorenia Najvyššieho. Toto je univerzálny poriadok.

Z toho teda logicky plynie, že každý, kto zámerne oponuje, odmieta, popiera alebo skresľuje tieto duchovné fakty, je fakticky veľmi vážne a smrteľne chorý. Tvrdošijné lipnutie a stotožňovanie sa s takým postojom vedie k duchovnej smrti. Inými slovami, vedie jedinca do Pekiel. Keďže Peklá sú, svojou prirodzenosťou, podstatou a základom všetkých negatívnych stavov a procesov, sú kompletne a totálne mimo alebo „von“ zo Stvorenia. Pravý a skutočný život a bytie nažive, ako aj realitu jedincovho bytia a existencie možno zachovať len vo vnútrajšku alebo „vnútri“ Stvorenia. Z toho dôvodu v Peklách neexistuje žiadny reálny a pravý život. Každý je tam mŕtvý. Preto každý, kto ide na základe svojej slobodnej voľby do Pekla (neexistuje žiadna iná cesta, ako ísť do pekla, jedine zo svojej vlastnej slobodnej voľby), sa vzdáva skutočného a pravého života a stáva sa duchovne mŕtvym.

Nuž, taká voľba alebo rozhodnutie (ísť do Pekla) znamená vznik duchovnej choroby jedinca. Kvôli faktorom, odrážajúcim sa v zákonoch súvzťažností, všetko, čo sa deje v duchovnej oblasti jedincovej mysle, má dopad a dôsledky vo všetkých ostatných, duševných a fyzických oblastiach jeho/jej mysle a života. Preto je úplne jasné, že všetky ľudské duševné a fyzické problémy, choroby, nehody a všetky ostatné trápenia vo všetkých ohľadoch pramenia z tejto duchovnej choroby. V živote človeka neexistuje nič, bez ohľadu na to, aké je to dobré či zlé, čo by nepochádzalo z jeho/jej duchovného stavu vecí.

Ako bolo zdôraznené inde, je ohromnou chybou tisícročí v dejinách ľudstva mysliet si alebo považovať akékoľvek javy, diania či udalosti vo svojom živote alebo v živote ľudstva za čosi iné, než za pochádzajúce z duchovných zdrojov. Mysliet si, že existuje nejaký iný zdroj života než duchovný, znamená mysliet podľa abnormálnych, neprirodzených, šialených a neskutočných stavov a procesov. Znamená to preto mysliet podľa negatívneho stavu, a teda podľa Pekiel.

Jedným z dôležitých dôvodov, ak nie najdôležitejším, všetkej ľudskej biedy, utrpenia a problémov, je, že ľudia veria a prijímajú ako fakt, že veci môžu vzniknúť samé od seba, z iného zdroja než z duchovného. Alebo si aspoň myslia, že sú určité veci a udalosti, ktoré môžu vzniknúť alebo pochádzajú z iných zdrojov než z duchovných.

Ak sa majú ľudia niekedy vrátiť do normálneho, reálneho, zdravého a príčetného stavu, najprv sa musia úplne a kompletne vzdať takých presvedčení a úvah. Kým sa najskôr neudeje tento akt vzdania sa, v žiadnom ohľadne nemožno vôbec nič urobiť.

Posolstvá z vnútra

Nanešťastie, opačná viera — že veci môžu, ba dokonca, že skutočne pochádzajú výlučne z prírody, hmoty, tela, vonkajška, „vonka“, bez akýchkoľvek pôsobiacich duchovných princípov — je tak vžitá a vtlačená do ľudských myslí a koncepcií, že tí sú chorí skrz-naskrz. V ľudstve na Zemi ako celku nie je nič vskutku zdravé. Toto je rakovina ľudstva. Skutočná fyzická rakovina jedincov, ako všetky ostatné choroby, pramení z tohto celkového ochorenia ľudstva. Prevzatie a stotožnenie sa s takým systémom viery spôsobuje, že človek ochorie jedným či druhým spôsobom.

Ako bolo zdôraznené v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“ a v týchto „Posolstvách z vnútra“, tento stav ľudstva a šialený systém viery o pôvode vecí bez akejkoľvek účasti duchovných princípov vniesli, vsadili a vštepili do ľudstva jeho pseudo-tvorcovia počas obdobia takzvaného Pádu.

Pokúsili sa dokázať, že život a jeho udalosti môžu byť reálne a zrodiť sa bez účasti akýchkoľvek duchovných princípov, alebo vďaka iným duchovným princípom a univerzálnemu poriadku, než sú tie, ktoré sú štruktúrované podľa Prirodzenosti Najvyššieho, z Nej a na Jej základe. Tieto princípy sú, samozrejme, pseudo-duchovnými pseudo-princípami, pretože sú vynájdené a založené na popieraní axiomatických duchovných princípov života a univerzálného poriadku (definovaných v týchto „Posolstvách z vnútra“ a v „Základoch ľudskej duchovnosti“).

Aby to pseudo-tvorcovia dosiahli, najprv museli opustiť skutočný univerzálny poriadok a duchovné princípy. Z tej pozície začali fabrikovať životné formy, vzorované podľa ich vlastných predstáv, z nich a na základe nich, o tom, čo a aký by mal byť život. Vyfabrikovali pseudo-život, ktorý sa živí biedou, utrpením a chorobou. Toto je logický výsledok každého života vytvoreného podľa neduchovných princípov, z nich a na ich základe. Kvôli vzopreniu sa skutočnému životu a jeho duchovným princípom bolo nutné nastoliť odlišný súbor pravidiel a princípov, ktoré by boli presným opakom skutočného života a duchovných princípov a ich výsledku. Keďže výsledkom skutočného života a duchovných princípov je láska, zdieľanie, vzájomný prospech, spoločné dobro, zdravie, šťastie, radosť, potešenie, pôžitok, logika, racionalita a múdrosť, bolo nutné zrušiť tieto atribúty skutočného života a nastoliť ich opaky. Bol teda založený pseudo-život biedy, utrpenia, chorôb, problémov, nenávisť, sebeckta, nelogickosti, iracionality, konvencií, tradícií, zvykov a pseudo-kultúr. Toto založenie začalo prinášať ovocie a dôsledky na planéte Zem a vo všetkých Peklách. Toto je prirodzený výsledok odvodzovania života a žitia z hocakého iného zdroja a princípov než z Najvyššieho a z duchovnosti. Taký život, samozrejme, nemožno vôbec nazvať životom. Jeho správne meno je preto duchovná smrť. Je to život, alebo fakticky pseudo-život mŕtvej duchovnosti negatívneho stavu a procesu. Toto je peklo v Peklách a toto je peklo na Zemi. Čokoľvek, čo nepochádza z pravého zdroja života — z Najvyššieho — a z duchovných princípov, je čisté Peklo.

No, ako si počínať pri liečení ľudí na Zemi a v Peklách z tejto strašnej choroby? Najprv je nevyhnutné, aby pacient priznal, že je chorý a potrebuje liečbu. Bez takého slobodného priznania ho/ju nemožno úspešne liečiť, pretože by to bolo porušením jeho/jej práva byť chorý. S touto situáciou je ten problém, že ľudia v Peklách a ich nasledovníci na Zemi si nemyslia, že sú chorí alebo že potrebujú nejakú liečbu. Ľudia tento stav vecí považujú za normálny. Vo väčšine prípadov nevidia na tejto situácii nič

patologické. Týmto postojom, samozrejme, zvečňujú, napájajú a držia nažive (alebo v aktivovanom a dominantnom postavení a režime) negatívny stav a všetky jeho biedne dôsledky.

Z tohto dôvodu treba najprv uviesť do ich pozornosti, že tento stav vecí a ich biedny životný štýl je výsledkom patologického popierania pravých duchovných princípov života a toho, že sú mimo reality a univerzálneho poriadku, kde neexistuje žiadna realita a poriadok. Chýbanie poriadku, samozrejme, neprináša nič iné než všemožné poruchy. Nie div, že v Peklách a na planéte Zem je všetko v takom neporiadnom stave.

Nie je jednoduchý proces presvedčiť niekoho, kto miluje a má potešenie zo spôsobovania biedy a utrpenia druhým a sebe, že také činnosti sú výsledkom chorej mysle, ktorá nutne potrebuje liečbu. Toto je jedným z dôvodov, prečo je také ťažké vyliečiť najťažších kriminálnikov a chronických schizofrenikov. Oni si užívajú a milujú svoj spôsob života. Sú to fabrikácie a následné fyzické inkarnácie takých negatívnych ideí, ktoré vzišli z Pekiel.

Bez uvedomenia si potreby liečby nie je možná žiadna liečba alebo zmena jedincovho momentálneho stavu alebo položenia.

Z toho dôvodu je nutné neustále týmto chorým ľuďom pripomínať pravdivé fakty o záležitostiach v Stvorení, až kým to v nich nepodnieti uvedomenie, že veci sa nemusia mať tak, ako sa zdá. Proces tohto pripomínania, samozrejme, nemôže byť násilný alebo vnútený, ale len prostredníctvom živého príkladu a porovnania. Porovnanie svojho života s ich životmi je najlepšia možná a jediná platná a duchovne správna pripomienka. Preto teda, aby niekoho zmenili, najprv sa musia oni sami zmeniť a demonštrovať prostredníctvom príkladu možnosť a proces takej zmeny.

Aby bol taký príklad a porovnanie neustále k dispozícii všetkým, ktorí sú v šialenom negatívnom stave, Najvyšším je dovolené, aby sa ľudia z pozitívneho stavu a procesu nepretržite inkarnovali na Zem do panstva negatívneho stavu a aby prechádzali procesom svojich vlastných problémov pri zvládaní podmienok negatívneho stavu, zápasiac s nimi, zdolávajúc ich, nesadnúc im na lep a nastoľujúc vzorce pravého života a pravých duchovných princípov uprostred ich náprotivkov. Ba čo viac, kvôli tomuto a kvôli mnohým iným zámerom sa priamo Sám/Sama Najvyšší vtelil na planétu Zem vo forme Ježiša Krista, a menej priamo v niektorých iných formách — vo formách veľkých duchovných vodcov, aby priniesol taký konečný príklad a porovnanie, aby tým ukázal cestu a prostriedky, ako sa dostať zo šialených a biednych situácií. Na druhej strane, mnohí ľudia z pozitívnej alebo z nebeskej strany sa dobrovoľne hlásia, aby prijali nejakú úlohu priamo v rôznych Peklách, aby taká pripomienka prostredníctvom príkladu a porovnania bola neustále prítomná a dostupná každému v Peklách, aby podnietila prípadné uznanie si ich biedneho stavu a položenia.

Len čo je v niekom podnietené toto uznanie, poskytnuté sú početné príležitosti a návrhy pomoci, aby dotyčný začal nadobúdať túžbu a potrebu vzdať sa svojho negatívneho stavu. Len čo sa rozvinie táto silná túžba, je zahájený proces zmeny, pod priamou záštitou Najvyššieho a všetkých tých, ktorí sa dobrovoľne prihlásili, že budú takému jedincovi duchovnými radcami, aby mu asistovali pri úspešnom uskutočňovaní

Posolstvá z vnútra

---

procesu vzdávania sa negatívneho stavu Pekiel a pri uskutočňovaní zmeny jeho stavu na pozitívny, natrvalo tak opúšťajúc Peklá. Toto je proces znovuzrodenia a vzkriesenia z duchovnej smrti do duchovného života. Tento proces je pre každého jedinca veľmi komplexný a jedinečný a v tomto ohľade nie sú možné žiadne zovšeobecnenia. V skutočnosti, toto znamená znovuzrodenie a vzkriesenie zo smrti.

Ako súčasť tohto dôležitého procesu, ktorý tu bol stručne opísaný, Najvyšší inicioval určité kroky duchovného znovuprebudenia pre niektorých ľudí na Zemi a pre mnohých v duchovnej a v ďalších dimenziách (spojených s negatívnym stavom).

Prvým krokom bolo zaviesť určité nástroje, ktoré by poskytli liečbu primeranejšiu pre duchovné požiadavky na zmenu. Donedávna brala väčšina na Zemi existujúcich terapeutických spôsobov malý alebo obmedzený ohľad na fakt, že jedinou možnou efektívnou liečbou je liečba duchovnými prostriedkami, pretože všetky ľudské problémy bez výnimky vždy vznikajú v duchovnom stave záležitostí jedincovho života. Bolo teda nutné vyvinúť primeranejšie nástroje liečby, ktoré by zdôraznili predovšetkým duchovné postupy a účely. Tento nový nástroj a duchovný postup liečby je vysvetlený a demonštrovaný v knihe „Princípy duchovnej hypnózy“. Obsah tejto knihy možno považovať za ukážku alebo príklad toho, ako by mala byť zostavená akákoľvek liečba, a za ukážku druhov princípov, postulátov a teórií liečby, ktoré by sa mali dodržiavať a používať. Pri nasledovaní tejto ukážky a príkladu možno modifikovať svoj prístup v súlade s potrebami každého jedinca. Avšak, základné princípy, postuláty a teórie tejto liečby musia vždy vychádzať z duchovných princípov, lebo inak by sa človek nikam nedostal. Keď už boli tieto duchovné postupy a prostriedky vysvetlené pomocou vyššie uvedenej ukážky a príkladu, ďalším dôležitým krokom bolo zjavenie ohľadne pravých duchovných princípov a ako vznikol negatívny stav a proces a ako ovplyvňuje život všetkých členov ľudstva na Zemi a v Peklách, so všetkými dôsledkami a výsledkami jeho negatívnej povahy. Nutné bolo tiež zjaviť všeobecnú štruktúru a dynamiku pravého ľudstva a všetky princípy duchovného pokroku, kvôli poskytnutiu príkladu a prirovnania s jeho opačnou obdobou — pseudo-ľudstvom.

Tento dôležitý krok sa uskutočnil v knihe „Základy ľudskej duchovnosti“.

A nakoniec, tretím dôležitým krokom bolo nastolenie určitej integrácie a kombinácie predošlých dvoch krokov, čo by ľuďom poskytlo lepšie, konkrétnejšie chápanie duchovnosti a praktickejšie nástroje pre uskutočnenie duchovných zmien v ich životoch, pokiaľ by sa tak rozhodli zo svojej slobodnej vôle. Tento tretí krok zobrazujú tieto „Posolstvá z vnútra“.

Človek je teda teraz vybavený kompletným súborom všetkých princípov, nástrojov a ich aplikácií, ktoré môžu byť potvrdené a uvedené do užívania každým, kto má chuť počúvať a dbať na to.

Súbor týchto troch hlavných prác je navrhnutý pre použitie v procese duchovného znovuprebudenia a pre prvý krok v rozvoji nového ľudstva a Nového duchovného veku.

Ako bolo spomenuté predtým, keď bude uvedený do chodu ten prvý krok a keď naplní svoj účel a úžitok, bude použitý ako odrazový mostík pre budovanie

nasledovného, vyššieho kroku v duchovnom pokroku ľudstva. V tom čase bude cez niekoho ďalšieho poskytnuté nové zjavenie, súvisiace s obsahom a stavebnými blokmi nasledovného kroku. Počas transmisie toho nového zjavenia všetko, čo bolo zjavené a povedané v súbore týchto troch diel („Princípy duchovnej hypnózy“, „Základy ľudskej duchovnosti“ a „Posolstvá z vnútra“) bude prehodnotené, aktualizované, doplnené a ak to Najvyšší uzná za nutné a vhodné, bude to upravené, zmenené alebo nahradené.

V tomto momente sa tieto posolstvá končia. Ak by vyvstala akákoľvek potreba preniesť a zaznamenať viac posolstiev, alebo potreba akýchkoľvek ďalších objasnení, vysvetlení a rozšírení, budú poskytnuté v správnom čase, za správnych okolností, kedy, kde a skrz koho bude Najvyšší považovať za vhodné.

Najvyšší žiada, aby boli tieto posolstvá publikované a sprístupnené za nízku cenu všetkým, ktorí majú záujem o duchovné veci a ktorí túžia po svojej zmene a pokroku.

Vyššie spomenutý súbor troch diel je vydávaný a distribuovaný vo všetkých duchovných svetoch a v rôznych dimenziách a je využívaný na všetky druhy duchovných účelov. Tieto diela budú využité aj v programe Novej školy, opísanej predtým. Z toho dôvodu, aj keby tieto knihy neboli zoširoka verejne publikované alebo prijaté ľuďmi na Zemi, ďalší ľudský vývoj bude napriek tomu ovplyvnený princípmi opísanými a formulovanými v nich, skrz univerzálne vedomie a Univerzalitu-tohovšetkého.

V závere tohto diela chce Najvyšší uistiť každého, kto číta tieto posolstvá a „Základy ľudskej duchovnosti“, že nič v nich neprišlo od žiadneho anjela, ducha, radcu, človeka alebo od ich pozemského autora. Všetko prišlo priamo od Najvyššieho.

Samozrejme, nikto nie je nútený alebo sa mu neprikazuje, či sa od neho/nej nežiada, aby veril tomuto či akýmkoľvek iným zaznamenaným vyhláseniam. Je vecou každého slobody voľby, duchovnej zrelosti, múdrosti, racionality, logiky a srdca, aby rozhodol, či chce prijať čokoľvek, o čom tu bolo tvrdené, že je to priame zjavenie od Najvyššieho.

To je nateraz všetko.

PREČO SI ĽUDIA VOLIA CESTU DO PEKLA?

22. mája 1982

Toto je odpoveď na otázku, ktorá sa objavila v posledný večer u Výskumnej skupiny swedenborgiánskej cirkvi zo San Diega v dome jej pastora, reverenda Dr. Ivana Franklina, v Del Mar v Kalifornii. Jeden z účastníkov tej skupiny sa opýtal, prečo si ľudia volia cestu do Pekla, ak je to také biedne miesto? Prečo by chcel niekto stráviť svoj život, či dokonca potenciálne svoju večnosť na takom mieste ako Peklo?

Preto, že odpoveď na túto otázku má veľký dopad na záujem širokej verejnosti, Najvyšší požiadal, aby bolo odovzdané nasledovné posolstvo, ktoré má byť zahrnuté do obsahu „Posolstiev z vnútra“.

Je niekoľko duchovne dôležitých dôvodov, prečo si ľudia svojou vlastnou vôľou a slobodou voľby volia cestu do Pekla. Pred zjavením niektorých z týchto dôvodov je nutné najprv si uvedomiť, že Peklá pre tých, čo sú v nich, nevyzerajú tak zle a biedne, ako učia ľudí ich náboženské doktríny. Tieto typy náboženských doktrín využívajú taktiku strachu, aby držali ľudí v medziach poslušnosti voči ich príslušným náboženským predpisom a požiadavkám. Také taktiky sú detinské, nezrelé a bláznivé hry, nemajúce nič spoločné s tým, ako Peklá skutočne vyzerajú či aké sú. Ľudia, ktorí si volia cestu do Pekiel, by sa necítili dobre na žiadnom inom mieste v tom konkrétnom čase ich života. Pre ich aktuálny duchovný stav sú Peklá najvhodnejším a najodpovedajúcejším miestom pobytu pre náplň ich života. Počas tej konkrétnej doby ich životov sú zamilovaní do všetkého, čo Peklá znamenajú a reprezentujú. Sú teda zamilovaní do existenčnej biedy a nešťastia. Taká pekelná bieda a nešťastie sú zdrojom samotného ich života. Ako zdôraznil Swedenborg, zbaviť ich tejto lásky znamená zbaviť ich života. Také zbavenie by viedlo k ich okamžitej, večnej skaze. Z tohto dôvodu akékoľvek iné miesto než Peklá by pre týchto ľudí počas tejto konkrétnej doby života v ich bytí a existencii znamenalo oveľa väčšie nešťastie a biedu, než byť v Pekle.

Opäť, ako bolo zdôraznené v týchto „Posolstvách z vnútra“, ľudia majú tendenciu zovšeobecňovať a premietat' svoje vlastné idey, pojmy, túžby, túžobné želania, osobné sklony a falošné očakávania, pokiaľ ide o druh nešťastia a biedy, aké by mali byť v Peklách a, samozrejme, pokiaľ ide o šťastie a potešenie, aké by mali byť v Nebi. Nechcú priznať, že čo je pre jedného šťastie a potešenie, pre druhého môže byť bieda a nešťastie, a naopak.

Avšak, z hľadiska univerzálneho poriadku sú Peklá samotným nešťastím a biedou samé osebe, svojím obsahom, účelom a životným štýlom. Dôvodom tohto je, že sú neustále mimo poriadku, pretože sa samé dostávajú mimo Stvorenia (ako bolo zjavené v posolstvách z dní 31. marca 1982, 5. mája 1982 a 6. mája 1982). Neoddeliteľným dôsledkom takého umiestnenia je všetko, čo je opačné k pozitívnemu stavu a procesu, čo tvorí obsah, účel a životný štýl Univerzality-toho-všetkého. Nič z pravej prirodzenosti a pravej reality nie je súčasťou trendov opačných k pozitívnemu stavu a procesu. Preto je všetko v Peklách falošné. Ľudia tam žijú v neustálych ilúziách, podvodoch a sebaklamoch ohľadne reality a skutočnej povahy všetkého. Oni milujú svoje ilúzie, podvody a sebaklamy a tou láskou ich oživujú a spôsobujú, že vyzerajú

Prečo si ľudia volia cestu do Pekla?

skutočne a prirodzene. Bieda a nešťastie takého falošného bytia a existencie sú jasné na základe ich obsahu, nie však už natoľko na základe osobnej skúsenosti nejakého jedinca, ktorý miluje tento stav. Pokiaľ je jedinec do niečoho či niekoho zamilovaný, nech je akokoľvek biedny a nešťastný, snaží sa zachovať a podporiť všetko vo svojom živote, čo udržiava tú lásku. Taká je povaha lásky a života. Aby niekto takú osobu zmenil, najprv by tú osobu musel presvedčiť o márnosti a neproduktívnosti takej lásky. Vtedy a len vtedy možno zahájiť postupné nahradenie takej katastrofálnej lásky pravou láskou vzájomného osohu a zdieľania. No nie je ľahká úloha presvedčiť niekoho o jeho/jej ilúziách, podvodoch a sebaklamoch, ak pevne verí, že sú vskutku reálne. V skutočnosti sú pre dotyčného podľa jeho/jej subjektívneho vnímania reálne. On/ona ich činí reálnymi svojou túžbou a želaním, aby boli reálne. Nič nie je skutočnejšie než realita jedincovej lásky, bez ohľadu na to, aká by to mohla byť láska. Ak niekto dotyčnému tú lásku vezme, vezme mu/jej všetko, čo má. Vziať niekomu jeho/jej lásku znamená vziať mu/jej život. V konotácii tohto posolstva o Peklách, vziať niekomu jeho/jej Peklo znamená vziať mu/jej život.

Treba byť teda veľmi opatrný pri hodnotení situácie tých, ktorí si zatiaľ volia z ich vlastných duchovných subjektívnych a osobných dôvodov cestu do Pekla. Bolo by múdre nepremietat' nič zo svojich vlastných ideí, očakávaní a koncepcií o tom, čo je vlastne Pekelný život. Možno sa len domnievať, že pre rozdielnych ľudí je to rozdielne. Nemalo by dochádzať k pokusom zovšeobecňovať z jednej skúsenosti na inú.

Teraz sa vráťme späť k pôvodnej otázke — prečo by si ľudia zvolili cestu do pekla? Teraz možno zjaviť štyri dôvody pre takú voľbu.

1. Je nutné uvedomiť si, že asi 40 % ľudskej populácie Zeme je priamou inkarnáciou negatívnych ideí Pekiel (procesom opísaným v posolstve zo dňa 2. mája 1982). Títo ľudia sú vyfabrikovaní z ideí nenávisti k všetkému dobrému a pravdivému. Preto od samého prvého okamihu počatia sa udržiavajú láskou k tejto nenávisti. Počas svojho pozemského života robia všetko, čo je v ich silách, aby podporovali, živili a zvečňovali túto lásku. Nevedia a nechcú vedieť, že jestvuje možnosť existencie a bytia čohosi odlišného od ich lásky. Všetko, čo nie je zhodné s takou láskou, je urážlivé, odporné, nechutné a neprirodzené. Preto, že takí ľudia sú plne stotožnení so svojou láskou k nenávisti a k jej zničujúcim dôsledkom a následkom, prirodzene si volia cestu do Pekiel (odkiaľ vzišli), kde môže taká láska previtať a kde je doma. Žiadne iné miesto by nebolo pre nich prijateľné, ba dokonca ani možné. Takí ľudia majú najväčšie ťažkosti so zmenou svojich lások a životných štýlov. V mnohých prípadoch im trvá mnoho eónov (v ľudskom pozemskom lineárnom ponímaní času) dospieť k uvedomeniu, že jestvuje niečo iné a lepšie, než je to, čo majú.

2. Asi 60 % ľudí na planéte Zem je inkarnovaných z iných než negatívnych stavov a podmienok (opäť, viď posolstvo zo dňa 2. mája 1982). Z týchto 60 % asi 40 % si volí cestu do Pekla na dočasnej báze, z rôznych nesmierne dôležitých duchovných, osobných a subjektívnych dôvodov, známych len Najvyššiemu a ich Vnútornej Mysli. Nikomu nie je dovolené poznať tieto dôvody, okrem Najvyššieho a Vnútornej Mysle týchto ľudí. Tu stačí povedať, že potrebujú tento zážitok tak pre ich vlastné osobné poučenie, ako aj za účelom získania skúseností, ktoré majú dôležitý univerzálny význam. Bez takých skúseností by chýbalo niečo veľmi dôležité, čoho chýbanie by ohrozilo celé Stvorenie.

Posolstvá z vnútra

Najdôležitejšie však je, že takíto ľudia idú do Pekiel za účelom poskytovania neustáleho príkladu a porovnania pre ostatných, ktorí sa tam zrodili zo samotného negatívneho stavu a procesu. Procesom vyriešenia svojich vlastných problémov a postupným vzdávaním sa svojich ľživo prijatých identít a lások sú vyvádzaní z Pekiel a pripájajú sa k pozitívnemu stavu, ukazujúc všetkým v Peklách nielen to, že je možné zmeniť sa a vyjsť z Pekiel, ale aj to, ako to urobiť a spôsoby, ako to urobiť úspešne.

Pre takýchto ľudí zvyčajne netrvá dlho dosiahnuť ich účel pobytu v Peklách; von vychádzajú relatívne skoro.

3. Tretia kategória tých, ktorí si volia cestu do Pekiel na určitú dobu, sú ľudia, ktorí, keď prídu do kontaktu s negatívnym stavom a vidia všetky jeho ohavnosti, krviprelievania a trápenia, sú tým natoľko zaslepení, že zabúdajú na princíp slobody voľby. (Každý sa podieľa na negatívnom stave na základe svojej slobody voľby a nikto nie je nútený byť jeho súčasťou.) Namiesto toho začínajú za túto situáciu viniť Boha a od Najvyššieho žiadajú, aby ju zmenil a aby úplne eliminoval negatívny stav. Od Najvyššieho teda žiadajú, aby porušil poriadok vesmíru a porušil slobodu voľby ľudí tým, že by ich nútil, aby boli dobrí.

Keď Najvyšší na takú požiadavku neodpovedá, stávajú sa zatrpknutými a búria sa proti univerzálnemu poriadku a Najvyššiemu a samotným týmto aktom vzbury sa mimovoľne sami dostávajú do Pekiel. Ide tu o to, že odmietnutie univerzálného poriadku, odrážajúceho sa v princípoch slobody voľby, nevyhnutne vedie k odmietnutiu Božskej Lásky a Božskej Múdrosti. Toto zas vedie k odmietnutiu existencie a bytia Najvyššieho. Týmto procesom sa jedinec sám vylučuje zo Stvorenia a z jeho princípov a zákonov. Také vylúčenie dostáva jedinca priamo do Pekiel, pretože len Peklá a negatívny stav na Zemi sú mimo Stvorenia, a teda mimo Najvyššieho.

Odmietnutie Božskej Lásky a Božskej Múdrosti vedie ešte aj k nastoleniu lások a bláznovstva v opozícii k Božskej Láske. Toto odmietnutie vytvára lásku k sebe (Swedenborg poukázal na to, že tí, ktorí sú takto zamilovaní, sa volajú Diabli) a lásku k neduchovným svetským, pozemským, telesným, materiálnym veciam (tí, ktorí sú takto zamilovaní, sa volajú Satani). Takže jedinec končí buď tak, že miluje seba, alebo tak, že miluje svetské veci, alebo oboje. Preto, že také lásky sú mimo Stvorenia, ktoré je ovládané láskou k Najvyššiemu a láskou k druhým skrz lásku k sebe, dostávajú dotyčného do Pekiel, kde sú také lásky doma. Tieto typy ľudí sú veľmi zanovité v ich spurej povahe a vyžaduje si veľa úsilia a času priviesť ich k uvedomeniu si márnosti, úbohosti a neužitočnosti takých lások.

4. Štvrtý typ ľudí, ktorí si volia cestu do Pekla na určité časové obdobie, je typ, ktorý sa zamiluje do dogmy svojich príslušných náboženstiev. Aktom takého zamilovania sa do takých dogiem začnú fanaticky odporovať akýmkoľvek zmenám v ich náboženstve, a tým v ich životoch. Napokon, oni milujú tie dogmy také, aké sú a páči sa im životný štýl, ako ho predpisujú tie dogmy. Fanaticky sa držia takých životných štýlov a všetkých dogiem svojho náboženstva do tej miery, že začínajú nenávidieť všetko, čo sa líši od toho, o čom si myslia, že je to skutočná pravda. Hnusia sa im akékoľvek zmeny, pretože podkopávajú bezpečné postavenie ich lásky. Pre túto lásku sú ochotní zničiť, zabiť a odsúdiť do večného zatratenia a do Pekiel každého, kto

Prečo si ľudia volia cestu do Pekla?

nie je súčasťou systému ich viery či životného štýlu. Taký postoj ich dostáva priamo do najhlbších Pekiel. Nič nie je duchovne zničujúcejšie než taká situácia. Dôvodom je, že táto situácia nastáva v mene Najvyššieho, ktorého prirodzenosť neobsahuje ani zďaleka nič fanatické, dogmatické, stagnujúce, uprednostňujúce, exkluzívne či jednostranné. Takíto ľudia sú najbližšie k bodu znesvätenia a k spáchaniu toho, čo sa volá neodpušiteľný hriech. Nebyť špeciálnej ochrany od Najvyššieho pred možnosťou takého znesvätenia, takýto typ osoby by bol prvý, ktorý by sa strmhlav vrhol do znesvätenia všetkého svätého, pravdivého a Božieho. Dôvodom je, že neustále klamú — a svojim ľziam veria — o samotnej Absolútnej prirodzenosti Najvyššieho a o všetkých Jeho/Jej Absolútnych Princípoch, Kategóriách a o ich odvodeninách.

Takíto ľudia si zjavne takým postojom a životným štýlom volia s „potešením“ a „radosťou“ cestu do Pekiel, kde sa môžu venovať svojmu dogmatickému a fanatickému životnému štýlu s ešte väčšou zúrivosťou a kde môžu stagnovať vo svojom systéme viery tak dlho, ako len chcú. Takíto ľudia sa stávajú najhorlivejšími účastníkmi útokov na pozitívny stav počas duchovných vojen, pretože nedokážu vystáť progresívnu, večne sa meniacu povahu pozitívneho stavu a jeho členov. Akákoľvek predstava zmeny ich rozzúri a mení na zvery. Stávajú sa skutočne akoby divokými zvermi, bez akejkoľvek logiky či dôvodu.

Ľudia v Peklách s takýmto typom lásky najviac odmietajú odchod z Pekiel. Aby vyšli z Pekiel von, najprv by museli priznať, že pokrok a zmena sú životne dôležitou súčasťou života a žitia. Toto priznanie je však v rozpore s ich prijatou prirodzenosťou. Preto si vyžaduje veľa úsilia a času presvedčiť ich, aby sa vzdali ich prijatej prirodzenosti a aby získali niečo progresívnejšie a večne sa meniace smerom hore a vpred.

Sú najmenej tri ďalšie nesmierne dôležité duchovné dôvody, prečo si niekto volí cestu do Pekla. Avšak, za momentálne existujúcich podmienok duchovnosti ľudstva na Zemi by poznanie týchto dôvodov nebolo prospešné a správne pre ľudí a nemohli by ich správne poňať, pochopiť a prijať. Budú zjavené, ak a keď bude ľudstvo duchovne pripravené poznať ich.

Toto je všetko, čo je teraz dovolené vedieť o tejto téme.

DODATOČNÉ POSOLSTVO O NOVEJ NEBESKEJ SPOLOČNOSTI

26. mája 1982 Najvyšší poprosil, aby boli prenesené niektoré ďalšie myšlienky ohľadne novej nebeskej spoločnosti. Tento prenos sa odohral v dvoch fázach. Prvá fáza sa udiala 6. mája 1982 a druhá fáza 2. júna 1982. Počas týchto dvoch dní bolo zvažovaných deväť bodov.

1. Prvotných členov tejto spoločnosti naverboval Najvyšší zo všetkých existujúcich úrovní, stupňov, krokov a dimenzií pozitívneho stavu a procesu nebies, skladajúcich sa z ľudí, ktorí prišli z planéty Zem. Títo členovia boli najvyspelejší v láske, múdrosti, poznaní, inteligencii a osohu v ich vlastnej spoločnosti. Boli v bode prevýšenia všetkého, čo reprezentovala ich príslušná spoločnosť v hierarchii duchovného usporiadania nebies ľudí, ktorí prišli zo Zeme. V momente, ako ktokoľvek dosiahne tento bod prevýšenia, je pripravený postúpiť na odlišnú, porovnateľne progresívnejšiu a značne rozvinutejšiu úroveň duchovného uvedomenia a chápania, čo dotyčného vyjme z jeho/jej predošlého stavu a položenia a umiestni ho/ju do úplne inej situácie a prostredia. Táto nová situácia a prostredie sú zhodnejšie s jeho/jej aktuálnym duchovným stavom. To mu/jej umožňuje pokračovať v duchovnom napredovaní s väčšou intenzitou, hlbším obsahom a vo väčšom rozsahu.

Ľudia v takom bode prevýšenia začínajú byť pripravení vnímať a ponímať duchovnosť a všetky jej princípy zjednotenejším, univerzálnejším a zmysluplnejším spôsobom. Tak sa stávajú vynikajúcimi kandidátmi pre proces previerky ohľadne ich vhodnosti stať sa členmi novej nebeskej spoločnosti, ktorá v tom bode duchovného pokroku prevýši všetko v bytí a existencii nebies, ktoré pozostávajú z ľudí planéty Zem. Samozrejme, podobný pokrok a vývoj a neustále prevyšovanie sa odohrávajú vo všetkých ostatných nebesiach, ktoré sa skladajú zo sentientných entít z iných miest, stavov a položení, než sú tie z ľudí zo Zeme.

Len čo Najvyšší založí takú novú spoločnosť, tá vyhladá najvhodnejších ľudí v intermediárnom svete a v prírodnom svete, ktorí by sa stali jej reprezentantmi pre prenos, šírenie, ovplyvňovanie a implementáciu všetkých ideí, pojmov, myšlienok a diania tejto spoločnosti, ktoré sú ňou zahájené, vytvárané a vyžiarené cez všetky kanály jej príslušného vesmíru.

Potenciálni zástupcovia tejto spoločnosti v intermediárnom a v prírodnom svete sú v stave a položení odpovedajúcom členom tej spoločnosti. Aj oni sú v bode presiahnutia svojho aktuálneho duchovného stavu a položenia, pripravení prijať iný, progresívnejší, zjednotenejší pohľad a životný štýl, než ten predošlý.

Aj keď v intermediárnom svete dochádza aj k vonkajšej zmene podoby takých ľudí, ktorá sprevádza hlboké interné, vnútorné zmeny, tak ako v duchovnom svete, v prírodnom svete vo väčšine prípadov tieto zmeny nie sú badateľné vo vonkajšej forme, ale odohrávajú sa skôr v jedincovom vnútri, otvorením určitej oblasti alebo oblastí jeho/jej Vnútornej Mysle, ktoré pre neho/ňu dovtedy neboli dostupné alebo prístupné.

Takíto ľudia zvyčajne vnútorne vedia, že sa v nich čosi mení a že je čas, aby prehodnotili svoje životy a nadobudli odlišnú filozofiu, pohľad, chápanie a životný štýl, než boli tie, čo mali vo svojich životoch dovtedy. V ich telesnej podobe a forme sa však udeje len malá zmena, s výnimkou toho, že po prijatí ich novej životnej filozofie sa cítia mladší, zdravší, energetickejší a ráznejší a tvorivejší a produktívnejší.

V duchovnom a v intermediárnom svete je akákoľvek zmena vôbec sprevádzaná zmenou fyzickej alebo externej formy tých, ktorí takú zmenu podstupujú.

Dôvod, prečo nedôjde k žiadnej zjavnej zmene ľudského fyzického tela v prírodnom svete planéty Zem, je, že ľudské telo sa skladá predovšetkým z prvkov hmoty. Svojou povahou je hmota v neustálom procese prijímania, absorbovania a prepadania sa do seba, bez akejkoľvek schopnosti prenosu, zmeny a zdieľania. Akýkoľvek aktívny, užitočný, produktívny a tvorivý proces, odohrávajúci sa v hmote, nepochádza zo samotnej hmoty, ale z duchovného princípu prítomného v hmote za účelom tvorivých, produktívnych a užitočných procesov. Prvky hmoty možno preusporiadať do rôznych kombinácií podľa určitých zákonov duchovných súvzťažností, no tieto prírodné prvky zostanú rovnaké, nech by došlo ku koľkýmkoľvek pokusom rekombinácie ich postavenia, blízkosti a počtu.

Na planéte Zem je situácia v tomto ohľade ešte zložitejšia, kvôli negatívne mu stavu, ktorý je na Zemi v aktivovanom a dominantnom režime svojho bytia a existencie. Vďaka svojej povahe negatívny stav nechce nič meniť. Táto konotácia negatívneho stavu spôsobuje, že prvky hmoty, z ktorých sa skladá ľudská vonkajšia forma, sú ešte rezistentnejšie a neschopné zmeny. Akákoľvek zmena, ktorá sa odohráva v týchto prvkoch, je zmena smerom k rozpadu, navráteniu sa do jej pôvodného elementárneho stavu a procesu prepadania sa do seba, ako to bolo predtým, než bola donútená duchovnými princípmi prijať ľudskú fyzickú formu tela. Taká zmena nie je vôbec žiadna zmena.

V duchovnom svete a v intermediárnom svete sa však ľudská vonkajšia forma neskladá z prvkov hmoty. Skôr sa skladá z prvkov ich vlastného prostredia, ktoré sa riadia zákonmi a princípmi duchovného pokroku. Takže všetko, čo sa udeje v jedincovej mysli alebo duchu, sa súčasne odzrkadlí v jeho vonkajšej podobe. Teda, akákoľvek vonkajšia podoba je tam neustále premenlivá, so zmenami, ku ktorým dochádza v jedincovej vnútornej alebo prostrednej zložke.

Preto keď ľudia, ktorí sa stanú spôsobilí pre prijatie členstva v novej nebeskej spoločnosti, prídu do svojej destinácie, už viac nevyzerajú tak, ako vyzerali vo svojom predošlom stave alebo mieste.

2. Keď spôsobilí členovia novej spoločnosti prídu na svoje miesto určenia, vytvoria pod vedením a za predsedania Najvyššieho nový duchovný, filozofický, duševný, politický, ekonomický a kultúrny stav, ktorý sa líši od čohokoľvek, čo bolo a existovalo dovtedy v ich globálnych nebesiach. Vytvoreniu tohto stavu okamžite predchádza nové priame zjavenie, osvietenie a inšpirácia od Najvyššieho ohľadne nových duchovných princípov, ideí, myšlienok, kategórií, štruktúr a dynamiky, ktoré sa majú stať stavebnými blokmi tohto nového stavu.

U všetkých členov tohto nového stavu sú na základe ich slobodnej vôle a voľby zakotvené všetky tieto novo zjavené pravdy do ich duchov, duší a tiel, aby sa tieto pravdy stali samotným zdrojom ich bytia a existencie po dobu trvania ich života v tomto novom stave. Žijú podľa týchto právd a konajú v nich a z nich. Fakticky sa stávajú samotnými tými pravdami z Najvyššieho a podľa Najvyššieho.

Toto nové zjavenie, ktoré dostávajú priamo od Najvyššieho, pretvára samotnú ich esenciu a substanciu a poskytuje im dovtedy nedostupné a nepoznané schopnosti, náhľady, chápania a pravdy pre naplnenie účelu a cieľa ich existencie v tejto novej spoločnosti. Tieto nové pravdy sa teda stávajú ich samotnou prirodzenosťou.

3. Keď sa všetci prípadní členovia novej spoločnosti zhromaždia v oblasti alebo mieste, špeciálne pre nich vytvorenom Najvyšším, všetkým sú pridelené určité funkcie, v súlade s preferenciami, voľbami, štruktúrou a dynamikou ich osobností a stupňa úžitku, aký sú schopní konať v rámci právomoci a sféry vplyvu tej spoločnosti. Najvyšší osobne z nich vyberie najmúdrejších, najtalentovanejších a úžitok milujúcich členov ktorí sú potom menovaní, aby slúžili vo vrchnej rade tej spoločnosti, aby riadili všetky jej funkcie. Najvyšší členovia vrchnej rady zas určia zbor úradníkov a asistentov, riadených najvhodnejšími a najkvalifikovanejšími členmi, ktorí potom určia špecifické funkcie každého člena v hierarchii duchovného usporiadania tej spoločnosti a všetkých jej oddelení. Len čo sa uskutočnia všetky tieto menovania a každý prijal svoje postavenie zo svojej slobodnej vôle, Najvyšší začína postupne aktivovať všetky funkcie tejto spoločnosti, ako je potrebné s ohľadom na Univerzalitu-toho-všetkého. Po celom Stvorení sa uskutočňuje zavádzanie rôznych novôt a rôzne prehlásenia; všetky novo zjavené princípy, zjavené im Pánom, sú zdieľané a vysvetlené všetkým ostatným v Stvorení; dochádza k výmene misií dobrej vôle s ostatnými nebesami a so zvyškom Stvorenia; a vyvíjané a zavádzané sú nové metódy, taktiky a prostriedky diplomacie, kvality vzťahov a interakcie.

4. Obsah, funkcia a postavenie tejto novej nebeskej spoločnosti si vyžaduje, aby sa neskladala len z ľudí, ktorí boli naverbovaní z rôznych úrovní nebies z planéty Zem, ale aj z entít zo všetkých ostatných dimenzií, nebies, úrovní a ich príslušných intermediárnych a fyzických svetov. Preto, keď Najvyšší inicioval a založil túto spoločnosť, po celom Stvorení boli vyhľadani najvhodnejší dobrovoľníci a boli požiadaní, aby sa pripojili k tejto spoločnosti zo svojej slobodnej vôle a na základe svojej vlastnej slobodnej voľby, aby sa stali integrálnou zložkou aj jej členstva, aj jej riadiaceho orgánu. Z tohto dôvodu nová nebeská spoločnosť pozostáva z veľkej rozmanitosti rozličných sentientných entít nie-ludských, ako aj ľudských foriem, vrátane ľudí, ktorí pôvodne prišli z planéty Zem.

Touto štruktúrou opatrení Najvyšší zaistil, že všetky rôzne kvality duchovných stavov a procesov, ktoré existujú po celom Stvorení, budú spojené pomocou a prostredníctvom štruktúry, obsahu, dynamiky a skúseností tejto spoločnosti a cez to so všetkými duchovnými svetmi ľudí zo Zeme a s ľuďmi na Zemi po tom, ako bude na Zemi zrušená typická ľudská éra.

Takže, vďaka takej rozmanitosti zastúpenia v jej členstve má táto spoločnosť okamžitý bezprostredný prístup k všetkému nutnému poznaniu a skúsenostiam existujúcim po celom Stvorení.

Tento prístup je životne dôležitý pre účel, cieľ a funkciu, kvôli ktorým Najvyšší inicioval a založil túto novú nebeskú spoločnosť. Keďže táto spoločnosť je zjednotiteľom všetkých pozitívnych zážitkov a činov ľudí z planéty Zem a keďže poskytuje chýbajúce spojenie pre celé Stvorenie z „vnútra“ do „vonkajška“, musí mať vo svojom obsahu všetky dostupné duchovné zážitky zo všetkých úrovní, stupňov a rôznych dimenzií, aby bola takým spojením. Ak jedinec nevie, s čím je spojený, nemôže vykonávať efektívnu funkciu spojenia. Táto skúsenosť je k dispozícii skrz novú nebeskú spoločnosť prostredníctvom opatrenia, ktoré si vyžadovalo osobné zastúpenie rôznych sentientných entít z iných nebies než z nebies ľudí zo Zeme.

Príslušné dimenzie, vesmíry a spoločnosti, z ktorých sa tieto sentientné entity dobrovoľne prihlásili, že sa stanú členmi novej nebeskej spoločnosti, sú spojené a podieľajú sa na živote tejto spoločnosti cez svojich zástupcov. Okrem toho, všetci členovia tejto novej spoločnosti participujú na živote všetkých ostatných dimenzií, vesmírov a spoločností cez svojich zástupcov, ktorí sú teraz členmi tejto novej spoločnosti. Tak je nastolené vzájomné zdieľanie, spoločné dobro, vzájomný ošoh a vzájomný prospech v celovesmírnom meradle, od najvnútornejšieho až po najzovňajšie, vo všetkých smeroch diskretných a kontinuálnych modalít bytia a existencie.

5. Keď Najvyšší predvídal a plánoval túto spoločnosť, robil to s dôležitou myšlienkou — aby členovia tejto spoločnosti mali bezprostredne k dispozícii vedomosť a skúsenosť s negatívnym stavom a procesom. Také poznanie a skúsenosť boli nutnou podmienkou jej vytvorenia, pretože jedným z hlavných účelov založenia tejto spoločnosti je asistovať Najvyššiemu v procese postupnej eliminácie negatívneho stavu na Zemi a v duchovnom svete skladajúcom sa z ľudí, ktorí prišli zo Zeme. Bez priameho poznania a zažitia, čo je to vlastne negatívny stav a proces, by taká dôležitá asistencia nemala žiadnu účinnosť či silu. Aby sa vyhlo tejto potenciálnej slabej stránke a prekážke, Najvyšší vyhľadal dobrovoľníkov spomedzi budúcich členov tejto novej nebeskej spoločnosti (prostredníctvom ich ideí v Jeho/Jej Absolútnom myšlienkovom procese), ktorí by zo svojej slobodnej vôle a na základe svojej slobodnej voľby súhlasili, že zostúpia na planétu Zem do negatívneho stavu, aby mohli absolvovať proces výučby o jeho povahe, obsahu, účele, taktikách, zbraniach a metodológii prostredníctvom osobného živého príkladu. Osobný živý príklad plne potvrdzuje pravú, nefalšovanú skúsenosť negatívneho stavu a procesu. Ako títo dobrovoľníci prichádzajú späť domov z ich života v negatívnom stave na Zemi a v rôznych Peklách, zdieľajú svoje zážitky a získané poznatky o štruktúre a dynamike negatívneho stavu a procesu so všetkými členmi novej spoločnosti, z ktorej boli vyslaní so sľubom — že po úspešnom splnení svojej nebezpečnej a život ohrozujúcej misie do negatívneho stavu sa vrátia domov.

Tak je nová nebeská spoločnosť cez týchto dobrovoľníkov najkompetentnejším expertom na procesy a fungovanie negatívneho stavu v rôznych jeho manifestáciách a formách. Žiadnemu členovi tejto spoločnosti nechýba žiadna informácia a/alebo zážitok o ňom. Takým spôsobom nie je pred touto spoločnosťou o negatívnom stave nič utajené, vrátane skúsenosti z pobytu v Peklách pseudo-tvorcov. Táto situácia dáva novej

spoločnosti z Najvyššieho impozantnú a mocnú zbraň pre zaobranie sa negatívnym stavom najkonštruktívnejším a najvhodnejším spôsobom, ktorý napokon povedie k úplnému zrušeniu negatívneho stavu.

6. Všetky aktivity tejto novej spoločnosti sa dejú vo veľmi uvoľnenej, príjemnej a útulnej atmosfére. U členov neexistuje žiadny pocit stresu alebo tlaku. Súčasne tam nedochádza k žiadnemu otáľaniu či meškaniu. Všetko je veľmi dobre načasované, v zhode a synchronnosti s potrebami, pripravenosťou a vhodnosťou. Členovia tejto spoločnosti robia všetko s veľkým zmyslom pre zábavu, humor, dobrého ducha a srdečný smiech, keď je to vhodné.

Napriek večnej prítomnosti a neustálemu poznaniu a vnímaniu pocitu dôležitosti, významu a úcty za úžitok, ktorý vykonávajú z Najvyššieho a podľa Najvyššieho pre celé Stvorenie, v žiadnom prípade im to neuberá na radostnej zábave a pohode, s ktorou sú vykonávané všetky ich práce a úlohy. Najväčšia zábava je byť s Najvyšším. Najvyšší sa veľmi rád s nimi smeje, veľmi rád rozpráva humorné veci a zabáva sa s nimi. Najvyššieho zažívajú a jedajú s Ním/Ňou vždy ako so svojím Otcom/Matkou, ako s jediným pravým Rodičom, ktorý Sa rád/rada hrá so Svojimi deťmi, keď je čas na hru.

Bolo by chybou domnievať sa, že členovia tejto novej spoločnosti sa prechádzajú dokola s prísnymi, vážnymi, sústredenými tvármi, bez akéhokoľvek zmyslu pre humor, zábavu, radosť či hru. Taká situácia existuje len v Peklách. Členovia Pekiel odmietajú svojou voľbou zažiť akúkoľvek zábavu, humor, radosť, potešenie, smiech alebo hru. Namiesto toho sú vždy zamyslení, vážni, strnutí, prísni, podozrievaví, ustráchaní, nahnevaní, nepriateľskí, násilní a neustále ustaraní. Taká je povaha negatívneho stavu. Pre porovnanie, povaha pozitívneho stavu je vždy presným opakom.

7. Nová nebeská spoločnosť je neustále v procese vyvíjania rôznych vedeckých, filozofických a psychologických projektov, zahŕňajúcich využitie nezvyčajnej technológie, ktorá je k dispozícii jej členom z celého Stvorenia. Založili rôzne výskumné inštitúty a akadémie, ktoré zahŕňajú všetky známe vedy i vedy neznáme ľuďom Zeme, aby získali hlbšie, lepšie a primeranejšie poznanie o rôznych fenoménoch Stvorenia, ktoré sa vyskytujú, sú základom a sprevádzajú všetku realitu rýdzo duchovných svetov, všetku realitu rýdzo intermediárnych svetov a všetku realitu rýdzo fyzických, rýdzo prírodných svetov v ich rôznych dimenziách, úrovniach, stupňoch, krokoch, časoch, paračasoch a líniiach. Všetko takéto získané poznanie je okamžite využívané na doplnenie, korigovanie a modifikovanie aktuálne existujúceho poznania. Novozískané poznatky sú potom kladne využité a výsledky sú zdieľané s celým Stvorením.

Toto usporiadanie je životne dôležitou, integrálnou a nevyhnutnou súčasťou duchovného pokroku.

Takže, len najpokročilejšie poznanie a technológia sú využité v každom danom čase členmi tejto spoločnosti. Vedci tejto spoločnosti neustále zabezpečujú, že všetko, čo sa dozvedia a objavia pri svojej práci, je okamžite k dispozícii všetkým pre efektívnu a ľahkú náhradu akýchkoľvek predošlých konceptov, ideí, nástrojov alebo technológií, ktoré zastarali na základe pokroku vo výskume príslušných vied, za ktoré zodpovedajú.

Dodatočné posolstvo

8. Náboženstvo novej spoločnosti môže byť plne a kompletne definované pomocou princípov duchovnej homogenity, opísaných v „Posolstvách z vnútra“ z 3. – 4. apríla 1982 z Martiniku. Členovia tejto spoločnosti uctievať Najvyššieho v Jeho/Jej rôznych manifestáciách a formách. Najdôležitejšie však je, že majú vzťah k Najvyššiemu predovšetkým ako k svojmu najbližšiemu Rodičovi, Ktorého/Ktorú zbožňujú a ľúbia a Ktorý/Ktorá miluje a rešpektuje ich. Najvyšší je vždy prítomný v nich a s nimi a je najprirodzenejšou, najfamiliárnejšou, najželateľnejšou osobou, s ktorou si najviac rozumejú. Kvôli tomuto usporiadaniu neexistujú žiadne pozemské cirkevné formálne, vonkajšie rituály a obrady. Ich cirkev je v ich srdci a v ich Vnútornej Mysli, kde je vždy Najvyšší, a ich uctievaním je ich práca, ich život a úžitok, ktorý konajú pre druhých a ktorý s nimi zdieľajú. Súčasťou tohto uctievania je humor, zábava, radosť a smiech, ktoré zdieľajú s Najvyšším a so sebou vzájomne a ktoré Najvyšší zdieľa s nimi.

9. Životný štýl členov tejto spoločnosti možno charakterizovať takými pojmami ako pokrokovosť, prúdenie, ľahkosť, všestrannosť, rozmanitosť, mobilita, flexibilita, premenlivosť, adaptabilita a prispôsobivosť. Súčasťou ich štruktúry nie je žiadna rigidita či stagnácia. Sú schopní zaujať akúkoľvek situáciu, formu, proces, stav alebo kondíciu v bytí alebo existencii, a nielen to plne zažiť, ale aj získať z toho všetok možný úžitok, aby skvalitnili, zaktualizovali a modifikovali svoj vlastný životný štýl, ak je to nevyhnutné a ak sa zdá, že je to vhodné. Do ich životného štýlu sú z takých zážitkov zahrnuté a využité len prvky progresívnejšie, než majú v každom danom momente.

Toto je všetko, čo je teraz dovolené vedieť o novej nebeskej spoločnosti.

STRUČNÝ KOMENTÁR K POJMU REINKARNÁCIA

2. júna 1982

Najvyšší požiadal, aby boli k týmto „Posolstvám z vnútra“ pridané nasledovné stručné komentáre ohľadne pojmu reinkarnácia, ktorého sa pridŕžajú ľudia na Zemi.

Pojem reinkarnácia bol správne vysvetlený v knihách „Princípy duchovnej hypnózy“, „Základy ľudskej duchovnosti“ a v knihe „Posolstvá z vnútra“, v posolstve z 30. apríla 1982.

Dnes možno podať ďalšie vysvetlenia ohľadne toho, ako môže dôjsť v životoch sentientných entít k mylným interpretáciám niektorých dôležitých udalostí.

V posolstve z 2. mája 1982 bolo napísané, ako vznikli sentientné entity a ľudia a ako sa inkarnovali do svojich príslušných svetov. Bolo poznamenané, že po tom, ako sa objaví nejaká idea nejakej špecifickej entity buď v Absolútnom myšlienkovom procese, alebo ako dôsledok pohlavného styku dvoch sentientných entít alebo ľudí opačného pohlavia, táto je premietnutá do intermediárneho sveta, ktorý existuje presne za tým účelom, (po tom, ako dôkladne zhodnotí a ako sú jej prezentované všetky idey volieb a slobodnej vôle) kde sa stáva plne sebauvedomelým, funkčným a skutočným duchom. Tu sú jej dané rôzne alternatívy a ukázané rôzne dôsledky volieb a užitočnosť obsahu ňou zvoleného života.

Avšak, aby tento duch vykonal správnu a najvhodnejšiu voľbu, sú mu/jej v diskkrétnej modalite jedného časového okamihu ukázané všetky dostupné zážitky a voľby, aké existujú tak v diskrétnom čase, ako aj v lineárnom čase bytia a existencie. Podľa takej globálnej prezentácie je vybudované a natrvalo získané univerzálne vedomie toho ducha. V tomto univerzálnom vedomí má ten duch k dispozícii všetky tie voľby a zážitky celého Stvorenia k aktivácii a k opätovnému vybaveniu si ich vždy, keď je to potrebné a vhodné. Keďže také zážitky sú získané skrz proces kompletného stotožnenia sa — na daný časový okamih — s každým, kto bol, je alebo bude tvorcom a manifestátorom toho zážitku, môže to byť vnímané a zažívané tak, akoby ten duch bol, je alebo bude tou konkrétnou osobou alebo osobami. Taký skúsenostný modus zdieľania existuje v celom Stvorení na duchovnej úrovni alebo na úrovni jedincovej Vnútornej Mysle. Tento duch teda počas tej doby vstupuje do vôle, túžby a úmyslu onej osoby alebo osôb, stanúc sa časťou jeho/jej univerzálnej mysle s tým, že vonkajšia myseľ toho ducha navonok cíti, že on/ona bol/a, je či bude tou osobou alebo osobami.

Preto teda možnosť falošného záveru, že tento duch žil, žije či bude žiť život alebo životy mnohých ľudí. Z tohto zjavenia pramení fakt, že doslovný zmysel reinkarnácie, ako ju ponímajú ľudia na Zemi a mnohí duchovia v duchovnom svete, ktorí podsúvajú tento pojem ľuďom na Zemi, je totálne falošný a nie je viac udržateľný. Preto musí byť v jeho súčasnej forme a chápaní natrvalo odstránený z ľudskej mysle.

V procese skúmania všetkých možných volieb, zážitkov a životných foriem ten duch v tomto špeciálnom intermediárnom svete v jednom bode dospeje k záveru ohľadne toho, ktorú dimenziu, svet, planétu a líniu bude nasledovať. V momente tejto

Stručný komentár k pojmu reinkarnácia

voľby sú tomuto duchovi prezentované — skúsenostným spôsobom, opísaným vyššie — všetky zážitky, voľby, dôsledky a životné štýly, dostupné v tej jednotlivjej dimenzii, svete, planéte, línii, rodine, atď., do ktorých sa rozhoduje vstúpiť alebo sa inkarnovať.

Podľa tejto prezentácie a skúsenosti je vyformovaná transpersonálna a fenomenálna mentalita toho ducha (alebo to, čo Karl Gustav Jung nazýval kolektívne nevedomie a archetypy, ktoré sa vzdialene podobajú tomuto procesu), a do tejto mentality sú vložené všetky želania, túžby a úmysly tých, ktorí boli, sú alebo budú súčasťou toho špecifického miesta, línie a rodiny.

Z tejto mentality môže každý aktivovať a opätovne prežiť akýkoľvek taký špecifický zážitok vždy, keď je to nevyhnutné a vhodné, s možným vonkajším dojomom a pocitom, že dotyčný v skutočnosti bol, je či bude tou osobou alebo osobami. Ešte raz, tento pocit pramení z faktu, že keď sú tomu duchovi prezentované všetky také zážitky, tieto zážitky sú tým duchom prežívané skrz jeho/jej momentálne stotožnenie sa s ich producentmi a manifestátormi. Ten duch na daný zlomok okamihu diskrétno i lineárneho času naviaže svoju vôľu, túžby a úmysly na ich vôľu, túžby a úmysly a tieto na ten špecifický zlomok sekundy splynú do jednosti. V duchovnej konotácii je taký zlomok sekundy dostatočný na získanie dojmu, že dotyčný bol skutočne tým druhým. Taký dojem je potom vnímaný na fyzickej alebo prírodnej úrovni jedincovho prejavu doslovne. Tento doslovný pocit vedie k falošnému systému viery, ktorý tvrdí, že dotyčný sa, napríklad, početne krát reinkaroval na planétu Zem.

Nebezpečenstvo prijatia konceptu reinkarnácie spočíva vo fakte, že tí, ktorí v ten koncept veria, nevdojak priťahujú určitých negatívnych duchov z negatívneho stavu, ktorí sa vľudzujú do ľudských myslí, nútiac ľudí domnievať sa, že majú s nimi spoločnú minulosť, a spôsobujú ľuďom všemožné problémy a trápenia, ktoré boli, sú a budú súčasťou negatívneho života tohto negatívneho ducha. Títo ľudia sa potom mylne domnievajú, že zdroj ich súčasných problémov a trápení sa nachádza v ich minulých životoch, v ich predošlých reinkarnáciách. Nanešťastie, táto situácia nebezpečne zvečňuje negatívny stav a nahráva rovno do rúk Peklám, ktoré chcú, aby ľudia uverili vo falošnú zodpovednosť a prijali ju za niečo, čo nikdy neurobili, alebo aby odmietli skutočnú zodpovednosť, vinniac niečo alebo niekoho za to, čo im kto vykonal. Obe situácie vedú k falošným záverom, zvečňujú vinu a utrpenie a podnecujú negatívny stav, odvádzajúc jedinca od pravej duchovnej reality pozitívneho stavu a od jeho/jej esencie a substancie. Pojem reinkarnácia je teda jednou z mnohých veľmi účinných zbraní v rukách Pekelných pseudo-spoločností, s ktorými vedú svoje neľútostné duchovné vojny proti pozitívnemu stavu.

Preto každý, kto verí v tento pojem zo svojej slobodnej vôle, na základe svojej slobodnej voľby, a považuje ho za pravú duchovnú realitu, sa stavia na stranu negatívneho stavu, alebo ho prinajmenšom podporuje.

Z hľadiska tohto faktu sa každému radí, aby bol veľmi opatrný, pokiaľ ide o pohľady, názory, myšlienky, pojmy a systémy viery, ktorých sa pridŕža alebo ktoré podporuje. Aby si jedinec stanovil správny postoj k tomuto pojmu, odporúča sa, aby šiel za Najvyšším vo svojej Vnútornej Mysli a poprosil, s úprimným srdcom, s dobrým úmyslom, kvôli poznaniu pravdy, aby všetky negatívne entity, ktoré sa votreli do

Posolstvá z vnútra

---

jeho/jej mysle a predstierajú, že s ním/ňou majú spoločnú minulosť, boli izolované a odstránené z jeho/jej života. Vtedy a len vtedy môže dotyčný/á poprosiť o osvietenie ohľadne pravej reality tohto či akéhokoľvek iného pojmu, aby sa tak dištancoval od podporovania negatívneho stavu.

Tento krátky dodatok k pojmu reinkarnácia môže pomôcť pri pochopení, ako môže vzniknúť také skreslenie a ako sa môže ujať v ľudskej mysli.

Ako možno vidieť, ak niekto vidieť chce, také pravé zážitky pri rôznych momentálnych stotožneniach sa akéhokoľvek ducha, ktorý sa chystá inkarnovať sa na svoju potenciálnu líniu na planéte Zem, sú potom využité negatívnym stavom na produkciu skreslení a na nahovorenie myšlienok myslím ľudí, že tu už boli predtým osobne mnohokrát. Negatívny stav dokonca vytvára úplne platné a veľmi presvedčivé dôkazy, spomienky a vyvoláva opätovné prežívanie ich takzvaných minulých životov. Toto je veľmi efektívny spôsob, ako tajiť pred ľuďmi pravé duchovné záležitosti a ako ich polapiť do pasce slúženia negatívnemu stavu, odopierajúc im prístup k poznaniu, čo alebo kto skutočne sú. Toto je dôvod, prečo by mal byť pojem reinkarnácia úplne vykorenený zo životov ľudí.

To je nateraz o pojme reinkarnácia všetko.

DÔLEŽITÉ VYHLÁSENIE OD NAJVVYŠŠIEHO

2. júna 1982

Najvyšší požiadal, aby bolo odovzdané nasledovné stručné vyhlásenie pre všetkých, ktorí majú záujem si ho vypočuť.

V duchovnom svete boli dňa, ktorý odpovedá na Zemi 1. júnu 1982, po prvýkrát otvorené dvere Novej školy pre duchovné znovuprebudenie, znovupoučenie a reštrukturalizáciu, a týmto sa začal program tej školy. Mnohí ľudia z rôznych úrovní intermediárneho sveta a z Pekiel, ktorí sa rozhodli vzdať sa svojho negatívneho stavu (a z mnohých ďalších úrovní), momentálne vstupujú do tejto školy.

Ako integrálnu súčasť otvorenia tejto školy a jej programu a ako jeden špecifický príklad typu práce na prírodnej úrovni, ktorý táto škola začína realizovať, zaznamenávajú tíchto „Posolstiev z vnútra“, Dr. Peter Daniel Francuch zo Santa Barbary v Kalifornii a Dr. Arthur E. Jones z Beverly Hills v Kalifornii uskutočnili proces intenzívnej duchovnej hypnoterapie, ktorý zažili počas štyroch dní a štyroch nocí od 28. mája 1982 do 1. júna 1982. Dr. Peter D. Francuch fungoval ako kanál či cesta pre túto školu a pre Najvyššieho v role špeciálneho terapeuta a Dr. Arthur E. Jones zo svojej vlastnej slobodnej vôle a slobodnej voľby bol dobrovoľníkom a jedným z prvých zapísaných do tejto školy z fyzickej úrovne planéty Zem, aby podstúpil tento proces kompletného duchovného znovuprebudenia, znovupoučenia a reštrukturalizácie. Tento proces bol úspešne zavŕšený a svojím zavŕšením dáva príklad, ako by mal byť formulovaný a vykonávaný akýkoľvek terapeutický proces. Tí, ktorí vyjadria zo svojho srdca s dobrým úmyslom túžbu, slobodnú vôľu a voľbu zmeniť sa, môžu sa zapísať do programu tejto školy, so špeciálnymi učiteľmi na Zemi, a podstúpiť proces podobný tomu, ktorý podstúpil Dr. Arthur E. Jones. Ak si to Dr. Jones zvolí svojou vlastnou slobodnou vôľou, môže sa teraz stať tak študentom tejto školy, ako aj učiteľom tejto školy pre ľudí na Zemi, ktorí sa rozhodnú slobodne podstúpiť tento proces.

Najvyšší okrem toho vyjadril Svoje pranie, aby zážitky, ktoré sa udiali počas tohto procesu, boli zaznamenané od začiatku až do konca a aby boli zahrnuté do knihy, ktorej spoluautormi môžu byť Dr. Peter D. Francuch a Dr. Arthur E. Jones s názvom „Intenzívna duchovná hypnoterapia“.

Ak by sa obaja možní autori rozhodli zo svojej vlastnej slobodnej vôle, že zrealizujú túto novonavrhnutú knihu v záujme vzájomného prínosu a zdieľania, môžu to z vôle Najvyššieho urobiť. Samozrejme, dokončenie a dostupnosť takej knihy závisí od toho, aký druh volieb vykonajú tak Dr. Peter D. Francuch, ako aj Dr. Arthur E. Jones v ďalších krokoch svojich životov. Treba si stále pamätať, že vždy možno vykonať čerstvú a novú voľbu, alebo sa vrátiť k svojmu predošlému stavu, ak si to človek želá, nech bol ten stav akýkoľvek. Nikomu sa nikdy nič nevnučuje a akékoľvek skúsenosti, ktoré boli získané počas týchto štyroch dní a štyroch nocí, nie sú v žiadnom prípade záväzné, nútené alebo sa nepožaduje, aby sa stali integrálnou súčasťou jedincovho života.

Posolstvá z vnútra

Najvyšší si tiež želá, aby sa odovzdalo Jeho/Jej uznanie a ocenenie každému, kto slobodne, zo svojej voľby, čítal „Posolstvá z vnútra“ a kto ich vážne považoval za svoje vlastné duchovné znovuprebudenie, znovupoučenie a reštrukturalizáciu.

Toto je zakončením celého obsahu „Posolstiev z vnútra“.

ODPORUČENÉ ČÍTANIE

Francuch, Peter D.

Základy ľudskej duchovnosti, *Santa Barbara, Spiritual Advisory Press, 1982*

Francuch, Peter D.

Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia, *Santa Barbara, Spiritual Advisory Press, 1983*

Francuch, Peter D. a Arthur E. Jones

Intenzívna duchovná hypnoterapia, *Santa Barbara, Spiritual Advisory Press, 1983*
(len prvých 40 strán)

Francuch, Peter D.

Kto si a prečo si tu?, *Santa Barbara, TMH Publishing, Ltd., 1984*

Francuch, Peter D.

Realita, mýty a ilúzie, *Santa Barbara, TMH Publishing, Ltd., 1984*

Francuch, Peter D.

Hlavné idey Nového Zjavenia, *Santa Barbara, TMH Publishing, Ltd., 1985*

Francuch, Peter D.

Chápanie a naplnenie nášho pozemského života, *Santa Barbara, TMH Publishing, Ltd., 1985*

Poznámky prekladateľa:

1. Kniha „**Princípy duchovnej hypnózy**“, r. 1982, nie je už na želanie autora uvádzaná v tomto zozname.
2. Z knihy „**Intenzívna duchovná hypnoterapia**“ sa podľa autora odporúča čítať len prvých 40 strán.
3. Aktualizovaný kompletný zoznam kníh Nového Zjavenia je uvedený na:
<https://sites.google.com/site/newrevelation2001/slovak>
4. Ďalšie odporučené čítanie:

Nové Zjavenie Pána Ježiša Krista

Santa Barbara, TNR Foundation

Korolária k Novému Zjaveniu Pána Ježiša Krista

Santa Barbara, TNR Foundation

Dialógy s Pánom Ježišom Kristom, 1. a 2. Diel

Santa Barbara, TNR Foundation